

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, dr. Lukács László György,
dr. Tiba István, dr. Varga László*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	9271
Napirend előtti felszólalások:	
Schmuck Erzsébet (LMP).....	9271
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.....	9272
Dr. László Imre (DK).....	9274
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára.....	9275
Korózs Lajos (MSZP).....	9277
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	9279
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd).....	9281
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.....	9282
Mirkóczki Ádám (Jobbik).....	9284
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára.....	9285
Dr. Hargitai János (KDNP).....	9287
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	9289
Hende Csaba (Fidesz).....	9291
Bodó Sándor pénzügyminisztériumi államtitkár.....	9292
A szociális hozzájárulási adó mértékének csökkentéséről és az ezzel összefüggő más törvények módosításáról szóló törvényjavaslat kivételes eljárásban történő, összevont vitája.....	9294
Varga Mihály pénzügyminiszter, a napirendi pont előterjesztője.....	9294
Herczeg Tamás , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	9297
Felszólalók:	
Barcza Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	9299
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	9299
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	9304
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	9307
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről.....	9310
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	9312
Tordai Bence (Párbeszéd).....	9313
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	9315
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	9316
Tordai Bence (Párbeszéd).....	9317
Varga Mihály pénzügyminiszter előterjesztői válasza.....	9318
A szociális hozzájárulási adó mértékének csökkentéséről és az ezzel összefüggő más törvények módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	9321
A Magyarország és a Brazil Szövetségi Köztársaság között létrejött kiadatási egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	9322
A Magyarország Kormánya és a Laoszi Népi Demokratikus Köztársaság Kormánya között a diplomata- és szolgálati útlevéllel rendelkező állampolgáraik kölcsönös vízumentességéről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	9322
A Magyarország Kormánya és a Nemzetközi Távközlési Egyesület között, a Nemzetközi Távközlési Egyesület ITU Telecom World 2019 rendezvényének lebonyolításáról, szervezéséről és finanszírozásáról szóló, a fogadó országgal kötött megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	9322
A Londonban, 1985. október 16-án kelt, „a hajókon telepíthető INMARSAT földi állomások használatáról a területi vizeken és kikötőkben” tárgyú megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	9322
Az Európai Hírközlési Hivatal - ECO - létrehozásáról szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	9323

A Nemzetközi Mobil Múholdas Szervezet létrehozásáról szóló egyezmény és annak 2008. évi módosítása kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	9323
Az európai filmkoprodukciónak egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	9323
Az Európa Tanács felülvizsgált filmkoprodukciónak egyezménye kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	9323
Döntések előterjesztések tárgysorozatba vételéről	9324
A képviselők mentelmi jogával összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	9325
Kósa Lajos (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	9326
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	9328
Felszólalók:	
Kocsis Máté , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	9329
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9332
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	9335
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	9338
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	9340
Ungár Péter , az LMP képviselőcsoportja részéről	9342
Nacsa Lőrinc (KDNP)	9344
Ungár Péter (LMP)	9345
Arató Gergely (DK)	9346
Szilágyi György (Jobbik)	9346
Kósa Lajos (Fidesz) előterjesztői válasza	9347
A Magyarország Kormánya és a Horvát Köztársaság kormánya között a katonai repülés és a légvédelmi tevékenységek területén folytatott együttműködésről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	9350
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	9350
Felszólalók:	
Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	9353
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9353
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	9354
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	9355
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	9356
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	9357
A közigazgatási bíróságokról szóló törvény hatálybalépésének elhalasztásáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	9358
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	9358
Felszólalók:	
Dr. Vitányi István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	9360
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9361
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	9366
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	9367
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	9370
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	9372
Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	9375
Bósz Anett (független)	9378
Dr. Szél Bernadett (független)	9380
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	9386
Egyes törvényeknek az épített és a természeti környezet védelmével, valamint a kulturális örökségvédelemmel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	9389
Tuzson Bence , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	9389

Felszólalók:

Witzmann Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	9392
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9394
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	9395
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	9397
Gréczy Zsolt , a DK képviselőcsoportja részéről.....	9399
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	9400
Kocsis-Cake Olivio , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	9405
Dr. Szél Bernadett (független)	9406
Witzmann Mihály (Fidesz)	9409
Csárdi Antal (LMP)	9413
Mesterházy Attila (MSZP)	9414
Witzmann Mihály (Fidesz)	9417
Molnár Gyula (MSZP).....	9419
Mesterházy Attila (MSZP)	9420
Tuzson Bence , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	9421

A hosszú távú részvényesi szerepvállalás ösztönzéséről és egyes törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	9425
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	9425

Felszólalók:

Witzmann Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	9430
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9433
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	9434
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	9435
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	9437
Kara Ákos innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	9439
Nacsa Lőrinc (KDNP)	9441
Varju László (DK)	9442
Kara Ákos innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	9442
Varju László (DK)	9443
Kara Ákos innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	9444
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	9445

A kutatás, fejlesztés és innovációs rendszer intézményrendszerének és finanszírozásának átalakításához szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	9446
Dr. Palkovics László innovációért és technológiáért felelős miniszter, a napirendi pont előterjesztője... ..	9446

Felszólalók:

Dr. Pósnán László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	9449
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9453
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	9458
Dr. Hiller István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	9461
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	9465
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	9469
Dr. Mellár Tamás , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	9474
Dr. Szél Bernadett (független)	9477
Dr. Brenner Koloman (Jobbik).....	9482
Mesterházy Attila (MSZP)	9483
Szabó Szabolcs (független)	9487
Dr. Pósnán László (Fidesz).....	9492
Szabó Szabolcs (független)	9494
Dr. Palkovics László innovációs és technológiai miniszter	9495
Szabó Szabolcs (független)	9506
Dr. Hiller István (MSZP).....	9506
Arató Gergely (DK)	9507
Dr. Pósnán László (Fidesz).....	9508
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd).....	9508

Dr. Szél Bernadett (független)	9509
Dr. Palkovics László innovációs és technológiai miniszter előterjesztői válasza	9509
Egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről, valamint a nemzeti pénzügyi szolgáltatásokkal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	9511
Dr. Fónagy János , a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	9511
Felszólalók:	
Witzmann Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	9514
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	9515
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	9518
Varju László (DK)	9519
Dr. Fónagy János , a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkárának előterjesztői válasza	9520
Az ülésnap bezárása	9522

Az ülésen jelen voltak:

KOVÁCS PÁL, Miniszterelnökség államtitkára, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. PALKOVICS LÁSZLÓ innovációért és technológiáért felelős miniszter, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, KARA ÁKOS államtitkár, VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, BODÓ SÁNDOR államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
19. ülésnapja
2019. június 12-én, szerdán
(9.01 óra - Elnök: dr. Hiller István
Jegyzők: dr. Tiba István
és dr. Lukács László György)

ELNÖK: Jó napot kívánok! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 19. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Lukács László György jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett az LMP képviselő asszonya, Schmuck Erzsébet képviselő asszony: „A klíma veszélyhelyzet tény és nem megfontolás kérdése, ezért Magyarországon is azonnali lépésekre van szükség!” címmel. Parancsoljon, öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tegnap 7 óra körül itt az Országgyűlésben tárgysorozatra kérte az LMP frakciója a klímavészhelyzet kihirdetésére szóló határozati javaslatot, és megdöbbenő volt az, hogy egyetlenegy kormánypárti politikus, egyetlenegy képviselő a kormányból nem volt jelen, az üres padosorok előtt kellett beszélni. Azt kell hogy mondjam, ez sok mindent elmondott a kormánynak az éghajlatváltozáshoz való viszonyáról.

Pedig az éghajlatváltozás itt van, itt Magyarországon is érezzük a bőrünkön. Az év első hónapjaiban aszály volt, utána pedig egy rettentően csapadékos időszak, amikor talán túl sok csapadék esett le hirten. Önmagában persze nem az a baj, hogy sok csapadék esett le, hanem a csapadékeloszlás nagyon komoly probléma. Ezt meg fogjuk érezni hamarosan a bőrünkön, az élelmiszerárak rettentően emelkednek.

A probléma az, hogy az éghajlatváltozás nem lineárisan változik, hanem láncreakció-szerű változások indultak el. A múlt évi katowicei klímacsúcs előtt jelent meg az IPCC, az ENSZ kormányközi éghajlatváltozási bizottságának a jelentése, ami igen sötét jövőt vázolt elénk, és azt mondta, hogy ha 10-12 éven belül nem lesznek radikális változtatások a gazdaság szerkezetében, a társadalomban, ha a társadalmak nem lesznek klímatudatosak, akkor az egész civilizáció kerülhet veszélybe.

Azt látjuk, hogy erre a politikai változásra is egyre több európai ország kormánya kezd reagálni. Nem olyan nagyon régen a brit és az ír parlament klímavészhelyzetet hirdetett meg. A német kormány a helyzet rosszabbodása és az éghajlatváltozás gyorsulása, valamint a lakossági tiltakozások hatására klímakabinetet hozott létre. Ez a klímakabinet elkezdte a munkáját, ebben az évben elkészítik és be fogják terjeszteni Németország klímatorvényét, és várhatóan el is fogják fogadni.

Viszont ha idejövünk Magyarországra, akkor azt látjuk, hogy a kormány és a kormánytöbbség viszonya

az éghajlatváltozáshoz nagyon-nagyon ellentmondásos. Nem látjuk a politikai akaratot arra, hogy a klímaváltozás megfékezéséért, a klímaváltozáshoz való alkalmazkodás területén a kormány mindent meg akar tenni.

Egyik oldalról Áder János köztársasági elnök szinte folyamatosan beszél a klímaváltozás veszélyéről, újra és újra felhívja a figyelmet arra, hogy korunknak ez a legégetőbb kihívása, és hogyha nem lépünk, akkor az egész civilizáció kerül veszélybe. Bár a miniszterelnök azt nyilatkozta, hogy Áder János mellett áll, de ebből nem sok minden látszik.

Néhány példa: itt volt az Országgyűlés előtt a klímastratégia, de olyan klímastratégiát fogadott el az Országgyűlés, amely nem megfelelő adatokra támaszkodik, hiszen a stratégia arról beszél, hogy csökken a szén-dioxid-kibocsátás Magyarországon, miközben 2014-től ez emelkedik. Ráadásul a stratégiában nincsenek konkrét számok, nincsenek eszközök, intézményrendszerek és források megjelölve. A cselekvési tervet még nem látjuk, és a cselekvési tervnek nincs is nyoma a jövő évi költségvetésben.

További probléma az, hogy a kormány még mindig nincs tisztában azzal, hogy milyen százalékban tudja be emberi tevékenységnek a klímaváltozást. Ezzel le akarja rázni a válláról, hogy itt lépni kell.

További probléma, hogy akkor, amikor esetleg a társadalomban nő a klímatudatosság, akkor arról beszél, hogy Soros áll mögötte. És amikor az LMP betervez egy klímavészhelyzetre vonatkozó határozati javaslatot, akkor a Fenntartható fejlődés bizottsága ülésén a kormánytöbbség simán leszavazza, nemcsak tartózkodik, hanem ellene van.

Éppen ezért itt az ideje, hogy színt valljon a kormány, hogy akar-e a klímaváltozás megállítása érdekében klímatorvényt, hajlandók-e arra, hogy elkezdjék előkészíteni, hogy a magyar gazdaság karbonsemleges pályára álljon, és hogy hajlandók-e olyan költségvetést készíteni, ami a klímaváltozás megfékezését segítené.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezek a valódi kérdések, amelyek eldöntik Magyarország következő évtizedeit. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az LMP, az MSZP és a Párbeszéd soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány nevében Cseresnyés Péter államtitkár úr reflektál. Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Most már sokadjára mondom, hogy sokadjára hozzák ezt a témát elő a parlamentben napirend előttiekben vagy éppen más alkalommal, amikor kérdéseket lehet feltenni vagy véleményt lehet megformálni. Én mindig kénytelen vagyok elmondani azt, hogy önök nyitott kapukat döngöttek, amikor a klímavédelemről, a klímapolitikáról, a kormány klímapolitikájáról beszélnek, és ezzel kapcsolatban kérdéseket tesznek föl, hisz nyilvánvaló és egyértelmű, ha önök is be akarnak

látni azt, ami a valóság, akkor nyilvánvaló lenne az önök számára is, hogy a kormány elkötelezett a klímavédelem mellett, a klímaváltozás mérséklésének a politikája mellett. Ez egy alaptétel, és ennek számtalan bizonyítéka van, amelyekből néhányat majd szeretnék idézni.

Viszont ön olyan gondolatokat fogalmazott meg, olyan mondatokat is fogalmazott meg a felszólalásában, amiket szeretnék visszautasítani. Többek között azt mondta, hogy a klímastratégia nem megfelelő adatokkal operál, nem megfelelő adatokat tartalmazott. Sajnos, azt kell mondanom, hogy ez a mondat is olyan volt, amit nem oly régen az egyik képviselőtársa megfogalmazott, elferdítve a valóságot, ugyanis az egyik képviselőtársa, frakciótársa egy olyan mondatot adott például az én számba, ami el sem hangzott a parlamentben, hanem egyáltalán azt akarta, hogy egy olyan mondatot fogalmazzon meg, beleadva a számba, amivel aztán ő tud vitatkozni az önök nevében, az önök klímavédelmi stratégiája nevében. Tehát nem lenne jó, ha önök rossz adatokat használnának annak érdekében, hogy egy-egy ilyen fölszólalás alkalmával kritizálják a kormányzat klímavédelmi politikáját vagy a klímaváltozás elleni harcát.

Önök tulajdonképpen úgy próbálják ezzel a határozati javaslattal is palástolni a témahiányukat, ezzel feltalálva a spanyolviaszt, ami azt mutatja, hogy önök témahiányban szenvednek, politikai témák hiányában szenvednek (*Közbeszólások az ellenzéki sorokból.*), és mint egy olyan párt, amelynek nincs politikai üzenete a társadalom számára, mantraként egy bizonyos kritikát megfogalmazva ismétli hétről hétre a kritikáját.

De nézzük meg, hogy a kormányzat mennyi mindent tett annak érdekében, hogy a klímaváltozás érdekében mindent, ami tőle telhető, meg tudjon tenni.

(9.10)

Például a párizsi megállapodás végrehajtásában önök sürgetik Magyarország részvételét, miközben önnek is tudnia kell, hogy a magyar Országgyűlés az első között ratifikálta ezt az egyezményt. Sőt, ugyanez mondható el egy másik meghatározó klímavédelmi egyezményről is, a kigali egyezményről, amely a fluorozott szénhidrogének elleni küzdelmet alapozza meg. Ezt 2018-ban ratifikáltuk, az Európai Unióból elsőként. Az egyezmény végrehajtása önmagában 0,5 Celsius-fokkal csökkentheti és csökkenti a felmelegedés mértékét a szakértők szerint.

A kormány számára a klímavédelem jóval szélesebb talapzatokon álló folyamat, mint azt egyetlen törvény keretei között valamiféle hatékonysággal meg lehetne valósítani. Többek között olyan programokat hirdettünk meg, amelyek tettek annak érdekében, hogy a károsanyag-kibocsátás, a szén-dioxid-kibocsátás minél kisebb legyen. Például szeretném megemlíteni az „Otthon melege” program részeként 310 ezer háztartásban megvalósuló energetikai korszerűsítést vagy éppen a napelemekkel való fejlesztéseket, és tulajdonképpen ennek eredményeképpen és az egyéb

politikai és gazdasági támogatások eredményeképpen a megújuló energiaforrások szerepének a növelésével a károsanyag-kibocsátás jelentős mértékben arányában csökkent. 2018 végére már közel 700 megawatt kapacitás épült ki például napenergia tekintetében, és 2030-ra, ahogy már többször elmondtam, 3 ezer megawattra fogjuk növelni azt a kapacitást, amit a napenergiából való villamosenergia-előállítás jelent. Jelentős eredményeket értünk el az elektromobilitás tekintetében is, és a következő időszakban folytatjuk a töltőállomások számának a növelését, valamint az elektromobilitás elterjesztését is támogatjuk autótársársárlás támogatásával.

Lehetne sorolni még az eredményeket, de azért szeretném egyre felhívni az ön figyelmét. Arra kérem önöket, hogy például a paksi beruházást, amely a szén-dioxid-kibocsátás legnagyobb ellensége, támogassák, mert önmagában a két új paksi blokk 12 millió tonna szén-dioxid-kibocsátást spórol meg. Ezzel önök is tennének a klímaváltozás ellen. Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Demokratikus Koalíció frakciójának képviselője, László Imre képviselő úr: „Újbuda fuldoklik az autóforgalomban” címmel. Parancsoljon!

DR. LÁSZLÓ IMRE (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Újbuda a főváros XI. kerülete, nemcsak a főváros legnépesebb kerülete, de másfél százezer polgárával az ország ötödik legnagyobb lélekszámú városa is. Amit viszont a statisztika nem tart számon: mára Újbuda gyakorlatilag az ország legnagyobb P+R parkolójává vált. Három autópálya ontja reggelenként az agglomeráció sok tucat településének, köztük a több mint 65 ezres Érdnek végeláthatatlan gépkocsifolyamát. Mindhárom sztráda bevezető szakasza Kelenföldön halad keresztül. A fővárosba munkába érkezők számára, akik nem kívánnak a főváros reggelente csaknem áthatolhatatlan forgalmában szenvedni, legkézenfekvőbb megoldás a járműveiket itt letenni, és 4-es métróval haladni tovább. A Kelenföldi pályaudvar mellett kiépített P+R parkoló jóval reggel 8 óra előtt meg is telik, a később érkezők a kocsijaikat ott hagyják, ahol tudják, amitől Kelenföld és Újbuda igen hamar megtelik parkoló autókkal.

Mindez két dolgot világosan mutat: azt, hogy a pályaudvar melletti P+R parkolóra igen nagy szükség van, és azt, hogy az egyre növekvő gépkocsiforgalom kiszolgálására mindez már nem elegendő. Ráadásul Újbuda már ma is meglehetősen zsúfolt. Kelenföld például a maga négyzetkilométerenkénti csaknem tízezer lakosával a Belváros után a legsűrűbben lakott része Budapestnek. A tervezett újabb építkezésekkel ez a zsúfoltság csak növekedni fog, ami tovább nehezíti az ott élők életét.

Tarlós István kilátásba helyezte a dugódíj bevezetését. A Demokratikus Koalíció támogatja ezt a lépést, hiszen a főváros forgalmát mindenképpen csillapítani kell. Arra azonban felhívnom a figyelmet,

hogy nem elég az autókat a város központi részétől távol tartani, mert ennek következtében a város dugódíj által nem érintett területein a parkolási helyzet csak súlyosbodni fog. A város közlekedési és parkolási rendszerének teljes újragondolására és átrendezésére van szükség, különösen az autópályák bevezető szakaszai mellett, hogy a forgalom csillapításának szándéka ne vezessen a jelenleginél is nagyobb közlekedési káosz kialakulásához.

Ami mármost a XI. kerületet illeti, itt a legfontosabb a négyesmetró-vonal továbbépítése lenne, mégpedig nem is csak az eredetileg tervezett virágpiacig, sokkal inkább a bevásárlóközpontig. Hatalmas tehermentesítést jelenthetne ez a gazdagréti és örmezői lakótelepre, illetve a Budaörs határában elhelyezkedő áruházakba irányuló forgalom számára is. A Kelenföldi pályaudvarnál fekvő jelenlegi végállomás után a metrónak természetesen nem kellene a mostani mélységben haladnia, a felszíni vagy kéregvasút formájában történő megoldás az építkezés költségeit töredékeire csökkenthetné. Elengedhetetlen azonban az új szakasz minden állomása mellett nagy befogadóképességű P+R parkolók építése.

Tisztelt Ház! Nyilvánvaló, hogy ilyen mértékű fejlesztésekre az főváros önerőből képtelen; helyesebben: képes lenne, ha a fővárosiak által termelt napi 20 milliárd forintnyi adóbevételnek valamivel nagyobb hányada maradhatna helyben. De nem maradhat, mert a kormány, a kormánytöbbség irtózik az önkormányzatiságtól, az autonómiától, a szubszidiaritás elvének alkalmazásától, ami pedig XI. Piusz pápa „Quadragesimo anno” kezdetű enciklikája óta a modern kereszténydemokrácia egyik alappillére.

Kérdezem tehát, mit kíván tenni a kormány a fővárost és azon belül különösen Újbudát eluraló, egyre kezelhetetlenebb közlekedési káosz orvoslására. Mit kíván tenni az ennek következtében fellépő légszennyezés mérséklésére, ami az OECD-tagországok közül Magyarországon a legmagasabb, és kiugróan magas Budapesten? Mit kíván tenni annak az évi 12 ezer polgártársunknak a megmentésére, akik a WHO elemzése szerint a légszennyezés miatt halnak meg? Sosem gondoltak arra, hogy a népességfogyás üteme nemcsak a születésszám növelésével, hanem a halálozási ráta csökkentésével is mérsékelhető? Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a DK és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr, a Miniszterelnökség államtitkára reflektál. Parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Először is egy dolgot szeretnék tisztába tenni. Budapest mindig akkor fejlődött látványosan, amikor polgári kormánya volt Magyarországnak, illetőleg polgári pártok irányították a várost. 2011-2014 között a magyar kormány a Fővárosi Önkormányzat, a korábbi baloldali városvezetés által felhalmozott 217 milliárd forintos adósságot vállalt át. A 2010 óta megvalósult és folyamatban

lévő budapesti beruházások értéke több mint 2100 milliárd, és 2010 óta a kormány és a főváros közösen több mint 700 milliárd forintnyi budapesti közlekedésfejlesztési beruházást valósított meg. Ráadásul mindezt, ami nem volt jellemző a korábbi időszakban, a kormány és a főváros együttműködésével, a Fővárosi Közfejlesztések Tanácsának mint intézménynek a visszaállításával sikerült elérni. Mi azon dolgozunk, hogy 2030-ra Budapest legyen az egyike a három legélhetőbb városnak Európában.

Szerencsére pozitív fejleményekről is be tudok önnek számolni. Ha a külső dimenziót nézzük, tehát, hogy mennyire vonzó Budapest a külföldiek számára, akkor azt mondhatjuk, hogy a legtöbb felmérésben, ami a legkedvezőbb turisztikai desztinációkról szól, Budapest első vagy dobogós helyezéseket ér el. Ha az élhetőség, tehát az életminőség szempontjából közelítjük meg a kérdést – ugye, ez a dolog belső dimenziója –, akkor azt tudom önnek mondani, hogy a 2018-as Economist Intelligence Unit intézet nagyvárásokat élhetőségi szempontból vizsgáló listáján Budapest nyolc helyet javítva immáron a 34. helyen szerepel, olyan jelentős nagyvárosokat megelőzve, mint Washington, Madrid, London vagy New York.

(9.20)

Mi azon dolgozunk, hogy egyre jobb helyezést érjünk el ezeken a ranglistákon. Az a probléma, hogy miközben ön megfogalmaz kritikákat, aközben azt azért nem szabad elfelejteni, hogy amikor önök voltak kormányon, illetőleg önök voltak felelősek Budapestért, akkor ezzel ellentétes tendenciákat láttunk. Tehát önök ugyanúgy, ahogy eladósították az országot, eladósították a településeket is. Ön folyamatosan arról beszél, hogy Budapestnek nem állnak rendelkezésre források. Önök voltak azok, akik folyamatosan vontak el forrásokat az önkormányzatoktól, miközben pedig a feladatokat odatelepítették. Budapesten a Gyurcsány-Demszky-korszak idejéből csak arra tudunk emlékezni, hogy többszörösére emelkedett a négyesmetró-beruházásnak a költsége, milliárdokat költöttek a végül el nem készülő kormányzati negyedre, és az Újbuda közlekedésfejlesztésével kapcsolatos hiányosságok is önöket terhelik. Tehát ez az állapot az elhibázott városfejlesztésnek és várostervezésnek az eredménye.

Említette a 4-es metró és annak esetleges meghosszabbítását. Demszky Gábor főpolgármester úr, noha húsz évig roadshow-zott ezzel, nem volt képes az alatt a 4-es metró megépíteni, az is a polgári kormány alatt épült meg.

Ha pedig Újbudára és Újbuda közlekedési helyzetére rátérünk, akkor azt tudom mondani önnek, hogy valóban az agglomerációs gépjármű-közlekedés egy komoly kérdés, 800 ezer lakos 400 ezer egyéni gépjárműves utazással ér Budapestre, de azt tudom önnek mondani, hogy a kormány felismerte ezt a helyzetet, érdemi lépéseket tettünk, és mi azt is gondoljuk, amit ön is mondott, hogy a fővárost és a kerületeket e tekintetben nem szabad magára hagyni.

Ezért döntöttünk a következő fejlesztésekről, ami mind az ön által meghatározott szempontok és célok elérését segíti. Egyrészt egy új Duna-híd felépítése, ami Újbuda gépkocsiforgalmát jelentősen csökkenti, a mi számításaink szerint napi 55 ezer autóval tehermentesítene ez a belvárosi hidakat és azokat a közlekedési csomópontokat, amiket ön is említett.

De hogy ne csak - ön ezt is kritizálta - a személygépjármű-közlekedésről beszéljünk, a déli körvasút fejlesztése és kapacitásbővítése is a mi megítélésünk szerint ezt a célt szolgálja. Erről is született már kormánydöntés. Ez a következő években megvalósuló, egyébként uniós támogatásból is megvalósuló beruházások egyike.

Mi azt gondoljuk, hogy az 1-es villamos meghosszabbítása az Etele térig, a Kelenföldi pályaudvarig is egy ilyen fontos lépés - ez 2019 nyarán befejeződik -, és a fonódó villamoshálózat déli meghosszabbítására is úgy tekintünk, mint egy olyan fejlesztésre, ami azt a célt szolgálja, hogy az agglomerációból érkező gépjárműnyomást csökkenteni tudjuk. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Korózs Lajos képviselő úr, az MSZP képviselője „Aktuális ügyekről” címmel. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm. Jó reggelt kívánok, képviselőtársaim! Immáron lassan kilenc hónapja aktuális ügy az Alkotmánybíróság ama határozata, amely a rokkantak ügyében született még a múlt év novemberében. Én is várom ezt a nehéz születést, hiszen március 31. volt az a határidő, amit az Alkotmánybíróság megjelölt a kormány számára, hogy az érintettek kapcsán hozza meg a jogszabály-módosításokat.

Ahogy én látom, három dologra kellett volna a kormánynak fókuszálnia. Egyrészt a jogsérelmekre, másrészt kellett volna a kártalanítás szükségességére fókuszálni, ezen túlmenően pedig az ellátórendszer problémáira. Ha mindezt a három szempontot figyelembe vesszük, akkor világos, hogy miért született meg ez az alkotmánybírói határozat a múlt év november elején. Elsősorban azért, mert 2012-re, mire átalakították a nyugdíjrendszert és annak ezt a szegmensét, akkor nagyon sokan voltak, elsősorban a harmadik csoportos rokkantak, akik úgy szenvedtek jogsérelmet, hogy a szerzett várományukat, a szerzett jogukat egyfajta támadás érte a kormány részéről, hiszen a komplex felülvizsgálatok kapcsán az Alkotmánybíróság tudomásom szerint azt is megállapította, hogy nem a valós fizikai állapotukat vették figyelembe, hanem az átalakított rendszerben egy százalékos megállapításban egyszerűen csökkentették ezeknek az embereknek az ellátását, vagy nagyon sok embernek el is vették az ellátását.

A hátralévő időmben szeretnék javaslatot tenni. Ezt egyébként részben megtettem körülbelül egy hónappal ezelőtt az interpellációk órájában, és Gulyás

miniszter úr azt mondta, hogy a jogszabály kidolgozásánál figyelembe fogják venni azokat a javaslatokat, amelyeket az országgyűlési határozathoz benyújtottam, de akkor nem tudtuk ezt részletezni. Most engedjék meg, hogy ezt megtegyem, és néhány szempontot a figyelmükbe ajánljak.

Az egyik ilyen szempont: a szükséges biztosításban töltött időt a megváltozott munkaképességűvé válási időpontban eltöltött életkor alapján differenciáltan állapítsák meg, így értelem szerűen a magasabb életkorhoz több biztosítási idő legyen szükséges, majd az elbírálás során ne csak az igénybejelentést megelőző időszakban elért, hanem az érintett által bármikor megszerzett biztosításban töltött időt is vegyék figyelembe. Ezenkívül javasolom továbbá, hogy az ellátásra való jogosultság szempontjából biztosításban töltött időként vegyék figyelembe a nappali tagozaton folytatott felsőfokú tanulmányok időtartamát is.

A következő javaslatom pedig így szól: a törvényben kell meghatározni az állapotjavulás fogalmát, ugyanis most nincs definiálva, hogy mit jelent az állapotjavulás. Eszerint az állapotjavulás az orvosszakma szabályai alapján az érintett egészségi állapotában végbemenő olyan pozitív változás, ami egyidejűleg a komplex minősítési rendszerben minősítési kategória változását is eredményezi. Ez volt a következő javaslatom.

Ezen túlmenően javasolom, hogy az ellátás csökkentésére kizárólag az egészségi állapot meghatározására használt százalékos értékek változása miatt nem kerülhet sor a jövőben. Ha nem volt tényleges állapotjavulás az újraértékelt esetekben, akkor kötelezően korrigálják a besorolást, a korábbi kategóriák figyelembevételével. Ha állapotjavulást állapítanak meg, akkor az erről szóló határozat ugyanúgy legyen fellebbezhető, mint az összes többi.

Továbbá javasolom, hogy az ellátás összegének meghatározása során a tényleges fizikai állapotjavulás mértékére, illetőleg a 2012. január 1. napját megelőzően megállapított rokkantsági nyugdíj összegére is legyenek tekintettel. Ezt elsősorban azért javasolom, mert ahogy említettem a bevezetőmben, most nincsen erre tekintettel.

További javaslatom: ebben az új törvényben definiálni kell, hogy a rehabilitáció, különösen a foglalkoztatási rehabilitáció mikor tekinthető sikeresnek. Például akkor, ha az érintetteknek sikerült az egészségi állapotuknak, a készségeiknek és képességeiknek megfelelő munkahelyen elhelyezkedniük, és keresetük eléri az általuk betöltött munkakörre megállapított átlagos jövedelemszint legalább 80 százalékát. Ha a foglalkoztatási rehabilitáció nem vezetett sikerre, és ennek oka nem az ellátásban részesülőt terhelő együttműködési kötelezettség elmulasztása, akkor rehabilitálhatóság esetén részére a rehabilitációs ellátást újból meg kell állapítani.

Tekintettel arra, hogy elfogyott az időm, több javaslatom nincs, de még élni fogok a lehetőséggel a későbbiek során. Várom megtisztelő válaszát, államtitkár úr. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rétvári Bence államtitkár úr reflektál. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valószínűleg sokakat meglepett a képviselő úr javaslatcsomagja, hiszen képviselő úr egy korábbi időszakban mégiscsak a szociális tárca államtitkára volt, az akkori kormánypárti többség tagja volt, ezekkel a javaslatokkal akkor is élhetett volna. De valahogy úgy látjuk, hogy a szocialista képviselők, amikor ellenzékben vannak, akkor könnyen ígéretnek, könnyen tesznek javaslatokat, amikor pedig kormányon vannak, akkor meg pont ezzel ellentétesen cselekednek, pont ezzel ellentétes irányú jogszabályokat fogadnak el, elvesznek egyhavi nyugdíjat, elvesznek a pedagógusoktól egyhavi bért, és még folytathatnám, ellenzékben pedig „jobbnál jobb” javaslatokkal próbálnak élni.

Tisztelt Képviselő Úr! Itt a parlamentben is már számtalanszor idéztem önt is, meg Szűcs Erikát, egykori vezetőjét, miniszterét és Gyurcsány Ferencet is, hiszen a 2010 előtti években, amikor önök kormányon voltak, számtalanszor mondták, hogy ez a rendszer, amely a korábbiakban működött, egy nem jól működő rendszer. Azt mondták önök, hogy több száz ezer olyan ember van, aki valamiféle rokkantellátást kap, pedig igazából munkaképes is lenne és igazából dolgoznia kellene.

Csakhogy semmilyen irányba nem tettek lépéseket, sem abba az irányba, hogy akik rokkantellátásban részesülnek és valóban nem tudnak dolgozni, azoknak érezhető mértékben növekedjen a juttatása, sem abba az irányba nem tettek lépéseket, hogy akik munkaképes vagy rehabilitálható állapotban vannak, azok minél inkább munkahelyet tudjanak maguknak választani, és munkabérből tudjanak élni.

(9.30)

Már csak azért sem, mert a munkanélküliség per sze ebben az időszakban rekordmagasságokba, 12 százalék környékére emelkedett. Ezzel szemben mi 2010 után azt mondtuk, hogy akinek lehetősége van a fizikai adottságai révén arra, hogy dolgozzon, és ezáltal ne segélyből éljen, hanem munkabérből éljen, ne pár tízezer forintot kapjon valamiféle juttatás formájában, ami általában a szocialistáknak volt a rendszere, hanem akár százezer vagy több százezer forintot keressen munkabéreként, akkor inkább ebbe az irányba menjünk.

És ez nem önmagától jön létre, ez nem pusztán jó szándék kérdése, hanem nagyon sok jogszabály-módosítás és többletforrás van mögötte, hiszen a rehabilitációs kártya bevezetésével mégiscsak meg tudtuk többszörözni azoknak az embereknek a számát, akik megváltozott munkaképességüként tudnak dolgozni, és több tízezer embernek tudtunk ezzel segítséget nyújtani. Két okból is: egyrészt, mert a rehabilitációs kártyával elismerjük azt, hogy a munkáltatónak

valamiféleképpen egy többlet-odafigyelést jelent az, ha megváltozott munkaképességűt alkalmaz, akár a betanítás keretében, akár a későbbiekben a munkaszerződés kapcsán, éppen ezért ők az általuk fizetett közteherből kedvezményre tarthatnak igényt, másrészt pedig jó gazdaságpolitikával több mint 700 ezerrel növeltük a foglalkoztatottak számát, amiből több tízezer ember megváltozott munkaképességűként foglalkoztatott.

Tehát egyszerre tudtuk a munkáltatót is meg a megváltozott munkaképességű munkavállalót is érdekeltté tenni abban, hogy dolgozzon, így sok tízezer ember kilépett a segélyek világából, és most már munkavállalóként tevékenykedik.

Önök ezt az egész új felépített rendszert meg akarták akadályozni, egyrészt itt a parlamentben nem szavazták meg, utána pedig Alkotmánybírósághoz fordultak. De az az alkotmánybírósági döntés, amit ön itt idézett a felszólalása elején, egyáltalán nem váltotta be azokat a szándékokat, amiket önök mondtak korábban, hogy most az egész rendszert itt eltörlik, az egész rendszert visszamenőlegesen majd megsemmisíti az Alkotmánybíróság, meg tulajdonjogi meg más védelmek okán itt egy visszamenőleges hatályú teljes újraszabályozása lesz a területnek, hanem az Alkotmánybíróság részletszabályokban a jövőre nézve is írt elő jogszabályalkotási feladatot a kormányzat számára. Tehát egyáltalán nem azt az álláspontot osztotta az Alkotmánybíróság, amit önök anno beadványként benyújtottak.

Itt egy rendkívül nehéz feladatot írt viszont elő az Alkotmánybíróság a kormányzat számára, amit egyébként soha senki még Magyarországon - meg lehet, hogy máshol sem - nem tudott megugrani, ugyanis azt kell orvos szakértőnek megállapítania, hogy egy, kettő, három vagy négy évvel ezelőtt valaki mennyire volt munkaképes állapotban.

Ez egy nagyon-nagyon nehéz feladat, éppen ezért többféle javaslattal, többféle egyeztetési körrel a kormányzat ezt folyamatosan tárgyalja, igyekszik előkészíteni, de nyilván egy orvos számára sem könnyű egy ilyen feladatot előírni úgy, hogy azt teljesíteni is tudja, hogy ő most mondja meg, hogy valaki, mondjuk, 2017-ben hány százalékos munkaképességű ember volt. Ezt ők, az orvos szakértők sem tudják egykönnyen beállalni.

Úgyhogy, tisztelt képviselő úr, ez a rendszer, amit 2010 után felépítettünk, a megváltozott munkaképességűek számára óriási előnyt jelentett, sokkal többen tudnak dolgozni, sokkal magasabb éppen ezért a havi jövedelmük, és azokról a részletszabályokról, amiket pedig korrigálnunk kell, az egyeztetéseket *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* továbbra is folytatjuk.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Mellár Tamás képviselő úr, a Párbeszéd frakciójának tagja napirend előtti felszólalásra jelentkezett: „Aktuális ügyekről” címmel. Parancsoljon!

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Mindenekelőtt szeretnék elnézést kérni önöktől a rekedt hangom miatt, amit nem sikerült az eddigiekben kikúrálni, de talán ez az elcsukló hang megfelelő lesz a mondanivalóhoz. *(Dr. Rétvári Bence: De nyert a csapat! - Nacsá Lőrinc: Legalább nyertünk!)*

A mondanivalóm lényege pedig a következő. Ma kerül az Országgyűlés elé a tudomány és a Magyar Tudományos Akadémia sorsát döntően befolyásoló törvénytervezet. Ez a törvénytervezet alkotmányellenes, antidemokratikus és elhibázott - fogalmazta meg nyilatkozatában a Stádium 28 csoport, melynek tagjai akadémikusok, akadémiai doktorok és egyetemi tanárok. Alkotmányellenes, mert a tudomány és az MTA szabadságával szembemegy, és mert a tulajdonjog gyakorlásának korlátozásával sérti a tulajdonhoz való jogot. Antidemokratikus, mert az érintettek szokatlanul egyértelmű akaratnyilvánítását semmibe véve, azal ellentétes döntést készít elő, anélkül, hogy azt észszerű érvekkel alátámasztaná. Itt arról van szó, hogy a kutatóintézeteket a minisztérium alá fogja helyezni. Elhibázott, mert egy akarnok, szűk látókörű, voluntarista politika alá akarja rendelni a tudományt. - Eddig a Stádium nyilatkozata.

Ehhez fogható brutális támadást a magyar tudomány és a Magyar Tudományos Akadémia ellen utóljára 1949-ben intézett a politikai hatalom. Nem nehéz észrevenni a hasonlóságot az 1949-ben felállított Magyar Tudományos Tanács és a mostani törvénytervezetben szereplő Nemzeti Tudománypolitikai Bizottság között. A '49-es tanács azt a szerepet kapta, hogy, idézem: „Tervszerűen irányítja legfelső fokon az elméleti és az alkalmazott tudományok művelését.” Ha a „tervszerűen”-t kicseréljük a ma divatos „innováció érdekében”-re, akkor azt kapjuk, hogy az innováció érdekében irányítja legfelső fokon az elméleti és alkalmazott tudományok művelését, már meg is érkezünk 2019-hez.

Tisztelt kormánypárti Képviselők! Önöké lesz a történelmi felelősség, ha megszavazzák ezt a törvényt. Gyermekeiknek és unokáiknak majd számot kell adniuk arról, hogy miként járultak hozzá Széchenyi István, a legnagyobb magyar által majd kétszáz esztendeje létrehozott Magyar Tudományos Akadémia szétveréséhez. Nem irigylem önöket.

És nem hivatkozhatnak arra, hogy az innovációs versenyképesség javítása miatt van szükség a kutatóintézetek minisztérium alá rendelésére, mert ez tervszerűen nem igaz. Az akadémiai intézetek ma is igen jól működnek, ezt több felmérés és átvilágítás is megmutatta. Ráadásul a kutatóintézeteknek nem az innováció a feladata, hanem, ahogy a nevükből is következik, a kutatás. Miért nem tetszenek az innovációt számonkérni az üzleti életen és azon a nagyvállalkozói körön, amelyik óriási profitokat realizál évről évre?

És a minisztériumnak nincs olyan új koncepciója, amely azt mutatná, hogy a kisajátítás után a kutatóhálózat jobban tudna majd működni, és nem hivatkozhatnak arra sem, hogy több pénz jut kutatásra, mert bár igaz, hogy a 2020-as költségvetésben több

pénz van előirányozva, de mivel az intézetek, a kutatóintézetek elveszítik függetlenségüket, ez azt jelenti, hogy a vállalkozói szféra, a kedvenc vállalkozások rájárhatnak erre a forrásra, és ahogy az egyetemekenl ezt lehet látni, ezekből a forrásokból jelentős mennyiséget tudnak kiszivattyúzni, hiszen épp ez a cél, hogy mind az állami, mind az európai uniós forrásokra továbbra is rá tudjanak járni ezek a vállalkozások.

A Lendület kutatócsoport tagjai a következőt írták ezzel a törvénytervezettel kapcsolatosan: „A tervezett átalakítás a nemzetközileg is versenyképes fiatal kutatók elvándorlásával és egy teljes tudós nemzedék elvesztésével fenyeget.” Tetszenek tudni, a Lendület-kutatóprogramban részt vevők azok a fiatal, tehetséges, Nyugaton dolgozó kutatók voltak, akiket az elmúlt években sikeresen vissza tudtak hívni, ez a Pálinkás-féle programnak az eredménye volt *(Németh Szilárd István: Nem, ez a kormány-féle program!)*, annak érdekében, hogy magasabb színvonalú legyen a magyar kutatás. Most, ha ők így fogalmazzak, akkor azt gondolom, hogy bizony van okunk arra, hogy magunkba szálljunk.

Kedves fideszes Honatyák! Az Orbán-rendszer a végéhez közeleg, és hamarosan számot kell adniuk tetteikről. *(Dr. Rétvári Bence: Kilenc éve a végéhez közeleg!)* Ezt ne felejtsetek! Szavazzanak nemmel a törvénytervezetre, akkor talán megbocsát önöknek az utókor. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Cseresnyés Péter államtitkár úr reflektál. Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Úgy látszik, a Párbeszédnél vagy a Párbeszéd-frakció bizonyos tagjainál beragadt a vádaskodás, és azt kell mondanom, mint az egyik frakciótársának tegnap kellett mondanom, úgy látszik, hogy önök mindig magukból indulnak ki, akkor, amikor vádaskodnak, pénzek lenyúlásáról beszélnek. Mert ha jól tudom, és jól emlékszem a tegnapi napra, mintha tegnap hangzott volna el a viszonzválaszomban az, hogy például önök ellen indított eljárást az ÁSZ nem megfelelő gazdálkodásért. Úgyhogy jobb lenne, ha picit hátrébb vonulnának a vádaskodásból *(Gréczy Zsolt: Ezt a cinizmust...)*, először a saját portájukon sepregetnének és körülnéznének, hogy hogyan intézik saját gazdasági ügyeiket.

De természetesen tudom, hogy miről beszélt, képviselő úr, figyeltem, a Tudományos Akadémiával kapcsolatos aggályait fogalmazta meg *(Zaj az ellenzéki pártok padsoraiból.)*, de az ön szavainak a hitelességét többek között egy körülbelül másfél évvel ezelőtti nyilatkozata is megkérdőjelezi, amikor azt mondta, hogy függetlenként akar belépni majd a parlamenti képviselők sorába, és nem fog sehova se, egyetlenegy frakcióba se belépni *(Tordai Bence közbeszól.)*, majd első alkalommal, amikor az érdeke úgy kívánta, rögtön belépett abba a frakcióba, amelyiknek elég vegyes az összetétele.

(9.40)

Van benne egy elvileg független képviselő, van benne egy szocialista, jelenleg is a Szocialista Párt tagja (*Tordai Bence: Mit gondolsz az MTA-ról?*), és a szocialistákra szinte kullancsként ráragadó és ráragadó párbeszédese képviselők; talán azért, hogy megszólalhassanak, és a különböző vádakait itt megfogalmazhassák hétről hétre, aminek természetesen semmi alapja nincs.

És azt, hogy az MTA-val mi fog történni, természetesen a ma délután elkezdődő vitán elmondhatja, nem itt kellene napirend előttiekben megfogalmazni különböző vádakait, hanem tételesen majd a törvénytervezet vitája során (*Közbeszólások az ellenzék sorából.*) meg fogja kapni azokat a válaszokat a miniszter úrtól, amelyek önökben, önben megfogalmazódnak, tételesen meg fogják kapni azokat a válaszokat, amelyek okán és amelyek miatt ez a törvénytervezet a Ház elé fog kerülni.

De hogy összefoglalóan elmondjam azt, amit már több alkalommal is elmondtam az MTA átalakítási szándékával kapcsolatban, hadd tegyem meg most is, ismételve magamat többszer, hogy természetesen a kormányzatnak az a célja, hogy az MTA kutatóintézetei hatékonyabban tudják szolgálni a magyar társadalmat, hatékonyabban tudják a gazdaság érdekeit, a gazdaság fejlődését képviselni és szolgálni. Ehhez egy közvetlenebb támogatási rendszer kell, a közvetlen támogatási rendszer pedig azt jelenti, hogy innovációra, kutatás-fejlesztésre például a jövő évtől több pénz fog jutni, mert a kormányzat tudja, látja és annak érdekében tesz is, hogy ez a hatékonyság nagyobb legyen, például a források kiterjesztésével, ami azt jelenti, hogy a kutatás-fejlesztésre és innovációra a jövő évtől 32 milliárd forinttal fog több jutni. Például azokat a cégeket is, amelyeknek az innovatív tevékenységét ön a felszólalásában hiányolta, támogatjuk - amelyek az innovációban hatékonyan közre tudnak működni.

Természetesen azt szeretnénk, hogy az alap kutatások mellett, amelyeknek a jelentősége meg fog maradni a következő időszakban is - és az alap kutatásokat végző intézményeknek is -, azok a kutatóintézetek hatékonyabban tudjanak működni, és hatékonyabban tudják felhasználni a forrásokat, amelyek közvetlenül a gazdaság érdekeit tudják képviselni.

Egyébként, hogy miért van szükség az átalakításra, azt azzal is lehet indokolni, hogy a nemzetközi tudásközpontok - és ezt tegnap elmondtam már -, az Európai Bizottság is megerősítette, hogy a magyar tudományosság rendszere nagyon komoly kihívásokkal rendelkezik. Magyarra fordítva ez azt jelenti, hogy jelen pillanatban nem elég hatékonyan működik az a tudományos intézményhálózat, amelyik egyébként a magyar gazdaságot tudná segíteni, annak fejlődését tudná segíteni, szolgálni. Ezért néhány alapvetően szeretnék önnek felsorolni, hogy mi mentén akarjuk ezt a bizonyos hatékonyságot növelni.

A kormány nem kevesebb, hanem pontosan több kutatást, erősebb és hatékonyabb kutatást szeretne,

és éppen ezért, ahogy említettem már, több pénzt is szán erre. A cél az, hogy a hazai tudományos kutató-sokra fordított milliárdok ne kézzelfogható eredmény nélkül tűnjenek el, hanem a társadalom számára, a gazdaság számára kézzelfogható eredményként (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) jelenjenek meg. Kérem, hogy ha aggályai, kérdései vannak, a ma kezdődő vitában szólaljon fel, és ahogy említettem a felszólalásom elején, minden kérdésére választ fog kapni. Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Mirkóczki Ádám képviselő úr, a Jobbik képviselője, napirend előtti felszólalásra jelentkezett: „Mennyire hiteles a kormány politikája?” címmel. Parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt a tényleges mondandómat elkezdeném, úgy is, mint a Nemzetbiztonsági bizottság elnöke, elsőként én is szeretném kifejezni köszönetünket, nagyrabecsülésünket és elismerésünket azon szakemberek és hatóságok részére, akik a dunai hajókatasztrófa mentési munkálataiban részt vettek - példaértékű, amit végeztek.

Rátérve pedig a konkrét mondanivalómra: egy ország kihívásait és lehetőségeit nagyon sok minden alakítja, adott esetben veszélyezteti, ilyen például a bevándorlás, de ilyen az elvándorlás is. Szeretnék most ezen a szemüvegen keresztül néhány adatot megosztani önökkel, ez még viszonylag friss, a Bevándorlási és Menekültügyi Hivataltól kaptam meg ezeket az adatokat.

Nem a különböző letelepedési, állampolgársági és egyéb kérelmeket szedte össze, hanem kizárólag a munkavállalás céljából benyújtott tartózkodási engedélyek számát. 2017-ben ilyen munkavállalási célú tartózkodási engedély 18 ezer volt összesen Magyarországon - kerekíték az egyszerűség kedvéért -, 2018-ban már 46 ezer, és most, 2019-ben, csak az első hónapban több mint 9 ezer. Zömében - nem kaptam kérelmem ellenére teljes bontást, de zömében - Ukrajnából, Szerbiából, Kínából, Vietnamból, Koszovóból, Indiából, Törökországból és hasonló térségekből érkeznek ezen munkavállalók.

Önmagában az, hogy 72 ezer, sőt kerekítve 73 ezer munkavállaló érkezett Magyarországra bő két éven keresztül, nem kellene hogy problémát jelentsen, sőt úgy is nézhetnénk, hogy ha a gazdaság oly mértékű, hogy már a hazai munkavállalók nem képesek azt betölteni, akkor ez egy pozitív érték is lehetne. Ha azonban jobban megvizsgáljuk a magyarországi helyzetet, akkor nem erről van szó. Azt látjuk, hogy mivel sok százezer magyar - nyilvánvalóan és döntő hányadban egzisztenciális problémák és megélhetési gondok miatt - elvándorolt Magyarországról Nyugat-Európába vagy a világ más tájára, a magyar gazdaság keleti, közel-keleti térségekből próbálja ezt a munkaerőhiányt feldolgozni vagy feltölteni. Ez azonban egy nagyon súlyos problémára is rávilágít.

Az teljesen nyilvánvaló, hogy ha elfogadjuk azt az alaptételt, hogy a magyar fiatalok, szakmunkások, diplomások, a magyar emberek egzisztenciális okokból mennek külföldre, akkor az ő hazacsábításuk és az ő helyben tartásuk elsősorban béremelésekkel kellene következzen, elsősorban az anyagi biztonságot kellene megeremteni számukra. Ez azonban nincs így. És ha ezen logika mentén megyünk tovább, akkor azt látjuk, hogy éppen ezek a Keletről és ki tudja, honnan érkező vendégmunkások azok, akik garantálják azt, hogy a magyar bérfelzárkóztatás ne legyen oly mértékű; szeretném hangsúlyozni, hogy én nem vitatom el, hogy az elmúlt években voltak béremelések, történtek bérfelzárkóztatások, azonban amit én kritizálok, az a béremelések mértéke. Ha azt vesszük alapul, az látható, hogy nem elégséges.

Emlékszem, amikor a Jobbik a béruniós kezdeményezését megkezdte és úgymond nyilvánosságra hozta, nagyon sokan megmosolyogták - elsősorban a magyar kormány is. Megmosolyogták, hogy ez egy teljesen lehetetlen küldetés és nem kivitelezhető, ma pedig már ott tartunk, hogy az Európai Bizottság maga foglalkozik érdemben ezzel a kérdéssel.

Én azt kérném a legnagyobb tisztelettel önöktől, hogy álljanak ennek mint Magyarország felelős kormánya az élére. Álljanak az élére annak a kezdeményezésnek, hogy az Európai Unióban belül az integrációra szánt pénzek, pályázatok, kohéziós alapokból felhasználó összegek mily módon tudnak a magyar bérfelzárkóztatásra, akár a kis- és középvállalkozások adókedvezménye mentén, akár más módon a magyar bérek felzárkóztatására menni. Mert ha nem állítjuk meg ezt a folyamatot - és nyilvánvaló, hogy ez nem megy egyik napról a másikra -, akkor egyáltalán nem túlzó azt elmondani, hogy akarva vagy akaratlanul, de egyfajta népességcsere zajlik Magyarországon. Egyrészt vannak az egzisztenciális okok miatt elvándorolt tömegek, másrészt meg vannak az olcsó munkaerőként bevándorló tömegek.

És azt gondolom, hogy ha ezeket komolyan vesszük, akkor ezt a kezdeményezést elvitatni nem lehet, önöknek pedig nem lehet más feladatuk, mint hogy ennek az élére álljanak, mert az Európai Unióban egyre többen foglalkoznak ezzel a kérdéssel, és ha komolyan gondoljuk Magyarországot illetően megvédését és a magyar fiatalok boldogulását, akkor ennek önök kell hogy legyenek a zászlóvivői. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(9.50)

ELNÖK: Orbán Balázs államtitkár úr, parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ön felszólalásában több témát is említett, de két téma volt hangsúlyos: a bevándorlás és a kivándorlás témája. Ez az a két téma, amiben a Jobbik politikája és az általa képviselt álláspont teljes mértékben hiteltelen.

Az egyik a bevándorlás ügye. Erről most már elég régóta vitatkozunk itt. Azért mégiscsak az történt, hogy 2015-ben 400 ezer ember döntött úgy, hogy mindenfajta hatóságokkal való együttműködés nélkül, illegális módon, a zöldhatáron keresztül megpróbál eljutni Nyugat-Európába. Ez nyilván egy olyan nemzetbiztonsági, közbiztonsági kockázat, ami ellen a magyar kormánynak fel kellett lépni. A magyar kormány megpróbált fellépni több eszközzel is, ráadásul ezeket az eszközöket az Európai Unió több esetben és többféleképpen támadta.

Őnök a Jobbik részéről ugyanezt csinálták. Ezeket az eszközöket támadták. Nem gondolták megfelelő eszköznek a kerítést az illegális migráció megállítására. Amikor népszavazást kezdeményeztünk, akkor azt a népszavazást sem támogatták; ellene szavaztak annak az alaptörvény-módosításnak, ami egyébként Magyarország pozícióit volt hivatott biztosítani az Európai Unióval szembeni fellépésben, és folyamatosan támadják bevándorlás ügyében a kormány politikáját. *(Mirkóczki Ádám: Mindet támogatuk! - Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Hazugság! Szégyellj magad!)*

Ez az illegális migráció kérdése. Bocsánat, csak megpróbálok válaszolni azokra a felvetésekre, amelyeket a képviselő úr megfogalmazott. *(Z. Kárpát Dániel: A honvédség hogy ment oda, barátom? - További közbeszólások a Jobbik padsoraiból.)*

A bevándorlás másik része pedig, amikor valakik legálisan külföldiként Magyarországon vállalnak munkát. Itt a hangsúly a „legális” szón van *(Z. Kárpát Dániel közbeszól. - Szilágyi György: A letelepedési kötvényesek!)*, és azon, hogy ezeknek a külföldieknek a száma, akik munkát vállalnak Magyarországon, csak a hiányszakmákban történhet, és a kormány döntésének megfelelően. *(Z. Kárpát Dániel: Ne hazudj! Bemondásra, mi? Nem mondasz igazat!)*

Ezzel kapcsolatban önök az európai parlamenti választási kampányban is riogattak, rémhírkeltést folytattak, és azóta is kiderül, hogy a Magyarországon legálisan dolgozó külföldiek száma egyébként uniós összehasonlításban alacsony. Szerintünk ez helyes. Azért helyes, mert a magyar embereknek kell a magyar munkahelyeket betölteni elsődlegesen. A mi politikánk ennek a célnak az elérését próbálja elősegíteni. Tehát itt semmilyen lakosságcsereről nincs szó. A másik dolog, amit ön is említett, a kivándorlás ügye. Azért a statisztikák mégiscsak azt mondják, hogy egyrészt egy közép-kelet-európai jelenségről beszélünk, másrészt Magyarország hála istennek a közép-kelet-európai országok közül a legkevesbé érintett ebben a jelenségben. 5,2 százalékos az az arány, ami van, hogy más országokban 10 százalék fölötti arányról beszélünk. *(Szilágyi György: Minden rendben van a kormánnyal.)*

Ráadásul egy harmadik dolgot mondhatok, és ez nyilván a magyar kormány politikájával is összefüggésben áll: a trend megfordulni látszik. És ezt nem én mondom, hanem a Statisztikai Hivatal mondja. Nem a magyar Statisztikai Hivatal, hanem az Európai Statisztikai Hivatal is, ugyanis a tavalyi évben

már többen jöttek haza a Magyarországon született, de külföldön élő magyar állampolgárok, mint akik elhagyták az országot. Tehát ezt úgy mondjuk, hogy a nettó migrációs egyenleg immáron pozitív.

Mi ennek nagyon örülünk. Egyrészt azt gondoljuk, hogy aki külföldön munkát vállal - ami nehéz dolgot -, az megbecsülésre méltó, másrészt örülünk annak, hogy tapasztalatot szereznek külföldön, és az a célunk, hogy mindenkit hazacsábítsunk. Ezért örülünk ennek a trendfordulónak. Azt nem várom el, tekintettel arra, hogy ön ellenzéki parlamenti képviselő, tehát nem az a feladata, hogy a kormányt dicsérje, de legalább hogy rögzítse és tudomásul vegye azt a tényt, hogy ez a trendforduló zajlik, és ez nem egy egyszeri kiugró adat, hanem nyilván szoros összefüggésben van a gazdasági növekedéssel, illetőleg a bérfelzárkóztatással. Megköszöntem volna, ha közösen rögzítjük ezt a tényt.

Aztán említette a bérek kérdését. Mégiscsak arról van szó, hogy ez a kormány, amely az adócsökkentés kormánya, ez a kormány az, amely a bérekre rakódó adóterheket csökkenti. Most is a parlament előtt van a munkáltatókat terhelő adórész csökkentéséről szóló javaslat. 2010-ben még 73 500 forint volt a minimálbér, most már, 2019-re 149 ezer forintra emelkedik. 2010 májusa óta 53 százalékkal emelkedett a nettó átlagkereset. Ez nem elégséges. Mi is azt gondoljuk, hogy bérfelzárkóztatásra van szükség, de ehhez nem szavakra, hanem tettekre van szükség, úgyhogy a kormány a tettek politikáját kívánja ez ügyben is folytatni. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Hargitai János képviselő úr, a KDNP képviselője, napirend előtti felszólalásra jelentkezett: „A családok támogatásának költségvetése” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A jövő héten fogjuk tárgyalni, illetve kezdeni a költségvetés tárgyalását - a 2020-as költségvetésről van szó -, és természetesen az azt megalapozó törvénycsomagot, ezen belül is az adótörvényeket. Minden országgyűlési ciklusban ennek a nyári időszaknak, biztosan mondhatom, hogy a legfontosabb törvénye, amelynek megtárgyalása előttünk van. Ez alkalmat is ad minden parlamenti frakciónak arra, hogy ahhoz a társadalomképhez, amit egy kormány a törvény betervezésével az Országgyűlés elé tesz, valamilyen módon viszonyuljon, és a frakciók kifejtsek ennek kapcsán az álláspontjukat. Szerencsés esetben a mi törekvésünk az, hogy ez megtörténik, és június 12-én ezt a törvényt el is fogjuk fogadni, remélhetőleg az önök támogatásával.

Egy költségvetésben jó esetben van egy hosszú távú társadalomkép, hisz egy-egy költségvetés önmagában nehezen értelmezhető. Mindig költségvetések láncolatát célszerű értelmezni. Azért mondtam azt, hogy jó esetben van benne egy társadalmi vízió, mert

én húsz éve vagyok a költségvetési bizottság tagja, és a szocialista időszakból nehezen fogalmaznék meg egy olyan társadalmi víziót, amit az akkori költségvetések tükröztek.

Az Orbán-kormány esetében azonban ez egészen biztosan így van. 2010 óta jelentős forrásokat fordítunk családtámogatásokra, és ezt tesszük évről évre. Csak emlékeztetem a képviselőtársaimat a valamikori adórendszer átalakítására, amivel nagy léptékben csökkentettük a személyi jövedelemadót éveken keresztül, és a családoknak jelentős támogatásokat adtunk, valamint és az azóta meghozott intézkedésekre.

A hosszú távú célokon, társadalomképen kívül mindig van a költségvetésnek valamifajta aktualitása. Ilyen sajnálatos aktualitás a bevándorlással kapcsolatos problémák kezelése, ami a költségvetés nézőpontjából egy alapvetően biztonságpolitikai kérdés, vagy az eurózóna lassulása, amire a költségvetésünknek reagálnia kell. Idő hiányában erről hosszan nem beszélek, de nem állom meg, hogy ne jegyezzem meg, hogy ennek a 13 plusz 1 pontos akciótervnek, amelyet a kormány megfogalmazott, utolsó pontja a magyar szuperállamkötvény.

Ezt a szót azért használom, mert most az Indexen azt olvasom, hogy ebből a szuperállamkötvényből egy hét alatt 529 milliárdot vett meg a magyar lakosság. Ez két dolgot jelez: sikeres az állampapír, és van miből megvenni ezeket a forrásokat. Ez a magyar gazdaságpolitika és az Orbán-kormány gazdaságpolitikájának eredménye.

De térjünk rá arra, amit családpolitikának gondolunk ebben a költségvetésben, és ami hosszú távú céljainkat is szolgálja. Eddig is GDP-arányosan Magyarország Európában a legtöbbet fordított a családtámogatásokra. A 2020-as költségvetésben ez az összeg bőven 2228 milliárd forint lesz, ami rendelkezésünkre áll. Ez a '19-es költségvetéshez, a most folyó költségvetéshez képest is 224 milliárddal több. Ezek örvendetes számok.

Nézzük meg röviden, hogy mire kíván költeni a családvédelmi akcióterv realizálása kapcsán a kormány. Ebben a költségvetésben megvannak a források a babaváró támogatásra, a költségvetés megteremti a forrásait annak, amiről döntött a kormány, és kibővítette a CSOK kedvezményes hitellehetőségeit.

Döntöttünk az akciótervben arról is, hogy a gyermekes családok jelzáloghitel-átvállalásának fedezetét is a költségvetés fogja megteremteni. Gondolom, népszerű intézkedése a kormánynak, és itt teremtjük meg a fedezetét a nagycsaládosok autóvásárlási támogatásának. Bölcsődeépítésre 2020-ban még több forrás áll rendelkezésre, mint idén; a választóközteremben, Szászváron is átadtunk egy ilyen bölcsődét.

A négygyerekes anyák szja-mentességét megteremti ez a költségvetés; a nagyszülőknek gyedbet biztosít; az ingyenes tankönyvellátás évek óta folyik, most kiteljesedik, a 2020-21-es tanévtől kezdve ez teljesedik.

Talán ezek voltak a legfontosabb pontjai a családvédelmi támogatási rendszerünknek, amiről lehetőségünk lesz a jövő héten eszmét cserélni.

Azt gondolom, az ellenzéki pártok is kifejezhetik akarataikat és támogató hozzászólásaikat majd a költségvetés tárgyalása során. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(10.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr reflektál. Tessék!

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormány számára a gyermek az első, és nemcsak a jövő évi költségvetés tervezésekor, hanem minden, 2010 óta benyújtott költségvetés tervezésekor. Ezért emelkedhetett valóban rekordmagas arányban, 4,5 százalékos arányban a GDP, azaz a nemzeti össztermékhez viszonyítottan Magyarországon a családtámogatások értéke.

Éppen ezért igyekeztünk a jövő évi költségvetésben is - ahogy ön is mondta, tisztelt képviselő úr - még további többletet, összességében 224 milliárd forintnyi további támogatást nyújtani a magyar családoknak. Szükség is volt erre 2010 óta, ugyanis, ahogy ön is mondta, 960 milliárd forintról indultunk, és a jövő évi költségvetésben most 2226-2228 milliárd forintnál járunk. Hiszen a szocialista időszak a magyar családok számára a megszorítások időszaka volt. Gyurcsány Ferenc és akkori szövetségesei mindent megtettek akkor *(Közbeszólások a DK sorából.)*, amikor valamilyen hibás gazdaságpolitikai döntésük miatt hiány volt a költségvetésben, hogy a családoktól vegyenek el. El is vettek mindenfajta nagyobb aggodalom nélkül. Amikor éppen arra volt szükség, akkor a családi pótlékot akarták megadóztatni, Gyurcsány Ferenc is, Horn Gyula is. Amikor arra volt szükségük, akkor elvették az egy- és kétgyermekesek teljes családi adókedvezményét. Aztán utána elvették a többgyermekesektől is az adókedvezmény nagyobb részét.

Nem akartak támogatást adni a lakásvásárláshoz, azt elvették, cserébe devizahitelbe üldözték a magyar családokat, és időközben tizenötször emelték a rezsit, és ez alatt az időszak alatt nulla gyermek jutott el bármiféle Erzsébet-táborba, kedvezményes üdülésre, hogy a családoknak ezáltal is tudjunk segíteni.

Így tehát, egy ilyen időszak után valóban szükség is volt arra, hogy eljőjjön egy olyan időszak, amikor többet kapnak a magyar családok, és azt hiszem, hogy büszkék is lehetünk a magyar emberekre, büszkék is lehetünk a magyar családokra, hiszen Magyarország egy családbarát szemléletű ország, mi közeledünk a családbarát ország általunk ideálisnak tartott képéhez. Míg Nyugat-Európa országai a migrációra költenek és a migrációt ösztönzik, a közép-európai országok pedig a családpolitikát támogatják, ez látható az úgynevezett gyermekvállalási kedvben, termékenységi arányszámban is.

Hiszen míg Európában összességében a gyermekvállalási kedv közel 2 százalékkal csökkent 2010 óta, addig a visegrádi országokban ez több mint 10 százalékkal emelkedett, Magyarországon pedig 20 százalékos környéki az emelkedés a gyermekvállalás tekintetében.

Így, míg 2010-ben a legeslegeslegeslegutolsók voltunk, a 28-ból a 28.-ak voltunk a gyermekvállalási kedvben Európán belül, az elmúlt évek családbarát döntéseinek köszönhetően is most már több országot leharagvunk, magunk mögé utasítottunk, így Ausztriát, Szlovákiát, Finnországot, Lengyelországot, Horvátországot, Luxemburgot, Portugáliát, Görögországot, Ciprust, Olaszországot, Spanyolországot és Máltát. Ők mind előttünk voltak 2010-ben, és 2017-re, 2018-ra ők most már mögénk kerültek. Tehát igenis megérte az elmúlt évek költségvetési többletvállalása is.

A jövő évi költségvetés tehát a családok támogatásának a költségvetése. Sokféle intézkedésre, amelyeket az elmúlt hónapokban jelentettünk be, a fedezet megtalálható a jövő évi költségvetésben. Így a babaváró támogatásnak ott van a költségvetési sora, a CSOK korábbi, már igénybe vett konstrukción felüli kedvezményes hitelbővítésének ott van a fedezete, a gyermekes családok jelzáloghitel-csökkentésének a bővítése: a második gyermek után is már egymillió forintot fizet ki az állam a család helyett, a harmadik gyermeknél már 4 millió forintot fizet ki, és további gyermekenként is további egy-egy millió forintot fizet ki. Benne van a nagycsaládosok autóvásárlási programja, ahol a háromgyermekes családoknál a hétülékes autóból akár az ár felét az állam fizeti ki a család helyett.

Benne vannak a bölcsődefejlesztés forrásai, hiszen a következő években 20 ezer új bölcsődei férőhelyet szeretnénk létrehozni. Benne van a fedezete annak, hogy a négy gyermeket vállaló édesanyák életük végéig teljes mértékben adómentesek, egy fillér szja-t nem kell fizetniük a negyedik gyermek vállalása után, és benne van a nagyszülői gyed fedezete is a jövő évi költségvetésben. De a családok számára fontos, hogy a jövő évtől ingyenes a tankönyvellátás minden köznevelésben tanuló diák után. Ennek is a fedezete szerepel.

Az érthetetlen volt számunkra, hogy Brüsszélből még a babaváró támogatással kapcsolatban is különböző bürokratikus aggályokat megfogalmaztak egyes bürokraták, de ettől függetlenül mi ezt bevezetjük, és ennek a költségvetési fedezetét is biztosítjuk. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* A Fidesz-KDNP európai parlamenti képviselői pedig akár a migrációs csatákban, akár máshol, de minden konfliktust a magyar családokért fel fognak vállalni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Napirend előtti felhívásra jelentkezett Hende Csaba képviselő úr, a Fidesz képviselője, az Országgyűlés alelnöke: „Aktuális ügyekről” címmel. Alelnök úr, parancsoljon!

HENDE CSABA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A jövő évi büdzsé az adócsökkentés költségvetése lesz. 2020-ra 500 milliárd forint adóteher-csökkenést tervez a kormány a gazdaságvédelmi akcióterv alapján. 2010 óta a magyar adópolitikai intézkedések hatására folyamatosan mérséklődik az adóelvonás mértéke. Éppen ezért Magyarország az Európai Unióban a legnagyobb adócsökkentő, a GDP-arányos adóterhelés mértéke évek óta egyre mérséklődik.

Tisztelt Ház! A kormány megvédi a magyar gazdaság eddig elért eredményeit. Ez a célja a jövő évi költségvetésnek és a gazdaságvédelmi akciótervnek. A jövő évi büdzsé és az akcióterv ütészállóbb teszi a magyar gazdaságot, megerősíti a magyar családok helyzetét, megvédi a magyar gazdaság szereplőit. Az adócsökkentésekkel, adó- és strukturális intézkedésekkel jelentősen javítja a magyar vállalkozások fejlődési lehetőségeit. A következő három év alatt 167,5 milliárd forintot fordítunk majd a vállalkozások technológiai fejlesztésére, piacra jutásuk támogatására. Ebből 90 milliárd forint vissza nem térítendő támogatás lesz. A kutatás-fejlesztésre és az innovációra az idei 130 milliárd forint helyett jövőre 32 milliárd forinttal többet, vagyis 162 milliárd forintot fordítunk.

Tisztelt Országgyűlés! Azon ígéretes vállalkozásokat akarja támogatni a kormányzat, amelyek 2014 és '17 között az egymás utáni években képesek voltak évi 20 százalékkal növelni árbevételüket, illetve évi 50 százalékkal növelték exportjukat. A tervek szerint a magyar egyetemeket úgy alakítjuk át, hogy az ottani tudás segítse a magyar vállalkozások tevékenységét, és a globális értékláncok, a multik problémái is megjelenjenek a kutatásokban. Az elképzelés az, hogy nyolc hazai egyetem körül nyolc tudományos park jön majd létre.

A gazdaságvédelmi akcióterv hozzájárul a foglalkoztatás további bővüléséhez. A 13+1 pontból ezt a célt szolgálja a munkát terhelő adók csökkentése, illetve hogy már a vállalkozások részére is lehetőség nyílik állami támogatással munkásszállók építésére. A kimagasló reálbér-emelkedésnek köszönhetően a szociális hozzájárulási adó mértéke 2019. július 1-jével 2 százalékponttal, 19,5 százalékról 17,5 százalékra csökken. A kormány ezzel az intézkedésével az idén 144 milliárd forintot, jövőre pedig további 156 milliárd forintot hagy a magyar vállalkozásoknál. A munkaadók a többletforrásokat a bérek emelésére és a fejlesztések finanszírozására fordíthatják.

Tisztelt Országgyűlés! Míg a Fidesz számára a gyermekes családok támogatása az első, addig az ellenzék élén álló Gyurcsányék csak elvonnák a gyermekes családoktól. *(Zaj, folyamatos közbeszólások a DK soraiból.)* Amikor dönteni kellett, ők soha nem a magyar családok mellé álltak. Most ugyanazok Gyurcsányék állnak az ellenzék élére, akik egyszer már tönkretették az országot és megnehezítették a magyar családok megélhetését. Kormányzásuk alatt adóemelésekkel és megszorításokkal sújtották a gyermekeseket.

Első dolguk volt, hogy elvették az egy- és kétgyermekesek családi adókedvezményét. Eltörölték az otthonteremtési támogatásokat. Elvették az édesanyáktól a hároméves gyest. Bölcsődéket, óvodákat, iskolákat zártak be.

Nemcsak a gyermekes családok támogatásait veszélyeztetik politikájukkal, hanem a magyar gazdaság eredményeit is. Gyurcsányék egyre több hatalmat akarnak adni Brüsszelnek és a külföldi gazdasági érdekeknek. Ezt tették kormányzásuk alatt is. Kormányzásuk idején Magyarország teljesen elvesztette gazdasági önrendelkezését, pénzügyileg és gazdaságilag is meggyengült, az IMF és Brüsszel diktált az országnak, és a külföldi gazdasági érdekek érvényesültek.

(10.10)

Mindeközben a magyar emberek megalázó bérekért dolgoztak és megszorításoktól szenvedtek. *(Arató Gergely: De most aztán bezzeg nem!)* A Gyurcsány-korszakban egymillió embert tettek munkanélkülivé. A magas adókkal, elhibázott gazdaságpolitikájukkal tönkretették a gazdaságot. Az alkalmatlanság és a korrupció miatt nem volt olyan év, hogy ne szállt volna el a költségvetési hiány. Megduplázták az államadósságot, ezt se feledjük.

Tisztelt Országgyűlés! Ha tehetnék, ugyanezt csinálnák most is, mert ők most sem a magyar emberek érdekeit képviselik. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Bodó Sándor államtitkár úr reflektál. Tessék!

BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Alelnök Úr, Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a benyújtott költségvetéssel kapcsolatos hozzászólását. Valóban így van, a legfontosabb tartalmi elemek a gazdaság növekedésével, illetve a magyar családok segítségével kapcsolatosak.

Ebben a helyzetben egyre kedvezőbbek a mutatószámok. Mielőtt ennek a részleteire is rátérnék, mindenképpen fontosnak vélem megjegyezni e Ház falai között is, hogy a költségvetés várható elfogadása - ami néhány héten belül megtörténik - jó alkalmat nyújt a gazdaság szereplőinek, a vállalkozásoknak, a családoknak, a magánszemélyeknek, hogy a következő évi terveiket, fejlesztési elképzeléseiket ennek mentén tudják megfogalmazni.

Ahogy említettem, a legfontosabb mutatószám az elmúlt időszak gazdasági növekedése, ami szerencsére nem árva gyermek, hiszen több kedvező mutatószám környezetében az egyik legfontosabb. A költségvetés idei vonatkozásához szorosan kapcsolódhat, hogy az első negyedéves 5,3 százalékkal növekedett a magyar gazdaság éves teljesítménye, ami, nyugodtan mondhatjuk, hogy rekordmértékű, de ebben a helyzetben fontos összehasonlítási alap, hogy

az Európai Unió átlagában is egy igen kedvező mutatószám.

A kormány tehát elkötelezett ennek a gazdasági teljesítménynek a megvédésében, illetve ezeknek az eredményeknek a megvédésében, és meg is hozza a költségvetésben is azokat az intézkedéseket, amelyek ezt biztosítják a jövőben.

Ennek persze vannak előzményei, hiszen 2016 novemberében a kormány kezdeményezésére megkötött bérmegállapodás egy ilyen nagyon strukturális alap, hiszen ennek keretében több lépcsőben emelkedtek a bérek Magyarországon, minimálbérek, garantált bérminimum, illetve bérjárnlások is több alkalommal fogalmazódtak meg. A megállapodás eredményeként az Európai Unióban a legalacsonyabb, 9 százalékos mértékű társasági adó került megállapításra a vállalkozásokra vonatkozóan.

Szintén nagyon kedvező számadat, hogy Magyarországon csökkentek leginkább az adók, a GDP-arányos adóterhelés mértéke a 2016. évi 39,3 százalékról 2017-ben 38,4 százalékra mérséklődött. Ezek tehát azok a korábbi alapok, amikre most is van lehetőség építkezni.

Teljesen egyértelmű, hogy a magyar gazdaság alappillérei a magyar vállalkozások, így aztán, amikor az ország sikeréről, a gazdaság sikeréről tudunk szót váltani, mindenképpen látnunk kell, hogy hogyan teljesítenek a magyar vállalkozások, illetve hogyan tudjuk őket segíteni a következő időszakban.

Ennek egy nagyon fontos eleme a gazdaságvédelmi akcióterv 13+1 intézkedése. Ebből akár minden egyes pontról is hosszasan lehetne értekezni, de néhányat azért mégiscsak szeretnék kiemelni. A gazdaságvédelmi akcióterv részeként csökken a kisvállalkozások adója 13-ról 12 százalékra, ami 40 ezer hazai vállalkozást érinthet. A munkát terhelő adók is tovább csökkennek, a szociális hozzájárulási adó mértéke 2019. július 1-jével 19,5 százalékról 17,5 százalékra mérséklődik. Utóbbinak köszönhetően 2019-ben 144 milliárd forint, 2020-ban pedig további 156 milliárd forint marad a hazai vállalatoknál.

Emellett az adóösszevonásoknak köszönhetően érdemben csökkennek a vállalatok adminisztrációs költségei, ezzel több erőforrást biztosítva termelővékenységükre, továbbá a vállalkozások kötelező adófeltöltésének megszűnésével megközelítőleg 150-170 milliárd forintot hagy a gazdaságban a kormány, ami nyilván időlegesen megint a vállalkozásokat tudja segíteni.

Nagyon fontos, hogy hogyan és mennyien dolgoznak Magyarországon, és mindent el kell követnünk annak érdekében, hogy ez a mutatószám javuljon. A foglalkoztatási ráta 70 százalékos, ami szintén jelentős növekedés. A másik véglet pedig, hogy a munkanélküliségi ráta országosan 3,5 százalék lett. Ennek érdekében nyilvánvalóan nagyon sokat kell tenni; a mobilitás megteremtése egy nagyon fontos eleme a foglalkoztatás növelésének, de természetesen a képzésekről, a foglalkoztatási osztályok reformjáról sem feledkezhetünk meg.

Jelentős fejlődés lehet abból következően is, hogy a képzésekre is többet fordítson a kormány. Örömmel jelenthetem, hogy a betervezett költségvetésben 32 milliárd forinttal több áll majd rendelkezésre. Hiszem, hogy csak megfelelően felkészült szakemberekkel tud a gazdaság a továbbiakban is jól teljesíteni.

A magyar kormány továbbra is elkötelezett tehát a munkavállalók erőfeszítései eredményeként elért gazdasági sikerek, az eredmények megóvásában, növelésében, illetve a magyar családok védelmében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Soron következik a **szociális hozzájárulási adó mértékének csökkentéséről és az ezzel összefüggő más törvények módosításáról** szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő, összevont vitája. A kormány-előterjesztés T/6441. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként megadom a szót, az előterjesztőnek, Varga Mihály pénzügyminiszter úrnak.

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar gazdaság az idei év első negyedében 5,3 százalékkal nőtt, ami az Európai Unió tagországai között a legmagasabb növekedés volt. Ez a növekedés háromszorosával haladja meg az Európai Unió átlagát, de jól látható, hogy az eurózóna, a legfontosabb exportpiacaink, a német gazdaság növekedése az elmúlt negyedekben egyre lassabb és lassabb lett. Ezt jelzik egyébként előre azok a nemzetközi intézetek is - OECD, EBRD vagy más ilyen intézmény -, amelyek az európai és a világgazdaság növekedésére adtak ki forgatókönyveket.

Ebből a szempontból tehát fontos, hogy a magyar gazdaság azokat az eredményeit, amiket az elmúlt években elért, meg tudja védeni. Az egyik ilyen fontos eredményünk a munkahelyteremtés. Magyarország 2010 és 2019 között egy jelentős lépést tett a foglalkoztatás növelésében, 3,5 százalékra csökkent a munkanélküliségi ráta, és 70 százalékra emelkedett a foglalkoztatási ráta. Ez azt jelenti, hogy közel 800 ezer emberrel több dolgozik, mint 2010-ben.

A kormány elkötelezett abban, hogy az adócsökkentéssel és a foglalkoztatás bővítésével együtt a foglalkoztatás terheinek a csökkentését is végrehajtsa. Számos intézkedést tettünk és teszünk a jövőben is ennek a célnak a megvalósítása érdekében. Ezek közül a lépések közül is az egyik legfontosabb a munkáltatókat terhelő adó, a szociális hozzájárulási adó csökkentése, amelyet az önök előtt fekvő törvényjavaslat tartalmaz.

Arra is szeretnék itt kitérni, hogy ez a javaslat nem önmagában értelmezhető, hiszen ez beleilleszkedik abba a gazdaságvédelmi akciótervbe, amelyet a kormány elfogadott. Ez a gazdaságvédelmi akcióterv

a növekedés ösztönzésén, az adóterhek csökkentésén túl arra is törekednek, hogy lehetőség szerint olyan területek kapjanak a jövőben többlettámogatást, amivel a gazdasági növekedés fenntartható. Ennek érdekében fogjuk a majd később tárgyalandó törvényjavaslat keretében a kisvállalati adó csökkentését, az adóelőleg-feltöltés eltörlését, az idegenforgalmat érintő szálláshelyáfanak a csökkentését tárgyalni, de ilyen lesz a fejlesztési adókedvezmény is, amely azt tartalmazza, hogy nemcsak az 500 millió forint értékhatár fölötti fejlesztéseknél, hanem a kisvállalkozókat vagy közepes vállalkozókat is érintő, 50 és 100 millió forintos értékhatárnál is ez az adókedvezmény majd járni fog.

De ilyen intézkedés lesz a hitelezés fejlesztése a garanciavállalás növelésével. Öntözési programot fogunk indítani, 2020 és 2030 között évente 17 milliárd forinttal támogatjuk az öntözés fejlesztését. A kutatás-fejlesztésre szánt összeget pedig megnöveljük jelentősen, 32 milliárd forinttal fog ez jövőre növekedni.

(10.20)

S végül, de nem utolsósorban, ha már ezeken a pontokon itt végigmentem, hadd említsem meg azt is, hogy a múlt héten elindult az a rendkívül kedvezményes és impresszív magyar állampapír, amelyiknek az első héten a forgalmazása rekordot döntött: 529 milliárd forintért vásároltak a magyar háztartások, a magyar lakosság ilyen típusú állampapírt. Azt gondolom, az is fontos, hogy a magyar családok is gyarapodjanak (*Arató Gergely: A maffiacsaládok!*), és az adósságkezelésnek a jövedelméből ők is részesüljenek.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az adópolitika az elmúlt években is a munkát terhelő adók és a vállalkozások adó- és adminisztrációs terhének csökkentésére, valamint az adórendszer egyszerűsítésére koncentrált. A Versenyszféra és a Kormány Állandó Konzultációs Fórumának 2016 novemberében kötött megállapodása alapján - munkaadókkal, munkavállalókkal jött létre ez a megállapodás - az elmúlt években már hozzákezdünk a szociális hozzájárulási adó mértékének csökkentéséhez. Ennek következtében tudott 2017. január 1-jétől 27 százalékról 22 százalékra csökkenni ez az adóteher, majd pedig 2018. január 1-jétől pedig 19,5 százalékra.

A megállapodás szerint az adó mértéke 2019-től kezdődően további alkalmakkal fog csökkenni, összesen négy alkalommal, minden egyes alkalommal 2 százalékponttal, amennyiben a megállapodásban foglalt feltételek teljesülnek. Az első 2 százalékpontos, azaz 19,5 százalékról 17,5 százalékra történő csökkentés vált most időszérűvé. A versenyszférában a reálbérek emelkedése 2018 első negyedéhez képest elérte a 8,1 százalékot az idei első negyedévben, tehát bőven meghaladja a megállapodásban foglalt 6 százalékos növekedést. Ez egy jó dolog, a kormány ezt örömmel fogadja és támogatja, azt gondoljuk, hogy a gazdasági növekedéssel párhuzamosan a bé-

rek, a keresetek növekedésére is sor kell hogy kerüljön. Mellékesen teszem egyébként hozzá, hogy ez a 2016-ban kötött megállapodás évi 1 és 1,5 százalék közötti plusz gazdasági növekedést tudott indukálni az elmúlt években.

Tisztelt Ház! Emellett az elmúlt években a munkáltatókat terhelő szociális hozzájárulási adóból igénybe vehető kedvezmények köre is folyamatosan bővült, a kedvezmények érvényesítésének felső korlátja pedig a korábbi 100 ezer forintról a mindenkori minimálbér összegére emelkedett.

Hadd emeljem ki a további intézkedések közül, hogy a vállalkozások adóterheinek csökkentése érdekében bevezettük az egyszerűsített adózási módokat. Ilyen a kisadózó vállalkozások tételes adója, a kata, ezt több mint 300 ezer vállalkozás választotta már, és a nagyobb vállalkozások által igénybe vehető kisvállalati adó, vagy rövidebb nevén a kiva.

Az önök előtt lévő törvényjavaslat elfogadásával a kormány nem kevesebb mint 450 milliárd forintot hagy a vállalkozásoknál az idei és a jövő évben. Ez az összeg 2019-ben, idén már 144 milliárd forint lesz, és 2020-ban pedig 310 milliárd forint.

Fontos kiemelni azt is, hogy a hatéves bérmegállapodás végrehajtását követően a magyar adóék, azaz a munkabér teljes adóterhelése a régiós versenytársak szintje alá fog csökkenni. Ez egy régi kérése volt mind a munkaadók, mind a munkavállalók szervezeteinek. 2010-ig jelentős versenyhátrányt gyűjtöttünk be ebben a tekintetben, 2010-től elkezdtük ezt ledolgozni, és ez a hatéves bérmegállapodás szintén ezt a célt szolgálja.

Ami a szociális hozzájárulási adóból igénybe vehető kedvezményeket illeti: az adókulcs csökkentésével összhangban változik a kedvezmények mértéke is, így a szociális hozzájárulási adó alól teljes mentességet nyújtó kedvezmények esetén a munkáltatók 17,5 százalékos kedvezményt vehetnek igénybe, míg az 50 százalékos kedvezmények esetében pedig az adó mértékének 50 százalékaival megállapított kedvezményt lehet érvényesíteni majd a minimálbér összegig.

Ennek köszönhetően a munkaerőpiaci szempontból hátrányos munkavállalói körök - ilyenek tekinthetők a munkaerőpiacra belépők, a három vagy több gyermeket nevelő, munkaerőpiacra lépő nők, a szakképzettséggel nem rendelkező munkavállalók - foglalkoztatásához továbbra is kedvezményt tud nyújtani a kormány.

Tisztelt Ház! A javaslat az adórendszer belső összefüggéseire is tekintettel módosítja a személyi jövedelemadóról szóló törvény rendelkezéseit is. Mint ismeretes, amennyiben a szociális hozzájárulási adó megfizetésére a magánszemély maga köteles, és emellett költség elszámolására nem jogosult, úgy jövedelmét a megállapított jövedelem 84 százalékában kell meghatározni. Az adó mértékének csökkentésével összefüggésben ezeknek a magánszemélyeknek a számított jövedelem 85 százalékában kell meghatározniuk az adóalapként figyelembe vett jövedelmüket.

Kedvezően módosulnak továbbá a kisadózó vállalkozások tételes adójára vonatkozó szabályok is. Változatlan adófizetési kötelezettség mellett a főállású kisadózó által igénybe vett pénzbeli ellátások - ilyen például a gyed vagy a táppénz - alapja megemelkedik. Ennek köszönhetően az 50 ezer forintos tételes adó megfizetése esetén 94 400 forintról 98 100 forintra, míg a magasabb értékű, 75 ezer forintos tételes adó megfizetésekor 158 400 forintról 164 ezer forintra emelkedik majd az ellátási alap.

A szociális hozzájárulási adó kulcsának csökkentésével összefüggésben az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulás, vagy rövidebb nevén az ekho szabályai is módosulnak, aminek értelmében a kifizetőt terhelő ekho 19,5 százalékról 17,5 százalékra fog csökkenni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A szociális hozzájárulási adó csökkentése tehát számos pozitív változást eredményez a munkaadók és a munkavállalók számára egyaránt, emellett más adónemek esetében is adócsökkentést eredményez. Köszönöm tehát, hogy tegnap támogatták, hogy ennek a törvényjavaslatnak a vitáját kivételes eljárásban megkezdhesük. Erre, ahogy említettem, azért is kellett hogy sort kerítsünk, mert az első negyedév adatai után lehetett beterjeszteni ezt a törvényjavaslatot, márpedig ha szeretnénk, hogy ez július 1-jével hatályba lépjen, akkor csak ebben a formában van mód arra, hogy ennek az elfogadása június végéig megtörténjen.

Kérem tehát ezért képviselőtársaimat, hogy a törvényjavaslatot megvitatni és elfogadni szíveskedjenek.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, maximum 15 perces időkeretben. Megadom a szót Herczeg Tamás képviselő úrnak, a Törvényalkotási bizottság előadójának. Parancsoljon!

HERCZEG TAMÁS, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2019. június 11-én tartott ülésén, tegnap megtárgyalta a szociális hozzájárulási adó mértékének csökkentéséről és az ezzel összefüggő más törvények módosításáról szóló T/6441. számú törvényjavaslatot. A bizottság az összegző jelentést elfogadta, s örömmel mondhatom, hogy egyhangúlag fogadta el.

Tisztelt Országgyűlés! 2010-ben a Fidesz-KDNP-pártszövetség a szakadék szélén vette át az ország irányítását. A munkáltatókkal és a munkavállalókkal kialakított együttműködésnek, főképp az állampolgárok és a vállalkozások kemény munkájának, valamint a kitartó, szisztematikus gazdaságépítésnek köszönhetően mára az ország biztos lábakon áll, ugyanis több mint háromszor gyorsabban nő a magyar gazdaság, mint az uniós növekedési átlag, az államadósság

mértéke már nyolc éve folyamatosan csökken, a foglalkoztatás nő, a munkanélküliség csökken, ezzel együtt az inaktívok száma is csökken, és számos elemző szerint technikai értelemben a magyar gazdaság megközelítette a teljes foglalkoztatottság szintjét, bár regionális eltérések természetesen vannak, illetve vannak olyan társadalmi csoportok, főképp a hátrányos helyzetűek körében, amelyek nagyobb mértékben bevonhatók a munka világába. Fontos tény az is, hogy a bérek is emelkednek, a tavalyi esztendőben például 11 százalékot meghaladó mértékben, és valószínűleg az emelkedés ez évben is 10 százalék körül marad.

A magyar gazdaság kiemelkedően jól teljesít az esztendő eddig eltelt időszakában, ahogyan a pénzügyminiszter úr expozéjában is elhangzott, ezért Magyarország Kormánya fontosnak tartja, hogy adócsökkentéssel és a foglalkoztatás ösztönzésével megvédjük a magyar gazdaság eredményeit, a foglalkoztatókat kedvezőbb helyzetbe hozzuk.

A felsorolt eredményeket tehát meg kell védeni, ugyanis mind az eurózóna, mind a világgazdaság növekedési kilátásait tekintve a lassulás jeleit lehet felfedezni.

(10.30)

Erre reagálva a kormány gazdaságvédelmi akciótervet fogadott el, amelyről azt várjuk, hogy az elért eredményeket megőrizzük. Ennek az átfogó akciótervnek a részeként került benyújtásra az előttünk fekvő törvényjavaslat, amely a szociális hozzájárulási adó mértékét 2019. július 1-jével 19,5 százalékról 17,5 százalékra csökkenti. Talán érdemes megemlíteni a mostani javaslat vitája során, hogy 2019. január 1-jétől is változtak a szociális hozzájárulási adó szabályai, az adózókat illetően kedvező irányba.

A jelenleg előttünk lévő módosítás, a 2 százalékpontos csökkenés azt eredményezi, hogy 2019-ben várhatóan 144 milliárd forint, 2020-ban pedig további 156 milliárd forint marad a magyar vállalkozásoknak, amit e változtatás nélkül be kellene fizetniük az államkasszába.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elhangzottakra tekintettel kérem önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság üléséhez hasonlóan támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy a frakcióknak 30-30 perc, a független képviselőknek összesen 8 perc áll rendelkezésükre. A felszólalások első körében a vezérszónokok ismertetik a frakciók álláspontját, képviselőcsoportonként maximum 15 perces időkeretben, ami egy lehetőség és nem kötelezettség.

Megadom a szót elsőként a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, Barcza Attila képviselő úrnak. Parancsoljon!

BARCZA ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A szociális hozzájárulási adó mértékének csökkentéséről és az ezzel összefüggő más törvények módosításáról szóló T/6441. számú törvényjavaslat mind a magyar emberek, mind pedig a magyar vállalkozások számára lényeges rendelkezéseket tartalmaz. A magyar gazdaság, a magyar emberek és vállalkozások munkája, valamint a megfelelő gazdaságpolitika révén minden eddignél jobban teljesít a gazdasági növekedés a foglalkoztatottság növelése, a munkanélküliség csökkentése és a bérek emelése terén.

2010 óta mintegy 800 ezerrel nőtt a foglalkoztatottak száma Magyarországon, a kormány pedig folytatni kívánja a munkahelyteremtést. Ezzel összhangban tovább csökkennek a munkát terhelő adók is. A szociális hozzájárulási adó mértéke 2019. július 1-jétől 19,5 százalékról 17,5 százalékra csökken. A 2 százalékpontos csökkentés 2019-ben 144 milliárd forintot, 2020-ban pedig további 156 milliárd forintot hagy a magyar vállalkozásoknál.

Tisztelt Ház! A kormány által meghirdetett gazdaságvédelmi akcióterv egyik fontos eleme a szociális hozzájárulási adó július 1-jével történő 2 százalékpontos csökkentése. Az adó mértéke az elmúlt években is folyamatosan csökkent, ez idáig 27 százalékról 19,5 százalékra mérséklődött. A mostani 2 százalékpontos csökkentésnek köszönhetően a munkaadók a többletforrásokat a bérek emelésére, a fejlesztések finanszírozására fordíthatják, tovább gyarapítva ezzel a vállalkozásokat.

Magyarország Kormánya fontosnak tartja, hogy adócsökkentéssel és a foglalkoztatás ösztönzésével megvédjük a magyar gazdaság eredményeit, melyhez nagymértékben hozzájárul az előttünk fekvő törvényjavaslat is. Ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák a benyújtott indítványt.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik. Tesék!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy közgazdász kellő visszafogottsággal viszonyul egy olyan javaslathoz, ami előttünk fekszik. Egyetlen személyes megjegyzést engedjenek meg nekem, én sem vagyok mindig erős. Azt a termelési jelentést vagy termelési értekezletet, amit itt a mai napon végig kellett hallgatnunk, és gyakorlatilag ugyanazon papírlapok hűszoros felolvasását, úgy gondolom, hogy méltatlan mind az előttünk fekvő javaslathoz, mind pedig ahhoz a közös céltömeghez, amit egyébként el kellene érniünk, meg kellene fogalmaznunk. Ilyen színvonalú adatfelolvasások, elemzés összefüggések nélkül középiskolában is egy esélyes bukást hoznának össze a nebulónak. Én igyekszem felülemelkedni ezen.

Örülök annak, hogy miniszter úr személyében egy olyan szakember van itt, aki azért szakmai kérdésekre szokott tudni válaszolni, szándék esetén nyilván most is meg fogja ezt tenni. De el kell hogy mondjam, az, amit itt ma végighallgattunk, bizonyos elemeiben igaz, nagyon sok elemében elferdített, és számos elemében nem találkozik a valósággal. Éppen ezért érdemes és kell nekünk beszélni a gazdaságvédelmi akciótervről, arról is, ami előttünk van. De ha már a fellezetése hazugság, nagyon nehezen őrzi meg az ellenzéki képviselő a visszafogottságát.

Azért mondhatom mindezt, mert az, ami előttünk fekszik, mondjuk, szochocsökkentés tekintetében, bizony nem egy nóvum, ezt nem most találta ki Magyarország Kormánya valamifajta áldásként, az újonnan nyilvánosságra került gazdasági adatok ismeretében. Ez egy hatéves bérmegállapodás függvénye. Ez egy már letárgyalt és egyébként a tavalyi költségvetési ciklusra eredetileg időzített dolognak az eltolta megvalósítása. Tehát ha úgy tetszik, a hibás költségvetési tervezésből adódóan egy elkésett, ámbár pozitív intézkedésről beszélhetünk, amely emiatt nem tudta kifejteni a mögöttünk hagyott pénzügyi évben a gazdasági hatását, ergo kárt okozott a magyar gazdaságnak, és nagyon bízunk abban, hogy most majd ezt a késleltetett hatását ki tudja fejteni, ha nem is fékezett habzással, hanem teljes mértékben.

És azt is látjuk, még egyszer mondom, a javaslatról kell vitatkoznunk, de hát az indokolása során olyan dolgok hangzanak el sokadszor, amelyeket magára valamit is adó szakember kell hogy cáfoljon. Azt mondják sokadszor, hogy 800 ezer plusz munkahely van a magyar gazdaságban 2010 óta. Egyszerűen nem igaz, amit mondanak. Három tényezővel hamisítják, torzítják, erőszakolják meg a statisztikát. Ebből az első a közfoglalkoztatottak beszámítása a munkaerőpiacon ugyanarra a sorra, mint bárki más. Nincs ezzel semmi baj, hiszen a közfoglalkoztatást én támogatom, célrendszerét is támogatom, még a mellé rendelt eszközrendszerét is támogatom. Azt nem támogatom, hogy azokat az embereket, akiket az elsődleges munkaerőpiacon kellene sokkal nagyobb arányban visszavezetni, mint ahogy azt önök megpróbálták, megtevétek, egy statisztikai sorba beszusakolva, diákmunkásokkal együtt, kivándorolt magyarokkal együtt, akik nem adták le itt a tajkártyájukat és nem végeztek el minden szükséges adminisztratív beavatkozást és lépést, ideszámoljanak. Csak a diákmunkások tekintetében, akiket beszámolnak ebbe a plusz 800 ezerbe, több tízezerrel tér el a statisztika a valóságtól. A közfoglalkoztatottak számát tekintve itt azért százezres nagyságrend a különbség a valóság és a fideszes statisztikázás között.

A kivándorolt magyarok tekintetében ugyanígy, amikor migrációs egyenlegről beszélnek, le kell folytatnunk ezt a vitát. Tehát amikor önök azt mondják, ezt az örült, sci-fibe illő dolgot, hogy több magyar tér haza külföldről, mint ahányan kivándorolnak - bár csak igaz lenne -, két dolgot felejtene el. Határon túli magyar testvéreinket is beleszámítják a statisztikába. A szülőföldön boldogulás elve alapján mindannyian

akkor vagyunk a legboldogabbak, ha a határon túlra szakadt testvéreink, akik nem ezt az utat választották, hanem ebbe kényszerülnek, ott tudnak boldogulni, ahová a jóisten szánta őket, és csak egy kényszermegoldás lehet az, hogy mondjuk, a jelenlegi Magyarországra érkezvén itt boldoguljanak. Abban is támogatni kell őket. De azt mondani, hogy ők külföldről hazatért magyarok, legalábbis arcátlanság a kormány részéről.

A kivándorlási egyenlegbe pedig csak azokat számolja bele az önök által hivatkozott statisztika, akik leadták a tajkártyát, felszámolták az ittlétüket. De hát, képviselőtársaim, tegyék a kezüket a szívére, legyenek őszinték, ne hozzám, saját magukhoz: hány magyar devizahitel-károsult van, aki egy vágóhídon dolgozik a Benelux államokban, és az ottani magasabb fizetéséből az itteni korábbi devizahitelét fizeti, ami most már lehet, hogy forinthitel, de a feltételei ugyanúgy kedvezőtlenek? Ezek az emberek nem szüntetik meg az itteni lakhelyüket. Hazajönnek az ünnepekre és amúgy is a családjukhoz. Adott esetben fizetik itt a havi pár ezer forintos társadalombiztosítási járulékokat. Őket tehát nem számolja bele az önök statisztikája a kivándoroltak közé. De ezek az emberek ugyanúgy Skype-on tartják a kapcsolatot idős családtagjaikkal, nagyon sokszor kint születik meg a gyermek, kint szocializálódik, és a magyar haza elveszíthet nemcsak jövőbeli számtalan adófizetőt, mert ezek az emberek nem vonalkódnak, hanem tisztességes hazafiak tömegeit veszítheti el ez az ország.

Tehát az a statisztika, amire önök hivatkoznak, nem a valós képet festi fel. És hogy szétbombázzam az önök állításait, a munkaerőpiaci statisztika tekintetében mindenkit beszámolnak a munkavállalók közé, aki havonta legalább egy óra produktív munkát vállal ezeken a felsorolt területeken. De azért ne engedjék már meg maguknak azt a luxust, hogy a havi vagy heti legalább egy órát vállalót beleszámolják adott esetben azon kisvállalkozók vagy mikrovállalkozásban dolgozó honfitársaink közé, akik az adóbefizetéseikkel a hátukon viszik ezt az országot.

Azt is látni kell, hogy amikor a társaságiadó-bevételeket nézik, és egy nagyon kicsi sort találnak ahhoz képest, ami közteherviselés esetén kellene hogy látszódjon, mert a multik nem fizetnek lényegében adót Magyarországon, vagy nem elegendőt, azt látják, hogy ezek az emberek valóban viszik a hátukon az országot.

(10.40)

Amikor az áfabefizetések óriási nagy sorát látják a költségvetésben, azt, hogy elképesztően nagy összegeket fizet a világ bajnok 27 százalékos áfával a magyar, akkor is ezekre az emberekre kell gondolni, akik a hátukon viszik az országot. Tehát a Jobbik összes módosító javaslata arra koncentrál, hogy az aktív dolgozó, ezt az országot valóban hátukon cipelő emberek számára kedvezzen, egy kedvezőbb klímát nyújtson. Vonatkozik ez arra is természetesen, aki tisztességgel őszült meg a munkában.

De az a statisztikai torzítás, ami itt felmerült, egészen elképesztő számomra, és mivel huszadszor hivatkoznak ugyanerre, legalább a jegyzőkönyv és a történelem kedvéért ezt szerettem volna helyre tenni, azért, hogy a későbbi korok követői ne mondhassák azt, hogy nem volt senki, aki elmondta, hogy ez egyszerűen szemenszedett hazugság. És az a legnagyobb baj ezzel, hogy mi tudnánk vitatkozni, és velem lehetne vitatkozni a valós helyzetről és annak javítási lehetőségeiről, nagyon hosszú, konstruktív vitákra lenne szükség ezen a területen, de egy ilyen felvezetés ezt eleve kizárja.

Örülök a GDP-növekménynek, annak is, hogy egy nagyon alacsony bázisról, de mégiscsak európai összehasonlásban azért sikerült impozáns adatokat letenni az asztalra. Csakhogy ezek az impozáns adatok milyen összevetésben lennének a valós kép felfestői? Ha összehasonlítanák a magyar nemzetgazdaság adataival. Miért nem beszél itt senki GNP-ről? Miért nem teszi meg senki azt a különbségtételt, hogy ha a Magyarország területén dolgozó külföldi cégek teljesítményét levonnánk ebből az egész halmazból, hozzáadnánk egy kis parányt, ami a magyar cégek külföldi teljesítménye és ott elért sikerei, akkor milyen lenne a kép? Mire képes a magyar gazdaság a saját lábán állva? Vagy önök már elfogadták a gyarmati státuszt, azt, hogy egy összeszerelő üzem vagyunk? Azt, hogy a mindenkori GDP-adat nyugati autógyártó cégek prospektusain múlik és azok sikerein? Elfogadták ezt?

Mert ha nem, akkor a magyar nemzetgazdaságról is szeretnénk olyan adatokat látni, ami a saját erőnket demonstrálja, azt, hogy hol vagyunk, főleg a mikro-, kis- és közepes vállalkozások szektora milyen teljesítményt mutatott az utóbbi években. Hiszen jellemző módon azok a GDP-adatok, amelyeket idehoznak, itt dolgozó idegen multihálózatok teljesítményét tükrözik, a közteherviselésnek akár csak a szándéka nélkül, hiszen emlékezzenek csak a Globopolis kutatására, arra, hogy ugyanaz a top 11-12 multicég, amely Csehországban és Magyarországon is működik, Magyarországon összességében minden terhet figyelembe véve 1 százalék alatti adóterhelést vállal, és kiviszi a profitot Magyarországról, jellemzően adózatlanul, Csehországban valahogy mégis tudnak 19-20 százalékos arányú adótételt vállalni.

Hát hogy van ez, képviselőtársaim? Milyen klímát alakítottak ki önök? Mert mutogathatnak vissza a balliberális gazdasági szőnyegbombázás időszakára, és egyetértünk, nincsen vita köztünk, de azóta eltelt kilenc év, önök kötöttek stratégiai megállapodásokat ezekkel a multicégekkel, úgy kötötték meg őket, hogy talán egyben sem szerepel a magyar munkabérek felzárkóztatásának szándéka, legalább a termelékenységi lehetőségekhez illeszkedő módon, mert a termelékenységünk azért nem nő robbanásszerűen, de még mindig gyorsabban, mint a munkabérek egy nagyon alacsony bázisról. És ha euróban mérve megvizsgálják a magyar munkabérek, azt látják, hogy az utolsó három között vagyunk megtalálhatók mind a növekmény, mind pedig a bázistól való elmozdulás tekintetében az utóbbi évtizedben, és nem tudtak regionális

szinten sem egy robbanásszerű eredményt felmutatni önök. Tehát ez a bizonyítvány egyáltalán nem példás, semmi okuk nincs arra, hogy ilyen szinten fényezzék a helyzetet.

A munkanélküliségi adatokról szerettem volna még pár szót szólni. Üdvözítőnek tartom, a 3,5 százalék megint csak impozáns. Itt az a problémám, hogy az országon belüli elképesztő kettészakadt helyzettel önök egyszerűen nem foglalkoznak, azzal, hogy Szabolcsban ez a mutató bizonyos régiókban 8 százalék fölötti. Azzal sem foglalkoznak, hogy 600 ezer olyan honfitársunk van Magyarországon, aki belekényszerül a feketegazdaságba vagy a szürkegazdaság határán mozog, és úgy kell a napi betevőjét megszereznie, hogy azt legális körülmények között nem tudja vagy nagyon nehezen tudja megtenni. És önök mit csinálnak azzal szemben, hogy rendeznék ezeknek az embereknek a sorsát? Idehozzák a gazdaságvédelmi akciótervben a munkásszállók építésének tervét, az önök sikerprojektjét, amit eddig önkormányzatok pályázhattak meg, és az idegen munkaerő tömeges importját elősegítendő, számtalan idegenből jött munkavállalót hoznak ide.

Önök azzal védekeznek, hogy ezt legálisan teszik, és én akár még egyet is érthetnék önökkel, hogy ez egy legális bázison történik, hiszen önök meghozták az ehhez szükséges törvényeket. 2017-ben hozták egy kormányrendeletet, ami lehetővé teszi ezen pályázati rendszer felpörgetését, az idegen munkaerő rotációját, és ezen pályázatokat most kiterjesztik a vállalkozói szférára is. Csak számomra visszás az, hogy az egészségügy fejlesztésébe tett forrásokról, százmilliárdokról beszél Rétvári államtitkár úr, miközben látom a saját szememmel, hogy az Árpád kórházat bezárták Újpesten, és bizony idegen dolgozóknak a munkásszállója lesz belőle, ahelyett, hogy magyar emberek egészségvédelméhez járulna hozzá. Tehát nem találkozok a valóság terével az, amit önök mondanak.

És fejlesztésekről beszélnek, de azt látjuk, hogy a munkaerőhiány által sújtott ágazatokban a piac termeli ki azt a nem túl magas munkabérvönményt, de mindenképpen el kell ismerni, hogy van egy 10 százalék környéki. Még egyszer mondom, nagyon alacsony bázisról könnyebb emelkedni, de azért el kell ezt ismerni. Viszont nem látom a kormányzati teljesítményt mögötte, azt látom, hogy a munkaerőhiány által sújtott szektorokból kiözönlenek először az emberek külföldre. Önök nem tesznek semmit. Létrejön a munkaerőhiányos állapot, a vállalkozói szférára ráterhelik a munkabérek növekményének kényszerét, ami egyébként nem katasztrófa, de kedvező klímát kell a vállalkozások számára kialakítani, hogy ki tudják termelni a termelékenység növekményével a munkabérvönmény háttérét. Önök itt a pártértekezleti jelentésben előadják saját sikerként ezt a minimális munkabérvönményt, amit, még egyszer mondom, elismerek, tehát ebben ne legyen vita közöttünk, ezt követően pedig a távozó munkavállalókat nem csábítják vissza motivátorokkal, az itt lévő inaktívakkal,

adott esetben falvakban lévő, de mobilizálható lakossággal nem kezdenek semmit, nem dolgoznak ki számukra programokat, viszont tömegével szervezik az idegen dolgozókat.

És itt elmondta ma egy államtitkár, hogy szerinte mindez kizárólag a hiányterületeken történik. Na, akkor menjünk ebbe bele egy perc erejéig, nem rabolom tovább a figyelmüket. Hogyan jön létre a hiányterületek listája? Ki dönt erről? Itt önök, fideszes képviselők megvizsgálják a magyar nemzetgazdaságot, hogy hol van kevés munkáskéz, hol van hiány? Szemmel látható az expozéból, hogy ezt a munkát önök nem végezték el; és ellenzéki képviselők sem, mert nem ez a feladatuk. Egész egyszerűen úgy történik, hogy azok az érintett nagy cégek, amelyek a munkaerőimport kedvezményezettjei, amelyek egyébként kapnak infrastrukturális támogatásokat, munkahelyteremtési támogatásokat, kilophatják adózatlanul a profitot Magyarországról, ők bemondásra, tehát bemondásos alapon megjelölnek olyan ágazatokat, ahol szerintük munkaerőhiány van. Ezt egy állami hivatal lényegében nem ellenőrizi, elfogadja ezt a bemondást, és ezen ágazatokba innentől kezdve beindulhat a munkaerő tömeges importja.

Eredetileg csak 90 napos engedélyekkel, egyfajta rotációs rendszerben. A helyzet az, hogy a 2017-es rendelet óta és most a gazdaságvédelmi akciótervnek - idézőjelben - „köszönhetően” felpörög a munkaerőimport, pedig már jóval százezer fölött van az idegenből idehozott munkáskezek száma. Rengetegen EGT-n kívüli országokból, tehát ne csak ukrán munkavállalókra tessenek gondolni, a magyar vidéken az Indiából érkező és mezőgazdaságban dolgozó munkások száma tömegesen nőtt az utóbbi években. És hát, valamifajta természetesség van ebben, bár nem tetszik ez nekem, de ha mi, magyarok parlagon hagyjuk a saját vidékünket, a saját mezőgazdaságunkat leépítjük, akkor igen, egy vákuumhatást követően fognak érkezni idegenek, akik feltöltik ezeket a helyeket. Én pontosan ez ellen küzdök, én azért küzdök, hogy a magyar reprodukció újra meg tudja tölteni az egész Kárpát-medencét. És elvárom önöktől, hogy az ezt célzó szakmai javaslatainkra érdemi válaszokat adjanak, mert enélkül Magyarországot nem lehet kihúzni abból a kátyúból, amiben van. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból. - Szórványos taps a Párbeszéd padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nacsa Lőrinc képviselő úr, a KDNP vezérszónoka a következő felszólaló. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Köszönjük szépen a benyújtott javaslatot és az expozét is. Azt kell hogy mondjuk, hogy 2010 óta a Fidesz-KDNP-kormány az adócsökkentés kormánya, az elmúlt kilenc év és a mostani javaslat is ezt tükrözi. Mint ahogy a jövő évi költségvetés is az adócsökkentés költségve-

tése lesz, 2020-ra 500 milliárd forint adóteher-csökkentést tervez a kormány. Ezzel egyébként az Európai Unióban is éllovasok vagyunk, hiszen az elmúlt években nálunk csökkentek leginkább az adóterhek. Ehhez kellett az a 2010-ben bekövetkezett gazdaságpolitikai fordulat és hozzáállásbeli fordulat, hogy míg az addigi Gyurcsány vezette szocialista-balliberális kormányzat adóemelésekkel, megszorításokkal sújtotta a munkavállalókat, a gyermeket nevelő családokat, ez a kormány az adócsökkentéseket és a családokat helyezte az első helyre, hogy munkahelyteremtéssel, államadósság-csökkentéssel, adócsökkentéssel és egyébként különböző gazdaságélénkítő programokkal segítse a magyar gazdaságot.

(10.50)

Ennek eredményeképpen állhatunk most itt, hogy erről a törvényjavaslatról is beszélhetünk. Jobbikos képviselőtársam azt mondta, hogy milyen termelési jelentést meg milyen felvezetést mondott akár miniszter úr, akár képviselőtársaim, miközben az ő felvezetése 15 percig tartott, mert a törvényről nem sikerült egy szót sem szólnia. Ugyanakkor elmondta, hogy az összes statisztika hazugság, az összes statisztika ferdítés, az összes statisztika nem igaz. Erre volt 15 perce képviselőtársamnak. Miközben emlékeztünk arra, hogy nem is olyan régen, egy vagy két évvel ezelőtt a Jobbik még egy adóemeló programmal, a bérunióval kampányolt (*Z. Kárpát Dániel: Nem tehetsz róla, hogy nem érted!*), egy olyan programot tűzött a zászlajára, amely elkerülhetetlenül adóemelésekkel járt volna, ha a magyarok kértek volna ebből a programból. De a magyar emberek nem kértek ebből a programból, így hála istennek, nem lett belőle semmi, mert a magyar emberek az adócsökkentésre szavaztak, és nem az adóemelésre.

Képviselőtársam, 2016-ban, három évvel ezelőtt még 27 százalékos volt a szociális hozzájárulási adó, onnan jutottunk el idáig, ez egy óriási eredmény, amit ön nem ismer el (*Z. Kárpát Dániel: Megint nem figyelte! Az a baj, hogy nem figyel!*), mert azt mondja, hogy a statisztikák különböző hamisításokon esnek át. Mint ahogy a 800 ezer új munkahelyet, amit ön szintén ferdítésnek nevezett, óriási eredménynek tartjuk, csakúgy, mint az Európai Unió első helyén lévő gazdasági növekedést is.

Nagyon fontosnak tartjuk a most bejelentett gazdasági akciót, nagyon fontos, hogy megvédjük a magyar gazdaság elért eredményeit. Ezt szolgálja a gazdaságvédelmi akció, és ezt szolgálja a jövő évi költségvetés is, hiszen az adócsökkentések tovább javítják majd a magyar vállalkozások fejlődési lehetőségeit, hiszen a jövő évi büdzsé és az akcióterv majd ütőslóbbá teszi a magyar gazdaságot makroszinten is, és megerősíti a magyar családok helyzetét, a kis- és középvállalkozások helyzetét, az adócsökkentésekkel és strukturális intézkedésekkel bürokráciacsökkentést és könnyítést hajt végre. Az első olyan év lehet 2020-ban, amikor csak adócsökkentés, adóösszevonás és

adókievetés történik. Azt gondolom, hogy ez egy történelmi pillanat, ennek örülnünk kellene mindannyiunknak, és mindannyiunknak ehhez kellene hozzájárulni akár a szavazatunkkal is.

Nagyon fontos, hogy a kkv-k versenyképességét is erősítsük, ezért üdvözlendő, hogy - mint ahogy korábban is megszokott volt - a szociális hozzájárulási adó csökkentése együtt jár a kisvállalkozási adó csökkentésével is. Ez most sincs másképpen, hiszen 1 százalékponttal csökkenni fog a kiva is.

Azonban emlékezzünk arra, hogy 2010 előtt hogyan is nézett ki az adópolitika és a gazdaságpolitika, hiszen az ellenzék élére most az a Gyurcsány Ferenc tör, és hajtja be maga alá a többi ellenzéki pártot (*Zaj a DK soraiban.*), aki egyszer már tönkretette a magyar gazdaságot, tönkretette a magyar családokat és Magyarországot is. Gyurcsányék agyonadóztatták a magyar vállalkozásokat, és soha nem a magyar gazdaság és a magyar vállalkozások érdekeit képviselték, hanem mindig a külföldi multiknak kedveztek. Emlékezzünk arra, hogy a mostani 9 százalék helyett 19 százalék volt a társasági adó, és rengeteg kisadóval húzták le a vállalkozásokat, ahol csak tudták. Több száz milliárddal nagyobb adóteher volt akkor a magyar vállalkozásokon és a magyar családokon is. (*Zaj a DK soraiban.*) Képviselő úr, tessék csak kiabálni, de így volt, nézzék meg a számokat! Ez volt a Gyurcsány-kormány alatt. Az adóemelésekkel nemcsak a vállalkozásokat tették tönkre, hanem 1 millió embert tettek munkanélkülivé, munkahelyeket szüntettek meg, és lehetetlenné tették a béremeléseket is. Elvették a családi adókedvezményt, emelték az áfákat, emelték a különböző adókulcsokat, és megszüntettek olyan programokat, mint a családok otthonteremtési programjai vagy éppen a gyes három éve, amelyek könnyebbé tették volna a családok helyzetét, de ők ezzel nem törődtek.

Ezzel szemben a Fidesz-KDNP az adócsökkentéseket támogatja. Pontosan azért vagyunk ma is itt, mert nagyon támogatjuk a mostani szociális hozzájárulási adó csökkentését, hiszen a munkát terhelő adók csökkennek, és januártól majd csökken a kisvállalati adó, és több adó is megszüntetésre, kivezetésre kerül, valamint növeljük a fejlesztési adó-kedvezményt, amit rendkívül fontosnak tartok, és azt is, hogy a következő két évben több mint 160 milliárd forint fog rendelkezésre állni a kis- és középvállalkozások számára technológiai fejlődés, hatékonyság, innováció tekintetében, ami tovább fogja növelni a versenyképességüket.

Emlékezzünk arra, hogy milyen lehetetlen helyzetbe hozta a Gyurcsány-kormány a magyar gazdaságot például az adóemelések tekintetében, és hogy mennyire meg volt kötve a kezük az államadósság tekintetében, hiszen a 2002-es 50 százalék körüli mértékről 80 százalék fölé sikerült felemelniük 2010-re az államadósság mértékét. Azt gondolom, hogy a magyar emberek jól döntöttek, amikor szakítottak a gyurcsányista gazdaságpolitikával. Azt gondolom, hogy a magyar emberek támogatják az adócsökkentések kormányát, támogatják a Fidesz-KDNP-t. Mi mindig az adócsökkentések kormánya leszünk, az

adócsökkentéseket fogjuk támogatni, hogy a magyar vállalkozások és a családok is kedvezőbb helyzetbe kerülhessenek. Ezért támogatjuk a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Molnár Gyula képviselő úrnak, az MSZP vezérszónokának. Parancsoljon!

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Miniszter Úr! Könnyű helyzetben vagyok, mert reggel 9 órától gyakorlatilag szinte minden ajtót kinyitottak, ami a gazdaságpolitika és az adórendszer kérdéseit illeti. Miniszter úr sem csak szűken ezzel a kétoldalas törvényjavaslattal foglalkozott, hanem megpróbált nekünk egy értelmezést adni, hogy miért is vagyunk kiváló és jó helyzetben. A sürgősség mindig mutatja a tervszerűséget, adórendszerbeli vagy adómódosításokat sürgősséggel benyújtani az álmoskönyv szerint sem túl jó, de ezt majd szerintem bízzuk a könyvelőkre és a könyvvizsgáló cégekre.

Nagyon sokszor elmondtuk, de szeretném még egyszer rögzíteni, általában úgy gondoljuk, hogy azok a mondatok, amiket önök itt kommunikációs szempontból elmondanak, miszerint az adócsökkentés, az adóegyszerűsítés, a vállalkozási terhek csökkentése volt az elmúlt évek célja, üres halmazok maradtak. Jelentős részben az embereknek, sem az egyéni vállalkozóknak, sem pedig a vállalkozásoknak, ha nagyon szűken és szigorúan végiggondolják a saját életüket, akkor nem ez az első számú gondolatuk.

Továbbra is úgy gondoljuk, s ezt elmondtuk 2011 után minden alkalommal, hogy a szociális hozzájárulás legnagyobb problémája az, hogy ez egy adójellegű bevétel, ez nem egy járuléktípusú bevétel, és az a probléma, tisztelt miniszter úr, tisztelt kormánypárti képviselők, hogy nagyon piaci és nagyon alacsony a bizalmi index önökkel kapcsolatban. A szociális hozzájárulással kapcsolatban ma látszólag elmondhatják önök, hogy olyan felhasználási módja van, ami megfelel a nevének, de bármelyik pillanatban lehet egy olyan helyzet, amikor a miniszterelnök vagy valaki úgy dönt, hogy más, fontosabb célokra kell fordítani a költségvetés bevételét, hogy teljes egészében más célokat fog ez a forrás szolgálni.

Szeretnék még egy nagyon fontos dolgot elmondani ebben a körben, ezt a következő napokban a költségvetés kapcsán többször el fogjuk tudni mondani, ezt számtalan helyen fel lehet villantani. Szóval, az az igazi probléma, miniszter úr, hogy egy nagyon kegyelmi időszakban, ami a világgazdaság, az európai gazdaság és Magyarország számára egy kegyelmi időszak volt az elmúlt nyolc-kilenc esztendőben, önök nem építettek egy modern Magyarországot.

Egy olyan időszakban, mikor gyakorlatilag nem volt gazdasági válság, amikor szűkebb értelemben is békés volt körülöttünk a világ, amikor alacsonyak voltak az energiaárak, amikor rendkívül nagy mennyiségű külső pénz, külső forrás érkezett a magyar

gazdaságba, akkor önök ezt a pénzt nem arra fordították, hogy megpróbálják az oktatást rendbe rakni, megpróbáljanak egy olyan iparágat fejleszteni, amelyik Magyarország hosszú távú fejlődését szolgálja, hanem ezt a pénzt, ennek a pénznek a jelentős részét betonba öntötték.

Azt tudjuk a történelemből, hogy amikor valaki ilyen nagy ívű építkezéseket tesz, az amilyen struktúráknak kedvez, nem az állami struktúráknak, de nem akarok most ilyen szempontból egy nagyon-nagyon szűk politikai mezsgyre tévedni. Az a probléma, hogy amikor majd évtizedek vagy ennél távlatosabb időszak után vissza fognak tekinteni az önök első kilenc esztendőjére, akkor sajnos azt kell mondjam, hogy az önök unokái nem lesznek büszkék, de önök sem, ha még akkor élnek, nem lesznek büszkék arra, amiket most elmondtak, mert egyáltalán nem olyan országot építettek, amelyik adott esetben egy kritikus helyzetben képes lenne a saját maga problémáit megoldani.

Magam is szeretnék csatlakozni jobbikos képviselőtársam hozzászólásához. Örülök, hogy az indoklásban és az eddigi felszólalásokban elmondták, hogy az egy fényes gazdasági eredmény terméke, amit ma itt röviden és rendkívül gyorsan tudunk tárgyalni. Valójában a 2016-os hatéves bérmegállapodás eredményeképpen önök ezt kötelezően vállalták, ráadásul, miniszter úr, mondjuk ki azt, hogy már a tavalyi költségvetésben jelezték, hogy ennek 2019-ben jönni kell. Ehhez képest most 2019 júniusában vagyunk, és ez július 1-jétől fog hatályba lépni, tehát ennek a bevezetésével fél évet csúsztak. Persze, mindenképpen azt gondoljuk, hogy üdvözlendő ez a hatéves bérmegállapodás. Most hallottam öntől egy számot, hogy ez a hatéves bérmegállapodás milyen gazdasági növekedést eredményezett. Kíváncsi lennék, hogy ezt hogyan számolták ki, de nyilván megvannak erre a módszerek.

(11.00)

Azért arról is beszéljünk szerintem, miniszter úr, hogy ma Magyarországon szerintem több mint másfél millió ember... - de szerintem ma már ennél nagyobbak is a számok, a garantált minimálbér emelkedik, ennél többen vannak minimálbéren. Ugye, azért az ön számára nyilvánvaló, hogy akik minimálbéren vannak, azok jelentős részben a magyar kis- és középvállalkozásokban dolgoznak. A magyar kis- és középvállalkozók számára a 2 százalékos szociális hozzájárulás-növekedés párhuzamosan a minimálbér-növekedéssel nem ott maradó pénzt jelent, hanem sokkal inkább azt jelenti, hogy kevesebb lehetőségük lesz. Amit most önök tettek, az megint sokkal inkább a nagyvállalatoknál hagy többletpénzeket, és nem a kis- és középvállalkozásoknál, és különösen nem teremt semmifajta többletlehetőséget maguknál a munkavállalóknál.

Tehát azt tudom mondani, hogy ez a 2 százalékos csökkenés a kormány számára jelentős bevételkiesést nem jelent, hiszen ezzel párhuzamosan a minimálbér

pedig növekszik. 140 milliárd forintról beszélt most miniszter úr, és utána - ha jól értettem - 300 milliárd-ról. Ön előtt Bodó államtitkár úr beszélt, én megmondom őszintén, úgy emlékszem, ő egy ennél kisebb számot mondott a következő évekre. Én olyan 200 milliárd környékére emlékszem, de nem fogunk ezen vitatkozni. 140 milliárd forintról beszél ön. Mi a garancia arra, hogy ez a 140 milliárd forint a következő években vissza fog fordulni a magyar gazdaságba? Mi a garancia arra, hogy adott esetben a munkavállalók számára ez többletlehetőséget teremt? Mit fognak tenni a vállalkozók ezzel az ezek szerint náluk ott hagyott 140 milliárd forinttal? Vegye figyelembe azt is, amit ez előbb mondtam, hogy ez jelentős részben vélhetően a multinacionális vállalatok büdtségét fogja gyarapítani. Mennyi lesz önök szerint az, ami ebből a pénzből bármilyen szempontból a magyar gazdaságot és a magyar munkavállalókat fogja segíteni?

Szeretnék itt egy nagyon rövid gondolat erejéig kitérni rá, mert ma már másodszer hallottam az új állampapírral kapcsolatos győzelmi jelentéseket. Ön nem hallotta, de Hargitai képviselő úr napirend előtt megdicsérte, hogy ez milyen kiváló dolog. Csak egy költői kérdést szeretnék feltenni. Nyilván bolond ember lenne az ma Magyarországon, aki egyébként a banki kamatok fölötti garantált állampapírhozamba nem tenné át a pénzét. Az a költői kérdésem, miniszter úr, hogy tényleg szükség van-e Magyarországnak arra, hogy a piacnál magasabb módon finanszírozza az államadósságot. Ha nem a győzelmi jelentéseket nézzük, akkor valójában ez az államadósság finanszírozásának egy módja, miközben ma, úgy gondolom, hogy 3 százalék környékén adott esetben lehetne finanszírozni a magyar államadósságot. Ahhoz képest önök jóval 5 százalék fölötti finanszírozást választottak. Nyilván elfogadom, hogy ez újfajta békekölcsönként is működik, hiszen láttuk, hogy erős a vonzódás ebben a műfajban önöknél, hiszen az ÁSZ elnöke is egy ilyenfajta újkori békekölcsön felvetését lebegtette meg.

A második kérdésem ezzel kapcsolatban, hogy mi a garancia arra, hogy bármilyen módon a spekuláns tőke nem fog rákapni erre a fajta állampapírra, hiszen ha jól látom, semmilyen módon nem tiltott az, hogy a devizakülföldiek is adott esetben jegyezhesék ezt az állampapírt.

Nos, egy konkrét dolgot szeretnék még megemlíteni. Azt mondják a könyveléssel és a vállalkozásokkal foglalkozó szakemberek, hogy egy adórendszer legnagyobb ellensége a kivételek nagy száma és az év közbeni változások. Nos, itt megtettük az év közbeni változásokat. Ugye, tisztában van azzal, hogy ez elképesztő problémákat fog felvetni, nem is beszélve a törvényben magában említett 84-85 százalékos szja-változási passzusokról. Gyakorlatilag figyelni kell azt, hogy ki mikor vett ki osztalékot, ki mikor, melyik időpillanatban jutott hozzá ehhez a jövedelemhez.

Summa summarum, tisztelt miniszter úr, tisztelt Ház, nyilvánvalóan úgy gondoljuk, hogy mind a bérmegállapodás okán, mind pedig az adócsökkentés

okán a végszavazásnál támogatni fogjuk ezt a törvényjavaslatot. Azonban nagyon fontosnak tartom, tartottam elmondani azt, hogy továbbra is úgy gondoljuk, hogy az egykulcsos adórendszer több pénzt hagy felül, és kevesebb lehetőséget teremt az emberek számára alul.

Fontosnak tartottuk elmondani, hogy az egyébként rendkívül szép gazdasági mutatók, amelyek nyilvánvalóan az első negyedév alapján azt prognosztizálják, hogy így marad, ez kicsit kockázatos. A kormány becslése is 3,9 százalékról szól, nem 5 százalék fölötti növekedésről, sőt maga a Nemzeti Bank, ha jól értem, ezt a fajta 3,9 százalékos növekedést 3,5 környékére taksálja. De összességében hadd mondjam el zárás-képpen, hogy önök egy versenyképességi és gazdaságvédelmi programmal álltak elő az elmúlt időszakban. Ez egy nem kéréselt, semmilyen szempontból a szakmával nem konzultált, nem kiszámolt, nem megalapozott program. Nem számol olyan komoly hatásokkal, mint például a csökkenő külső támogatás mértéke. Gondoljunk az európai uniós választási fiaskóra, amit önök nyilván persze győzelemként élnek meg. Azt lehet mondani, hogy mindezek fényében ez nem egy piacközpontú gazdaságvédelmi és versenyképességi program, hanem sokkal inkább államközpontú.

Azt szeretném mondani, hogy egyáltalán nem látszik ebből a dologból, hogy önök elkötelezettek lennének, hogy az egészségügyet fejlessék, nem látszik, hogy elkötelezettek lennének, hogy az oktatás ügyét rendbe tegyék, hogy az állam szerepvállalását bármilyen szempontból változtassák. Ez szerintem nem más, mint az emberek ráhangolása arra, hogy ebben az országban válság lesz, hogy a világban válság lesz, és ennek a válságnak a hatása lényegesen magasabb vagy lényegesen nagyobb lesz, mint amit most önök vagy az emberek gondolnak. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Arató Gergely képviselő úr, a Demokratikus Koalíció vezérszónoka, parancsoljon!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Mint általában a kormány adócsökkentő terveire, erre is azt tudjuk mondani, legalábbis azokra, amelyek legalább a munka terheit illetik, hogy túl kevés, és túl későn. Továbbra is rendkívül magas az a teher, amely a munkához kötődik. Ugyanakkor végül is a kormány ez alkalommal kivételesen betart egy megállapodást, amelyet a munkavállalókkal és a munkaadókkal kötött 2016 végén. Ez olyan ritka, hogy egyrészt szóba állnak ezekkel a szereplőkkel, másrészt a velük kötött megállapodást betartják, hogy már csak pedagógiai okokból is támogatni kívánjuk ezt a megállapodást. Szeretnénk, ha visszatérne lassan az ország - majd persze nem az önök kormányzása alatt lesz ez - a társadalmi érdek egyeztetés valódi és a társadalmi párbeszéd intézményrendszeréhez. Tehát támogatjuk ezt a fajta javaslatot.

Ugyanakkor kénytelenek vagyunk felhívni a figyelmet arra, hogy amikor a pénzügyminiszter úr arról beszél, hogy ez majd micsoda csodálatos változást fog okozni, akkor ez porhintés. Ez a viszonylag jelentéktelen változás eltöri egyrészt azokhoz a változásokhoz képest, amik a nagyvállalatok zsebébe raktak pénzt. Ilyen volt elsősorban a társaságiadó-csökkenés, amit önök most lelkesen védelmeznek továbbra is a parlamentben. Hogy a nagyvállalatok adómentesen termelhessenek profitot és a multik ezt adómentesen vihessék ki az országból nagyon alacsony adóval, ezt önök továbbra is lelkesen támogatják. Ők az önök adócsökkentésének az igazi nyertesei, a többieknek, a kisebb vállalkozásoknak vagy különösen a munkavállalóknak, a dolgozó embereknek nem jut vagy alig jut az önök adócsökkentő programjából. Hiszen nem csökken a leginkább az emberek zsebet szorongató, őket leginkább megnyomorító rekordmagas áfa, nem csökken az alacsony jövedelmeket sújtó szja és az alacsony jövedelmeket sújtó nyugdíj- és egészségügyi járulékok.

Hozzá kell azt is tennem, hogy nem olyan régen a kafetéria adóztatásával önök nagyon jelentősen megemelték azt az adóterhet, amit a munkaadók fizetnek. A munkásembereknek tehát önök nem adnak adókedvezményt, a vállalatoknak adnak adókedvezményt. Ez a javaslat annyival jobb egy kicsit a szokásos javaslatoknál, hogy legalább ebből a kis- és középvállalkozások is részesednek, nem csak a nagyvállalatok kapják ezt az adókedvezményt, mint ez általában lenni szokott.

Ugyanakkor elvárjuk azt a munkaadóktól, hogy ezt az adókedvezményt a megállapodás eredeti céljának megfelelően úgy érvényesítsék, hogy ebből a béreket emeljék meg, tehát a béremeléseknek teremtsenek ebből fedezeteket. Az volt a megállapodás lényege, hogy azért csökkenti ezt a hozzájárulást a kormány és a parlament, hogy ebből béremelés legyen aztán a munkavállalók számára.

Így mi teljes mértékben támogatjuk azt a szak szervezeti követelést, hogy azt, amit megtakarítanak ezzel a vállalkozások, különösen a nagyvállalatok, adják szépen oda a munkavállalóknak, mert ezt erre kapják.

(11.10)

Elvárjuk a kormánytól is, hogy például az általa annyira kedvelt stratégiai partnerek felé jelezze, hogy ennek a csökkentésnek a célja nem az, hogy több profit maradjon a nemzetközi nagyvállalatoknál, hanem az, hogy több bér maradjon a dolgozó embereknél.

Végül szeretném jelezni azt, hogy nagyon szép ez az adócsökkentés, csak egy adócsökkentésnek mindig van egy másik oldala is, ahol kiadást kell csökkenteni. Elvárjuk a kormánytól, hogy ezt a 130 milliárd forint adócsökkentést, ami például jövő évben érinti a költségvetést, ne az egészségügynél, ne az oktatásnál, ne a szociális kiadásoknál érvényesítsék, hanem például

a nagyberuházásoknál, például a propagandaminisztériumnál, például a felesleges, túlméretezett honvédelmi kiadásoknál. Erre a költségvetésnél is fel fogjuk hívni a figyelmet, mert azt szeretnénk, hogy ne az átlagemberek fizessék meg az önök adócsökkentésének költségeit.

Így és ezekkel a megjegyzésekkel tudjuk támogatni ezt a törvényjavaslatot. *(Taps a DK, az MSZP és az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalásokra van mód. Kétperces felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselője, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Örülök, hogy itt van még a teremben minden vezérszónok, akivel gondolatokat tudunk cserélni.

Valóban, a szegények adójaként elhíresült 27 százalékos áfa mindenképpen megér nemcsak egy lábujjzetet, de egy külön fejezetet a mai vitában. Érdeklődnék a kormány azon szándékait illetően, hogy ezt az Európa-bajnok áfaszintet nemcsak egy-egy termékcsoporthoz kiválasztva, hanem az átlagos vagy tipikus fogyasztói kosár 5-7 százalékát érintő módon, hanem sokkal szélesebb körben hogyan és miből kívánja csökkenteni.

Úgy látom, hogy a jelenlegi betervezett költségvetési tervezet ad erre lehetőséget, mozgásteret. Fontos persze, hogy egy monitoringrendszerrel biztosítsuk, hogy az esetleges áfacsökkentés valódi árcsökkentésbe torkolljon.

Miniszter úr figyelmébe javaslom azt, hogy ez az óriási áfatartam *(sic!)* ellentétesen hat demográfiai céljainkkal. Közösek azok a demográfiai célok, amelyek arra utalnak, hogy a magyar reprodukciót önerőből kell biztosítani, ugyanakkor, miniszter úr, mennyiben tarthatók ezek a célok, és mennyire erodálják e célokat azok a tények, melyek értelmében egész Európában a gyermeknevelési cikkek adótartama *(sic!)* Magyarországon a legmagasabb. Nem gondolják-e, hogy ha általános áfakulcs csökkentésben nem is gondolkodnak, legalább a gyermeknevelési cikkek áfatartamának csökkentése 27-ről 5 százalékra megtörténjen? Ez egy olyan fontos gesztus lenne a magyar családok irányába, amely alá tudná alapozni azokat a demográfiai célokat, amelyeket véleményem szerint minden jóérzésű képviselő vall és hisz.

Ugyanakkor azt látjuk, hogy a retorika ide nem elég, konkrét lépésekre van szükség. Nem szeretnék belemenni bérlakásprogramba, egyéb fejtegetésekbe, ezt többször megtettük, ugyanakkor azt látom, hogy a gyermeknevelési cikkek áfatartama nemcsak gesztusértékű, nemcsak kozmetikai jellegű, hanem szimbolikus értékű beavatkozásra adna lehetőséget, teret. Ezzel kapcsolatban nemcsak kérem, de elvárom reakciójukat.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Normál szót kérő fel-szólalóként Tordai Bence képviselő úr, Párbeszéd.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! A Párbeszéd örömmel látná, ha a munkát terhelő adók csökkennének, ha valóban a munkavállalók terheit könnyítenék, de az a helyzet, hogy ez a mostani adócsökkentés a munkáltatók terheit fogja csökkenteni. Tehát nem az emberek fizetése nő, hanem a vállalatok profitja fog nőni ennek köszönhetően. Az az elképzelés, hogy a gazdaságot úgy kell élénkíteni, hogy minél több pénzt hagyunk a vállalkozásoknál, az egy nagyon idejétmúlt, elavult neoliberais szemlélet, amely nagyjából meg is bukott a 2008-as gazdasági világválsággal, még akkor is, ha önök erről nem hajlandók tudomást venni.

Ha valóban a gazdaságot akarnák élénkíteni, ha a gazdasági fejlődést akarnák támogatni, akkor azt keresletoldalról kell megtenni. Vagyis ha az embereknek több pénzük van, többet tudnak költeni, és akkor nem úgy jut pénz a vállalatokhoz, a gazdaság szereplőjéhez, hogy önök azt odaajándékozzák nekik, hanem a verseny keretében a több pénzt elköltik az emberek ezeknél a cégeknél, akiknek nagyobb bevétele lesz, és abból fejleszhetnek a továbbiakban. Nem mellesleg ezáltal az emberek életszínvonala, életminősége is javul, hiszen lehetséges, hogy a GDP-növekedésben Magyarország élen jár az uniós tagállamok között, de ha megnézzük, hogy a háztartások tényleges fogyasztási szintje hogy áll, mennyi pénze van az embereknek, amit el tudnak költeni a piacon, a boltokban, akkor azt látjuk, hogy Románia alatt vagyunk, és egyre romlik ez a mutató, leszakadunk a tekintetben, hogy mennyi pénze van az embereknek. Úgyhogy a GDP-növekedést, higgye el, nem fogják nagyon nagy örömmel fogadni önmagában.

Persze, azt mondják, hogy adócsökkentés, és hogy ez az adócsökkentés kormánya és az adócsökkentés költségvetése. Azonban ha megnézzük az előtünk fekvő törvényjavaslatot, akkor annak az 1. §-a egy adóemelését tartalmaz, ellensúlyozandó az adócsökkentést, a magánszemélyek számára - biztos, ami biztos - megemelik az összevont adó alapját. Tehát véletlenül sem szeretnék, hogy a szochocsökkentés a magánszemélyeknél is megjelenjen, miközben a Párbeszéd már korábban is ennek a javaslatnak a korábbi vitája alkalmával elmondta, hogy ezeket a szochocsökkentéseket a munkavállalók oldalán kéne megtenni.

Tehát maradjunk annyiban, hogy ez az adócsökkentés csak a vállalatoknak fog hasznot hozni. Éves szinten, mint megtudtuk, 310 milliárd forintot ajánldékoznak oda. Szeretném kérdezni, ha esetleg reagál majd az ellenzéki felszólalásokra, hogy van-e hatásvizsgálat arról, hogy ez milyen eloszlásban jelenik meg a magyarországi gazdasági szereplőknél. Mennyit visznek ebből haza a nemzetközi multinacionális cégek, mennyit visznek ebből haza a NER-lovagok óriásvállalatai, és mennyi marad a tisztességes magyar kis- és középvállalkozásoknál? Erős a gyanúnk,

hogy ahogy a korábbi adócsökkentéseknél is, a nagy pénzeket itt is a nagyvállalatok fogják eltenni, és a magyar kkv-knak minimális könnyebbséget jelent ez az egész, miközben a költségvetés komoly bevételektől esik el.

Itt következik a kérdés, hogy ezt a kieső költségvetési bevételt, ezt az éves szinten több mint 300 milliárd forintot honnan fogják pótolni. Megszorítások lesznek? Nem, nem megszorítások lesznek, hanem megszorítások vannak. Egyrészt elinflálják azokat a támogatásokat, amelyeket az oktatásba, az egészségügybe, a szociális ellátásra fordítunk évről évre. A nominális összegek változatlanok maradnak vagy alig nőnek, miközben az infláció az egekben van. Ez azt jelenti, hogy egyre kevesebbet ér az a pénz, amit önök oktatásra, egészségügyre, szociális ellátásra fordítanak. Látszik, hogy a jövő évi költségvetésben továbbra sincs pénz a családi pótlék emelésére, nincs pénz a nyugdíjak méltó színvonalú emelésére, nincs pénz az öregségnyugdíj-minimum emelésére és az ehhez kötött szociális ellátások emelésére, a gyēs emelésére, nincs pénz az otthonápolási díj emelésére az érintettek háromnegyedénél. Sőt, ha már megszorítás, önök elveszik a kedvezményes üdülés lehetőségét azoktól a rászoruló idős korú vagy fogyatékkal élő polgártársainktól, akik tavaly még az Erzsébet-program keretében eljuthattak nyaralni. Ötvenkétezer embertől veszik el a kedvezményes üdülés lehetőségét. Ez tiszta megszorítás. Ilyenekről beszélek.

Tehát az a kérdés, hogy milyen megszorításokból fogják az árát megfizetni a magyar emberek annak, hogy önök itt a nagyvállalatok adóját csökkentik. Mert abban igaza van képviselőtársamnak, hogy az emberek úgy általában szeretik az adócsökkentést. Azt viszont nem szeretik, ha a másik oldalon ez megszorításokkal jár együtt, és különösen nem szeretik, ha az adócsökkentés a nagyvállalatok profitját növeli, a megszorítás pedig az ő életüket teszi sokkal nehezebbé. Önök ezt a politikát választották, önök az emberek érdekei helyett a nagyvállalatok érdekeit kiszolgáló politikát választották, önök egy szélsőjobb oldali gazdaságpolitikát, vagy ha úgy jobban fáj, egy neoliberais gazdaságpolitikát folytatnak, teljesen semmibe véve azt, hogy mi a magyar társadalom tényleges érdeke. Merthogy adócsökkentésből egyébként nem lesz versenyképesség.

Ha megnézik a nemzetközi versenyképességi rangsorok éllovasait, azok nem a nagyon alacsony adókulccsal operáló országok, hanem a skandináv országok, az észak-európai modellt követő országok, és Magyarországnak is ehhez a klubhoz kellene csatlakoznia. Azok az országok sikeresek hosszú távon, azok az országok sikeresek társadalmilag és gazdaságilag is, amelyek befektetnek az emberbe, befektetnek a társadalmi infrastruktúrába, jó minőségű oktatási rendszert tartanak fenn, jó minőségű egészségügyi ellátást tartanak fenn, nagyon komoly szociális védőhálókat tartanak fenn, és a Párbeszéd azt mondja, hogy ez kellene legyen Magyarország útja is. Önök pedig a nagyvállalatok kiszolgálásával, ezzel az adócsökkentő politikával, ami kizárólag a multik

profitját fogja tovább tolni az egekbe, egyszerűen a magyar társadalom érdekeivel szemben politizálnak.

Arról nem is beszélve, hogy egy gazdasági konjunktúrában, egy felívelő gazdasági szakaszban a ciklikus lépések nagyon veszélyesek. Nincs hova tovább fűteni a gazdaságot, nincs erre szükség. Most éppen arra lenne szükség, hogy vagy egy védelmi tartalékot képezzünk, vagy a hosszú távú növekedés esélyeit alapozzuk meg, amibe megint csak az tartozik bele, hogy befektetéseket tolnak azokba a társadalmi alrendszerbe, amelyek hosszú távon szolgálják a magyar társadalom és a magyar gazdaság sikerét. Tehát ezt a pénzt önöknek az oktatásba kellene leginkább beforgatni.

(11.20)

De önök nem ezt teszik, önök megszorításokat hajtanak végre azért, hogy a nagyvállalati adót kicsit csökkenthessék. Ez az önök politikája. A Párbeszéd a maga részéről baloldali pártként ezt nem tudja támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps a Párbeszéd soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A fennmaradt időkeretben van még lehetőség felszólalni. Kétperces felszólalásra jelentkezett Nacsa Lőrinc képviselő úr, KDNP. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tordai Bence eltévesztette a helyet, az időt meg a címzettet is, akinek a felszólalását el kellett volna mondani. Hiszen ez, amit ön elmondott, ez teljesen igaz volt a 2010 előtti időben. Az önök elvbarátai, az önök elvtársai, a szocialista kormányzat, a Gyurcsány vezette szocialista kormányzat, aki támogatta a multinacionális vállalatokat, nem a magyar kis- és középvállalkozásokkal törődött. Akkor volt egekben az infláció, akkor inflálták el a megígért fizetésemeléseket, nyugdíjemeléseket, hiszen 7-8 meg 9 százalékos inflációkkal kellett szenvednie a magyar társadalomnak. Ezt mind az önök elvtársai tették. És az ön miniszterelnök-jelöltje volt az, aki adóemelésekkel riogatott, Karácsony Gergely volt az, aki adóemelésekkel riogatott. Pontosan a Fidesz-KDNP-kormány az, amely csökkentette az adókat, amely alacsonyan tartotta az inflációt *(Arató Gergely közbeszól. - Tordai Bence: A nagyvállalatok!)*, és nem igaz, és nem igaz, és nem igaz, hogy nem növekednének évről évre az egészségügyre és az oktatásra fordított források, mert minden évben növekednek. Nemcsak az infláció mértékével, hanem annál jóval nagyobb mértékben növekednek a források.

Az ön elvbarátai voltak azok, akik kivonták ezeket a forrásokat az egészségügyből meg az oktatásból. Úgyhogy ezt a felszólalását inkább nekik címezze, a Gyurcsány pártjának meg a szocialistáknak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Normál szót kérő felszólalóként Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amellett, hogy itt számos felvetésre nemcsak hogy nem kaptunk választ, de látszik, hogy a válaszadás szándéka is hiányzik, szeretnék még egy szempontot, legalább a zárzó sikeres elhangzása érdekében és annak tartalommal való megtöltése érdekében a figyelmükbe ajánlani.

Abszolút támogatom a szociális hozzájárulási adó csökkentését, bár jobban szeretném, ha ez újra nyugdíjjárulék lehetne, és a mindenkori kormányok esetleg egy felelőtlen helyzetben ne dönthetnének úgy, hogy teljesen más célra fordítják az itt befolyó összegeket. Hiszen abban talán megállapodhatunk, hogy Magyarországon nem lesz örökös Fidesz-KDNP-kormány, akárhogy szuszakolják a választási rendszert. Előbb-utóbb a dolgok ciklikussága jegyében jönnek majd más színezetű kormányzatok. Ha a jóisten egyszer úgy akarja, és a Jobbik ennek részese lehet, akkor nem lesz veszélyben a nyugdíjkassza, hiszen a szociális hozzájárulási adót nem akarjuk más célokra fordítani semmilyen indokkal. De nyilván nem beszélhetek mások nevében, ezért a legjobb biztosíték az lenne, ha ez újra egy járulékformában, ha úgy tetszik, pántlikával, ha úgy tetszik, címzetes módon csak arra kerülhetne elköltésre, amiről szól.

Vizont muszáj beszélünk még egy kérdésről. A magyar társadalom előregedése ugyanis nem került szóba ebben a vitában, és az sem került szóba, hogy számos jobbikos javaslattal igyekszünk védeni a munkavállalókat, munkaadókat is egyébként. Tehát elmondtam, hogy mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozások számára olyan sokkal kedvezőbb klímát szeretnénk kialakítani, hogy ki tudják termelni a bérnövekmény hátterét, azért a magyar társadalom előregedése kapcsán kénytelenek vagyunk beszélni a nyugdíjkasszáról. Nem mi hoztuk ezt szóba egyébként.

A Magyar Nemzeti Bank 2010 körüli prognózisai, már amelyek akkor jelentek meg, a 2020-as éveknek a közepére tették azt a várható válságörvényt, amikor a nyugdíjrendszerünk fenntarthatósága megkérdőjeleződik. Azóta ez néhány évvel kitolásra került, de a zárzó tekintetében fontosnak tartanám azt, hogy szóba kerüljön a magyar nyugdíjkassza helyzete, hiszen számos sikeres, nemzetközi alternatív megoldás ismeretes, mutatkozik különböző történelmi korokból egyébként, hogy hogyan lehet fenntarthatóvá tenni egy ilyen portfóliót.

Erről ugyanakkor nem beszélt sem miniszter úr, sem Magyarország Kormányának képviselői. Elvárható tehát, hogy a jövőnk érdekében egyrészt beszéljünk a reprodukciónkról, tehát arról, hogy milyen kihatással van a magyar népesedési folyamatokra akár egy ilyen csomag a nemzetgazdaság ösztönzésén keresztül, de arról is, hogy évtizedes távlatban mire számíthatnak azok a honfitársaink, akik megöszülnek a munkában, viszik a hátukon ezt az országot, és aztán nyilvánvaló, kiszámítható időskori viszonyokra számíthatnak.

Ez ügyben tehát várjuk, elvárjuk az érdemi reakcióikat. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tordai Bence képviselő úr, Párbeszéd!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Akkor Nacsa képviselőtársamnak néhány konkrétum. Az egyedi kormánydöntéssel adott támogatások mértéke kétszeresére nőtt a 2010 utáni időszakban a 2010 előtti időszakhoz képest. Ráadásul az egy munkahelyre jutó támogatás lassan már a tizenmillió forintos sávban van. Tehát az, hogy ki támogatja rommá a magyarországi nagyvállalatokat, az ténykérdés.

Az is ténykérdés, hogy önök voltak azok, akik a nagyvállalatok adóját lecsökkentették a kisvállalatok adójának a szintjére. Tehát most 9 százalék a társaságiadó-kulcs, ez 10 százalékos csökkentést jelentett a nagyvállalatoknak, és egyetlen százalékpontos csökkentést a magyar kkv-knak, sőt menjünk tovább, a top 10 vállalatnak az effektív, vagyis tényleges adókulcsa 1 százalék, ahogy arra itt képviselőtársam is utalt.

Tehát miért van az, hogy más országokban, akár Kelet- vagy Közép-Európában is, hússzor ennyi adót fizetnek ezek a nemzetközi nagyvállalatok? Úgy látszik, a Fidesz-kormánynak nem fontos, hogy megadóztassa ezeket a cégeket, a Párbeszédnek fontos ez.

És azt is látjuk, hogy ez a pénz honnan hiányzik. Önök 2010 óta több mint 2000 milliárd forintot vontak ki a magyar egészségügyből, és valóban volt hova fejlődni 2010-ben is, de önök rossz irányba indultak el. Önök csökkentették a GDP-arányos ráfordítást az egészségügyben, most már 2 GDP-százalékpontnyival vagyunk lemaradva, tehát éves szinten 850 milliárd forinttal kéne többet költenünk ahhoz, hogy legalább az EU-átlagot elérjük a ráfordításokat tekintve a magyar egészségügyben.

Ezek a problémák, ezek azok a megszorítások, amik a maguk nagyvállalatoknak kedvező politikája miatt voltak szükségszerűek. Úgyhogy lehet itt „elmúltkilencévezni”, de az a helyzet, hogy egészen más tendenciák voltak 2002-2010 között, mint 2010 után. Önök azok, akik letolták a nagyvállalatok adóit, és egyébként eltörölték az adójóváírást, ami a kis keresetű embereknek jelentett havi 15 ezer forint könnyebbséget.

Önök voltak azok, akik kivonták a forrásokat az egészségügyből, önök voltak azok, akik kivonták a forrásokat az oktatásból, és önök azok, akik továbbra is, úgy tűnik, hogy nem a magyar emberek érdekét, hanem a nagyvállalatok érdekét akarják kiszolgálni. *(Szórványos taps a Párbeszéd soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még élni valaki a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. Az összevont vitát lezárom.

Megkérdem miniszter urat mint előterjesztőt, kíván-e reflektálni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Varga Mihály képviselő úr, pénzügyminiszter, parancsoljon!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm a hozzászólásokat, amelyekből arra következtetek, hogy a Ház többsége támogatni fogja ezt az előterjesztést. Ezt azért is köszönöm, mert tegnap még nem volt világos számomra, hogy azok, akik a napirendre vétel és a kivételes eljárás ellen szavaztak, azok vajon azért tették-e, mert nem támogatják ezt az előterjesztést, vagy valami más okuk lehetett erre. Alapvetően a Jobbik és a Párbeszéd képviselőiről volt szó. Ők nemmel szavaztak a kivételes eljárásra, ami azt jelentette volna, hogy július 1-jével nem tudjuk ezt a 2 százalékos adócsökkentést végrehajtani, hanem csak később, augusztusban vagy esetleg jövő év elejétől.

Most a Jobbik álláspontjából világos lett, hogy ők támogatják ezt az előterjesztést. Köszönjük. A Párbeszédnél továbbra sem tudok értelmezési pontokat találni *(Nacsa Lőrinc: Ők sem tudják...)*, tehát ott nem tudom, hogy most ők támogatni fogják. Nem, majd megvárjuk a szavazást, és akkor ez ki fog derülni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt szeretném hangsúlyozni, hogy ennek a törvénymódosításnak a beterjesztésére olyan helyzetben kerül sor, amikor a gazdaság növekszik. Nem fogalmaznék úgy, mint ahogy azt Molnár Gyula tette, hogy kiváló vagy jó a helyzet. Én azt gondolom, hogy Magyarország jobb helyzetben van, mint 2010-ben. Messze vagyunk még attól, hogy arról beszéljünk, hogy minden tökéletes és minden nagyon szép, minden nagyon jó, de az elmúlt kilenc évben a magyar cégek, a magyar vállalkozások, a magyar emberek egy olyan teljesítményt értek el, amire nyugodtan mondhatom, hogy abból a helyzetből, amit 2010-ben örököltünk, lényegesen biztonságosabb helyzetbe tudtuk magunkat manőverezni.

5,3 százalékkal növekszik a gazdaság, kíváncsi lettem volna, ha mondjuk, 2008-ban kerül sor egy ilyen vitára, akkor vajon az ellenzéki képviselők mit mondtak volna a gazdaság helyzetéről. Még egyszer megjegyzem halkán, hogy Európában ma az első negyedévben ez volt a legmagasabb gazdasági növekedés. Csehországban 2,5 százalék, Szlovákiában 3,8 százalék, tehát a visegrádi négyek között is, azt gondolom, hogy nincs okunk szégyenkezni.

(11.30)

A szégyen az volt, amikor 2002 után az élményből visszacsúsztunk a sereghajtók közé, és a visegrádi országok között is a legutolsók voltunk szinte minden tekintetben. Ez a helyzet szerencsére megváltozott, és nyugodtan mondhatom, hogy nemcsak a gazdasági növekedés terén, hanem például a számunkra nagyon fontos foglalkoztatásban, munkahelyteremtésben is jelentős eredményt tudtunk elérni.

Ebből a szempontból nem érzem kockázatnak azt, amiről Z. Kárpát Dániel képviselőtársunk beszélt. A külföldi munkavállalók megjelenése korlátozott a magyar gazdaságban.

Azok a munkavállalási engedélyek, amiket a kormány kiad, csak abban az esetben történhetnek meg, ha az adott területen nincs megfelelően képzett magyar munkaerő. Tehát egyetlen beruházásról sem vagyunk hajlandók lemondani, egyetlen fejlesztést sem akarunk elhalasztani amiatt, mert nem áll rendelkezésre munkaerő. Átmenetileg igenis lehet pótolni ezt a munkaerőt. Azok a célzott intézkedések, amelyekkel ilyen típusú engedélyeket kiadtunk az elmúlt években, ezt tudták elősegíteni. Még egyszer hangsúlyozom - hangsúlyoznám képviselő úr számára, ha itt lenne -, hogy ezek olyan átmeneti időszakra kiadott engedélyek, amelyek többségében két évre szólhatnak, és két év után ezek le is járnak.

Ami a gazdasági növekedést illeti, a hatéves bérmegállapodás jelentősen tudta segíteni, hogy a magyar gazdaság növekedési pályán maradjon. Emlékezzenek vissza, 2016 őszén került sor erre a megállapodásra, és 2017-ben még volt olyan gazdaságkutató Magyarországon, aki 2 százalék körüli vagy 2-3 százalék közötti növekedést jósolt. Ehhez képest 2017-ben 4,1 százalékos gazdasági növekedés valósult meg. Ugyanez a hatás működött a tavalyi évben, 2018-ban. Itt is most tudnék jó néhány olyan intézményt felsorolni, aki pesszimista volt a növekedési kilátások tekintetében, ehhez képest 4,9 százalékos gazdasági növekedést értünk el, ami egyáltalán nem mondható rossznak.

A gazdaságvédelmi akciótervre miért is van szükség, és miért is egy fontos pontja ez a 2 százalékpontos adócsökkentés? Ha büszkék vagyunk arra, hogy milyen eredményeket értünk el, és örülünk annak, hogy 800 ezerrel több embernek van munkája, munkalehetősége, mint 2010-ben, akkor ezeket az eredményeket érdemes megőrizni és megvédeni. A gazdaságvédelmi akcióterv erről szól. Olyan pontokon segítünk a magyar vállalkozásoknak, olyan módon segítünk bizonyos szektoroknak, ágazatoknak, amelyek a gazdasági növekedést magasan tudják tartani, és meg tudják őrizni ezeket a munkahelyeket. Nem véletlen volt, hogy a kormány már korábban is, 2011-12 táján munkahelyvédelmi akciótervet hirdetett meg, hiszen nemcsak az a fontos, hogy új munkahelyeket teremtsünk, hanem az is, hogy a meglévő munkahelyeket meg tudjuk őrizni.

Ez legalább olyan fontos cél, azt kell mondanom tehát, hogy ez a gazdaságvédelmi akcióterv az egyik fő irányában arra fog törekedni, hogy a meglévő munkahelyek számát meg tudjuk őrizni. Nem állunk ezen a területen sem rosszul, sokkal jobb a helyzet, mint 2010-ben. Ugye, akkor még majdnem 12 százalék volt a munkanélküliségi ráta, most 3,5 százalék. Ez a 3,5 százalék azt jelenti, hogy a negyedik legjobb eredményt tudjuk ebben a tekintetben az Európai Unióban felmutatni.

Ami a további képviselői felvetéseket illeti - a Magyar Állampapír Plusz forgalmazása -, az MSZP felszólalója, Molnár Gyula képviselő úr arról beszélt, hogy drágán finanszírozzuk az adósságot. Tisztelt Képviselő Úr! Egyrészt állapítsuk meg, hogy az adósságszint ma jóval kisebb, mint 2010-ben - akkor a

bruttó hazai termék 83 százaléka volt, most meg 70 százaléknál tartunk -, és a következő évi költségvetést is úgy terjesztettük be, hogy év végére 67 százalékra fog csökkenni az adósságrátánk. Tehát egyre kisebb terhet és egyre kisebb kockázatot jelent a magyar gazdaságnak az az államadósság, amit örökül kaptunk az elmúlt évtizedekből.

Másrészt viszont a magyar kormány arra is törekszik, hogy azok a magyar családok, akik megtakarítással rendelkeznek, azok a magyar magánszemélyek, akiknek ilyen típusú megtakarításuk van, és ezt állampapírokra kívánják fordítani, azok megfelelő jövedelmet kapjanak. Tehát egyáltalán nem tekintjük azt az ördögtől valónak, ha egy magyar család is részesül abból a jövedelemből, amit az államadósság kezelése jelent. Miért is gondoljuk azt, hogy ebből csak külföldi intézményi befektetők vagy külföldi bankok részesülhetnek?

Mi azt gondoljuk, hogy ebből a szempontból fontos volt a lakossági megtakarítások felé fordulni. Megjegyzem halkán, csendben, hogy amikor ilyen bérnövekedés van, és a magyar lakosság készpénzállománya több mint 6000 milliárd forint, 6100 milliárd forint, akkor egyáltalán nem haszontalan azon gondolkodni egy kormánynak, hogy hogyan tudja ezt a készpénzmennyiséget a megtakarításokon keresztül is visszaforgatni a gazdaságba. Ezt tesszük most, az első hét eredményeként mondhatom önöknek, hogy 529 milliárd forint értékben jeyeztek magyar magánszemélyek, családok ebből a típusú állampapírból.

Adókérdések és az áfa kérdése. Itt azért hadd jeyezzem meg, hogy 2010 óta következetes adópolitikát folytatunk. Azt mondjuk, hogy a közösségi kiadásainkhoz, tehát az egészségügyhöz, oktatáshoz, közbiztonsághoz, országvédelemhez szükséges forrásokat a fogyasztási típusú adókon keresztül szedjük be, és egyébként a munkát, jövedelmet terhelő adók mértékét pedig csökkentjük. Ez az oka annak, hogy Európában a legkisebb vállalati adónk van - 9 százalék -, és ez az oka annak, hogy a jövedelmet terhelő személyi jövedelemadó-szint pedig a harmadik legalacsonyabb Európában - ugye, egységes 15 százalékos kulcsunk van. A fogyasztáson keresztül pedig nyilvánvaló, hogy ezeket a kiadásokat finanszírozzuk. Amikor valaki elkölte a jövedelmét, akkor nyilván saját maga dönt arról, hogy milyen típusú cikkeket vásárol meg és fogyaszt, és milyen mértékben; megtakarít-e esetleg, vagy a fogyasztást választja.

Tehát szeretném azt mondani képviselőtársaimnak, hogy az egy illúzió, hogy az árakat csak az áfa mértéke határozza meg. Az árakat nagyon sok minden meghatározza: termelési költség, piaci viszonyok, a termelők vagy éppen a szolgáltatók között lévő verseny. Az áfa ennek egy apró szelete. Emellett pedig azt se felejtsek el, hogy európai uniós tagország vagyunk. Az Európai Unió irányelvekben szabályozza azt, hogy hogyan lehet az áfakulcsokat használni.

Itt szeretném idézni azt, hogy a 2006/112. számú európai közösségi, tanácsi irányelv világosan kimondja, hogy azon termékek, amik egy bizonyos mellékleti körbe tartoznak, azok kulcsát nem lehet

kedvezményes módon szabályozni, és sajnos az Európai Unió 2006-ban úgy szabályozott, hogy az áfa-irányelv nem teszi lehetővé a tagállamok számára például a gyermekek neveléséhez elengedhetetlen cikkek áfakulcsának a csökkentését. Úgyhogy amikor önök arról beszélnek, hogy Brüsszelből minden szép és jó, akkor kérem, hogy támogassák majd a magyar kormányt abban a küzdelmében, amikor, mondjuk, a gyermekek neveléséhez szükséges termékek áfakulcsának a csökkentését fogja javasolni. Itt jegyzem meg egyébként, hogy az elmúlt években ebből a kulcsból is lehetett csökkenteni - tejtermékek áfakulcsának a csökkentése, a csirkehús, a sertés hús vagy a tojás áfájának a csökkentése ebbe tartozott. Éppen a legszükségesebb, alapvető élelmiszerek körében tudtunk áfakulcs-csökkentést elérni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen tehát a felvetéseiket. Bízom abban, hogy majd a szavazáskor támogatni fogják ezt az előterjesztést, mert ez a módosítás hozzá fog járulni ahhoz, hogy a magyar gazdaság növekedési pályán maradjon, és az elmúlt években elért eredményeinket pedig meg tudjuk védeni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a mai ülésnapon kerül sor. Most pedig, 11 óra 38 perckor 12 óráig, a határozathozatalokig szünetet rendelék el.

(Szünet: 11.38-12.06)

Elnök: Lezsák Sándor

*Jegyzők: dr. Tiba István
és dr. Lukács László György)*

ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizzék, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépekben.

Soron következik, tisztelt Országgyűlés, **a szociális hozzájárulási adó mértékének csökkentéséről és az ezzel összefüggő más törvények módosításáról** szóló T/6441. számú törvényjavaslat zárószavazása. Emlékeztetem önöket, hogy tegnapi döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot kivételes eljárásban tárgyalja az Országgyűlés. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6441. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 160 igen szavazattal, 1 nem¹ ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a Magyarország és a Brazil Szövetségi Köztársaság között létrejött kiadástási egyezmény kihirdetéséről** szóló T/6183. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6183. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 167 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a Magyarország Kormánya és a Laoszi Népi Demokratikus Köztársaság Kormánya között a diplomata- és szolgálati útlevelel rendelkező állampolgáraik kölcsönös vízummentességéről szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló T/6184. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6184. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 167 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a Magyarország Kormánya és a Nemzetközi Távközlési Egyesület között, a Nemzetközi Távközlési Egyesület ITU Telecom World 2019 rendezvényének lebonyolításáról, szervezéséről és finanszírozásáról szóló, a fogadó országgal kötött megállapodás kihirdetéséről** szóló T/6185. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztő T/6185/2. számon kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton elérhető. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6185. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 132 igen szavazattal, 12 nem ellenében, 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a Londonban, 1985. október 16-án kelt, „a hajókon telepíthető INMAR-SAT földi állomások használatáról a területi vizeken és kikötőkben” tárgyú megállapodás kihirdetéséről** szóló T/6186. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6186. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

¹ Hajdu László (DK) tévesen szavazott.

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 167 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

(12.10)

Soron következik **az Európai Hírközlési Hivatal - ECO - létrehozásáról szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló T/6187. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztő T/6187/2. számon kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton elérhető. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6187. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 167 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a Nemzetközi Mobil Műholdas Szervezet létrehozásáról szóló egyezmény és annak 2008. évi módosítása kihirdetéséről** szóló T/6189. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6189. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 166 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **az európai filmkoprodukciós egyezmény kihirdetéséről** szóló T/5235. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztő T/5235/2. számon kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton elérhető. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5235. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 167 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **az Európa Tanács felülvizsgált filmkoprodukciós egyezménye kihirdetéséről** szóló T/6188. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6188. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 167 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztések tárgysorozatba vételéről döntünk**. Emlékeztetem önöket, hogy tegnap ezek tárgyalását már lefolytatta az Országgyűlés.

Kérdezem Önöket, tárgysorozatba veszik-e a Vadai Ágnes DK-s képviselő asszony és képviselőtársai által az „Egyes törvényeknek az Európa-nap munkaszüneti nappá történő nyilvánításával összefüggő módosításáról” címmel, T/6050. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 51 igen szavazattal, 115 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tóth Bertalan MSZP-s képviselő úr és képviselőtársai által „A megváltozott munkaképességű személyek ellátásáról szóló szabályozás felülvizsgálatához szükséges intézkedésekről” címmel, H/5551. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 53 igen szavazattal, 113 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Szabó Timea párbeszédes képviselő asszony és képviselőtársai által „A gyermekek családok hajléktalanságának megelőzéséhez szükséges egyes törvénymódosításokról” címmel, T/5905. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 54 igen² szavazattal, 112 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tordai Bence párbeszédes képviselő úr által „A közhatalmat gyakorlók, valamint a közbeszerzések nyerteseknek vagyonosodásának átláthatóságáról” címmel, H/6135. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 53 igen szavazattal, 114 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

(12.20)

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tordai Bence képviselő úr, Párbeszéd, és Korózs Lajos képviselő úr, MSZP, képviselők által „A személyi jövedelemadó egy százaléka a szakszervezetek részére történő felajánlása érdekében az 1996. évi CXXVI. számú törvény módosításáról” címmel T/5980. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 48 igen szavazattal, 113 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

² Barcza Attila (Fidesz) tévesen szavazott.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Szabó Timea képviselő asszony, Párbeszéd, által az „Egyes törvényeknek a gyermekvállalás támogatásához szükséges módosításáról” címmel T/4995. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 50 igen szavazattal, 112 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e az Ungár Péter képviselő úr, LMP, által az „Egyes törvényeknek az otthonápolás munkaként való elismeréséhez szükséges módosításáról” címmel T/4778. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 54 igen szavazattal, 112 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Csárdi Antal képviselő úr, LMP, és képviselőtársai által „A közterületi parkolással összefüggő törvénymódosításokról” címmel T/6027. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 53 igen szavazattal, 114 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Schmic Erzsébet képviselő asszony, LMP, és képviselőtársai által az „Éghajlatváltozási vészhelyzet megállapításáról és az ezzel összefüggő feladatokról” címmel H/6028. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 53 igen szavazattal, 113 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végére értünk. Köszönöm munkájukat. Most kétperces technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet. - Számos képviselő távozik az ülésteremből. - Az elnök csenget.)* Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat.

Soron következik **a képviselők mentelmi jogával összefüggésben egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Kocsis Máté, Kósa Lajos fideszes képviselők és Nacsá Lőrinc KDNP-s képviselő által benyújtott előterjesztés T/6212. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. *(Folyamatos zaj.)*

Mielőtt megadom a szót a napirendi pont előterjesztőjének, Kósa Lajos képviselő úrnak *(Az elnök csenget.)*, kérem szépen képviselőtársaimat, hogy a folyosón folytassák a beszélgetést, hogy zavartalanul el tudja kezdeni Kósa képviselő úr. *(Az elnök csenget. - Szilágyi György: Frakcióvezető úr, tegyen már rendet!)* A folyosón folytassák, hogy el tudja kezdeni felszólalását a képviselő úr! Köszönöm szépen.

Elsőként tehát megadom a szót Kósa Lajos úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

KÓSA LAJOS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azért kezdeményeztem képviselőtársaimmal a mentelmi joggal összefüggő egyes törvények módosítását, mert az idei európai parlamenti képviselői választáson olyan eset történt, ami egy 29 éve fennálló szokásjogot tört meg. Közmegegyezés volt a parlamenti frakciók között, hogy azokban az esetekben, amikor a képviselőjelölteket vagy a képviselőket a mentelmi jogukkal kapcsolatban kikérés illeti, amennyiben ez köztörvényes bűncselekmény, akkor kiadjuk őket. Vonatkozik ez a parlamenti képviselőkre, és vonatkozik ez azokra a képviselőjelöltekre, akiket a Választási Bizottság hivatalosan nyilvántartásba vett.

Szükséges volt ez a közmegegyezés azért, hogy a képviselőket megillető mentelmi jogot okszerűen és célszerűen használják a képviselők, ne egyes bűnözők mentegetésére, az igazságszolgáltatás alóli kivonásra használják, hanem arra, hogy abban az esetben, hogy ha rágalmazás vagy egyéb eljárások kapcsán nyilvánvalóan a képviselői munkájuk akadályozása miatt indítanak ellenük eljárást, akkor ezt a parlament felül tudja vizsgálni.

(12.30)

Ugyanígy a képviselőjelöltek esetében pedig a Nemzeti Választási Bizottság. Eddig, 29 évig ez a közmegegyezés működött, minden egyes esetben a parlament - vagy korábban az OVB, vagy a Nemzeti Választási Bizottság - kiadta az ilyen képviselőket.

Most az európai parlamenti választáson példátlan eset történt. Czeglédy Csabát, aki egyébként már korábban büntetőeljárás alá volt vonva, az ügyészség ellene vádat emelt, és a bíróságon eljárás folyt ellene, a Demokratikus Koalíciói képviselői nyilvántartásba vetette a lista 34. helyén. Fogalmilag kizárt, hogy a 34. helyről bárki bejusson az Európai Parlamentbe képviselőként, tehát nyilvánvalóan nem azzal a céllal, hogy ő esélyesként bejuthasson az Európai Parlamentbe, hanem azzal a céllal, hogy a már ellene folyó bírósági eljárás megálljon, és újrakezdődjön, ezzel is időt adva Czeglédy Csabának, aki egyébként, nem titok, az MSZP, Gyurcsány Ferenc ügyvédje és Gyurcsány Ferencné Dobrev Klára üzlettársa.

A Nemzeti Választási Bizottság pártok és jelölő szervezetek által delegált tagjai közül a komplett ellenzék úgy szavazott, hogy fenntartják Czeglédy Csaba mentelmi jogát. A Demokratikus Koalícióból Avarkeszi Dezső, az MSZP-ből Litresits András, a Jobbikból Borbély Andrea, az LMP-ből Bodolai László, a Párbeszédből Fazekas Tamás, a Momentum-ból G. Szabó Dániel, a Kétfarkú Kutya Pártból Gönczi Gergely és a Mi Hazánk Mozgalomból Csáki Marianna.

Ezek voltak azok az emberek, akik megakadályozták azt, hogy normális esetben, ahogy ez eddig a szokásjog alapján történt, Czeglédy Csabának a mentelmi jogát erre az esetre felfüggeszék, kiadják, hogy az egyébként a jóval korábban ellene indult büntetőeljárásban a bíróság tárgyalni tudja az ügyét.

Czegléd Csaba egyébként jól ismert a magyar politikai életben, de nemcsak a politikai életben, hanem mint bűnöző is. Mert nem arról van szó, hogy valami ma született bárány, egy ártatlan ember keveredik valamilyen furcsa helyzetbe, hanem arról van szó, hogy Czegléd ellen korábban már kétszer jogerősen eljárást folytattak hasonló ügyekben. Egyszer 2000 augusztusában a Szombathelyi Városi Ügyészség megrovásban részesítette 11 rendbeli jogtalan adatkezelés és kétrendbeli magánokirat-hamisítás vétsége kapcsán, illetőleg első fokon 2002-ben ítélték el egy másik esetben, és a másodfokú ítélet már jogerősen, az elsőfokú ítéletet súlyosbítva hagyta jóvá, és két évre felfüggesztetten kapott egy év nyolc hónapot, illetőleg 300 ezer forint pénzbüntetést hasonló cselekmények alapján. A bírósági ítélet indoklásából kiderül, hogy a bíró figyelembe vette, hogy Czegléd visszaeső ezekben az ügyekben, és ezért súlyosbított.

Most pedig abban az ügyben, amit már itt a parlament is többször tárgyalt, nevezetesen a Rébusz és a Human Operator ellen - mind a kettő Czegléd cége, illetve Czegléd által befolyásolt cég - bünszervezetben, különösen nagy értékre, 6 milliárd forint feletti értékre adócsalás, közokirat-hamisítás, a számviteli fejelem megsértése ügyében, tehát ugyanazokban a bűncselekményekben indult ellene eljárás. Meglehetősen nagy port vert fel ez az ügy, mert közben Czegléd sok száz neki dolgozó munkást és diákot nem fizetett ki a diákszövetkezetekből.

Tehát hogy Czegléd Csaba kicsoda, azt mindenki tudhatta. Mégis úgy döntött a komplett ellenzék, hogy Czegléd Csaba mentelmi jogát nem függesztik fel. Azt nem tudjuk, hogy Czegléd mit tud, vagy a bírósági eljárásról mi derülhet ki, de azt tudjuk, hogy többen vallomást tettek ellene a bünszervezet tagjaiként, és az is nagy kérdés, hogy hol van az a 6 milliárd forint, vajon mire használták fel, az MSZP és Gyurcsány Ferenc ügyvédje, Dobrev Klára üzlettársa milyen politikai célokra, milyen finanszírozásra, hiszen a bírósági eljárás megakadt, fel kellett függeszteni, mert a Nemzeti Választási Bizottságba delegált ellenzéki tagok, megtörve a 29 éve töretlen joggyakorlatot, szokásjogot, nem függesztették fel a mentelmi jogát.

Élünk a gyanúperrel, hogy nem lesz egyszerű az ügy. Azt tudjuk, hogy a bírósági vádirat meglehetősen hosszú, és egy nagyon szövevényes bűncselekményről van szó, ahol több tucat ember van eljárás alá véve, és azt is tudhatjuk, hogy esetleg egy évig is elhúzódhat ez az eljárás. Ha jön egy időközi választás - eddig minden parlamenti ciklusban voltak időközi választások -, biztosak lehetünk benne, hogy az ellenzék teljes támogatásával, ahogy a Nemzeti Választási Bizottságban is ez megvalósult, majd Czegléd elindul képviselőjelöltként, mentelmi jogot kap, újra megszüntetik a bírósági eljárást, majd pedig kezdődik az egész előlőről.

Persze, Czegléd ezt már megtette korábban, hiszen ne felejtjük el, hogy amikor előzetes letartóztatásban volt, az országgyűlési választásokon képviselőjelöltként elindult, csak pechjére eközben egy másik

eljárás is indult ellene, s ebben az ügyben ugyanúgy fenntartották az előzetes letartóztatását.

Tehát nem valamifajta vélelemről van szó. Mondjuk ki, az ellenzék egy bűnözőt mentett ki a magyar igazságszolgáltatás eljárása alól, egy visszaeső bűnözőt, aki az MSZP és Gyurcsány Ferenc ügyvédje több ügyben, aki Gyurcsány Ferencnél több mint 100 millió forintot kapott kölcsön az ügyletei finanszírozására.

Egyébként érdekesen árnyalja a képet, hogy az ellenzék, amely folyamatosan tolvajozik és korrupciózik, egy bűnözőt mentetet. Vajon mit tud Czegléd Csaba? Nagyon kíváncsian várjuk, hogy ha elindul a büntetőeljárás, akkor kiderülhet, hogy melyek voltak azok a politikai akciók, amelyekben Czegléd Csaba a pénzével részt vett összellenzéki összefogás kapcsán.

Mindenesetre hogy megőrizzük a parlament és a választások tekintélyét és az iránta megnyilvánuló közbizalmat, nem maradhatunk tétlenek, ezért kezdeményeztem képviselőtársaimmal az alábbi törvénymódosítást, melynek lényege az, hogy ha képviselőjelöltté válik valaki, tehát a Választási Bizottság hivatalosan képviselőjelöltté nyilvánítja, de a jelöltté nyilvánítás előtt ellene már a bíróságra benyújtott vádat emeltek, tehát vádirat van ellene, illetve ellene személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés van, akkor erre az ügyre ne illesse meg őt a mentelmi jog. A napnál világosabb, hogy ezzel a mentelmi jog visszaélészerű használatát meg tudjuk akadályozni. Nagy szégyene a magyar demokráciának, hogy 29 év közmegegyezése után az ellenzék ezt felrúgva arra kényszeríti a parlamentet, hogy ilyen intézkedéseket is tegyen. Mi ezt megteszük, mert nem értünk egyet azzal, hogy az ellenzék bűnözőket rejteget, visszaesőket, kivonja őket az igazságszolgáltatási eljárás alól, pusztán azért, mert ki tudja, hogy milyen politikai és egyéb kapcsolatrendszer van, amit nem akarnak, hogy a bíróságon kiderüljön.

Véget ért az európai parlamenti választás, de még mielőtt valami hasonlón törte a fejét az ellenzék, remélem, hogy a parlament ezt még a nyáron el fogja fogadni, a nyári szünet előtt, és akkor a mentelmi joggal ilyen súlyosan, példátlan módon visszaélni nem lehet, és megakadályozzuk az ellenzékét abban, hogy azt a gyakorlatot folytassa, hogy bűnözőket mentetet a mentelmi jog kapcsán. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kósa Lajos bizottsági elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány képviselője jelezte, hogy szólni kíván. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormányzat teljes mértékben támogatja az előterjesztők javaslatát, ugyanis egy károsan kialakuló téves joggyakorlatot tud megakadályozni, és remélhetőleg valóban megszűnik, hogy akár egy időközi választáson vagy bármilyen formában ezek a visszaélészerű mentelmi jog-kialakítók megszűnjenek. Azt kérem a parlamenttől, hogy

támogassa a javaslatot. Köszönöm. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

(12.40)

ELNÖK: Köszönöm, Völner Pál államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Kocsis Mátnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezetőjének és vezérszónokának.

KOCSIS MÁTÉ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Valamelyest érthető a kormány szűkszáva, de egyetértő állásfoglalása, hiszen normális esetben nem is kellett volna, hogy erről vita legyen a magyar Országgyűlésben, vagy ilyen tartalmú előterjesztést kellett volna hogy tegyünk.

Ha már ilyet kellett tenni, akkor pedig az lenne teljesen normális, hogy ezt nem övezi valamiféle vita, valós, olyan indulatos politikai vita, ami már a kampányban is kialakult e körül. Ha kellő távolságból tekintünk az ügyre, akkor érdemes mégiscsak arra az alkotmánybírói döntésre gondolni vagy abból kiindulni, amely egyértelművé tette, hogy a mentelmi jog a mentelmi jog jogosultját a parlamenti tevékenységével összefüggésben, a képviselői munkájában, a parlamenti tagjaként illeti meg, nem pedig magánszemélyként.

Ez az alapvetés önmagában is kinyithatná azt a vitát, ami bár még nem lefolytatott, de célszerű talán megemlékezni róla, hogy egyáltalán a képviselőjelöltek mentelmi joga mennyiben térhet el vagy mennyiben kell azonos legyen - vagy legyen-e egyáltalán - a megválasztott, mandátummal rendelkező parlamenti képviselők, ez esetben európai parlamenti képviselők mentelmi jogával.

Azt is érdemes tekintetbe venni a vita kapcsán, hogy az országgyűlési törvény rendelkezései szerint a mentelmi jog nem korlátlan, bizonyos esetekben nem illeti meg a parlamenti képviselőt. Talán az is előttünk állhat még, hogy ennek a felsorolásnak a bővítésén gondolkodjunk. A helyzet azonban mégiscsak az, amire Kósa Lajos képviselőtársam utalt az elmúlt percekben, hogy volt az elmúlt 29 évben itt a parlamentben egy töretlen gyakorlata annak, hogy a közvéadás bűncselekmény gyanúsítottjainak, azoknak, akikkel szemben már pláne vádemelés van - minekután egyébként jelöltről van szó, ez parlamenti képviselő esetében nem történhetett volna meg -, de egy közvéadás bűncselekményben érintett személy mentelmi jogának a felfüggesztéséről a magyar Országgyűlés töretlenül az elmúlt 29 évben mindig igennel szavazott. *(Szilágyi György: Kivétel a Simon Miklós!)*

A magánvádas bűncselekményeknél természetesen más gyakorlata van az Országgyűlésnek, de Czeglédy Csaba esetében egy világos közvéadás bűncselekmény gyanújával, sőt már kényszerintézkedéssel álltunk szemben. Arra is szeretném felhívni a figyelmet, tisztelt képviselőtársak, hogy azzal, hogy a Demokratikus Koalíció a listájának a legutolsó helyére tette

Czeglédy Csabát, ezzel teljesen nyilvánvalóvá tette a politika és a közélet iránt érdeklődők számára, hogy nem azzal számol, hogy európai parlamenti mandátumot szerez Czeglédy Csaba. Ez még a Gyurcsány-féle matematika szerint sem jöhetett volna ki, egy 21 delegációs csapatba a 36. helyről bejutni, még egy 100 százalékos DK-győzelemnél sem.

Teljesen nyilvánvaló, hogy a mentelmi jog felfüggesztésének elutasítása az NVB-ben egy olyan tudatos cselekménysorozat része volt, amelyet először is minden ellenzéki delegált az NVB-ben megszavazott. Furcsa módon egyébként, Szilágyi képviselő úr, még az önök delegáltja is, holott önök évek óta hangosan és kitartóan beszélnek a mentelmi jog egyébként felszántásáról vagy annak visszaéléséről használatáról, de a jobbikos delegált például megvédte; megvédte az NVB-ben Czeglédy Csabát *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*, amivel nekünk most nincs dolgunk. *(Balla György közbeszól.)*

Nekünk azzal lenne dolgunk, hogy ez a jövőben ne fordulhasson elő, hogy ne bízhatunk az NVB ellenzéki képviselőinek vagy netán bármely tagjának a mérlegelésére azt, ami a parlamentben, a magyar Országgyűlésben három évtizede töretlen gyakorlat. Azt is világosan kell látni... *(Szilágyi György: Simon Miklóssal mi a helyzet? Simon Miklós ott ül. - Az elnök csenget.)* Nálam van a szó, képviselő úr, kérjen szót, és lesz módja elmondani, ennek ez a formája. *(Balla György: Gyurcsány bűnözőit véditek, idáig jutottatok!)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Érdemes azt is kiemelni, hogy azzal, hogy a legutolsó helyen, nyilvánvalóan nem mandátumszerzési szándékkal tettek fel egy személyt a Demokratikus Koalíció európai parlamenti választási listájára, semmi más cél nem lehetett vele, mint hogy az egyébként hatályos kényszerintézkedések és a vádemelés folyamata alól időt nyerjenek. Ez az időnyerés pedig nem szólhatott másról, mint a bizonyítékok eltüntetéséről. Alapos a gyanú, hogy mi más oka lehetett a 36. helyen ülnie Czeglédy Csabának egy olyan listán, amely listáról teljesen nyilvánvalóan csak a sajtóérdeklődés felvetésére és az időnyerésre kaphatott csak lehetőséget.

Azt is jó látni, Kósa Lajos képviselőtársam sok mindent elmondott, de azt is jó látni és talán nem túlzó az az állítás, hogy Czeglédy Csaba és a vele kapcsolatos bűnügyek, illetve ez a most is emlegetett ügy - egyébként június 24-én folytatódik a Szegedi Törvényszéken az az eljárás, amelyben maga is érintett -, ez mégiscsak meghaladja a 6 milliárd forintot, és a magyar politikatörténetben ilyen szoros pártkapcsolódású, ilyen pártot, MSZP-t és Demokratikus Koalíciót érintő, háttérfinanszírozási gyanú ebben a nagyságrendben nem merült fel.

És azt is világosan lehet látni, hogy Czeglédy Csaba nem azért került a Demokratikus Koalíció listájára, mert nagyon szoros barátság fűzi Gyurcsány Ferenchez, még csak azért sem, mert olyan kiváló képességű, hanem azért, mert rendkívül sok mindent tud az önök viselt dolgairól. És az a védelem, ami azzal járt, hogy önök időt nyerjenek neki, az bizony

visszaélészerű használata a mentelmi jognak. Éppen ezért javasoljuk azt, hogy a jövőben ez ne fordulhasson elő.

Arra is szeretném felhívni az önök figyelmét, hogy az a néhány sajtónyilatkozat, amely elhangzott a Demokratikus Koalíció részéről - és itt jegyzem meg egyébként, hogy meglehetősen furcsa, hogy nincsenek itt; ha önöknek igazán fontos volt a kampányban Czeglédy Csaba, még meg is tapsoltatták, és gyakorlatilag a zászlajukra tűzték, mintha valami áldozat lenne egy közönséges bűnöző, akkor talán célszerű lenne itt a parlamentben is érvelni az ön pártelnökének arra vonatkozóan, hogy miért nem visszaélészerű használata a mentelmi jognak az, ha egy eljárás alatt lévő... *(Arató Gergely közbeszólására, Balla György: Meg az üregi nyúl sem!)*

Talán nem is kell ezt hosszúra fogni. Van egy egyszerű eset. Volt egy töretlen gyakorlat, ezt a Demokratikus Koalíció a jelöléssel, a többi ellenzéki párt az NVB tagjának a delegálásával és instruálásával felrúgta. Ez a gyakorlat szerintünk törvényi védelmet élvez. Az Alkotmánybíróság döntése világos irányokat szab a mentelmi jog mibenlétét illetően, használatát illetően, illetve a képviselők jogállásáról szóló törvény és az országgyűlési törvény is. Ennek a kicselezése nem fog tudni a jövőben megvalósulni. A szomorú az, hogy ebben, minden bekiabálást, indulatokat és korábbi nyilatkozatokat figyelembe véve nincs konszenzus a magyar Országgyűlésben. Amiből semmi más következtetés nem vonható le, mint az, hogy a Demokratikus Koalíció a következő választáson is éppúgy Czeglédy Csabát vagy netán egy másik bűnözőt, akitől függésben van, próbálná meg mentégetni, és ahhoz, hogy ez ne forduljon elő, ezért ezt beterveztük. Önök pedig nem fogják nyilvánvalóan támogatni az ismert okoknál fogva.

Zárásként, talán nem veszik az ügy megismétlésének, ha a Kósa Lajos képviselőtársam által elmondottakat annyiban kiegészítem, hogy egy felelős parlamenti politikai közösség dolga, feladata az is lenne, hogy nemhogy nem mentégeti vagy időnyerésre vagy bizonyítékeltüntetésre nyit módot és lehetőséget egy bűnözőnek, hanem kifejezetten fellép ellene. Minek után teljesen nyilvánvaló, hogy önök ezt a módosítást nem fogják támogatni, mert egy jövőbeni tervüket is megakadályozza, miszerint újabb bűnözőket újabb esetekben mentegessenek, azért arra felhívnom a figyelmüket, hogy legalább attól tartsák magukat távol akármilyen időközönként, a Kósa Lajos képviselőtársam által említett időközönkénti választások alkalmával, hogy olyan személyt, akivel szemben büntetőeljárás van folyamatban, elindítsanak.

Ez nem jogi kérdés, ez egy morális kérdés, kedves Demokratikus Koalíció. Furcsa ugyan önök felé bármilyen morális kérdéssel fordulni, mégis kísérletet teszek rá, és felhívom a figyelmüket, hogy az, amire most önök vetemedtek, az egy dolog, hogy itt politikai vitát generál a kormánypártok és az ellenzék között, de nagyon veszélyes kapukat nyit ki olyan bűnözők számára is, akik éppen büntetőeljárás alatt vannak vagy éppen kényszerintézkedés hatálya alatt állnak,

függetlenül attól, hogy egyébként az politikához köthető-e majd.

Tehát még egyszer mondom, a gyakorlat nemcsak a Czeglédy-ügynek szól, a Czeglédy-ügy robbantotta ki, de a jövőre is szól, és annak a veszélyes folyamatnak, amelynek önök és az NVB delegáltjai itt most teret engedtek. Mi ezt szeretnénk meggátolni ezzel a törvényjavaslattal, és bár nem nagy reményekkel, de mégis azt kérem, hogy legyenek kedvesek, támogassanak.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(12.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kocsis Máté frakcióvezető úr. Most megadom a szót Lukács László György jegyző úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezetőjének.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Van abban valami fura, hogy mentelmi jogról beszélünk Farkas Flórián jelenlétében, aki azért méltán letett elég sok mindent az asztalra ahhoz, hogy a mentelmi jogot az emberek úgy ítéljék meg, ahogy. *(Korózs Lajos: Őt év letöltendő!)* Én úgy gondolom, hogy mindaz, amiről beszélt Kocsis képviselőtársunk vagy Kósa Lajos is például azzal, hogy közmegegyezés volt, amelyet felrúgtak a pártok, akkor menjünk már vissza ehhez a közmegegyezéshez, és hadd idézzek önöknek az önök egyik jelenlegi képviselőtársáról, Simon Miklósról is, aki, ha úgy tetszik, és ez volt akkor a gyakorlat - egy húszéves töretlen gyakorlatot rúgott fel miatta a Fidesz.

Simonról így ír egyébként az újság: minden valószínűség szerint felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte volna 2011-ben a bíróság Simon Miklós fideszes országgyűlési képviselőt, ha három évvel korábban a Fidesz-frakció nem akadályozza meg mentelmi jogának felfüggesztését. Így viszont jogosulatlan gazdasági előny megszerzésével - majd nem költségvetési csalás, teszem hozzá, közvadás, úgyhogy azért érezzék, hogy a közmegegyezéses konszenzus miben áll -, szóval, a jogosulatlan gazdasági előny megszerzésével vádolt Simon ügyét elkülönítették a többi vádlottétól, és megszüntették ellene az eljárást. Az ügy összes további vádlottját jogerősen szabadságvesztésre ítélték, Simon viszont 2010-ben, '14-ben is, és teszem hozzá, 2018-ban is újra bejutott a Fidesz színeiben, ma pedig az Országgyűlés Honvédelmi és Rendészeti Bizottsága alelnöke - ezt nem tudom, hogy ez így van-e még -, de képviselőtársunk jelenleg egyébként nincs itt, de a mai napon itt ült közöttünk.

Szóval, amikor arról van szó, hogy húszéves történelmi hagyományt kell felrúgni, úgy látszik, abban a Fidesz meglehetősen jól áll, és engedjék meg, hogy a Választási Bizottságban történeteket megmagyarázzam önöknek.

A Választási Bizottságban történtek... - az nem más, mint a Választási Bizottság tagjai jogalkalmazók, olyan jogból főznek, olyan jogból döntenek, amit eléjük tesznek. A jelenlegi jogi szabályozás így nézett ki. Azért nem őket kell okolni, hogy a jelenlegi jogi szabályozásban például a Fidesznek nem volt mersze sokkal hamarabb meglépni azt, ami most itt előttünk fekszik. És, képviselő úr, igen, támogatni fogja a Jobbik ezt a javaslatot, mert ahhoz fog segíteni minket, hogy ne lehessen a mentelmi jog mögé bújni. A Jobbiknak ebben töretlen a gyakorlata.

Az, hogy egyébként a Választási Bizottságban egy olyan jogalkalmazás folyik... (Kósa Lajos: *Miért nem adta ki Pólt Péter Czeplédyt...?*) Mert, képviselőtársam (Az elnök csenget.), jogalkalmazás folyik, jogalkalmazás van, ott nem szokásjog szerint, ott nem mendemondák szerint döntenek, hanem az írott jogszabály betűi szerint, ott nem úgy döntenek, hogy bizonytalanságokra bemondanak bármit, hanem ami le van írva a jogszabályban, úgy döntenek. Úgyhogy a Választási Bizottságban ezért döntenek így. (Kósa Lajos közbeszól.) Elhiszem, hogy egy testnevelőtanárnéként ezt baromi nehéz megérteni, de olvasson utána, mert ez így van. (Közbeszólások. - Dr. Völner Pál: *Megszavaztatók!* - Az elnök csenget.) Ami sokkal fontosabb ennél, a mostani jogi szabályozás igenis változásra szorul.

Nem lehet azt hagyni, hogy valakik visszaélészerűen, teljesen mindegy, hogy kik, visszaélészerűen, itt ne legyen kettős mérce, mert ez a mostani eset tanulsága, hogy kettős mérce van. Amikor fideszesekről van szó, amikor a kormánypárt véd valakit, akkor megvédik, amikor ellenzékéről van szó, akkor pedig egyből farkast kiáltanak. (Szilágyi György: *Flóriánt!*) Így van!

Bizony, hogy szükség van arra, hogy ezt a jogszabályt megváltoztassuk, és igen, ki kell mondani, hogy Czeplédy Csaba minden bizonnyal a DK együttműködésével visszaélt ezzel a joggal, ezt ki kell mondani. (Nacsa Lőrinc: *Ti segítettétek!*) Ez nem lehet, hogy így legyen a következőkben. Ezért kell olyan jogszabályokat hozni, amelyeket a jogalkalmazó helyesen tud érvényesíteni és alkalmazni akkor, amikor döntési helyzetben van. Ha ezt a jogszabályt hamarabb meghozzuk, ha azt, amit a Jobbik kért volna, a mentelmi jognak a szűkítését, a lényeges szűkítését vagy az eltörlését, amit javasoltunk, akkor ez nem fordulhatott volna elő, akkor most nem lenne lex Czeplédy, akkor most nem erről kellene beszélni, tisztelt képviselőtársaim.

De ha már itt tartunk, hogy kiket, hogy lehet megvédeni joggal és milyen a kettős mérce, hozhatnánk egy lex Verest is. Emlékeznek még Balmazújváros jegyző asszonyára, akinek korábban szintén meggyült a baja a törvénnyel, aztán most mégsem következik az a jogkövetkezmény, ez a büntetőjogi jogkövetkezmény, amelyet rá a bíróság jogerősen kiszabott. (Dr. Vadai Ágnes: *Farkas Flórián, Simonka György.*) Ne legyen a magyar jogban ilyen, mert tudják, mit? Ezzel a saját politikai nimbuszunkat, a saját megítélésünket romboljuk. Mit látnak az emberek?

Azt látják, hogy a politikusok mindenfajta bűncselekmény előtt a kettős mérce miatt vagy a jogszabályok kijátszása miatt, vagy mert tudják, hogy egyébként könnyű kijátszani a jogszabályt, majd bemenekülnek a mentelmi joguk mögé (Kósa Lajos: *Kovács Béla! Ismerheted!*), és van arra lehetőség, hogy ezt most megszüntessük.

Úgyhogy amit Kocsis Máté képviselőtársunk mondott, hogy érdemes továbblépni, érdemes jobban megfontolni, a Jobbik partner lesz ehhez. Csináljunk egy komplex olyan törvényjavaslatot, amelyben a mentelmi jog teljes újragondolását fogjuk felvetni. Lépünk előre vele! Ha Kocsis Máté felvetette, bizonyosan van ennyi ereje a frakciója felé, hogy egy olyan jogszabályt itt átverjen vagy átpasszírozzon, ami utána a konszenzust fogja élvezni, és ami utána az elkövetkezendő generációknak világosan azt üzeni, hogy igenis a politikusokat se kettős mérce, sem törvények kijátszása mellett nem fogja védeni úgy a mentelmi jog, hogy azt visszaélészerűen lehessen alkalmazni.

Így hát, tisztelt képviselőtársaim, igen jogos az a felvetés, hogy ennek egy szűkítése, ennek egy átgondolása szükséges. Persze, jogos az is, hogy a magánvádas eljárásokra azt a töretlen gyakorlatot fenntartsa a Mentelmi bizottság, hogy ne adja ki a képviselőtársak mentelmi jogát, mert bizony ebben az esetben sokszor a véleménynyilvánítás szabadságát, más esetben pedig a képviselői munka gyakorlását sérti. De most közbizottsági ügyekről volt szó. Úgyhogy én úgy gondolom, hogy nálunk, a Jobbiknál ezzel nyitott kapukat döngöztetnek. Tőlünk nem kell félni, hogy le fogjuk ezt a módosítást, ezt a javaslatot szavazni. (Dr. Völner Pál: *Megszavaztatók!*) A delegáltak jogalkalmazók, tisztelt államtitkár úr, ön ezt jobban tudhatná, minthogy az Igazságügyi Minisztérium képviselője, sőt talán az egyik várományosa, lehet, hogy ezért mosolyog. Tudja, mit? Jöjjön elő akkor az Igazságügyi Minisztérium valamilyen változtatással, ha ennyire nagyokat mosolyog itt! Tegyük rendbe együtt ezt a dolgot, ne hagyjuk már, hogy a politikusoknak ilyen legyen a megítélése! Nem azon kell mosolyogni, hogy itt mi van és milyen parlamenti iszapbirkózás van, hanem mit tudunk üzenni a jövő generációja számára. Ezen kell majd most dolgozni, és ezért kell a mentelmi jogot megreformálni.

Abban viszont gondolkozzanak el, hogy amikor az önök képviselői, Kósa Lajos arról beszél, hogy közmegegyezés volt, és itt közmegegyezéseket rúgtak föl, akkor gondolkozzanak el arról, hogy önöknek milyen szerepük van abban, hogy 20 éves közmegegyezést rúgtak fel Simon Miklós ügyében. És mi lesz Simon Miklóssal? Vár még 8-10 évig, aztán majd enyhítő körülmény lesz az idő múlása az ő ügyében, amikor már nem lesz képviselő, s nem ítélik el abban, amiben egyébként az ő tetteitársait közbizottsági bűncselekményben elítélték? Azért szerintem érdemes lenne majd ezen is elgondolkodni, tisztelt képviselőtársaim.

Lényegében és összefoglalva azt tudom mondani, hogy a jelenlegi módosítást, ezt a szigorítást a Jobbik természetesen támogatni fogja, a mentelmi joggal

kapcsolatosan a jogalkotói álláspontunk továbbra is ugyanaz, a mentelmi jog legszűkebbre szabása szükséges, és a mentelmi jognak, ha van rá lehetőség, akkor egy észszerű eltörlését is tudja támogatni a Jobbik. Én azt javaslom, Kocsis Máté vagy az Igazságügyi Minisztérium álljon elő egy ilyen javaslattal, legyenek bátrak, és mi önöket ebben támogatni fogjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Lukács jegyző úr. *(Dr. Lukács László György: Most sajtótájékoztatóm lesz, úgyhogy el kell mennem.)* Most megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Teljesen meg vagyok döbbenve, hiszen az ellenzéki bekiabálások, illetve a jobbikos vezérszónok elmondása alapján kiderült, hogy önök tényleg komolyan gondolták, hogy bűnözőt kell kimenekíteni az igazságszolgáltatás elől, és önök tényleg komolyan gondolták, hogy Czeglédy Csabát mentelmi joghoz kell juttatni. *(Szilágyi György: Ezt Bagi írta neked?)* Jobbikos képviselőtársam most kiszalad a teremből, de nézzük meg, hogy mi is történt. *(Dr. Vadai Ágnes: Nem kiszalad, hanem felszalad! - Közbeszólások az ellenzéki sorokból. - Az elnök csenget.)* Nézzük, hogy mi is történt a Nemzeti Választási Bizottság ülése előtt.

*(Dr. Tiba Istvánt a jegyzői székben
Földi László váltja fel.)*

Czeglédy Csabát, egy bűnözőt, akinek papírja van arról, hogy bűnöző, mert a bíróság kimondta, hogy bűnöző, jogerősen kimondta, hogy bűnöző, papírja van arról, hogy bűnöző, több mint hatmilliárd forint elsíbolásával vádolják. Bírói kényszerintézkedés történt... *(Dr. Vadai Ágnes: Ez sokba fog kerülni!)* Tudom, Gyurcsány Ferenc pénze is biztos, hogy ott van valahol, ne tessék kiabálni! *(Az elnök csenget. - Dr. Vadai Ágnes: Ez is sokba fog kerülni neked!)* Mi történt a Választási Bizottság ülése előtt? A bírói kényszerintézkedés fennállt, a vádemelés fennállt, majd a magyar bíróság azt kérte a Nemzeti Választási Bizottság tagjaitól, hogy ebben az ügyben függesszék fel Czeglédy Csaba mentelmi jogát. És mi történt? Gyurcsány Ferenc utasította a Jobbikot... *(Dr. Vadai Ágnes: Mindenkit! Az egész világot! A fekete lyukak is úgy alakulnak ki, ahogy Gyurcsány Ferenc mondja!)* Gyurcsány Ferenc utasította az LMP-t, Gyurcsány Ferenc utasította a Párbeszédet *(Az elnök csenget.)*, Gyurcsány Ferenc utasította az MSZP-t, Gyurcsány Ferenc utasította az összes pártot, hogy ne függesszék föl. *(Zaj az ellenzéki padso-
rokban.)*

A jobbikos képviselők felháborító módon pontosan ugyanazt csinálják ebben az ügyben, mint amit

csináltak az alaptörvény-módosítás ügyében. Azt mondják, hogy fontos nekik a határvédelem, aztán nem szavazzák meg az alaptörvény-módosítást. *(Dr. Gyüre Csaba: Ti nem szavaztátok meg!)* Most azt mondják, hogy a Demokratikus Koalícióban tényleg a Czeglédy-ügy az csúnya ügy, de mégis az önök delegáltja, Borbély Andrea úgy szavazott, hogy ne függesszék föl Czeglédy Csaba mentelmi jogát. *(Szilágyi György: Nyolcszor szavaztátok le a saját törvény-módosításotokat! - Dr. Gyüre Csaba: Nem szégyelled magad?! Milyen kereszténydemokrata vagy?)*

(13.00)

Képviselő úr, itt Lukács László György azt mondta, hogy csak a jogot alkalmazták, úgy szavaztak. *(Dr. Vadai Ágnes: Most mondtad, hogy Gyurcsány utasított mindenkit!)* Lehetett volna úgy is szavazni, ahogy egyébként a kormánypárti delegáltak szavaznak, hogy felfüggesztik Czeglédy Csaba mentelmi jogát, önök mégsem ezt tették; önök mégis védtek egy köztörvényes bűnözőt. *(Dr. Vadai Ágnes: Ez sokba fog kerülni.)* Ez történt. Ismerjék el! *(Szilágyi György: Mit ismerjünk el? Hogy Farkas Flórián köztörvényes bűnöző, és ott ül? - Az elnök csenget.)*

A tárgysorozatba-vételi tárgyalásnál az Igazságügyi bizottságban *(Szilágyi György: 1,6 milliárddal nem tud elszámolni!)* a következő dolog történt: az Igazságügyi bizottság meghallgatta az előterjesztőt a törvényjavaslattal kapcsolatban, az MSZP persze kivonult, nem volt kíváncsi erre, szégyenkezett, hogy az ő ügyvédjéről van szó, és erről kell tárgyalni, majd a Demokratikus Koalíció ott lévő képviselője elkezdett fenyegetőzni. Pont ugyanúgy fenyegetőzött, mint ahogy Vadai Ágnes most teszi *(Dr. Vadai Ágnes: Én mivel fenyegetőzök?)*, perekkel fenyegetőzik, feljelentésekkel fenyegetőzik. *(Dr. Vadai Ágnes: Az lesz! Ezek tények!)* Egy olyan párt képviselői fenyegetnek minket perrel *(Arató Gergely: Barátilag figyelmeztet.)*, akik egy bűnözőt védenek. Akik egy bűnözőt védenek! Ez történik, tisztelt képviselő asszony. *(Közbeszólások a DK soraiban.)*

S akkor nagy meglepetésre fölszólt a Jobbik képviselője is, Jakab Péter, aki elmondta, hogy számára felháborító ez a javaslat. Egyébként a tárgysorozatba vételt megszavazta, ez az igazsághoz hozzátartozik, de előtte elmondta, hogy felháborítóan tartja ezt a javaslatot, hogy jövünk mi ahhoz, hogy ilyeneket szabályozzunk, és teljesen a törvényjavaslatot támadva szólalt föl, egyébként a Gyurcsány-párt oldalán, senkinek ne legyen ebben kétsége. *(Szilágyi György: Folyamatosan hazudsz!)*

S az igazsághoz az is hozzátartozik a Jobbik tekintetében *(Szilágyi György: Hazudsz! Tényszerűen nem mondasz igazat! - Az elnök csenget.)*, az is hozzátartozik a Jobbik tekintetében, hogy azt, amit a Demokratikus Koalíció az önök segítségével most megcsinált Czeglédy Csaba mentelmi jogával kapcsolatban, azt önök megcsinálták öt évvel ezelőtt KáGéBélával *(Szilágyi György: Tényszerűen nem mondasz*

igazat!), önök ezt megcsinálták KáGéBélával öt évvel ezelőtt. Egy ismeretlen ember...

ELNÖK: Szilágyi Képviselő Úr! (Az elnök csenget.) Szilágyi Képviselő Úr! (Az elnök ismét csenget.) Szilágyi képviselő úr (Nacsa Lőrinc Szilágyi György felé: Az elnök úr szól önnek. - Szilágyi György: Hallom, hallom.), kicsit halkabban. (Közbeszólások. - Az elnök csenget.) Folytassa, képviselő úr!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Önök öt évvel ezelőtt egy, az elmondások szerint a Jobbikban is ismeretlen és teljesen megkérdőjelezhető orosz kapcsolatokkal rendelkező embert mentelmi joghoz juttattak az Európai Parlamentben. (Szilágyi György: Nyugodj meg! Vegyél nagy levegőt! Nem tudsz beszélni!) Önök ezt már megcsinálták öt évvel ezelőtt is, akkor önök rejtegettek egy bűnözőt (Szilágyi György: Ne igazulj ennyire!), most a Demokratikus Koalíció rejteget egy bűnözőt, ilyen egyszerű a történet. (Dr. Vadai Ágnes: Én nem akarok szólni, de most már tényleg sokba fog kerülni!)

Szerintem megdöbbentő a magyar demokráciatörténetben, hogy önök egy ilyen törvénymódosítás ellen vannak, és önök továbbra is kitartanak emellett, hogy egy elítélt bűnözőt védjenek, és hogy elítélt bűnözőket juttassanak a továbbiakban is mentelmi joghoz, vagy menekítsenek ki az igazságszolgáltatás alól. (Dr. Gyüre Csaba: Szégyen!) Számunkra ez megdöbbentő, hogy önök még mindig itt tartanak.

A mostani törvényjavaslattal kapcsolatos szavazás, ha majd végigmegy a parlamenti szakaszban, akkor a következőképpen fog kinézni: vagy a bűnözők oldalára állnak, vagy az emberek oldalára. (Dr. Vadai Ágnes: Igen?) Aki erre a törvényre nemmel szavaz (Dr. Vadai Ágnes: Az biztos, hogy magukat nem támogatjuk...), az a bűnözők oldalára fog állni, és aki ezt a törvényt megszavazza, az a jog és az emberek oldalára fog állni. (Felzúdulás és közbeszólások az ellenzéki pártok soraiból.) Ilyen egyszerű lesz a képlet. Ilyen egyszerű lesz a képlet pár hét múlva a szavazáson. (Dr. Vadai Ágnes tapsol. - Az elnök csenget.)

Én elhiszem, hogy önök zavarban vannak attól (Dr. Vadai Ágnes: Nem vagyunk zavarban!), hogy egy bűnözőt rejtegettek. Én elhiszem... Vadai Ágnes nyilván azért a lehangosabb, mert ő tudja azt, hogy miket rejteget Czeglédy Csaba, vagy miket próbál eltüntetni. (Dr. Vadai Ágnes: Honnan tudnám?) Ön tudja azt, hogy milyen titkok... (Dr. Vadai Ágnes: Mit sugall, képviselő úr? - Az elnök csenget.) Lehet, hogy önt sem avatták be. Lehet, hogy a főnökei még önt sem avatták be, tényleg lehet, hogy még önt sem avatták be. (Németh Szilárd István: Nyugodtan mondjad!) De az, hogy a bíróság kérésére az önök delegáltjai megvédték és kimenekítették az eljárás alól ezt a bűnözőt, ez egészen példátlan és egészen felháborító az elmúlt 29 év magyar demokráciatörténetében.

Éppen ezért arra kérjük önöket, hogy térjenek jobb belátásra, engedjék el a bűnözők kezét, és támogassák ezt a törvényjavaslatot, amelyet benyújtottunk, mint ahogy a Fidesz- és KDNP-frakció is támogatni fogja. Köszönöm szépen. (Taps a kormány pártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, Nacsa Lőrinc képviselő úr. Most megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nyilván az embernek egy picit vissza kell fognia magát azok után, amit a túloldaltól eddig végighallgatott rezzenéstelen arccal olyan szereplőtől - de majd erre visszatérek -, mint például Kósa úr, akik maguk rúgták föl ennek a törvénynek és ennek az intézménynek az alapjait néhány évvel ezelőtt. De menjünk egyszer végig, szerintem érdemes higgadt fejjel is egyszer megnézni, hogy miről beszélünk.

Idézem: a mentelmi jog a képviselői munka védelmének évszázadokra visszanyúló hagyományokkal rendelkező jogintézménye. Ekként rendelkezik az egyébként önök által megalkotott országgyűlési törvény indokolása akkor, amikor a képviselők mentelmi jogáról beszél. Ez a rendelkezés nemcsak az országgyűlési törvényben jelenik meg, hanem annak egyértelmű alaptörvényi megalapozása is van, hiszen az Alaptörvény 4. cikk (2) bekezdése biztosítja a képviselők számára a mentelmi jogot. Jelen javaslat szempontjából lényeges rendelkezéseket tartalmaz az ezen bekezdéshez szintén önök által írt indokolás, hiszen akként fogalmaz, idézem: a függetlenség biztosítékeként az országgyűlési képviselőket mentelmi jog illeti meg.

Röviden tehát az mondható el összefoglalva az önök által írt indokolásokat, hogy a mentelmi jog lényege, hogy a képviselők függetlenek lehessenek, hogy feladataikat befolyásmentesen láthassák el. Ez a vélemény egyébként valóban összhangban áll a mentelmi jog általában elfogadott jelentésével, hiszen a mentelmi jog lényegét a legtöbb országban abban látják, hogy a mentelmi jog védeltséget biztosít a képviselők számára, hogy ne lehetetlenítse el a tevékenységüket a végrehajtó hatalom, a mindenkori kormány vagy más olyan szerv, amely az irányítása, a felügyelete alá tartozik. Ezzel összefüggésben, ezt megerősítve mondta ki az Alkotmánybíróság 3093/2018. AB határozatában, hogy - idézem - az Európai Unió országaiban a képviselőket megillető mentelmi jog egységes szabályozási koncepciót tükröz, a jogintézmény célja ugyanis minden érintett országban az, hogy a képviselők személyén keresztül védje a legfőbb népképviselői szerv függetlenségét. A mentelmi jog a képviselők függetlenségének közjogi biztosítója.

Nem véletlenül terjeszti ki a magyar szabályozás a mentelmi jogot a jelöltekre is, hiszen ennek hiányában a választáson elindult jelölteket a végrehajtó hatalom, a kormány képes lenne ellehetetleníteni - még jobban, mint egyébként azt most megteszi -, és az összes neki nem tetsző, de esélyes jelöltet ki lehetne iktatni.

Nem véletlenül terjeszti ki a magyar szabályozás a mentelmi jogot a jelöltekre is, hiszen ennek hiányában a választáson elindult jelölteket a végrehajtó hatalom, a kormány képes lenne ellehetetleníteni - még jobban, mint egyébként azt most megteszi -, és az összes neki nem tetsző, de esélyes jelöltet ki lehetne iktatni.

tatni. A mentelmi jog kérdését ráadásul az Alkotmánybíróság is további határozataiban vizsgálta, és a 34/2004. AB határozat azt hangsúlyozta, hogy a korlátozó rendelkezések sem vezethetnek a mentelmi jog kiüresítéséhez.

Önök viszont most pontosan arra készülnek, amit az Alkotmánybíróság a korábbiakban alkotmányellenesnek tartott: ki akarják üresíteni a mentelmi jog intézményét, azon dolgoznak, hogy ellehetetlenítsék a képviselőjelölteket, bármikor büntetőeljárás alá vonhassák vagy vonathassák őket a fideszes legfőbb ügyészükkel, ezzel megakadályozva, hogy kampányolhassanak, még akkor is, ha egyébként később büncselekmény hiányában a jelöltet felmentik.

Azonban a jelen javaslatuk nemcsak a jogállamiságot és a jogbiztonságot ássa alá, és nemcsak egy ékes példája annak, hogy pontosan miért is függesztették fel a tagságukat az Európai Néppártban, hanem így két nappal pünkösöd után egy furcsa pálfordulásként is értelmezhető. Szintén idézek, Kósa úr: a büncselekmény megalapozott gyanúját az okiratok, a tanúk vallomása, a vízügyi igazgatóság szakértői véleménye, valamint a mentelmi joggal nem rendelkező másik gyanúsított vallomása támasztja alá; idézet befejezve. Biztos ismerős lesz önnek, Kósa úr: 2008-ban az akkori legfőbb ügyész ezekre az érvekre hivatkozva kérte, hogy adják ki Simon Miklós képviselőtársukat, engedjék, hogy lefolytassák ellene a büntetőeljárást egy olyan ügyben, ahol az összes többi vádlottat elítélték költségvetési csalásért, az akkori néven jogosulatlan gazdasági előny megszerzése köztörvényes büncselekményért.

Simon Miklós kiadatását, a Fidesz-frakciónak hála, megtagadták. Megtagadását akkor a Fidesz olyan, mai napig ismert szereplői is megszavazták, mint - és akkor itt legyenek kedvesek már egyszer egyenesen erre mondani... (*Nacsa Lőrinc dr. Hargitai Jánossal egyeztet.*) Nacsa úr is, egy pillanatra, ha figyel. (*Pillanatnyi szünet.*) Nacsa úr, jó napot! Segíten már nekem, legyen kedves! Orbán Viktort ismeri? Áder Jánost ismeri? Kóvér Lászlót ismeri? Ez ma Magyarország három legfőbb közjogi méltósága. Mind a hárman nemmel szavaztak a fideszes képviselőtársuk mentelmi jogának felfüggesztésére a legfőbb ügyész köztörvényes büncselekmény miatti kikérésekor.

Önök voltak azok, akik felrúgtak mindent, hogy mentegessék saját képviselőtársukat, aki azóta is a Fidesz-frakció tagja, és ha még nem elég perverz a szituáció, mind az elsőrendű vádlott letöltendő börtönbüntetést kapott, a mögötte lévő vádlottak - az én tudomásom szerint - felfüggesztett, jogerős börtönbüntetést kaptak, kettőjük között szerepelt volna az önök világhírű országgyűlési képviselője - akit most melyik bizottság alelnökeként szerepeltetnek? Na, melyik? (*Közbeszólás: Mentelmi.*) Még a mentelmi, igen, még jobb lett volna. Nem! A Honvédelmi és Rendészeti Bizottság alelnökeként. (*Dr. Vadai Ágnes: És milyen jól olvas! Akárcsak az...*)

Rendőröknek, katonáknak, hivatásosoknak, bűnüldözőknek, nyomozóknak, titkosszolgáknak kéne elvileg szalutálni egy olyan embernek, aki azért

nem került börtönbe, mert önök felrúgva minden szabályt, totál képmutató módon nem engedték, hogy a parlamenti jogintézményt a töretlen gyakorlat szerint ez az Országgyűlés gyakorolja.

(13.10)

És ezek után van képük felállni, és tényleg rezzenéstelen arccal, önnek is, Kósa úr, előadni itt a nagy halált?! A kettő között az a különbség, nagyjából lehetett tudni, ahogy ön is mondta, hogy ezek szerint Czeglédy Csaba mentelmi joga arra a rövid időszakra fog korlátozódni, amíg a kampány tart, hogy jelöltként megmértesse magát. Ezzel szemben az önök képviselőtársa, Simon úr, aki az ön alelnöke a Honvédelmi bizottságban, Kósa úr, most már, nem tudom, tizeniksz éve, tizenegyedik éve itt ül a parlamentben azért, mert önök megmentették konkrétan a börtönbüntetés elől egy szavazással. (*Szilágyi György: Na, erre mi a válasz?*)

Legalább találhattak volna akkor olyan vezérszónokot, már elnézést, mondjuk, Bagi urat vagy Nacsa urat... - bocsánat, összezavarnak itt a jobbikosok! Bocsánat! Ez nem szándékos volt tényleg. (*Németh Szilárd István: Jaj, de gyenge vicc volt!*) Mondom, hogy nem szándékos volt. Nyugodjon meg, Németh úr! Még gyakorlom a nevét, de dolgozik rajta, hogy megjegyezzem. (*Dr. Völner Pál: Műveltségi színvonal!*) Nacsa urat, aki legalább személy szerint nem nyomta meg azt a gombot akkor, és valószínűleg fogalma nincsen róla, hogy mi történt 2008-ban itt, ebben az ülésteremben, remélem legalábbis, és ezért mondja ilyen nagy elánnal, amiket mond, de Kósa úr megszavazta, illetve nemet nyomott arra az előterjesztésre. Még egyszer mondom: három legfőbb közjogi méltósága ennek az országnak, a köztársasági elnökünk, a miniszterelnökünk és az Országgyűlés jelenlegi elnöke is nemet nyomott arra az előterjesztésre, felrúgva mindent.

Úgyhogy én azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy ehhez képest igencsak nagy szerénységre lenne okuk, amikor egy ilyen előterjesztést idehozunk, és ha már nyilván a saját többségükkel ezt át fogják tolni, nem tudom, utólag mi értelme van, akkor legalább egy picit legyenek kedvesek magukba nézni, és egy picit visszavenni abból a stílusból, amit itt előadnak, mert ha egyik kutya, másik eb, akkor önök egészen rossz helyzetben vannak ennek a törvényjavaslatnak a vitája kapcsán. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps az ellenzék padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! Kezdjük a dolog jogi részével, mert ez az egyszerűbb és teljesen egyértelmű. Egyrészt szemben avval, amit itt képviselőtársaim előadtak, mindenkit megillet az ártatlanság vélelme.

Lehet bűnözőzni egymást (*Németh Szilárd István közbeszól.*), nekem is van véleményem az önk jogi ügyeiről, még az államtitkár úréról is, de ettől még nem válik valaki bűnözővé. Mondjuk, kitüntetni egy kicsit már túlzás, mint ahogy ezt Simonka György képviselőtársukkal önök tették, de mindenesetre azért mégiscsak érdemes legalább az Országgyűlésben egy kicsit jogtudatosabbnak lenni.

Arról, hogy a mentelmi jognak mi a célja, képviselőtársam az imént beszélt, erről hosszabban nem beszélnek. A jelöltek mentelmi jogának az a célja, tisztelt képviselőtársaim, hogy ne tudják önök a pártszolgálatos ügyészségükkel kivonni a forgalomból az ellenzéki jelölteket, mint erre egyébként szeretettel töreksenek. Egyébként ez a demokráciában korábban nem nagyon merült fel, amíg ennek legalább a nyomai megvoltak, de ahogy rohamosan halad az ország erdoganizációja, úgy látom, önök is kedvet kapnak ahhoz, hogy azoknak a jelölteknek, akik önöknek nem szimpatikusak, ilyen-olyan ügyészségi, bírósági eljárásokkal tegyék lehetetlenné, hogy elinduljanak, mert innen kezdve bármikor mód lesz arra, hogy az ügyészség egy kellemes vádemeléssel egyébként megvonja a mentelmi jogot a képviselőjelöltektől, még az olyannyira lelkes jobbikos kollégáktól is, de ez majd akkor az ó problémájuk lesz.

Azt kell tehát önöknek mondanom, hogy miközben egy demokráciában a mentelmi jognak nincsen különösebben nagy jelentősége, aközben abban a fajta féldiktatúrában vagy akár már egész diktatúrában, amit önök építenek, igenis van. A mentelmi jog ebben a helyzetben az utolsó olyan védvonal, amely védi az ellenzéki politikusokat a hatalmi önkénnyel szemben, ezért találták ki, ezért vezették be, és ezért akarják önök elvenni ezt a jogot az ellenzéki képviselőjelöltektől. Ezt értjük, de nyilván támogatni nem fogjuk.

Van azért egy sajátos bája annak, ahogyan egyébként önök erről az ügyről beszélnek és a szereplőknek is. Azért az mégiscsak csodálatos, amikor Kósa Lajos úr beszél itt ebben az ügyben, az a Kósa Lajos, akinek a sajtóhírek szerint ügyvédje és számos üzleti tranzakcióban partnere az a Fiák István úr, akinek meg szintén a sajtóhírek szerint érdemi érdekeltisége, részvétele, befolyása van arra a diákszövetkezetre, amely a legnagyobb nyertese annak, hogy eltakarították hatalmi úton a konkurenciát az útból. Egy olyan ügyészségi eljárás és bírósági eljárás, amelyik átrendezte ezt a piacot, véletlenül éppen olyan emberekhez kötődik, akik meg éppen önhöz kötődnek. Micsoda meglepetés! Csodálkozunk ezen a dolgon? Hát, én biztosan nem csodálkozom rajta. Teljesen nyilvánvaló, hogy az ön esetében nem válnak el élesen egymástól a politikai és a pénzügyi motivációk. (*Dr. Vadai Ágnes: Húha! Ezt nem tudtam.*) Megjegyzem, ez a Fiák úr volt az is, aki ebben az ügyben ezer károsultról beszélt, önök erről hoztak egyébként egy meglehetősen elsietett parlamenti döntést, majd aztán kiderült, hogy ötvenegyen jelentkeztek mint károsultak.

Azt kell mondanom, hogy általában is ez a vita csodálatos. Önök ideállnak, Kocsis úr is, Nacsa úr is,

és saját mentelmi joguk védelme mögött rágalmaznak, beszélnek zöldségeket, hazudoznak. Korábban azt mondták a sajtóban, hogy Czeglédy Csaba majd kimegy Brüsszelbe, hogy mentelmi joga legyen, most azt mondják, az leplezi le, hogy nem is akart kimenni Brüsszelbe.

Czeglédy Csaba kezdettől megmondta, hogy mit akar és mi a szándéka: kampányolni akar a mellett a párt mellett, amelyet ezen rendszer ellenségének lát, a Demokratikus Koalíció mellett. Önök ezt próbálták megakadályozni, és most durcás kisgyerekként rohangálnak és duzzognak, mert ez nem sikerült. Ezt értem, rossz érzés lehet, az meg különösen rossz érzés lehet, hogy miközben önök folyamatosan rágalmazták a Demokratikus Koalíciót és Czeglédy Csabát, mégiscsak a választók azt tették a legnagyobb ellenzéki párttá. Értem, hogy ezt is nehezen viselik el, de leszünk még nagyobbak is, önök meg lesznek kisebbek is, szokjanak hozzá!

Azt is el szeretném mondani, hogy egyébként azért is nevetséges az önök értelmezése, hiszen Czeglédy Csaba nem állt kényszerintézkedés előtt (*Németh Szilárd István: Alatt!*), mielőtt önök ezt a döntést hozták volna: utazhatott, ha szándékában állt volna bizonyítékot eltüntetni, eltüntethette volna, de nyilvánvalóan nem állt szándékában; azért is nem vállalta egyébként a képviselő-jelöltséget más módon, mert szembe kíván nézni az önk embereivel, az önk pribékjeivel a bíróságon is, ahogy ezt egyébként a sajtóperek során megtette, és ezeket a sajtópereket sorban megnyerte. (*Dr. Vadai Ágnes: Úgy bizony!*)

Itt önök közben egyébként melleleg rágalmazták a Demokratikus Koalíciót is, függőségről meg tiltott finanszírozásról beszélnek. Jelzem, hogy ilyen messzire még az önk pártszolgálatos ügyészsége sem ment. Persze lehet, hogy Kocsis úr már az ítéletet olvasta fel, volt már ennek gyakorlata, és haladunk tovább ebbe az irányba.

Mi tehát kiállunk a demokrácia védelmében, kiállunk a jogállam védelmében. Itt számos példát hallhattunk arról, hogy az önk frakciója az, amelyik tele van olyan képviselőkkel, akiket ilyen-olyan-amolyan bűncselekményekkel hoztak szóba, és akiket ezektől csak az önk ügyészsége véd meg és a mentelmi jog adott esetben. Mi tehát, hogy Nacsa képviselő úr kérdésére válaszoljunk, nem állunk a joggal visszaélő bűnözők oldalára, nem állunk az önk oldalára, hanem a jogállam és az emberek oldalára állunk, és nemmel szavazunk erre a törvényjavaslatra. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki sorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Most megadom a szót Ungár Péter képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

UNGÁR PÉTER, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Én azzal a kérdéssel kezdeném, hogy hol van ennek a törvénynek a politikai megrendelője, hol van Hende Csaba. Hol van az az ember, aki úgy látszik, hogy vagy egy törvényen keresztül, vagy pedig, mondjuk, a Magyar Demokrata

Fórum esetében áruházzal tud politikai pozíciót szerezni? Az a helyzet, többször emlegette ezt a frakcióvezető úr meg Kósa képviselő úr is, hogy önök valami időközi választásra számítanak.

(13.20)

Elképzelhető, hogy ez azért van, mert majd Hende Csaba indul Szombathelyen polgármesterjelöltként, és akkor lenne időközi. Ez sajnos... *(Dr. Völner Pál: Ott nincs mentelmi jog!)* De az időközben, az országgyűlésin, ott van! *(Dr. Völner Pál: Nincsen!)* A lényeg, hogy a polgármester-választás után nem fog tudni időközben indulni senki, mert a polgármester-választást minden valószínűség szerint önök el fogják veszteni, tehát nem lesz ilyenre lehetőség. *(Nacsa Lőrinc: Mi köze van ennek a mentelmi joghoz? - Dr. Völner Pál: A mentelmi jog a téma! - Az elnök csejget.)*

Az a helyzet, hogy önök úgy tesznek, mintha valamilyen hatalmas jogi hiátust, ami szörnyű dolgokat okozott Magyarországnak, akarnak kiküszöbölni. Négy hétig állt Czegléd Csabával szemben az eljárás e miatt az egész hajcihő miatt *(Dr. Völner Pál: Megszűnt!)*, úgy, hogy már négy évig folyt előtte. Négy hét, négy év! Nem gondolom, hogy a magyar jogszolgáltatást, ami amúgy önök alatt is híresen gyors lett, és tényleg, évek alatt bármilyen ítélet megszülethetett, pont ez a négy hét az, ami olyan rettenetes módon hátráltatta abban, hogy végeredményre jusson.

Az a helyzet, hogy önök ezt az embert nagyon nem szeretik *(Dr. Völner Pál: Ti szeretitek!)*, ezért hoztak egy törvényt. Ez egy személyre alkotott törvény, onnan lehet tudni, hogy Kósa képviselő úr az expozéjában hetvennégy milliárdszor kimondta Czegléd Csaba nevét. *(Dr. Völner Pál: EP-képviselőjelölt volt!)* Ha arról szövege volna ez a törvény, hogy a mentelmi jog rendszerén változtassunk, mert ez nem jó vagy az nem jó, akkor nem kellett volna egy korábbi önkormányzati képviselő nevét kimondaniuk hetvennégyyszer. Ez egy személyre szabott törvény, ami azért van, mert önöket valaki zavarja politikailag.

És ne mondják azt, hogy nem egy meglepő dolog, hogy tegnap lett ez az ember képviselőjelölt az egyik szombathelyi körzetben újra, ma meg arról kell beszélnünk, hogy hogy lehet miatta egy törvényt módosítani! Ráadásul ennek értelemszerűen, hogy ez az önkormányzati választások előtt van, van valami jelentősége, hiszen most az önkormányzati választások jönnek. Én értem, amit államtitkár úr majd itt akar mondani *(Dr. Völner Pál: Köszönöm.)*, de ha önök a mentelmi jog rendszerét így rendszerszinten, holisztikusan át akarnák alakítani, mert a nálam sokkal több éve itt ülő képviselőtársamnál annyi tapasztalat gyűlt fel, hogy ezt el akarják mondani, miért most van itt erre az idő? Miért az önkormányzati választásokor? Miért a szombathelyi összefogás bejelentésének a másnapján? Azért, mert ez Hende Csaba politikai megrendelésére történik, azért, mert Czegléd Csaba több embert buktatott meg a szombathelyi városházán, alpolgármestereket s a többi.

Szóval, az a helyzet, hogy ez a törvényjavaslat személyre szabott, arról szól, hogy tudnak egy intézményrendszert úgy korlátozni, hogy utána bárkivel szemben bírósági eljárás után meg lehessen tagadni azt, hogy elinduljon egy választáson. Ezért ez nem egy jó törvényjavaslat. Ráadásul ez egy olyan törvényjavaslat, ami az önök gyengeségéből és az önök félelméből jön. Az a helyzet, hogy nem lehet sehol Magyarországon azt megcsinálni, hogy van egy-két ember - vannak itt az ülésteremben páran, akik a választókerületekben ezt szeretik -, ki is mondják páran, hogy ebben a városban vagy ebben a választókörzetben nem lehet, hogy bármi úgy történjen, hogy ő ne tudjon róla. Ezek független magyar emberek által lakott városok, élő magyar emberek által lakott települések és nem az önök hűbértartói, ahol, ha nem tesszik, hogy valaki mit mond vagy nem tetszik, hogy valaki mit csinál, akkor utána törvényt módosítanak, vagy utána kirúgják a feleségét mint óvodapedagógust.

Ez nem fog így tovább működni. Előbb-utóbb - azt hiszem, „a víz az úr!” az ideillő művészeti utalás - ennek vége lesz. Azt hiszem, hogy a miniszterelnök úr szokta ezt így mondani, hogy amilyen az adjonisten, olyan a fogadjisten, azt hiszem, ez meg a szólasmondás. Tehát ha önök személyre szabottan kezdenek el jogot módosítani, ha önök emberekre szabottan kezdenek el törvényeket módosítani, akkor mi lesz, amikor ellenzékbe kerülnek? Akkor mi fog történni? Akkor marad ez az egész rendszer ugyanúgy, minden rendben lesz? Énszerintem, ha önöknek van egy politikai problémájuk ezzel az emberrel, előfordult már ilyen a magyar politikátörténetben, erre van a választás, ott biztos fog indulni a Derkovits on egy fideszes jelölt, akkor ővele meg kell hogy mérkőzzön, és akit a választók bizalommal ruháznak fel, annak kell a választókat szolgálni. *(Dr. Völner Pál: Börtönből kell választani őket, ja!)*

Ez ilyen egyszerű. Nem kell erről törvényt hozni, nem kell hetvenkilencszer elmondani ennek az embernek a nevét, nem kell semmi, nézzük meg, ki nyeri meg azt a konkrét körzetet, az fogja eldönteni azt, hogy kinek van legitimitása Szombathelyen és nem az, hogy önök itt milyen törvényeket hoznak, nem tudom, hányan. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásra adom meg a lehetőséget Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Ezt a sok zagyaságot, amit Ungár Péter itt összehordott, csak szeretném egy picit tisztába tenni. Tehát, ahogy ezt Kósa Lajos előterjesztő képviselőtársam is elmondta, a Czegléd-ügy világított rá arra, hogy itt van egy visszaélési lehetőség, ahol vissza lehet élni a mentelmi joggal. És nyilvánvalóan nincs visszamenőleges hatálya. Czegléd Csaba mentelmi joga május 26-án éjfélfelkor megszűnt. *(Ungár Péter: Igen, négy hét!)*

Arra volt jó ez, hogy kimenekítsék őt abban az időszakban az igazságszolgáltatás elől.

Másrészt az önkormányzati választásokon nincsen mentelmi jog, tehát nyilvánvalóan semmilyen összefüggésben nincsen az önkormányzati választásokkal, hiszen Czeglédy Csaba ellen, ha majd az eljárás alatt bebizonyosodik, hogy valamit elkövetett az őt ért vádakban, akkor majd a bíróság meghozza az ítéletét. Tehát azt sugallani, hogy itt az önkormányzati választáson valamiféle ellentét van valamelyik megyei jogú városban, és erről szól a törvényjavaslat, ezt egyszerűen vissza kell utasítani, mert semmi ilyesmiről nincs szó. A Czeglédy-ügy rávilágított arra, hogy ezt visszaélészerűen lehet használni - lám, az összes ellenzéki párt ezt segítette, lehessen visszaélészerűen használni -, és erre szolgál a törvényjavaslatunk, hogy ezt a kiskaput bezárjuk a jövőben.

És, megint mondom, a képviselőjelöltté válás előtt már vádemelés vagy bírói kényszerintézkedés történt. Tehát az az ügy egyértelműen nem a képviselő-jelöltségéhez kapcsolódik, semmi köze nincsen a képviselő-jelöltségéhez (*Arató Gergely: Semmi, persze!*), mert korábbi ügyről van szó, nem a képviselő-jelöltsége során, a kampánytevékenysége vagy akár később a képviselői tevékenysége során kifejtett bármiféle eljárásról van szó, hanem egy korábbi ügyről, ami már folyamatban van, és vagy vádemelés, vagy bírói kényszerintézkedés történt. Mert ennek nyilvánvalóan semmi köze nincs a képviselő-jelöltségéhez.

Én értem azt, hogy Arató Gergelynek is nagyon kellemetlen, hogy ma reggel Gyurcsány Ferenc azzal küldte ide be őt, hogy bűnözőket kell védenie. Nem véleményt mondunk a bűnözőkről, hanem papírja van Czeglédy Csabának, hogy bűnöző. Ön most itt véleményeket próbál sugallni, mi meg tényekről beszélünk. (*Gréczy Zsolt: Van ítélet? - Kósa Lajos: Van, kettő is!*) Czeglédy Csabának papírja van arról, hogy bűnöző.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok sorából.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre megadom a szót Ungár Péter képviselő úrnak.

UNGÁR PÉTER (LMP): Én csupán arra próbáltam rávilágítani, hogy van egy törvény, aminek a vitájában elmondták egy korábbi önkormányzati képviselő, jelenleg önkormányzatiképviselő-jelölt nevét hetvenhétyszer. Az önkormányzati választás előtt vagyunk, ezért valószínűsítem, hogy ennek az egésznek köze van az önkormányzati választáshoz. (*Nacsa Lőrinc: Semmi köze!*) Szerintem ez a sok egybeesés rávilágíthat arra, hogy ennek van köze az önkormányzati választáshoz és ahhoz, hogy Hende Csaba szisztematikus munkával szétverte a saját többségét Szombathelyen. (*Nacsa Lőrinc: Nincsen!*) Amiért lehetnek önök mérgesek... - nem tudom, hogy miért ránk mérgesek, mert ebben csak örülni tudtunk neki, segíteni nem. De az a helyzet, hogy ennek az egésznek köze van egymáshoz, ahhoz, hogy jön az önkormányzati választás és ahhoz, hogy önök nem

állnak jól Szombathelyen az önkormányzati választással kapcsolatban. Különben miért mondták volna ki ennek az embernek a nevét, ha csak rávilágított valami nagy strukturális problémára, ami a tanult kollégáknak most ebben a pillanatban jutott hirtelen az eszébe, akkor miért kellett ennek az embernek a nevét hetvennyolcszor elmondani?

Lesz egy önkormányzati választás egy körzetben, ott állítanak egy jelöltet, és meglátjuk, hogy ki fog felülkerekedni. Így lehet kulturáltan, mondhatni, polgári módon lerendezni ezt a konfliktust, nem pedig úgy, hogy amúgy Böröcz képviselővel szemben mintha már jogi eljárást is kezdeményezett volna Czeglédy Csaba a különböző sajtótájékoztatók, illetve hasonló mondatok miatt (*Dr. Völner Pál: Milyen jól értesült!*), nem pedig úgy, hogy egy törvényjavaslat vitájában csinálják ezt. Úgyhogy én csak arra kérem önöket, ha nagyon érdeklí önöket, hogy Czeglédy Csaba megbukjon Szombathelyen, menjenek el a Derkovitsba szórólapozni a fideszes jelölt mellett, az ennek a módja, nem ez a törvény.

Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre jelentkezett Arató Gergely képviselő úr.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Bacsa (*sic!*) Képviselő Úr! Ha ön azt hiszi, hogy önnek bárki elhiszi azt, hogy Czeglédy Csaba politikai tevékenységének nincsen köze ahhoz, hogy önök által kinevezett és önökkel rendkívül jó viszonyban lévő legfőbb ügyész vádat emeltetett ellene, akkor ön hülyébbnek nézi ezt az országot, mint amit önről feltételeztem eddig. Nincs ember, aki elhinné azt, hogy annak Magyarországon, hogy melyik politikussal szemben indul eljárás és melyikkel szemben nem, ne lenne köze az illető politikai tevékenységéhez. (*Dr. Völner Pál: Saját paranoia. - Szórványos taps az ellenzéki padsorokból.*)

(13.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre megadom a szót Szilágyi György jobbikos képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nem akartam hozzászólni, csak Nacsa képviselő úrnak, úgy néz ki, hogy a szövegértéssel is problémája van. Akkor elmondom önnek a Jobbik álláspontját. Mi támogatjuk azt, hogy változtassunk ezen a rendszeren, amit önök alakítottak ki egyébként közösen az MSZP-vel. (*Dr. Völner Pál: Nem így szavaztatok.*) Amit mi nehezítünk, az az, hogy megértse, hogy nincs rossz bűnöző és jó bűnöző. (*Nacsa Lőrinc: KGB. - Dr. Völner Pál: Kovács Bélával mi a helyzet?*) Bűnözők vannak. Mindegy, hogy ezek a bűnözők a baloldalon vannak vagy éppen a Fidesz padsoraiban.

A probléma az, hogyha ön fölállt volna és azt mondta volna, hogy ez tarthatatlan állapot, és mondta

volna ön, hogy ön szégyelli magát azért, mert Simon Miklós ott ül még mindig az önök padsoraiban, pedig elítélték volna, vagy föltette volna azt a kérdést, hogy a köztörvényes bűnöző Farkas Flórián, aki volt már börtönben, aki köztársasági elnöki kegyelmet kapott, aki jelen pillanatban 1,6 milliárd forinttal nem tud elszámolni, miért ül még itt, akkor semmi problémánk nem lenne. Csak ön azt mondja, hogy itt 6 milliárd forint van, ott meg nem érdeklő az 1,6 milliárd. Teljesen mindegy, hogy melyik oldalon ül, aki beleszól a közpénzbe, aki köztörvényes bűncselekményt követ el, az legyen megbüntetve.

Az a probléma, hogy maga azokat a bűnözőket, akik ott vannak a Fidesz padsoraiban, azokat foglalkoztatással védi, másokat pedig így, mint most is, egy ilyen lex törvénnyel próbálnak támadni. Nincs - mi azt szeretnénk, hogy ebben az országban ne legyen kettős mérce. Teljesen mindegy, hogy az adott illető, akiről szó van, az Kósa Lajos barátja vagy Hende Csaba barátja, vagy Gyurcsány Ferenc barátja, vagy akár kinek a barátja, ha bűnöző, akkor azt nem szabad a mentelmi jognak megvédeni.

Mi ezt mondjuk, és ehhez tartjuk magunkat folyamatosan. Ha ezt most meg tudta érteni, akkor megértette a Jobbik álláspontját is. Ha nem, akkor újra nyom egy gombot, föláll és mondja azokat a mantrákat, amelyeket, gondolom, Rogán Antalék leírtak önöknek panelekben. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, Kósa Lajos bizottsági elnök urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Többször elhangzott Czeglédy Csaba neve, mint aki ellen kívánunk egy törvényjavaslatot benyújtani a parlamentnek. Czeglédy Csaba fontos szerepet játszik a baloldalon mint finanszírozó és mint háttérember, de annyira nem, hogy az ő kedvéért csinálnánk egy törvényt. Az ő tevékenysége és az ellenzék tevékenysége csak rávilágított arra a problémára, hogy itt bizony a mentelmi jog szabályozásánál van egy olyan rés, amit visszaélészerűen lehet használni, és az ellenzék ezt meg is tette. Mindenki megtette, a Jobbik is.

Czeglédy Csaba kapcsán azt nem vélelmezzük, hogy bűnöző, hanem állítjuk. Mégpedig azért, mert a 2003. június 11-ei veszprémi megyei bírósági ítélet indoklásában megállapították, hogy Czeglédy Csaba visszaeső bűnöző. Ezért súlyosbították az ítéletét 2003-ban, az MSZP-kormány ideje alatt. 2003-ban nem volt fideszes ügyész, nem volt fideszes igazságszolgáltatás vagy államhatalom. *(Arató Gergely: Ezek szerint most van.)* 2003-ban a szocialista kormányzat alatt állapították meg róla, hogy ő bizony visszaeső bűnöző.

Ez nem vélelem, ez tény. Ekkor ítélték el másodjára ugyanolyan bűncselekmények miatt, mint ahogy most ellene eljárás folyik.

A törvény természetesen nem visszamenő hatályú. A törvény értelemszerűen, miután a mentelmi jogról szól, nem érinti a polgármesterek választását, sem a polgármestereket, sem a képviselőket, önkormányzati képviselőket vagy esetleges jelölteket, hiszen ezeket a pozíciókat, ezeket az embereket nem illeti meg mentelmi jog. Mi arra teszünk javaslatot, hogy az ellenzék visszaélészerű mentelmi jog-használati gyakorlatát szüntessük meg, csukjuk be ezt a kiskaput.

Mert bizony, még egyszer mondom, a DK, az MSZP, a Jobbik képviselője - Szilágyi képviselőtársam, Borbély Andreának hívják, esetleg majd hívja fel és kérdezze meg, hogy miért szavazott amellest, hogy egy bűnöző mentelmi jogát tartsák fenn a Nemzeti Választási Bizottság ülésén *(Szilágyi György: A törvények szerint járt el jogászként. Azért.)* -, az LMP képviselője, a Párbeszéd képviselője, a Momentum képviselője, a Kétfarkú Kutya Párt képviselője, sőt a Mi Hazánk Mozgalom képviselője is arról döntött, nem alkalmazta a jogot, amit egyébként tévesen mondott Arató képviselőtársam, hanem eldöntötte, hogy a Nemzeti Választási Bizottság elnökének előterjesztésében fenntartja a mentelmi jogot vagy megszünteti és kiadja egy konkrét ügyben, ahol már bírósági szakban van Czeglédy Csaba ellen a büntetőeljárás 6 milliárd forintnál nagyobb összértékben költségvetési csalás, számviteli fegyelem megsértése, magánokirat-hamisítás, ugyanazokban az ügyekben, amelyekben már korábban elítélték, és bünszövegetben van egyébként a tényállás, tehát bünszövegetben követték el.

Tehát Arató képviselőtársam téved, itt nem kényszeresen kellett a jogot alkalmazni. Eldöntötte Borbély Andrea, a Jobbik által delegált tag, hogy fenntartja egy bűnöző mentelmi jogát, vagy kiadják az igazságszolgáltatásnak. A Jobbik képviselője úgy döntött, hogy fenntartja a mentelmi jogát. *(Szilágyi György: Jogászként a hatályos törvények szerint döntött. - Közbeiktatások a DK soraiból.)* Borbély Andreát azóta nem hívták vissza a Nemzeti Választási Bizottságból. Megjegyzem, és itt az ellenzék becsületére legyen mondva, a Mi Hazánk Mozgalom Csáky Mariann leváltotta a pozíciójából, mert nem értett azzal egyet, hogy Csáky Mariann fenntartotta a mentelmi jogát, egyébként erre joga van.

Tehát a Jobbik is korrigálhatott volna, ha éppen akart volna *(Szilágyi György: Jogászként a hatályos törvények szerint döntött.)*, de ők inkább úgy döntöttek, hogy az MSZP és Gyurcsány Ferenc ügyvédjét és Dobrev Klára üzlettársát, aki visszaeső bűnöző, védik és tartják fenn a mentelmi jogot. *(Arató Gergely: Inkább az övé legyen, mint a tied.)* Azonban a vitában más butaságok is elhangzottak. Ezzel kapcsolatban csak annyit szeretnék megjegyezni, hogy természetesen az a vélelem, hogy bárkit ezen jogszabály-módosítás kapcsán mint képviselőjelöltet vegzálni lehetne a választási kampányban, ez egy

súlyos tévedés. Pusztán egy menekülőpálya, mert nyilván Arató úr nem tudja azt mondani, hogy gyerekek, lássuk be, Czeglédy pénzel minket, egy csomó mindent tud Gyurcsányról, Dobrev Kláráról (*Közbeköltés az ellenzéki padosorokból, köztük Arató Gergely: Most rágalmazol! Látod, ez az a rész.*), a volt ügyeinkről, el tudná mesélni, hogy hogyan és ki finanszírozta a nolinpiai aláírásgyűjtési mozgalmat; Kiss Zoltán kampányát hogy finanszírozták és szervezték Czeglédy Csaba hathatós segítségével és pénzéből, amit egyébként adócsalásból szerzett; tehát jobb, ha inkább megmentik vagy legalábbis minél későbbre tolják az igazság fényre derülését. Hiszen ne felejtjük el, ebben a bűnygyben - ez is egyébként nyilvánosan elérhető adat - számos részletes beismerő vallomást tettek.

Ebben az ügyben egyébként már hoztak is egy jogerős bírói ítéletet, mert bűnygyi és eljárástechnikai okokból a makói iskolaszövetkezet ügyében már van egyébként egy elsőfokú ítélet, ami három és fél éves letöltendő szabadságvesztésre ítélte a vádlottat, aki egyébként Czeglédyre terhelő vallomást tett, mert ebben az ügyben is Czeglédy volt a háttérben. Tehát az ártatlanság vélelme persze sok mindenkit megillet, de pont Czeglédy kapcsán tudjuk, hogy ez erős túlzás lenne.

Továbbá valóban az iskolaszövetkezetek világában Czeglédy régóta ismert, mint az az iskolaszövetkezeti világot szervező, aki egyébként adócsalással és egyéb bűncselekményekkel jut pozíciókhoz, de az önök által emlegetett Fiák István, a diákszövetkezetek által megválasztott DiákÉSZ-elnök, tehát ő az az ember, aki arra hivatott, hogy a diákszövetkezetek és az iskolaszövetkezetek érdekeit képviselje. Czeglédy is gründolt annak idején egy ilyen szövetkezetet. Az körülbelül a szövetkezetek 20 százalékát, egész pontosan kilenc szövetkezetet tömörített. Ezek ma már egyébként büntetőeljárás alatt vannak, tehát jelentős mértékben megszűntek. Egyébként azóta nagyon jelentősen bővült a piac, és valóban büszke vagyok arra, hogy a Fidesz-frakció támogatásával 2010-től kezdődően kitisztítottuk ezt a piacot (*Közbeszólások a DK soraiból.*), és ma 180 ezer diák a saját munkájával több mint 40 milliárd forintot keres, ezzel egyébként kiegészítve azt a pénzt, amit nyilván a szüleitől kap, hogy a felsőoktatási tanulmányait tudja finanszírozni.

(13.40)

Az tette lehetővé - emlékezzenek vissza -, hogy a fordított áfát bevezettük a diákszövetkezet kapcsán. Ez húzta ki egyébként az áfacsaló Czeglédy lába alól a talajt igazán. A szövetkezeti törvény hatálya alá vittük be a diákszövetkezeteket, és - ami az egyik legfontosabb volt - bevezettük a minimális szolgáltatási díjat, ami lehetővé tette, hogy a diákok legalább a minimálbért megkapják, és egyébként a diákszövetkezetek befizessék még azokat az adókat, amelyeket Czeglédy folyamatosan elcsalt, ebből az ügyből világosan kiderül.

Azt pedig, hogy a jövőben vajon készült-e az ellenzék vagy Czeglédy Csaba a mentelmi joggal kapcsolatos visszaélésre, az országgyűlési választásból tudjuk, ahol előzetes letartóztatásban volt, és az előzetesből szervezte meg Szombathelyen azt, hogy ő elinduljon képviselőként. Ha akkor nyilvántartásba veszik, akkor egyébként éppúgy az előzetesből kellett volna kiengedni. Erre azért nem került sor, mert egy másik ügyben is eljárást folytattak ellene.

Összességében én azt gondolom, hogy nagyon remélem, még egyszer kiderül, hogy mi az az ok, ami miatt igazából a nagy összefogás, a nagy-nagy összefogás semmiben nem tudott megvalósulni az elmúlt kilenc évben, csak egyetlenegy dologban, egy bűnyző kimentésében. A nagy összefogás Czeglédy Csaba ügyében történt meg (*Arató Gergely: Az igazság ilyen kellemetlen!*), az LMP-től a Momentumon át az MSZP-ig és a DK-ig. A DK és az MSZP esetén, miután ott a saját házi ügyvédjükről van szó, még csak értem a dolgot, de hogy egyébként a Jobbikot, a Párbeszédet vagy a Momentumot mivel tudták erre rávenni, azt nem tudom, de remélem (*Arató Gergely: Elovasták a törvényt!*), ez egyszer ki fog derülni. Az pedig az egész országnak nagy-nagy tanulság, hogy a nagy összefogás először és teljeskörűen egy bűnyző kimentésében valósult meg az ellenzéken belül. Ehhez külön gratulálunk az ellenzéknek.

Én pedig azt szeretném kérni képviselőtársaimtól, hogy támogassák vagy ne támogassák ezt a törvényt, de ha érvényesül - kétharmados törvényről van szó - ez a szándék, akkor viszont mondják el mindenkinek, a bűnyző cimboráiknak is, hogy gyerekek, becukodik egy kiskapu, ezzel a módszerrel többet beneteket már nem tudunk kimenteni, bocsánatot kérünk tőletek ezért.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartii padosorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, bizottsági elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Horvát Köztársaság kormánya között a katonai repülés és a légvédelmi tevékenységek területén folytatott együttműködésről szóló Megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/6193. sorszámú parlamentari informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Németh Szilárd István úrnak, a Honvédelmi Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az európai biztonság szempontjából térségünk stabilitása kulcsfontosságú kérdés, ezért hazánk érdekelt a NATO-val és az Európai Unióval való együttműködés elmélyítésében. Az egyre

erősödő balkáni migrációs nyomás, valamint a rendőrség megnövekedett nyári feladatai miatt a kormány döntése értelmében a Magyar Honvédség ismét nagyobb létszámmal és teljes képességével vesz részt a határőrizeti feladatokban.

Másrészről a magyar emberek az európai parlamenti választáson arra adtak felhatalmazást, hogy küzdjünk a bevándorlás megállításáért, a nemzetek Európájáért és a keresztény kultúra megvédéséért. Ennek tükrében is szeretném hangsúlyozni, hogy Magyarország védelmi költsége 2024-re a NATO előírásainak és elvárásainak megfelelően eléri a hazai GDP 2 százalékát, de például idén már a védelmi kiadásunk 30 százalékát modernizációra, katonai fejlesztésre fogjuk fordítani. Fontos megjegyezni, hogy jövőre folytatódnak a honvédelmi beruházások, valamint a honvédek életkörülményeit, javadalmazását és társadalmi megbecsülését célzó fejlesztések.

Tisztelt Képviselőtársak! Magyarország jelenleg a világ egyik legbiztonságosabb országa. Biztonság nélkül nincs gazdasági növekedés, fejlődés, a biztonság kulcsa pedig egy erős honvédségben, a magyar katonák és a Magyar Honvédség képességeiben rejlenek. Ezen képességek legjobb kiaknázása érdekében a Magyar Honvédség költségvetését a kormány 20 százalékkal emeli meg a 2019. évihez képest. Így a jövő évi honvédelmi büdzsé eléri a 616 milliárd forintot, és ebben a költségvetésben benne van a katonai és politikai szövetséges feladataink és kötelezettségeink teljesítését megalapozó pénzügyi egyenleg is.

Jelen törvényjavaslat célja pedig Magyarország Kormánya és a Horvát Köztársaság kormánya között a katonai repülés és a légvédelmi tevékenységek területén folytatott együttműködésről szóló megállapodás kötelező hatályának elismerése. A NATO légtérének szuverenitását, a folyamatos reagálóképességet, a NATO légtérét megsértő, ellenséges tevékenységet folytató vagy repülési szabályt sértő repülőeszközök elleni tevékenységet a légvédelmi készenléti szolgálatot ellátó nemzetek légvédelmi eszközeinek összessége biztosítja a NATO szövetséges rendszeren belül.

Az Európai Unió csak akkor tud erős lenni, ha erős tagállamok alkotják. Békeidőben minden európai NATO-tagországnak gondoskodnia kell a nemzeti légtér szuverenitásának saját képességekkel való fenntartásáról, biztosítva ezzel a szükséges készenléti szolgálat ellátását és a rendszer hatékony működését. A NATO integrált légvédelmi és rakétavédelmi rendszerére vonatkozó alapvető NATO-szabályokat minden NATO-tagállam egyetértésével fogadják el. Szabályai részletesen meghatározzák a légtérsértővel szembeni lehetséges lépéseket. A légtérrendészetben együttműködő két tagállam között szükség van közjogi szintű jogi kapcsolatokra.

Tisztelt Országgyűlés! Ez az együttműködés a NATO által elrendelt feladat esetén a NATO-döntésekben és szabályokban testesül meg. Mivel a NATO maga nem rendelheti el, hogy egy ország megnyissa a légtérét a másik ország légrendészetét ellátó légi járművei előtt, ezért szövetséges elvárás, hogy a szom-

szédos országok ezt kétoldalú nemzetközi megállapodásban rendezzék. Jelen törvényjavaslat épp ezt a célt szolgálja.

A légtérrendészetre vonatkozó szövetségi irányelvek szellemiségére, célkitűzéseire és előírásaira tekintettel hazánk több szomszédos országgal már megállapodott korábban, vagy tárgyalásokat kezdeményezett. 2008-ban lépett hatályba a Romániával kötött kétoldalú légtérrendészeti megállapodás. Szlovénia légtérének védelmét - mint NATO-szövetséges - 2014-től az olasz légierő készenléti erőivel közösen látjuk el kormányközi megállapodás alapján. Szlovákiával a tárgyalások pedig folyamatban vannak. Horvátországgal 2018 szeptemberétől indultak meg az érdemi tárgyalások, és a megállapodás 2019. április 8-án került parafálásra Budapesten.

Az aláírt megállapodás célja az együttműködés fő szabályainak meghatározása annak érdekében, hogy a felek javítsák a NATO integrált légvédelmi és rakétavédelmi rendszer keretében tevékenykedő légvédelmi készenléti erők tevékenységének hatékonyságát, valamint további célként emeli ki a légtérrendészeti feladatok végrehajtásával kapcsolatos fő szabályok meghatározását és a személyi állomány képzésének elvi kidolgozását. A szoros nemzetközi együttműködés megmutatkozik abban is, hogy jelenleg nagy láthatóságú gyakorlatsorozatot folytatunk részben Magyarországon, valamint Romániában, Bulgáriában, Szlovéniában, Horvátországban és Észak-Macedóniában. A megállapodás szintén tartalmazza a felek légtérrendészettel kapcsolatos felelősségi köreit, a nemzeti légtér és repülőgépek használatának, a kutató-mentő műveletek, légi balesetek kivizsgálásának és a légtérrendészeti feladatot végrehajtó repülőgépek földi és légi kiszolgálásának szabályait, valamint biztosítja a képzési és látogatási lehetőségeket, továbbá kiter a felek közötti kárrendezési szabályokra és információcserére is.

(13.50)

Tisztelt Országgyűlés! Nekünk a magyar emberek biztonsága és azzal összefüggésben a bevándorlás megállítása a legfontosabb feladatunk. A magyar emberek kimondták, hogy olyan európai vezetőket akarnak látni, akik nem szervezni, hanem megállítani akarják a bevándorlást. Biztosíthatom önöket, hogy mindent megteszünk annak érdekében, hogy megőrizzük európai életmódunkat, a nemzetek függetlenségét és együttműködését, és határaink erős védelmével elősegítsük a keresztény kultúra fennmaradását. Mindezek összességében összeurópai együttműködést, erős szövetséget és bevándorlásellenes politikákat kívánnak. Ez a törvényjavaslat ezen szövetségi feladataink maradéktalan ellátását is szolgálja.

Magyarország a NATO egyik legmegbízhatóbb tagja, az európai, schengeni határaink legbiztosabb őre. Kérem, hogy a fenti célok megvalósítása és a katonai, politikai szövetséges rendszerünk megerősí-

tése érdekében az előttünk fekvő törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. ZSIGMOND BARNÁ PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Nem vitás, hogy a kontinens légvédelmének hatékonysága Magyarország biztonságpolitikai érdeke is. Ezért mi, a Fidesz-frakció tagjai örömmel halljuk, hogy Románia és Szlovénia után már a harmadik szomszédos országgal sikerült kétoldalú légvédelmi megállapodást kötni.

Elmondhatjuk, hogy az 1992-es baráti kapcsolatokról szóló egyezmény aláírása óta Magyarország és Horvátország jó kapcsolatokat ápol egymással. Ez a mostani megállapodás egy újabb lépés az együttműködés szorosabbra fűzése és végső soron a közép-európai régió stabilitása és egysége felé. Ugyanakkor fontos számunkra az is, hogy a megállapodással a magyar-horvát baráti kapcsolatok erősítése mellett az észak-atlanti szövetség elvárásainak is eleget tesszünk. Fontos, hogy megmutassuk, Magyarország komolyan veszi az Észak-atlanti Szerződést, és aktív szerepet vállal az összehangolt európai védelem megteremtésében.

A NATO elveinek megfelelően tiszteletben tartja tagjainak szuverenitását és a saját légterük felett gyakorolt ellenőrzési jogot. Ez azonban csökkenti az európai légvédelem hatékonyságát, hisz jogi akadályok gördülnek a különféle légtérrendészeti tevékenységek elé. Ezt a problematikus helyzetet oldja fel a szervezet azzal, hogy szomszédos tagországoktól kétoldalú egyezmények létrehozását kéri. Ezek az egyezmények, amelyeket a tagállamok önként, a saját érdekeikkel összhangban kötnek, tisztázzák a légvédelem és katonai repülés során felmerülő közjogi jellegű kérdéseket, javítják a légvédelmi készenléti erők tevékenységének a hatékonyságát. A közép-európai térség stabilitásához elengedhetetlen a védelmi együttműködés folyamatos fejlesztése.

A Fidesz-frakció üdvözlöi a megállapodást, hiszen hazánk és Európa biztonsága a tét. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Potocskané Kőrösi Anitának, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

POTOCSKANÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a katonai repülés és légvédelmi tevékenységek

területén folytatott együttműködésről szóló megállapodás van a tisztelt Ház előtt. Az együttműködés célja a légvédelmi készenléti erők tevékenységének javítása, a légtérrendészeti feladat végrehajtásával kapcsolatos, határon átnyúló műveletek végrehajtása, valamint a személyi állomány kiképzése, az ebben történő együttműködés.

Az, hogy más szomszédos országokkal, Romániával és Szlovákiával ez az együttműködés már megszületett, mutatja azt, hogy jó irány felé haladunk, hiszen nagyon fontos határaink és ezen belül a légtér védelme, a légvédelem.

Az, hogy miért szükséges ez a megállapodás, mi sem mutatja jobban, hogy már 2004-ben felismerték a döntéshozók, hogy lokátorállomást szükséges telepíteni nemcsak a magasan repülő légi közlekedési eszközökre, hanem az alacsonyan szálló repülőket tekintetében is. Ezt a Zengőre tervezték, majd ez meghiúsult környezetvédelmi okokra való hivatkozással, és a horvát határon a Horvát Köztársaság lokátorállomása figyelmeztet hazánk délnyugati légterét, mi pedig, ha információim helyesek, akkor Gripenekkel nyújtunk segítséget a légterüket sértőkkel szembeni fellépésben, és ezzel is biztosítjuk a két szomszédos állam légterének biztosítását és az ott folyó műveleteket.

Természetesen a Jobbik képviselőcsoportja támogatni fogja ezt az együttműködési megállapodást, és bízunk abban, hogy a célok megvalósulnak, és valóban egy biztonságos Magyarországunk lehet.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Most megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A magyar-horvát katonai repülési és légvédelmi megállapodás létrejött NATO-elvárás, amely összhangban van más, érvényben lévő nemzetközi egyezményekkel is. A szomszédos országok kétoldalú megállapodásokkal szabályozzák légtérrendészeti együttműködésüket, megteremtve ehhez a közjogi feltételeket. Ezen túl egy nagyon fontos cél a légi közlekedés biztonsága. Ezeknek az elvárásoknak tesz eleget a jelen megállapodás.

Magyarország fontosnak tartja a szomszédos országokkal való jó és kiegyensúlyozott kapcsolatokat, különböző területeken folytatott együttműködések fejlesztését. Így Horvátországgal a fentiekben túl is kiemelt jelentőségű az energiaügyi együttműködés elmélyítése. Krk-szigeten LNG-terminál épül 2,6 milliárd köbméter kapacitással. Ez Magyarország gázellátása szempontjából is alternatívát jelenthet, évente mintegy 1,7 milliárd köbméter gáz szállítására is sor kerülhetne majd Magyarországra irányába. A projektet az Európai Unió is támogatja.

Fontos megemlíteni, hogy a 355 kilométernyi magyar-horvát határszakaszon hét közúti határátkelő található. Célunk, hogy a határátlépési lehetőségek,

valamint a közösségi közlekedési kapcsolatok is bővüljenek. Erről magas szintű egyeztetések is folynak. A célok között szerepel az M6-os autópálya fejlesztése, továbbá a Pécs és Eszék közötti közösségi közlekedési lehetőség bővítése.

A határ két oldalán működő kis- és közepes vállalkozások együttműködését is támogatjuk. A két ország közötti kereskedelmi forgalom az elmúlt évben meghaladta a 2,2 milliárd eurót. Az Eximbank hitelkeretet nyitott a magyar vállalatok részére, amelyek beruházni kívánnak Horvátországban. A drávaszögi gazdaságfejlesztési program keretében pedig 1 milliárd forint támogatásban részesültek magyar kis- és közepes vállalkozások, elsősorban mezőgazdasági és vállalkozásfejlesztési projektek megvalósítására.

Horvátország mint turisztikai úti cél is jelentős számunkra. Az elmúlt esztendőben 655 ezer magyar látogatott a horvát tengerpartra nyaralni. Egyúttal kínai, horvát és magyar megállapodás született arról, hogy a Közép-Európába érkező kínai turistáknak magyar-horvát közös turisztikai programokat kínálnak, amelyek Magyarországon Budapestre, Horvátországon pedig a tengerpartra fognak fókuszálni. Nyilvánvalóan ez csak egy kitekintés.

A repülési és légvédelmi megállapodás és a légvédelmi tevékenység és katonai repülés területén folytatott együttműködések kiemelt kulcsfontosságúnak tartjuk, mindezekre tekintettel a KDNP-frakció támogatja a jelen törvényjavaslat elfogadását.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Molnár Gyula képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár úr, ha nem lenne illetlenség itt kalapban ülni a parlamentben, akkor most fölvettem volna és megemeltém volna a kalapomat. Tényleg, ezt a fajta kommunikációs bravúrt, hogy egyébként egy NATO-kötelezettségbe meg egy teljesen nyilvánvaló, Horvátország és Magyarország szempontjából nyilván a kölcsönös érdeken alapuló megállapodásba hogyan sikerült önnek belekeverni szinte mindent, amit az elmúlt hónapokban kommunikációként elsütöttek...!

Azt csak nagyon halkán kérdezem meg, hogy én úgy látom, az utóbbi pár hétben mintha ez már háttérbe szorult volna. Remélem, nem hibázott ön, és egyeztetette a pártközponttal, nehogy az legyen, hogy ön még mindig a bevándorlás párti EU-vezetőkről beszél, közben lehet, hogy ugyanezt ezekben a percekben az ön elvtársai és harcostársai esetleg megszavazták.

De tekintettel arra, hogy Nacsa képviselő úr is kinyitott itt minden ajtót, tehát a horvát ügyek kapcsán mindenről lehet beszélni, a nagy magyar-horvát barátságról, akkor hadd mondjak én is valamit. Azért

emlékszem, hogy a legutóbbi zágrábi látogatásán miniszterelnök úr azt mondta, hogy bizony-bizony problémák vannak a horvát-magyar kapcsolatokban, sőt azt is említette a Magyar Állandó Értekezleten, hogy tüske van a köröm alatt, húzzuk ki a tüskét a köröm alól. Emlékszünk arra, hogy Magyarország volt az, Sziijártó külügyminiszter, aki jelezte, hogy nem tudja támogatni Horvátország OECD-tagságát, pont azért, mert Horvátország egy választottbíróági döntés ellenére továbbra is fenntartotta az eljárást a MOL-lal és a MOL-vezetővel kapcsolatban.

(14.00)

Ezek után, emlékszünk, hogy az ominózus, az önök számára nyilván nagyon fájdalmas Sargentini-jelentést a horvát kormányzó párt képviselői nem szavazták meg, ezek után Magyarország álláspontja az OECD-tagság ügyében hirtelen változott. Nem gondolom, hogy van összefüggés, a politikában nyilván nincsenek ilyenek, de mégis ha ezeket a dolgokat összerakjuk, akkor esetleg ez egy létező dolog.

Ezek után történt az, hogy az Interpolnál mégiscsak kijárta Horvátország, hogy Hernádi Zsolt tiltólistára került, elfogatási parancs van ellene. Ezek után volt az ominózus Magyar Állandó Értekezlet, ahol a miniszterelnök úr azt mondta, hogy állami szintre emelték azt, ami magáncégek vitájában van, és amíg ez nem változik, addig Magyarország úgy gondolja, hogy a kapcsolatok nem felhőtlenek.

Ezt csak azért mondtam el, államtitkár úr és tisztelt képviselő úr, mert ha barátságról beszélünk, meg arról, hogy egy nagyon fontos egyezményt megkötünk, akkor az a kérésem, hogy ebből a szempontból azt, hogy tényleg Magyarország számára történelmi és kulturálisan egy kifejezetten fontos szomszéd országról van szó, ahol a magyarság egy része is él, illetve határon túli magyarok is élnek, ezeket a dolgokat valóban vegyük komolyan.

Egyébként pedig ami magát a szerződést illeti: ahogy jól láthatóan az elmúlt évtizedekben az ilyen típusú ügyekben az adott kormányok a megfelelő lépéseket és döntéseket mindig megtették, néha önök is megtették, ezt is megsüvegeljük, és a végszavazásnál természetesen fogjuk is támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kettő percben megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, LMP.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Igazából nem akartam hozzászólni e tárgyhoz, de Nacsa képviselő úr hozzászólása arra indított, hogy egy kérdést tegyek fel.

Én pécsi, baranyai illetőségű képviselőként rendkívül fontosnak tartom a két ország közötti jó kapcsot

lat kialakítását, és ehhez nyilván az kell, hogy az átjárhatóságot, a két ország közötti infrastruktúrát fejlesszük. Képviselő úrtól mint jelen lévő aktív fideszes képviselőtől, bocsánat, KDNP-s képviselőtől, kormánypárti képviselőtől kérdezném, hogy mi történt. 2015-ben Orbán Viktor Pécssett járt, és 2015. április végén személyesen azt az ígéretet tette, már sokadszor, hogy az M6-os autópályát a horvát határig meghosszabbítja a kormány, oly módon, hogy 2016-ban elkezdik az építést, és 2018 végére elkészül ez a rövid szakasz. Jelzem, egy kapavágás sem történt az ügyben. Szintén Orbán Viktor ígérte meg, hogy az M6-os autópálya Pécs és Barcs közötti szakaszát szintén a horvát határszakaszig mind a két oldalon elkezdik építeni. Nem valósult meg ez az ígéret. Sokkal régebbi ígéret, nem is csak Orbán Viktor, hanem más kormánytagok részéről is, hogy az igen hosszú, átjárhatatlan horvát-magyar baranyai határszakaszon újabb határátkelőhelyeket létesítenek. Egyet sem sikerült létesíteni.

Szeretném felhasználni, hogy ha már ilyen kérdésekről is szó esik az Országgyűlésben, hogy választ kapjak egy kormánypárti képviselőtől, hogy miért nem sikerült teljesíteni a miniszterelnök által személyesen tett szóbeli ígéretet.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Javasolom, hogy ezt interpellációs vagy parlamenti kérdésben fogalmazza meg a későbbiekben.

Megkérdezem, hogy van-e valakinek hozzászólásra, két percre vagy hosszabb időre szándéka. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Németh Szilárd államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Németh Szilárd István jelzésére:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Szeretném megköszönni mindenkinek a hozzászólását. Nem tudom, hogy a szocialista képviselőket miért nem tudja megfogni az ország biztonságának az ügye, vagy mit nem értenek ebben a kérdésben. Van két szomszédos ország, mind a kettő ki van téve annak az oltári migrációs nyomásnak, ami ránk leselkedik akár Ázsia, akár Afrika felől, sőt a legújabb hírek szerint már Amerika felől is, mert ezt a hullámot próbálják meglovagolni a dél-amerikaiak és a közép-amerikaiak is. Van egy nagyon erős katonai szövetség, amelynek mindkét ország, mindkét szomszédos ország, amely kénytelen elviselni ezt a nyomást, tagja. A NATO kötelékén belül ez a két ország egy nemzetközi szerződést köt légtérvédelmi ügyekben. Ezek mind-mind olyan lépések, amelyek mindkét ország biztonságát szolgálják, de nekünk, magyaroknak a szempontjából ez egy nagyon fontos kérdés, mert nekünk a magyar érdek, Magyarország szuverenitása és a magyar emberek biztonsága a legfontosabb. S ebbe a biztonsági kérdésbe ágyaztuk be ezt is.

Azt gondolom, hogy itt nem kell megállni majd ebben a történetben, hanem egy másik szövetségi rendszerben, egy politikai szövetségi rendszerben is van egy nagyon erős kötelék, ez a schengeni határok megvédését kiszolgáló országok kötelezettsége. Reméljük, hogy ebben is hamarosan együtt tudunk működni. Bár Horvátország nem schengeni határ, de európai uniós tagként mi, magyarok abban vagyunk érdekeltek, hogy minél hamarabb be tudjuk vonni ebbe, természetesen akkor, ha marad ez a rendszer. Bennünket ennek a rendszernek a fenntartása - mi ezt többször kifejtettük, a Schengen 2.0, a miniszterelnök által meghatározott pontokban már évekkal ezelőtt - minden nemzetközi szerződés megkötésére, minden apró együttműködésre, minden direkt együttműködés, határvédelmi együttműködés megkötésére sarkall. Ez a kétoldalú megállapodás, túl az egyébként hagyományosan jó horvát-magyar - hisz ugyanabban a kultúrkörben élünk - együttműködésen, nekünk csak a hasznunkra válhat, mert magyar érdeket, a magyar emberek biztonságát szolgálja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(Dr. Lukács László Györgyöt a jegyzői székben dr. Varga László váltja fel.)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **közigazgatási bíróságokról szóló törvény hatálybalépésének elhalasztásáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/6295. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Orbán Balázs úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének 30 perces időkeretben.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az asztalon fekvő törvényjavaslat - amely a T/6295. számot viseli - a közigazgatási bíróságokról szóló törvény hatálybalépésének elhalasztásáról rendelkezik. Technikai, kodifikációs értelemben egy egyszerű törvényjavaslatról van szó, amely azonban politikai értelemben szerintem fontos, a kormány nyitottságát, kompromisszum-készségét mutatja európai szinten.

Kicsit beszéljünk az előtörténetről. Az Alaptörvény hetedik módosításával 2018 nyarán nyílt meg az út egy önálló közigazgatási bírósági szervezet felállítása felé. Egy olyan szervezetrendszerrel van szó, amely a közigazgatási jog-tudomány eredményei és a nemzetközi példák szerint is a jogállam kiteljesedését szolgálja. Mi azt is gondoljuk, hogy ez egyúttal történelmi adósságunknak a törlesztéséről is szólna, és ezt is tette az Országgyűlés, amikor tavaly decemberben elfogadta a közigazgatási bíróságokról szóló törvényt, ugyanis volt önálló közigazgatási bíróság korábban,

de a kommunista rezsim éppen annak a jogállami szerepe miatt 1949-ben megszüntette.

Mi azt látjuk, hogy az elfogadott törvény és a közigazgatási bíróságok rendszere az európai mintákkal és az európai hagyományokkal is összhangban van, összhangban lenne, hiszen az Európai Unió számos államában ma is a rendes bíróságoktól részben vagy egészben elkülönül a közigazgatási bírászkodási rendszer, működik ilyen az államok többségében. Ráadásul ennek a törvénynek az elfogadását és előkészítését egy ötéves szakmai-tudományos folyamat előzte meg. Mi úgy látjuk, hogy az elfogadott törvény teljes mértékben összhangban van a nemzetközi elvárásokkal, szövegeivel. Ezt egyébként a Velencei Bizottság véleménye is megerősítette. Ráadásul a kormány nemzetközi párbeszédben és konstruktív együttműködésben való elkötelezettségét az is szemlélteti, hogy a Velencei Bizottság előzetes véleménye alapján további módosításokat is eszközölt az elfogadott törvényen, amit a Velencei Bizottság akceptált, és megnyugtató módon zárult a párbeszéd.

Mindazonáltal a nemzetközi politikai közvéleményben a magyar közigazgatási bírósági reformmal kapcsolatban megfogalmazott alaptalan és megalapozatlan vádaskodások a Velencei Bizottság alapvetően pozitív véleménye ellenére sem csitultak. Az európai uniós szervek és a nemzetközi szervek közül, illetőleg a nemzetközi NGO-hálózatokból sokan a törvény ismeretének hiányában fogalmaztak meg a megítélésünk szerint politikailag motivált vádakat. Mi azt gondoljuk, hogy ezek a vádak és kritikák azért fogalmazódtak meg, mert Magyarországnak olyan kormánya van, mely kereszténydemokrata politikai rendszert működtet, ellenzi a bevándorlást, és fontosnak tartja a nemzeti szuverenitás kérdését.

(14.10)

A különböző jogállamisággal összefüggő kritikákat pedig a politikai nyomásyakorlás részének tekintjük, amelyek csupán arra szolgálnak, hogy a kormányt ebbéli szándékáról és politikai irányvonaláról letérítsék. Mi erről az irányvonalról és erről a szándékunkról nem fogunk letérni. Ennek ellenére azt gondoljuk, hogy az igazságszolgáltatás nem játék, nem lehet politikai viták része, az igazságszolgáltatás függetlenségét, integritását meg kell védeni. Éppen ezért úgy gondoljuk, hogy a jogállamisággal összefüggő, megalapozatlan állításokon alapuló viták megnyugtató lezárultáig szükséges a közigazgatási bíróságokról szóló törvény hatálybalépésének egyelőre határidő nélküli elhalasztása.

Erről szól ez a törvényjavaslat, és ehhez szeretném kérni az önök támogatását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalá-

sokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Vitányi István képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VITÁNYI ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mint az előbb államtitkár úr előadásából is hallottuk, az Európai Unió országai között sok helyen működik elkülönített közigazgatási bírósági szervezet jelenleg is.

A magyar jogtörténeti hagyományoktól sem áll távol ez a bírósági rendszer, hiszen az állam megnövekedett szerepvállalásának következtében mind jogalkotói, mind jogalkalmazói területen megalapozott igény támadt a társadalomban, hogy az állam és az állampolgárok közötti jogviták egy független, szakosodott, önálló fórum előtt kerüljenek megvitatásra, amely fórum biztosítja a közérdek és az egyéni érdekek egyensúlyában a jog uralmának érvényre juttatását a hatékony közigazgatás szem előtt tartásával. Ennek az elvárásnak a következményeként jött létre Magyarországon is a királyi közigazgatási bíróság, amelyet az 1896. évi XXVI. törvénycikk hozott létre. Elmondhatjuk tehát, hogy az állami túlhatalommal szemben ez a fórum volt az, amely biztosította az ügyek egyenlő elbánásának követelményét, tehát a jogállamiság egyik alapintézményeként funkcionált.

Sajnos mindannyiunk előtt ismert, hogy a kommunista diktatúra a demokratikus jogintézményeket leépítette, illetve megszüntette. Az állami túlsúllyal szembeni kontroll jogintézményeként működő közigazgatási bírósági szervezet sem lehetett ezalól kivétel. Szeretném kiemelni az 1949. évi II. törvény indoklását, amely elismerte, hogy a jogállam fogalmához hozzátartozott a közjogi bírászkodásnak az a rendszere, amelyben a közhalom és a jogkeresők között felmerülő közjogi jellegű jogviták eldöntése egy, a végrehajtó hatalmon kívül álló bírói szervezet hatáskörébe tartozik. Teljes mértékben érthetetlennek találtam azokat az ellenzéki hangokat, amelyek a közigazgatási bíróság ismételt létrehozásának hallatán a demokrácia végét vizionálták, miközben éppen ennek az intézménynek a megszüntetése jelentette korábban a jogállamiság lebontásának egyik alapvető elemét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Trócsányi miniszter úr már kormányzati szerepvállalását megelőzően is szakértője volt az önálló közigazgatási bírósági szervezeteknek, és szorgalmazta hazánkban történő ismételt létrehozását az ügyek szakszerűbb és hatékonyabb elbírálásának érdekében. A téma elismert szakértőinek konszenzusát maga mögött tudva, nemzetközi példákra és nemzetközi szervezetek által tett általános ajánlásokra alapozva, továbbá a magyar jogtörténeti hagyományokat figyelembe véve az igazságügyi tárca benyújtotta a közigazgatási bírósági szervezetrendszer és személyi állomány kiépítésére irányuló törvényjavaslatát. A kormány felkérte az elismert jogásziprofessorokból álló Velencei Bizottságot, hogy vizsgálja meg a javaslatot, és tegye meg észrevételeit.

A testület elemezte az új rendszerre vonatkozó szabályokat, és közzétette ajánlásait. Az észrevételek teljes körű beépítésével a magyar Országgyűlés elfogadta a közigazgatási bíróságok függetlenségét biztosító további garanciákról szóló törvényjavaslatot. Annak ellenére, hogy a magyar kormány és a magyar parlament eleget tett minden, jogilag alátámasztott változtatási javaslatnak, az alaptalan brüsszeli nyomásgyakorlás továbbfolytatódik. Míg a brüsszeliták figyelmét elkerülve vannak olyan uniós országok, ahol a nemzetiségek jogai, valamint egyéb alapvető eljárási és anyagi jogi alapelvek két lábbal kerülnek tiprásra, addig a legszigorúbb jogállamisági szűrőn átesett jogrendszerek továbbra is támogatások keresztüztüében állnak. A kettős mérce ellenére a párbeszéd nem szakadt meg, szükség van további egyeztetésre.

Erre való tekintettel a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a Kbtv. hatálybalépésének elhalasztását a Magyarországot ért megalapozatlan jogállamisági kritikákkal kapcsolatos viták megnyugtató lezárásáig. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vitányi képviselő úr. Most megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sajnálom, hogy éppen nem az igazságügyi tárca az, aki most képviseli ebben a vitában a kormány álláspontját. Úgy látom, államtitkár úr is egyetért velem e tekintetben. *(Dr. Orbán Balázs: Én? Nem!)* Nyilván fura lenne, ha az a Trócsányi miniszter úr, aki mindenféle földi jót elmondott *(Dr. Orbán Balázs: Örülök, hogy itt lehetek!)* erről a közigazgatási bíróságokról szóló törvényjavaslatról annak idején itt a parlamentben, most itt állna, és neki kellene elmondani, hogy mégis visszavonjuk, illetve ideiglenesen elhalasztjuk e törvény hatálybalépését, amit egyébként a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom üdvözöl. Illetve nem azt, hogy elhalasztásra kerül, hanem azt, hogy nem kerül bevezetésre, és reméljük, nagyon bízunk benne, hogy soha nem is fog hatályba lépni ez a törvény, és soha nem fog bevezetésre kerülni.

Hogy miért is mondjuk ezt? Azért mondjuk, mert ha az ember megnézi, utána néz kicsit a közigazgatási bíróságok rendszerének és annak, hogy Magyarországon ennek milyen hagyománya van, akkor mindnyájan tudjuk, mint ahogy megtudtuk a miniszteri expozéból is, hogy létezett Magyarországon a közigazgatási bíróságok rendszere már a 19. század végén. Ha megnézzük ezt, és elővesszük adott esetben az egyetemi tankönyvünket, amit én nem voltam rest és meg tettem, akkor megismerhetjük, hogy mit is írnak az egyetemi tankönyvek a közigazgatási bíróságokról, amit valamikor a 19. század végén bevezettek Magyarországon. Mit ne mondjak, nagyon érdekes dolog ütötte meg a szememet, fel is olvasnám, hogy mit ír a Magyar állam- és jogtörténet tankönyv - egyébként

Csizmadia-Kovács-Asztalos írta *(Dr. Orbán Balázs: Nem ő írta!)* - az 1886. évi XXVI. törvénycikkről. „A közigazgatási bíróságokat elválasztotta a bírósági rendszertől, de a kormány saját felügyelete alatt központosította és a közigazgatási bíróságot a kinevezéseken, az előléptetéseken keresztül függő helyzetben tartotta.” Tehát ezt írja a tankönyv, hogy miért is hozták létre 1896-ban ezt a bíróságot.

Az áthallás elég erős a 21. században, a Fidesz-érában, amikor azt látjuk, hogy milyen erős központosítás, hatalom-központosítás van itt Magyarországon, és hogy a kormány miféle csúcshatalomra törekszik, miközben, mint láttuk, van egy rendszer, amit 2010 óta nem tud a kormány és a Fidesz maga alá bedarálni, ez pedig a magyar bíróságok rendszere. Egszerűen képtelen elfogadni azt a kormány és képtelen elfogadni a jelenlegi kétharmados parlamenti többség, hogy igenis léteznek még független bíróságok, igenis a bírák csak a törvényeknek vannak alárendelve, ezért úgy gondolták, hogy igenis létre kell hozni egy olyan új szervezetet, amely majd a kormányzati döntéseket fogja végrehajtani. Tehát ha elolvassuk az akkori tankönyvet, akkor egyértelműen összecseng a kép.

Valamikor a 19. században úgy gondolták, hogy a montesquieu-i hatalmi ágak szétválasztása meg fogja oldani ezt a problémát, és nem lesz kormányzati túlhatalom majd az igazságszolgáltatásban. Lám, az igazság már a 19. században rácafoltt, ezt nem tudták megoldani, és ezért kellett létrehozni olyan bíróságokat, amelyek teljesen függetlenek voltak a végrehajtói hatalomtól, a végrehajtói hatalom semmilyen formában nem tudta befolyásolni a bírák ítéleteit, és ezért hozták létre azokat a bírósági rendszereket, amelyek a 19. század közepén Európában gyakorlatilag mindenütt elfogadottak voltak, ahol nem volt ilyen befolyás. Majd ezen változtatott a 19. század legvégén a közigazgatási bíróságokról szóló törvény, ahol újra visszajött az, hogy lehetett befolyásolni bizonyos területekre szűkítve az ítélezéseket, mint ahogy írja az egyetemi tankönyvünk, a kinevezési rendszeren, illetve a bírák előmeneteli rendszeren keresztül.

De akkor felteszem azt a kérdést, hogy van-e szükség Magyarországon közigazgatási bíróságokra, amelyek teljesen önállóan, a bírósági rendszerből kivéve működnek. Akár azt mondom erre, illetve a korábbi vitákban is elmondtam már évekkkel ezelőtt is, hogy akár lehet is rá szükség, akár nem ördögtől való az, ha önálló közigazgatási bíróságok vannak.

(14.20)

De akkor működik ez jól, ha megfelelő garanciák biztosítva vannak a jogszabályban, hogy a végrehajtó hatalom nem tud beleszólni az ítékezésbe, teljes mértékben független lesz a végrehajtói hatalomtól a bírósági rendszer. És azt látjuk, hogy amikor ez a törvény bevezetésre került volna, illetve a parlament el is fogadta, hála istennek, hatályba nem lépett, de 170 évet lépett volna vissza Magyarország az európai jogfejlődésben, 170 évvel mentünk volna vissza az időben.

Amikor a miniszteri expozé volt ezzel a törvénnyel kapcsolatban, akkor Trócsányi László miniszter úr elmondta, hogy hazánk jogtörténetében kiemelkedő jelentőségű esemény részesei vagyunk, és a rendszerváltás nagy adóssága az, hogy létrejöjjenek a közigazgatási bíróságok, és a rendszerváltás mostoha-gyermeké volt a közigazgatási bíróság, hogy nem jöhetett korábban létre.

Ő a múlt nemes hagyományaira hivatkozott, és felidézett olyan szellemi kútfőket, akik őt arra sarkallták, hogy a közigazgatási bíróságokat be kell vezetni Magyarországon. Itt megemlíti többek között Boér Eleket, Martonyi Jánost és Szabó Józsefet, akik - mint ahogy mondta itt az expozében - több nyelven naprakészek voltak a közigazgatási bíráskodás nemzetközi irodalmában és a gyakorlatában.

Hát, ezzel szemben azt látjuk, hogy akire ő éppen hivatkozott, Szabó József jogtörténész... - és én megkerestem, hogy ez a Szabó József jogtörténész mit is írt a közigazgatási bíróságról, ha már Trócsányi miniszter úr őrá hivatkozott. Tehát ez már nem a tankönyv, hanem egy jogtörténeti tanulmánya Szabó József jogtörténésznek, aki elmondja az 1886. évi törvényekről, hogy a hatékony közigazgatási jogvédelem hiányáért, amit ez a törvény vezetett be, a hatékony közigazgatási jogvédelem hiányáért a történelmi felelősség a korabeli politikai elitet terheli. Nem merték követelni a hatékony közigazgatási jogvédelem egyetlen változatát sem. A magyar politika féltette a központi hatalmat egy jól működő, hatékony bírósági rendszertől, ezért vezették be a közigazgatási bíróságnak ezt a formáját, ami 1896-ban Magyarországon bevezetésre került.

És lám, jött a jó ötlet a Fidesz-KDNP részéről, ha ez megfelelt akkor, és jó volt akkor, hogy ne a független bírósági rendszer érvényesüljön, akkor ez milyen jó lesz nekünk is, hivatkozhatunk a történelmi hagyományokra, tradíciókra, és be fogjuk ezt vezetni, lám milyen jó lesz! Ezzel szemben azt látjuk, hogy óriási volt az ellenállás mindenki részéről, és még azt is tudjuk, hogy Handó Tünde is ezzel kapcsolatban egy közel húszoldalas pamfletet adott ki, amelyben első látásra még ő is rendkívüli mértékben bírálta a közigazgatási bíróságoknak a bevezetését. Ő sem értett ezzel egyet. Aztán persze - bizonyos nyomásra, gondolom - ezt a véleményét megváltoztatta, és utána már elfogadta, hogy legyenek közigazgatási bíróságok.

De miért van szükség - teszem fel újra a kérdést - közigazgatási bíróságokra? Miért kell ezt a rendszert megváltoztatni? Meghallgattuk itt többször, minden évben Handó Tündének a beszámolóját, amikor a bírósági igazgatási rendszerről beszélt, arról, hogyan működnek a bíróságok, a bíróságok igazgatása milyen szintű Magyarországon, és ezeken elmondta, már 2016-ban elmondta, hogy Magyarországon a közigazgatási bíráskodás kiemelkedően magas színvonalú az Európai Unió többi országához képest is. És elmondta azt is, hogy második helyen áll Magyarország, ahol a legjobban működik a közigazgatási bíráskodás rendszere a független magyar bíróságok

rendszerén belül. Ezt én hangsúlyoztam ki, de ez így működött.

Majd 2017-es beszámolójában pedig elmondta, hogy hatalmasat léptünk előre, hiszen Magyarország az első lett az Európai Unióban, itt a legjobb a közigazgatási bíráskodás, gyakorlatilag az egész Európai Unióban. Én nem gondolom azt, hogy olyan sok mindenben lennénk mi az elsők az Európai Unióban, és örülünk annak, és valóban büszkék lehetünk arra, hogyha a bíróságok ilyen jól dolgoznak. Ha a magyar bírák ennyire jól felkészültek, és valóban a magyar közigazgatási bíráskodás a legjobb az egész Európai Unióban, igenis büszkék lehetünk rá. És nem gondolom azt, hogyha felteszem újra ezt a kérdést, hogy van-e szükség új közigazgatási bírósági rendszerre, hogy le kellene bontani azt a rendszert, ami Magyarországon kiválóan működött az elmúlt két évtizedben. Nem hiszem, hogy azt le kell bontani.

És megkérdem azt, hogy a Fidesz, a kormány miért akarja ezt lebontani, ha ez kiválóan működik. Ha szakmailag az Európai Unióban az első helyen van a közigazgatási bírósági rendszer, ha szakmailag olyan jól működik, ha szakmailag nincs rá panasz, akkor miért kell egy teljesen új (*sic!*) rendszert megváltoztatni, teszem fel ezt a kérdést. Nyilván ennek csak és kizárólagosan politikai okai lehetnek, olyan politikai okok, amelyek alapján - amit már láttunk akkor, amikor a bírák kényszernyugdíjazásáról beszélünk, amikor ideterjesztették azt a törvényjavaslatot is - próbálták megfélemlíteni a független magyar bíróságokat, hogy igenis, ne olyan törvényeket hozzanak, amelyekről ők azt gondolják, hogy a törvényeknek megfelelőek, hanem igenis, a kormánynak megfelelő ítéletek születhessenek.

És bizony ebben a törvényben, amely most, hála istennek, nem fog hatályba lépni, és reméljük, hogy soha nem fog hatályba lépni, ez lehetőséget adott volna arra, hogy a kormány bizony komoly befolyást gyakorolhasson, és a lehetősége meglegyen, hogy befolyást gyakoroljon az ítélkezésre. Itt elsősorban arról a személykiválasztási folyamatról van szó, amelyről elmondta miniszter úr az expozéjában, hogy itt pedig át lesznek véve a bírák, és hogy ez milyen jó lesz, a közigazgatási bírák át fognak jönni.

Igen ám, csak hogy azt is láttuk, hogy nagyon sok helyen nem jelentkeztek a bírák arra, hogy átjöjjenek; illetve, amikor Handó Tünde beszámolt róla, hogy körülbelül hány bírót várható, hogy átjön, meg azt is megtudtuk a minisztériumtól, hogy hány főből fog állni a közigazgatási bíróság, akkor láttuk azt, hogy messze a felét sem fogja kiadni az ítélkező bíráknak a létszáma ezeknek a közigazgatási bíróságoknak a rendszerében. Gyakorlatilag olyan kiválasztási rendszer került be ebbe a törvényjavaslatba, amely aztán törvénnyé is változott, olyan kiválasztási rendszer, ami arra determinálta a bíróságokat, hogy a jövőben gyakorlatilag kizárólagosan bírói rendszeren kívülről, a közigazgatásból töltsék fel a megüresedő bírói álláshelyeket, illetve azokat az álláshelyeket, amelyek nem kerülnek 2020. január 1-jével felállításra, azokat a bírói álláshelyeket kívülről fogják feltölteni. Itt pedig

körülbelül a bíróságoknak a kétharmada került volna be kívülről.

A törvény szövegében egyértelműen benne van, és meg vannak nevesítve, ha jól emlékszem, a 81. §-ban azok az intézmények, ahol az ott dolgozókat előnyben kell részesíteni a többiekkel szemben. Kik ezek? Nyilván a minisztériumokban, a miniszteri szerveknél, a kormányhivatalokban dolgozók, az ügyészségen dolgozók, tehát azok, akiket folyamatosan a kormány a kétharmados többség tudatában gyakorlatilag maga alá begyűrt, és az ezekben dolgozó emberek, akik abban szocializálódtak, hogy nekik bizony teljesíteni kell a miniszter elvárásait, bizony meg kell felelni a kormány elvárásainak, mert azonnal elveszthetik az állásukat, ha ezt nem teszik meg. Így lehet befolyásolni azt, hogy kiket válasszanak ki.

Olyan pontrendszer dolgoztak ki a bírák előmeneteli rendszerébe, illetve felvételi rendszerébe, ami teljesen egyértelműen... - és utána önök elmondták volna, hogy teljesen legálisan, hát ez a törvény, ezt kell alkalmazni, hogy a kívülről jövők előnyt élveznek, méghozzá a pontszám során olyan előnyt, ami gyakorlatilag behozhatatlan. És hozta volna azt a rendszert is, hogy gyakorlatilag belülről a bírósági titkárok és fogalmazók soha nem lehetnek volna bírák, mert a kívülről jövők mindig előnyt élveznének a pontszámok alapján. De ha nem, akkor ott van még utolsó vétojogként az igazságügyi miniszternél az a lehetőség, hogy bármikor megvétőzhatja egy-egy bírospiránsnak a kinevezését, még akkor is, ha az arra alkalmas közigazgatási bírói tanács őt választotta a legalkalmasabbnak és szakmailag a legjobbnak, még mindig egy indoklás mellett a miniszter azt mondhatja, hogy neki bármilyen oknál fogva nem tetszett ennek a bírának a hozzáállása, számára nem volt meggyőző a szakmai tudása, és leírja 3-4 mondatban, hiszen csak egy indoklást kell hozzátenni, és már nem ő lesz felterjesztve a köztársasági elnök irányába, és nem ő lesz kinevezve bírónak.

Tehát ily módon a kormány gyakorlatilag folyamatosan a saját embereivel tudja feltölteni ezeket a bíróságokat, és semmiféle megnyugtató fék nem lett beépítve ebbe a rendszerbe, még akkor is, ha a Velenicei Bizottság a kritikai érveit többször elmondta önöknek, mégsem lett beépítve minden szinten. Bizonyos szinten be lett, de alapjaiban nem nyúltak hozzá, és alapjaiban ma is megvan arra a lehetőség, hogy olyan csapatot állítsanak össze, amely majd nem a törvénynek, hanem elsősorban miniszteri elvárásoknak fog megfelelni. Ez a legnagyobb problémája ennek a törvénynek, ezért nem volt támogatható ez a törvény.

(14.30)

A legfőbb aggályaim tehát még egyszer elmondanám. Az ügyek politikai befolyásolása lehetőség lett volna, és szerintünk a jogállamiság újabb bástyája dőlt volna le, a bírói függetlenséget csorbította volna nagymértékben. Rossznak tartjuk az egységes

bírósági szervezet megbontását, ezt az új rendszer el-távolítja, az igazságszolgáltatást az ügyfelektől, mert térben is egészen távolra fognak kerülni. Nem lesz egységes a bírói pályázati rendszer, lehetőség lesz a bírói posztok politikai alkalmasság szerinti betöltésére, és a közigazgatásból jelentkezők már megtanultak azonosulni ezzel a politikai rendszerrel.

Ezek azok a legfőbb okok, amik miatt számunkra ez a törvény elfogadhatatlan, és nagyon örülünk annak, hogy ez most nem kerül bevezetésre, és reméljük, hogy ez örökre elhalasztásra kerül. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Déjà vu érzésem volt, a jobbikos felszólalás olyan volt, mintha fél évvel ezelőtt a közigazgatási bíróságok felállításáról szóló törvényjavaslat vitájának a felszólalását hallgathattuk volna végig. Képviselő úr, nem erről szól a törvény, hanem hogy elhalasztjuk.

A KDNP-frakció azt gondolja, hogy helyesen kezdeményezte a kormány a közigazgatási bírósági rendszer bevezetésének határidő nélküli elhalasztását, mert azt látjuk, hogy ennek a bevezetése olyan nemzetközi vita kereszttüzében állt, amely alkalmas lett volna arra, hogy politikai hadszíntérré változtassa esetleg a bírói hivatalokat, illetve a bírói függetlenséget nemzetközi politikai befolyásolásra használják, és nyilvánvalóan veszélyes terepre tévedt volna itt a politikai hadszíntér. Nyilvánvalóan ezek a sorozatos nemzetközi támadások teljesen alaptalanok *(Derült-ség az ellenzéki pártok soraiban.)*, hiszen, mint ahogy ezt már államtitkár úr is elmondta, a közigazgatási bíróság teljes mértékben megfelel az európai sztenderdeknek és a jogállamisági követelményeknek, tehát ebben nem is merülhet fel kérdés.

Megütötte a fülem jobbikos képviselőtársam két mondata. Az egyik az, hogy ha valami olyan dologhoz, ami régen működött, visszanyúlunk, akkor visszaveti a jogrendszerünket 170 évvel. *(Dr. Gyüre Csaba: Nem ezt mondtam!)* Mi konzervatív politikusokként úgy gondoljuk, hogy ha valami jó dolgot korábban egyébként ez az ország használt, és az ország hasznára vált, és az embereknek alapvetően a javára szolgált, akkor ahhoz érdemes sokszor visszatérni. A konzervatív politika egyik alapfeltétele, hogy a múltat nem eltörölni akarjuk, hanem tanulni belőle, és ami értékes, ami jó, azt felhasználni belőle. Tehát én nem értem, hogy miért gondolja, hogy ez visszavetette volna az európai vagy a magyar jogrendet bárhány évvel is.

A másik, ami megütötte a fületem képviselőtársamtól, hogy azt mondta, hogy a bírói ítélezésben, függetlenségben elsők vagyunk az Európai Unióban. Semmiben nem vagyunk elsők, milyen jó, hogy ebben

elsők vagyunk, ezt őrizzük meg. Képviselőtársam, legyen büszke az eredményeinkre, sok mindenben vagyunk elsők az Európai Unióban. Például a családtámogatások rendszerében elsők vagyunk, a GDP-arányos családtámogatásban, például az egyházi közösségek támogatásában elsők vagyunk az Európai Unióban, például egyébként a gyermekes támogatásokban vagy a rászorultságalapú támogatásban elsők vagyunk az Unióban (*Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiból.*), például az elmúlt években megtörtént adócsökkentések mértékében is az elsők vagyunk az Unióban, nálunk csökkentek legjobban az adók.

Tehát van olyan eredmény, amire büszkék lehetünk. Az a célunk, hogy 2030-ban az Európai Unió öt legélhetőbb országa közé kerüljünk, de már most is vannak olyan eredmények, amire érdemes pártállástól függetlenül büszkének lenni. Ezért nyilvánvalóan vannak olyan dolgok, amiben elsők vagyunk az Európai Unióban. Nekünk nem az a célunk, hogy az Európai Unióban legyünk feltétlenül elsők, hanem hogy a magyar embereknek folyamatosan javuljanak az életkörülményei, és minél jobb legyen a helyzet Magyarországon.

Visszatérve a törvényjavaslathoz, mi helyesnek látjuk azt, hogy a nemzetközi, sajnos jelentős politikai érzülettel átitatott vita keresztüzében a kormány az elhalasztás mellett dönt, a KDNP-frakció ezt támogatja. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Országgyűlés! Manfred Weber, az Európai Néppárt frakcióvezetője és európai bizottsági elnökjelöltje azt nyilatkozta, idézem szó szerint: „El sem fogadnám az Európai Bizottság elnöki tisztjét, ha arra a Fidesz szavazataival választanának meg.”

Ez nem jelent különösebb fordulatot, a frakcióvezető már korábban is kritizálta a Fideszt, és nyilatkozata tökéletesen beleillik abba az eseménysorba, ami a Fidesz Európai Néppárton belül való felfüggesztéséhez vezetett. Ami változott azonban, az a Fidesz harci kedve az Európai Néppárttal szemben. Míg korábban nem voltak hajlandók semmit tenni, hogy a magyar kormányt ért kritikákat átgondolják, a túlkapásaikat, a törvénytelenégeket orvosolják, addig most látványosan tesznek néhány olyan lépést, amely célja nem más, mint hogy az Európai Néppárt megtűrt, elviselt tagjai maradhassanak.

Ilyen lépés az előttünk fekvő javaslat is. A közigazgatási bírósági rendszerről eddig is tudtuk, hogy azok a Fideszhez hű politikai bíróságként működnek, amelyben az lesz bíró, akit a miniszter akar, addig, amíg a miniszter akarja, és ezek a bírók úgy fognak dönteni, ahogy azt a miniszter akarja. Így rakták

össze a konstrukciót. Ezen modelljük mellett a végletekig kitartottak, egészen mostanáig, hiszen a jelen javaslat határozatlan időre elnapolja a közigazgatási bírósági rendszer bevezetését. Ez egyrészt üdvözlendő, hiszen így még egy kicsit hosszabb ideig nem a Fideszbíróságok lesznek azok a szervek, amelyek döntenek például a közpénzekkel kapcsolatos adatok kiadásáról, és azért is, mert a jelen javaslat alapján nem szüntetik meg a munkaügyi bíróságokat Magyarországon, amely bíróságokra egyébként ebben az országban, tekintve a munka törvénykönyvét és a kormány hozzáállását, igen nagy szükségük van a kiszolgáltatott munkavállalóknak.

A jogalkotó azonban azt a megoldást választotta, hogy a közigazgatási bíróságokról szóló törvény bármikor hatályba léptethető állapotban marad. A Fidesz bármikor egy csapásra visszahozhatja azokat, amikor a politikai környezet éppen megengedőbb velük szemben. A javaslat indoklása szerint a halasztásra azért van szükség, hogy annak bevezetése ne hátráltassa a Magyarországot ért megalapozatlan jogállamisági kritikákkal kapcsolatos viták megnyugtató lezárását. Az lenne a kérdésem államtitkár úrhoz, hogy ezt így hogy. Tehát most vagy megalapozatlan jogállamisági kritikák vannak, és akkor nincsen semmi értelme ennek a törvényjavaslathoz, vagy megalapozott kritikák vannak, ezért behoznak egy törvényt, hogy ezeket a kritikákat lecsillapítsák, esetleg korrigáljanak, és mintegy ezzel a törvényjavaslattal beismerik, hogy picit túltolták ezt a biciklit az elmúlt időszakban.

Az indoklás azért is nonszensz, hiszen azzal a törvénnyel, amit most behoznak, saját maguk megsértik a saját Alaptörvényüket, tehát alkotmányellenes ez a javaslat, hiszen az Alaptörvénybe beleírták, hogy kell legyen ilyen bírósági rendszer, ezzel a törvényjavaslattal pedig az alkotmánnyal szembemennek, hiszen ennek a bírósági rendszernek a felállítását most elhalasztják. Az Alaptörvényben lesz és van közigazgatási felsőbíróság, az életben pedig nem lesz. Nem mintha nagyon aggódnék érte, hogy ezt gyorsan reparálják, de azért tényleg egy erőteljesen pikáns szituáció az, amikor a megalapozatlan jogállamisági kritikákat egy olyan javaslattal kívánják orvosolni, ami maga is egyébként alkotmányellenes ügy, ahogy van.

De lássuk, hogy mik lehetnek a valódi okok, hiszen napsütéses vagy esős hétfőre esik, mondjuk, valamelyik parlamenti nap, az végül is mindegy is. Pont a ma megszavazott adócsökkentési javaslatuk mutatja, hogy hogyan képes ez a kormány egy nap alatt vagy másfél nap alatt bármilyen törvényt megváltoztatni. Tehát ennek a törvénynek az elfogadása esetén is, mondjuk, jövő héten hétfőn vagy a következő héten hétfőn visszahozhatják, és újra hatályba léptethetik. Körülbelül ennyit ér alkotmányjogilag ez a törvényjavaslat. Kérdés az, hogy politikailag mi az oka ennek a törvényjavaslathoz, és ez az ok vajon meddig áll fenn.

Két okot biztosan lehet látni. Az egyik az, hogy az önk listavezetője Trócsányi miniszter úr volt az európai parlamenti választásokon. Elég kellemetlen lehet ügy, mondjuk, egy fontos és súlyos, mondjuk,

igazságügyi vagy valamilyen más meghatározó európai biztosi posztot kérni neki, hogy közben az általa beterjesztett, pátyolgotott és kétszáz alkalommal megvédett törvényjavaslat az, amelyik egyébként az Európai Unió nemcsak Bizottságának, Parlamentjének és tagállamai többségének is a zsebében a bicskát kinyitotta. Tehát nyilván nem egészen kellemes tárgyalási alap lehet ez a jelen szituáció, tehát van benne nagy valószínűséggel egy egyszerű személyi kérdés, hogy amíg az európai bizottsági posztokon való marakodás zajlik épp a kormányzó pártok között, addig ezt a törvényjavaslatot felfüggesztik, hogy ne érje szó a ház elejét.

(14.40)

Ebben az esetben valószínűleg a személyi kérdések lezárulta után, remélhetőleg még nem a nyári rendkívüli ülészakában, de valószínűleg ősszel már újra be is fogják tolni a biciklit, és vissza fogják hozni ide ezt a remek törvényjavaslatot hatályba léptető másik javaslatot.

A másik lehetőség, ami viszont minden magyar állampolgár bőrére megy, mert az előbb itt szerintem a lőtéri kutyán kívül nem sok mindenkit érdekelt, hogy bizonyos személyi kérdésekben milyen pozíciókat fog melyik politikusuk elérni, az az Európai Unió következő hétéves költségvetése, az Európai Unió Magyarországnak szánt támogatásának a sorsa, amiről már most tudjuk, hogy jelen állapotban mintegy 25 százalékkal alacsonyabb bázisról indul Magyarország, mint ahogy eddig megszokhattuk, és természetesen a jelenlegi politikai pozíciója is Orbán Viktornak, amibe a politikájával belesodorta vagy belevitte Magyarországot is, nem sok jót irányoz elő az ország számára. Ha ez a valódi ok, hogy addig, amíg az Európai Unió a következő költségvetését el nem fogadja, és amíg egyébként képesek lesznek esetleg további óriási károktól megmenteni az országot, hogy még kevesebb forráshoz jussunk, vagy esetleg egyáltalán ne jusson Magyarország európai uniós forráshoz, addig báboznak ezzel a törvényjavaslattal. Hiszen Manfred Weber, CDU-s, néppárti és kereszténydemokrata politikusok tucatja nyilatkozta azt, hogy továbbra is ragaszkodni fognak ahhoz, hogy európai uniós tagállam csak akkor kapjon a közös pénzből, ha az úgynevezett jogállami kritériumoknak megfelel. Ez már nyilván érthetőbbé teszi az önök törvényjavaslatának indoklását is.

Nyilván Magyarországgal szemben nemcsak a közigazgatási bíróságok tényleg feudális típusú viselkedése az egyetlen kritika, számtalan eljárás folyik az országgal szemben más ügyben is a kormány miatt, és azért nem mennék el szó nélkül a mai nap másik slágertémája, az MTA bedarálása mellett sem, mert azt gondolom, ez is meg kell hogy érkezzon, mert épeszű európai ország illet egyébként nem csinálhat, amit önök most csinálnak a Tudományos Akadémiával.

És van még mellette számos olyan ügy, ha jól értem, a tankönyvpiac kérdése is, ahol vagy visszakozni

fognak, vagy átmeneti megoldással elbábozzák, hogy minden rendben van. Ez utóbbi esetben, ha a költségvetés megszavazása a kérdés, akkor egészen akár egy évvel is csúszhat vagy még többel is a közigazgatási bíróságok felállítása, hiszen a jelenlegi számítások szerint a 2020-as évre simán át fog tolni az az Európai Parlamentben és Bizottságban, illetve a Tanácsban zajló folyamat, amelynek végén a költségvetést el lehet majd fogadni. Meglátjuk, melyik lesz a valós.

A problémánk csak az, hogy továbbra is, és most megkímélek mindenkit attól, hogy a Gyüre Csaba által elmondott sok-sok szakmai érvelés még egyszer felsoroljam, de a tény az, tisztelt képviselőtársaim, hogy a megalapozott jogállami kritikák pontosan arról szólnak, amiről talán a Gyüre Csaba által idézett tankönyv utólag beszámolt a múlt századi hasonló bíróságok tekintetében, hogy gyakorlatilag rendszerszerűen egy miniszterhez, a kormányhoz személyében kötődő, kiszolgáltatott, nem független bírósági szervezet kívánnak létrehozni, egy feudális függelmi viszonyban lévő igazságszolgáltatási szervet, amelyik olyan apró dolgokban fog csak dönteni, mint a közigazgatás - akár a kormány által hozott - saját döntéseinek felülvizsgálata, éppen a választások vagy a választások tisztaságával kapcsolatos kifogások elbírálása, vagy éppen azok a munkaügyi kérdések, amik minden egyes állampolgár mindennapjait érinthetik, a saját életüket. Nyilvánvalóan ezt a javaslatot meg fogjuk szavazni, csak szeretném a közvélemény figyelmét arra azért felhívni, hogy itt egy kőkemény Barba-trükköt látunk éppen, és ez a Barba-trükk csak addig fog tartani, amíg a Fidesz valódi politikai érdeke, illetve az ezt kiváltó okok fennállnak. Nagyon reméljük, hogy ez hosszasan így lesz. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! Nem ismételném el azokat a jogi érveket részletesen, amiket tanult jogász kollégák itt elmondtak az imént, mármint képviselő-kollégák, én csak áhítattal nézem az ő szaktudásukat, és inkább a színikritika műfajában mondanám el a hozzászólásomat, mert legyen világos, ez egy színház. Nem kell ezt az egészet komolyan venni, drága képviselőtársaim! Önök egy színdarabot játszanak ma a parlamenttel, azt is rendkívül gyenge színvonalon, nem esélyesek Oscar-díjra, legfeljebb egy Arany Málnára. Megpróbálják előadni azt, hogy van itt egy csodálatos, zseniális, nagyszerű törvényjavaslat, ámde a világ értetlen. A világ nem érti meg a mi lelkünket, nem érti meg az önök csodálatos, nagyszerű törvényjavaslatát, és azt kell mondanom, hogy sajnos még ezt az állítást is csak a valóság talajáról messzire rugaszkodva tudják igazolni.

Hiszen mi is a helyzet? Azt mondja itt nekünk államtitkár úr, hogy a Velencei Bizottságnak voltak itt

mindenféle kifogásai, de azt mi megoldottuk. Tisztelt Államtitkár Úr! Nem mondom, hogy semmit sem, mert ez nem igaz, mert egy szokás szerint szakmai előkészítés nélküli rapid törvénymódosítással néhány ponton valóban végrehajtottak kozmetikai változásokat a törvényen, de a lényegi ügyek nem változtak. Továbbra is kerülhetnek be az államigazgatásból bírák bírónak a közigazgatási bíróságba, akár bírói gyakorlat nélkül is, még a közigazgatási bíróság vezetője is odakerülhet, minden bírói gyakorlat nélkül. (Dr. Orbán Balázs közbeszól.) Ugyanakkor továbbra sem akadályozza meg az igazságügyi minisztert semmi abban, hogy maga válogasson a bírók közül, és maga válasszon, hogy kiből lesz közigazgatási bíró, és kiből nem lesz, hogy csak a legfontosabbakat említsem.

Ez nyilvánvalóan nem egy független bírósági szervezet, ez egy pártbíróság, amit önök azért hoznak létre, hogy az önöknek kínos államigazgatási, környezetvédelmi vagy éppen gyülekezési joggal vagy választási joggal kapcsolatos ügyekben ez a bíróság hozza meg a döntéseket.

Értem, hogy kellemetlen, hogy a Kúria itt-ottamott még önök ellen dönt ebben vagy abban az ügyben. Ezt szeretnék megoldani, kell egy kényelmes Pátyi-bíróság. Tényleg, szegény most erre készül már mióta, aztán mégse lesz belőle hirtelen legfelső közigazgatási bírósági elnök, vagy hogy a bánatba' hívják. Hát, csak sajnálni tudom... Szóval, mindegy, azt akaram mondani önöknek, a lényeg az tehát, hogy létrehoznak egy kellemes bíróságot, kellemes elnökkel, kellemesen kinevezett államigazgatási emberekkel és gondosan kiválogatott, önöknek megfelelő bírókkal. Ez minden, csak nem független bíróság, minden, csak nem jogállam.

Arra, hogy most ennek a kis színjátéknak mi áll a háttérben, erre képviselő úr, Harangozó képviselő úr kiválóan rávilágított. A választási kampányban elképesztően kemények voltak, mint a vídia. Weber úr alkalmatlan volt, aki nem szereti önöket eléggé, a Néppárt balra sodródó, sorosista, gyurcsányista összeesküvés részévé vált. Most így, a választás után hirtelen rájöttek, hogy mégsem Salvini lett az erős ember az Európai Parlamentben, mégiscsak a Néppárt maradt a legnagyobb képviselőcsoport, és mégiscsak jobb belül lenni a nagy képviselőcsoporton, minél nagyobb, annál jobb, annál több védelmet tud önöknek nyújtani. Tekernek most ezerrel, és megalázkodnak annak érdekében, hogy hátha mégis visszaszeretik önöket a Néppártba, hátha vannak ott olyan politikai opportunisták, akik néhány látszatengedményért hajlandóak önöket visszafogadni.

Plusz még hozzá valóban abban a kellemetlen helyzetben vannak, hogy minden hír szerint abból a Trócsányi miniszter úrból akarnak uniós biztost csinálni, aki ma nem is tette itt tiszteletét, bár a törvény betervezésekor onnan hosszasan okított mindannyiunkat a közigazgatási bíróságok nagyszerűségéről (A szónoki emelvény felé mutatva.), szóval, Trócsányi Lászlóból kívánnak uniós biztost csinálni, csak egy kicsit nehéz lesz megszerezni az Európai Parlamenttől

egy olyan igazságügy-miniszter számára a jóváhagyást, aki egyébként lábbal (Dr. Vitányi István közbeszól.) tiporja a jogállamiságot.

Azt kell tehát önöknek mondanom, hogy értem természetesen ezt a szándékot, ez egy derék, tiszteséget abszolút nélkülöző, ámde egyértelmű politikai szándék - csak hát hülyének tetszik nézni mindenkit, mint mindig. Azt gondolják, hogy mi most itt el fogjuk hinni, hogy ezt komolyan gondolják? Ha komolyan gondolnák, akkor egyrészt valóban megfogadták volna a Velencei Bizottság javaslatait, nem egyiket-másikat, hanem mindegyiket. Akkor rögtön nem lenne nagy nemzetközi negatív visszhang az EU-tól az ENSZ-en keresztül a Velencei Bizottságig, az Európa Tanácsig mögötte, ha egy tisztességes jogszabályt raktak volna le.

(14.50)

De ha erre nem képesek vagy nem hajlandók, akkor a minimum az lenne, hogy vonják vissza az eredeti törvényjavaslatot. Ne felfüggeszék! Majd meglátjuk, meg majd megfigyeljük, hogy hogyan viselkedsz; ha jól viselkedsz, majd még beveszünk esetleg a közigazgatási bíróságba - értjük azt is, hogy ez a nyomásgyakorlásnak egy módja. A felfüggesztés szemfényvesztés, átverés, az csak arra szolgál, hogy az önök valódi szándékait úgy-ahogy megpróbálják elrejtteni. Most szólok: nem fog sikerülni, tehát attól óvom önöket, hogy ne higgyék el a saját propagandájukat. Brüsszelben, Strasbourgban nem hülyék vannak, akik önöknek bedőlnek, akiket a pávatánccal át lehet verni. Mindenki érti, hogy miről szól ez a történet, és azt kell mondanom, hogy ez egyrészt szánalmas, másrészt pedig nem old meg semmit. Köszönöm szépen. (Taps az ellenzék soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a lehetőséget, tisztelt elnök úr. Én azt gondolom, hogy már most érdemes volt részt venni ebben a vitában, és meghallgatni a vita eddigi felszólalásait.

Valóban, az nyilvánvaló, hogy az ellenzék örömmel fogja megszavazni ezt a törvényjavaslatot, és éppen ki lehetett volna indulni abból is, hogy örüljünk annak, hogy a kormány belátta, hogy tévedett, odafigyelt a nemzetközi kritikákra, önkritikát gyakorolt, és a távoli jövőbe halasztotta a hatályba léptetését ennek a jogszabálynak - de pontosan tudjuk, hogy nem erről van szó. De a vita már olyan szempontból is értékes volt, államtitkár úr, hogy hallhattunk a kormány nyitottságáról a nemzetközi bírálatok kapcsán, még ha azt meg is jegyezték, hogy alaptalan bírálatokról van szó, illetve hallottunk brüsszeliták érthetetlen támadásáról és sok egyébéről.

Egy kicsit Nacsa képviselő úr értetlenkedett is, hogy Gyüre Csaba képviselő úr miért adott egy nagyon részletes szakmai bírálatot az elkülönült közigazgatási bíróságok kapcsán; hát erre pontosan azért volt szükség, mert tudjuk mindannyian, hogy itt nem elhalasztásról van szó, hanem egy politikai taktikai célokat szolgáló visszavonulásról.

Emlékezzenek a saját szavaikra, államtitkár úr, illetve Nacsa képviselő úr; én is azt gondolom, hogy őszi folyamán, körülbelül szeptember magasságában majd önöket fogjuk hallgatni annak kapcsán, hogy mennyire indokolt mégis hatályba léptetni ezt a jogszabályt, úgyhogy akkor majd hasonlítsák össze a mostani felszólalásaikat azzal.

Illetve a nemzetközi bírálatok kapcsán mutatott nyitottságot majd szeretnénk látni a mai utolsó napirendi pontnál is, amikor az MTA kutatóintézet-hálózatának erőszakkal történő elvétele kapcsán megemlítem önöknek azt a nagyon komoly, példátlan nemzetközi tiltakozást és az MTA felé kifejezett szimpátiát, amit ebben az ügyben jogosan megtapasztalhattunk.

Én is sajnálom, hogy nincs itt Trócsányi miniszter úr; valóban egy igen hosszú, egyébként önmagában értékes jogtudomány-történeti mértékkel mérhető exposé adott elő a közigazgatási bíróságok kapcsán. És azt kell mondanom, hogy én Trócsányi miniszter úrnak még az előmeneteléhez kapcsolódóan el is hiszem, hogy ő tényleg hiit abban, hogy szükséges vagy jó dolog lehet bevezetni az elkülönült közigazgatási bíróságokat, és ez valóban nem egy eredendő elvetendő dolog, nem egy ördögtől való dolog, volt ennek előképe, és meg is lehetne csinálni olyan megfelelő garanciákkal, amiket egyébként az LMP mindig elmondott, már 2016-ban is, annak idején, amikor először ezzel próbálkoztak. De pontosan tudjuk, hogy itt nem erről volt szó, a kormány részéről egy hatalomtechnikai eszközként kívánták bevezetni ezt az átalakítást, annak a megfelelő következményeivel, amit Gyüre Csaba képviselő úr igen részletesen elmondott.

De érdemes visszagondolni, ha a kormány nyitottságáról beszél az államtitkár úr, hogy mi történt itt 2016-ban. 2016-ban próbálkoztak először, hogy bevezessék az elkülönült közigazgatási bíróságokat, és akkor éppen a kétharmad birtokában nagyon nyitottak voltak ezekre a bizonyos garanciákra, de akkor mégsem sikeredett ez, az ellenzék ezt elutasította, nem sikerült megoldani, majd 2018-ban már ismételen a teljes erejük birtokában, kétharmaddal olyan szinten söpörtek le vagy hagytak figyelmen kívül minden kritikát, illetve az LMP által is benyújtott módosító javaslatokat kivétel nélkül lesöpörték, hogy ezzel mutatták meg önök a valódi nyitottságukat. Teljesen egyértelművé tették ilyen módon, hogy semmi nem érdekli önöket, kizárólag egy hatalomtechnikai eszközként kívánták ezt az új rendszert bevezetni, hogy az amúgy is meglévő túlhatalmukat tovább erősítsék, gyakorlatilag a rendszerben lévő maradék fékeket is próbálják kiküszöbölni.

Valóban, itt volt egy kis megbicsaklás, ahogy a képviselőtársam is említette, 2019 tavaszán a Velencei Bizottságnak a megjegyzései kapcsán bejött egy gyors módosítás, tehát a Velencei Bizottság is megállapította, hogy amit a kormány elfogadott, ami módosítást elfogadtak önök, az gyakorlatilag csak egy kozmetikázás volt, és igazából érdemben azokat az aggályokat nem küszöbölte ki. Tehát ilyen szempontból sem tettek akkor önök érdemi lépéseket.

Az LMP már 2016-ban, illetve ennek a vitának a több korábbi szakaszában is rengeteg módosító javaslatot nyújtott be, és meg is fogalmazta azokat az elvárásokat vagy azokat a garanciákat, amelyekre szükség lenne.

Mi azt mondjuk, hogy ha önök kellő nyitottságot mutatnak vagy próbálnak végre nem taktikázni, akkor most ne egy ilyen bizonytalan jövőbe történő elhalasztás mellett döntsenek, hanem vonják vissza ezt a javaslatot, ugyanakkor ha annyira fontosnak tartják az elkülönült közigazgatási bíróságok rendszerének kialakítását, akkor ezt tegyék meg egy új javaslat formájában, ahol beépítik ezeket a rendkívül fontos garanciákat. Olyan garanciákkal megerősített rendszert kell kialakítani, amely biztosítja azt, hogy ez az új rendszer nem a kormány hatalomgyakorlását és a túlhatalmának további erősítését kívánja szolgálni. Ehhez nyilvánvalóan szükség van arra, hogy az igazgatási irányítást ne adják az igazságügyi miniszter, egy kormánytag kezébe. Rendkívül fontos az, hogy a miniszter az önök által beterjesztett javaslatához képest ne rendelkezzen ilyen széles jogosítványokkal annak kapcsán, hogy ki lehet ennek az új bíróságnak a tagja.

Olyan szabályozásokra lenne szükség, amelyek kizárják, hogy túl kevés megfelelő bírói gyakorlattal rendelkező személy jelenjen meg. A képviselő úr is pontosan említette azt, hogy megállapította az igazságügyi miniszter, hogy 300 bíróra lenne szükség, ugyanakkor csak 120 jelenlegi bíró menne át az új bíróságokra, és a maradék 180 főt gyakorlatilag az igazságügyi miniszter nevezné ki. Tehát kétharmados többségben lenne a bíraskodási gyakorlat nélkül megjelenő új bírónak a száma, ami egészen elképesztő bizonytalanságot jelentene.

Elmaradt szintén az összeférhetlenség szabályozása. Tehát megtörténhetett volna olyan eset, hogy a közigazgatásban még eljáró szakemberként később egy bíró a saját ügyével szembesül - ez elképesztő elmentmondás lenne. És hasonlóképpen mi javaslatot tettünk konkrétan arra, hogy olyan kizáró tényezőket, olyan összeférhetlenségi szabályokat állapítsunk meg, ami megint csak egy garancia, hogy nem politikai indíttatásból odatelepitett szereplők fognak döntéseket hozni. Tehát mi konkrétan megfogalmaztunk egy javaslatot, hogy korábbi miniszteri biztosok, politikai pártok vezető funkcionáriusai, Országgyűlés által kinevezett funkcionáriusok ne kerülhessenek a testületbe - ezt is önök elutasították.

Az sem volt leszabályozva, hogy ez a közigazgatási bíróság milyen ügyekkel foglalkozhatna egyértel-

műen, tehát ki kellett volna zárni, hogy ne kerülhesenek át oda bármilyen témában politikailag kényes kérdések - önök ezt a szabályozást is elmulasztották.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Szintén nem volt meg a rendszerben a transzparencia, tehát a pályázatok elbírálásának a szükséges transzparenciája, erre is nyújtottunk be javaslatot - önök ezt is lesöpörték.

Nem a legfontosabb problémaként jeleztük, de a regionális leosztást sem tartottuk alkalmasnak, mindeképpen szükségesnek tartottuk volna, hogy a megyeszékhelyeken legalább legyenek ítélkezési pontok.

Tehát összességében mi arra szeretnénk felhívni az önök figyelmét, hogy ez egy politikai látszatintézkedés, nyilván egy taktikai visszavonulás, és mi tartunk attól, hogy önök ezt néhány hónapon belül újra vissza fogják hozni az Országgyűlés elé, és a hatályba léptetést meg fogják tenni.

Mi azt szeretnénk, hogy inkább vonják vissza véglegesen. Ha önök most egyetértenek, akkor vonják vissza ezt az intézkedést, és nyújtsanak be egy valóban megalapozott javaslatot.

Ismét szeretném önöket kérni, államtitkár úr, hogy a mai utolsó napirendi pontnál bizonyítsák be, hogy önöknek számítanak a megalapozott és jogos nemzetközi jelzések és kritikák. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat. Folytatjuk a munkánkat.

A Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka Tordai Bence képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tavaly november 5-ére kaptunk egy meghívót az Igazságügyi Minisztériumba, hogy egyeztessünk a közigazgatási bíróságok bevezetéséről szóló törvényjavaslatról - teszem hozzá, egy nappal a betervezés előtt.

Én nem voltam rest, és elmentem erre az egyeztetésre, de a nulladik pontban leszögeztem, hogy csak akkor van értelme ennek az egyeztetésnek, ha radikális változtatásokat eszközöl a kormány ezen a törvényjavaslaton, vagy ha nem tesz ilyet, akkor pedig visszavonja ezt az előterjesztést. Természetesen semmilyen érdemi változtatásra nem került sor. Elfogadták, erőből átnyomták, és aztán tavasszal, amikor a Velencei Bizottság kijött a kritikáival, próbáltak egy ilyen kozmetikai csomagot áttolni, és ezzel megnyugtanni a joggal aggódó nemzetközi közvéleményt. *(A képviselő mikrofonja folyamatosan recseg.)* Akkor és most is azt hazudták, hogy azzal a kis púdercsomaggal minden gondot, minden kritikát orvosoltak, amit a Velencei Bizottság jelzett - ez akkor sem volt igaz, és most sem igaz. Hadd idézzek...

ELNÖK: Bocsánat, képviselő úr, nézze már meg, hogy nincs-e ott a telefonja valahol, mert folyamatosan bezavar.

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Kicsit arrébb teszem.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm. Március 20-án, amikor ezt a kozmetikai csomagot benyújtották, nem voltam megint csak rest, és végignéztem a Velencei Bizottságnak az angol nyelvű anyagát - hiszen egy nappal korábban jött ki, mint ahogy az önök módosítócsomagja megjelent itt a parlamentben, nem állt rendelkezésre magyarul még, a magyar közönség számára vagy a többség számára nem volt érdemben elérhető ez a kritika -, végimentem rajta, és megnéztem, hogy mik voltak a Velencei Bizottság álláspontja szerint ezek az alapvető aggodalmak.

Azt mondják, hogy túl nagy hatalmat helyez nagyon kevés vezető kezébe, és hiányoznak a hatalmat korlátozó fékek és ellensúlyok. Már a '11-es bírósági reformjokról is ezt mondták, most tovább romlik a helyzet.

(15.00)

Azt mondja a Velencei Bizottság, hogy az igazságügyi miniszternek túl nagy hatalma van a bírók kinevezése és karrierje, a vezetői pozícióba való előléptetése, fizetésük emelése szempontjából, valódi jogorvoslat nélkül. Tehát teljesen a Fidesz által kinevezett miniszter önkényén múlik az, hogy kiből lehet bíró Magyarországon a közigazgatási bíróságokon.

Ha ez nem pártállam, akkor semmi, mondtam néhány hónapja. Azt fogalmazta meg a Velencei Bizottság, hogy az Országos Bírósági Hivatal elnökénél is nagyobb hatalma lenne a miniszternek, valamint a bíróságok felállításakor a kezdeti időszakban is túlhatalma van a miniszternek a bíróságok méretének meghatározásában, a bírók és a vezetők kiválasztását illetően, és itt sincsenek garanciák.

Két-három olyan pont van csak, hogy elismerjem az itt fekvő tervezet erőnyeit, ahol érezhető pozitív elmozdulás van, a többi azonban üres hivatkozás a bírói függetlenségre. Kicsit arrébb: nézzük meg, hogy Trócsányi miniszternek mi a legerősebb érve, hogy miért lesz ez mégis független, miért lesz ez mégis jogállami, miért lesz ez mégis demokratikus intézmény. Azt mondta a Népszavának adott interjújában, szó szerint idézem: „Szerintem egy új bírósági rendszer kialakítása kapcsán biztosítani kell az alkotmányjogi felelősséget, ezt pedig csak egy interpellálható miniszter útján lehet megvalósítani. Az igazságügyi miniszter felelőssége pedig, mint ahogy említettem, a parlament előtt számonkérhető.”

Tehát azt gondolja, hogy ha itt interpelláljuk az igazságügyi minisztert, azzal majd az egész közigazgatási bírósági rendszer alkotmányjogi legitimitása

biztosítva lesz. Egészen nevetséges, egészen elképesztő, tudva azt, hogy nulla darab ellenzéki interpelláció talál többségi támogatásra.

Ez volt akkor a helyzet, és ez a helyzet most is. Tehát azzal szemben, amit önök itt a felvezetőben mondtak, hogy minden jogos kritikát kezeltek, nem léptünk előre az érdemi kérdésekben sehol. Önök nem voltak hajlandók egy valóban jogállami bírósági rendszert felállítani, ha már mindenképpen hozzá akartak nyúlni. Nem okatlan az a feltételezés, hogy amikor önök a maradék független hatalmi ág, az igazságszolgáltatás rendszerének megbolygatásán dolgoznak, akkor megint csak az önös pártérdek vezet önöket, az, hogy nehogy bárki botot dughasson a hatalom bringájának küllői közé.

Nos, ez a törekvés, úgy látszik, nemcsak itthon verte ki a biztosítékot, hanem a nemzetközi szinten is. Tulajdonképpen mindegy, hogy Trócsányi miniszter európai bizottsági tagsága a tét, hogy a Fidesz európai néppárti tagsága a tét, vagy az-e a tét, hogy továbbra is érkezzenek Magyarországra az uniós források, amikből a Fidesz oligarchái rommá lophatják magukat, hogy aztán a Fidesz politikai céljait támogassák az így elsajátított magyar és európai adófizető vagyonokból.

Az a lényeg, hogy önöknek nem az igazság számít, önöknek nem az számít, hogy a jogállami normákat, a demokratikus normákat egyszerűen szembeköpi ez az típusú közigazgatási bírósági rendszer, ahogy ezt önök felállítanak vagy felállították volna, hanem önöknek csak az számít, hogy a hatalomtechnikai alkudozásaikban most éppen mi az, amit könnyen fel lehet áldozni.

Látjuk, hogy önök most defenzívába kerültek, hiába kommunikáltak itthon hatalmas győzelmet az EP-választással kapcsolatban, látjuk, hogy nem volt annyira rózsás a hangulat. Önök nem ünnepeltek itt az EP-választás másnapján a padsorokban. Láttuk azt, hogy a Fidesz ennél nagyobb arányú győzelemre számított, láttuk azt, hogy a Fidesz egy szélsőjobboldali áttörésre számított Európában, hogy legyenek szövetségesei a demokratikus normákat romboló politikájához, de az az önöknek szomorú, az európai polgároknak pedig reménykeltő helyzet, hogy a szélsőjobboldali áttörés elmaradt (*Nacsa Lőrinc: 6 százalék!*), a szélsőjobboldali áttörés elmaradt, a Fidesz is a várakozásokon alul szerepelt. (*Az elnök csenget.*)

Tehát a Fidesz nem tudta megugrani a saját maga számára magasra tett léceket. Innentől kezdve bátor sunnyogásba és visszavonulásba ment át. Innentől kezdve behúzta fülét-farkát, és amíg eddig ugatta Manfred Webert és a Néppártot, most ott nyalogatja őket, ahol a legkellemesebbnek gondolja. Úgy látszik, hogy az egyik ilyen tevékenység a közigazgatási bíróságokról szóló jogi szörnyszülöttnek az elodázása, a Fidesz-bíróságok bevezetésének, felállításának az elnapolása. De úgy látszik, hogy ugyanilyen áldozat az önök részéről a tankönyvpiac államosításának a kísérlete, ami sajnos egy emberkísérlet, hiszen a magyar

társadalmon, a magyar gyerekeken folytatják ezt a kísérletet, és a magyar iskolarendszert, a magyar jövőt teszik, tették tönkre az elmúlt években.

Örülök neki, hogy az önök kudarca a magyar társadalom számára ilyen nem várt, pozitív mellékhatásokkal jár. Nagyon örülök neki, hogy például a közigazgatási bíróságokkal sem kell legalább 2020. január 1-jétől foglalkoznunk, hanem még egy ideig bízhatunk abban, hogy vannak a magyar bírósági rendszerben önálló gondolkodásra képes, a szakmai elvekhez és nem a politikai utasításokhoz lojális bírók, és amíg ez így van, addig önök nem tudják az egész országot leuralni, addig az igazságszolgáltatásban még lehet némi bizodalma a magyar embereknek.

Ennek okán fogja a Párbeszéd támogatni ezt a javaslatot, ami az önök vereségének az egyik fényes bizonyítéka. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő felszólalására kerül sor. Megadom a szót Bósz Anett képviselő asszonynak, parancsoljon!

BÓSZ ANETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Engedjék meg, hogy először is felidézzem a legutóbbi, a közigazgatási bíróságokról folytatott vitánkat, ugyanis tanulságos volt akkor. Én magam az öszszegző módosítók vitáján az egy szem ellenzéki képviselő voltam, aki felszólaltam, és úgy éreztem magam ebben a teremben, mintha utolsó szó jogán szólhatnék egy tárgyalóteremben. Én akkor pontosan tudtam, hogy nekem igazam van. Igazam van abban, hogy önök a három hatalmi ág szétválasztásának ősi elvét, de minimum a felvilágosodás óta alapvetést készülnek felrúgni azzal a rendszerrel, amivel az igazságszolgáltatás egy szeletét a végrehajtó hatalom alá betolják.

Nem azzal van a probléma, hogy a közigazgatási bíróságok rendszerét bevezetni készülnek, hiszen ez egy állam kontra állampolgár ügyekkel foglalkozó bírósági rendszer, és ilyen módon gyakorlatilag a jogfejlődésnek egy előrelépését is tapasztalhatnák ebben az országban. De nem ez történik, hanem az történik, hogy az igazságügyi miniszter innentől kezdve a bírók kinevezéséért, előremeneteléért és javadalmazásáért is felel. Ez azt jelenti, hogy önök gyakorlatilag egy minisztériumon keresztül hatalmat gyakorolnak az igazságszolgáltatás egyik olyan szelete fölött, amiben az állampolgár az állammal szemben megvédhetné magát, amiben egy cégvezető a saját vállalatát megvédhetné az állami intézményrendszerrel szemben, amennyiben ott igazságtalanság érte.

Én tudtam, hogy nekem igazam van akkor, amikor azt állítottam, hogy önök nagyon rossz úton járnak. Tudtam, hogy a Velencei Bizottság jelentését követően is az a toldozgatás-foldozgatás, amit a magyar

kormány levezényelt a közigazgatási bíróságok rendszerével kapcsolatosan, nem elegendő; nem elegendő ahhoz, hogy megtartsuk a jogállami normákat.

Azok a vádak, amivel jelen pillanatban az európai uniós tagtársaink illetnek bennünket, hogy hazánkban súlyosan sérülnek a jogállami normák, teljesen igazak. Az önök állításával szemben nagyon is megalapozottak ezek az állítások, és hadd hívjam fel arra a figyelmet, hogy az önök padsoraiban is ülnek még olyan emberek, akik a rendszerváltáskor küzdöttek azért, hogy hazánk egy demokratikus jogállam legyen, köztársaság. Olyan ország, ahol a hatalmi ágak szétválasztásának elve alapvetés, és ahol 2019-ben nem kell azért érvelni ellenzéki képviselőknek, hogy legalább a hatalmi ágak szétválasztásának elvét tartásák meg ebben a jogrendszerben, amiben számos olyan bűnt követtek el a magyar társadalom ellen, amiben honfitársaink méltósága és alapvető jogai is sérülnek.

Ez az, amit most az uniós társaink sem viselnek el tovább. Ez az, ami nem egy hatalmpolitikai eszköz. Kérem önöket, hogy vegyék komolyan ezt a helyzetet, és ne tegyék politikai játékszerré a demokratikus intézményrendszert, a jogállamiságot és a hatalmi ágak szétválasztásának ősi elvét.

Önök nem kevesebbre készülnek, mint arra, hogy a felvilágosodás előtti korba dobják vissza hazánkat azzal, hogy a kormány gyakorol hatalmat a bírói hatalom fölött. Nem tehetik meg! És azért, mert a Néppártban való pávatáncuk most azt kívánja, hogy időlegesen visszavonuljanak a korábbi szándékaiktól, az nem jelenti azt, és én magam sem vagyok ebben az ügyben naiv, hogy ősszel nem hozzák vissza a jelenlegi formában hozott javaslatot akkor, ha a Néppárt önökből mégsem kér, és azt mondja, hogy nem emeli vissza önöket az európai mainstreambe. Megjegyzem, hogy nem is oda valók! Erről is beszéltem már számos alkalommal ebben a teremben.

Igen, az, hogy a demokratikus felhatalmazást arra használták, hogy a jogállami normákat összerombolják, tisztelt államtitkár úr és tisztelt kormánypárti képviselőtársak, az nem azt jelenti, hogy önök az európai mainstream részei.

(15.10)

Éppen most bizonyosodik be az, hogy a Néppárttal kapcsolatos vitájuk és az Európai Unióval kapcsolatos vitájuk gyakorlatilag abban áll, hogy önök az európai uniós értékekkel szembemennek, jogállami normákkal szembemennek, a demokratikus felhatalmazást pedig rosszul használják. Én arra kérem önöket ebben a vitában, hogy lássák be végre azt, hogy nem a hatálybalépés elhalasztására van szükség, hanem ennek a törvényjavaslatnak a gyökeres átalakítására, és arra, hogy a bírói hatalmat hagyják meg függetlenségben. Ezt önök jelen pillanatban nem készek megtenni. A hatalommegosztás elve nem lehet politikai játékszer.

Ennek a felelősségét önök is kell hogy érezzék, és kérem, ne is tegyék politikai játékszerré a három

hatalmi ág szétválasztásának elvét, ne tegyék függővé az európai játszmák színterén. Egyszerűen vonuljanak vissza ebből a törvényjavaslatból! Az, hogy most ez a törvényjavaslat arról szól, hogy elhalasztják, az sajnos arról szól, hogy amennyiben önökből a Néppárt nem kér, úgy ősszel önök visszahozzák ezt a törvényt. De azt is jelenti, hogy maradnak azon az úton, amin elindultak, a jogállamiság és a jogállami normák lerombolásának útvonalán, ez pedig rövid, közép- és hosszú távú jövőnket tekintve is drámai következményekkel jár hazánkra. Ezzel játszanak, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim. Gondolják meg jól!

Én azt mondom, hogy ez a törvény nem játékszer, a három hatalmi ág szétválasztása nem játékszer. Az, hogy önök hogy játszanak a Néppárttal és európai társainkkal, azt is mondhatnám, hogy az önök saját részortja, de a jogállamiságunk viszont nemcsak az ellenzék, hanem valamennyi magyar polgár felelőssége, úgyhogy mi akkor is rázni fogjuk a vézscsengőt, ha önök ezt a törvényt visszahozzák, mert nincsenek illúzióim, ez a határozatlan idő, amivel a hatálybalépést elhalasztják, csak addig tart, ameddig megnézik, hogy a Néppárttal ezúton ki tudnak-e békülni, avagy sem. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Most volna lehetőség kétperces felszólalásokra frakciónként egy-egy fő részére. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, akkor folytatjuk immár a nyomógombbal bejelentkezettek felszólalását. Szél Bernadett képviselő asszony következik. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Azért kértém szót, mert igazából egy kordokumentumról tárgyal most a magyar parlament, ugyanis ez, amiről most beszélünk, egyáltalán nem függetleníthető attól az időszaktól, amit Magyarország az EP-választások óta él. Ahhoz, hogy megértsük ennek az egész kordokumentumnak a természetét, én azt gondolom, hogy beszélünk kell arról a korszakról, amit most élünk, és amiben ez a dokumentum megszületett.

Egy szó, mint száz, nagyot fordult a világ az EP-választások óta, és nagyot fordult a világ a Fidesz számára az EP-választások óta. Ki kell mondani, tisztelt államtitkár úr, hogy Orbán Viktor számításai nem jöttek be, és nem történt meg az a jobboldali és populista fordulat, amelyet most már évek óta remél a magyar miniszterelnök. Mindig azt mondta, hogy jön a lázadás, a lázadás éve. Hát, lázadott is Európa, csak éppen nem azok, akikre ők számítottak. A liberálisok és a zöldek erősödése történt meg Európa-szerte.

Azt láttuk a választások előtt, hogy gyakorlatilag egymásnak adták a kilincset a karmelita kolostorban a szélsőjobboldali, populista vezetők; volt olyan is, aki utána percekben belül megbukott. Gyakorlatilag reggeltől estig azt hallhattuk, hogy a Néppárt úgymond balra toldott, lepaktált a baloldallal, a liberálisokkal,

eldobta keresztény gyökereit, a bevándorlás párti erők kerültek többségbe a Néppártban, Soros irányítja őket, és még sorolhatnám; mindenki olvasta ezeket a különböző eposzi jelzőket és fordulatokat, amelyeket a propagandamédián keresztül egész Magyarország élvezhetett.

Én magát a miniszterelnököt is sokszor hallottam, ő maga mondta azt, hogy ha balra tolódik - az ő megítélése szerint - a Néppárt, akkor a Fidesz semmiképpen nem maradhat a tagja, mert sosem támogatnának egy, idézem, bevándorlás párti nagykoalíciót. Azt is kinyilatkoztatta a magyar miniszterelnök, hogy Manfred Weber alkalmatlan vezető, és a Fidesz nem fogja támogatni a kinevezését. És aztán jött a kijárat, aztán jött a fordulat.

Elmaradt a populista előretörés az európai parlamenti választásokon, és kik erősödtek, hát, kik? A liberálisok és a zöldek. A patás ördögök a Fidesz számára, a liberálisok és a zöldek. Erősödtek - a lázadás megtörtént, csak nem ott, ahol a magyar miniszterelnök várta.

Egyszerűen az történt, hogy eltaktikázta magát, és gyakorlatilag iszonyú gyorsan, már a választások másnapján irányváltás kezdődött el a Fideszben. Hirtelen reális opció lett a Néppártban maradás, és jött az előremenekülés, és itt jött be, amiről most is beszélünk, hogy a közigazgatási bíróságok felállítását elhalasztják, de ott volt a reklámadó lenullázása is, és ott volt az is, az az iszonyatos udvarlási késztetés, amit Sziijártó Pétertől elkezdve a fél kormány a német autóipar irányába megtett. Elég látványos volt; mármár, megkockáztatom, hogy a klímaváltozás tagadásával felért az az igyekezet, ahogy a Fidesz-KDNP megpróbált megfelelni az autóipar vélt vagy valós - ki tudja? - elvárásainak.

Ez az egész történet, amit itt vázoltam, világosan mutatja, hogy miközben Orbán Viktor magát az elvek emberének próbálja itt Magyarországon bemutatni, a keresztény Európa kivont kardú védelmezőjének, gyakorlatilag semmi más, mint egy hatalomtechnikus. Ennyi. Csakhogy van ezzel egy probléma: egy politikus nem lehet egyszerre kettő. Valaki vagy az elvek mentén megy tűzön-vízen keresztül, ha kell, egész Európával szemben, ha kell, az egész világgal szemben, vagy azt mondja magáról, hogy igazából valaha voltam fiatal demokrata, de most már egy kisstilű, idős féldiktátor vagyok, korrupció vagyok, és a magam részéről két szék között a pad alá estem. Gyakorlatilag Orbán Viktorral ez történt meg.

Érdekes volt önöket tegnap látni az Index videóján, ahogy nyilatkoztak erről a helyzetről. Egyik képviselőtársunk úgy fogalmazott, hogy ez itt a realpolitika, és ez egy nagyon érdekes... *(Közbeszólás a Jobbik részéről: Kósa Lajos.)* A nevét nem szerettem volna kimondani, ne is mondjuk! Az egyik fideszes azt mondta, hogy ez a realpolitika, és itt látszik pontosan a Fidesz valós természete.

Hiába van önöknek a mi pénzünk, a magyar adófizetők pénzéből iszonyatos médiabirodalma, hiába vannak oligarchái, hiába van minden, amit elkövettek ez ellen az ország ellen most már évek óta,

gyakorlatilag ebben az egy válaszban, hogy ez a realpolitika, a Fidesz megmutatta a valós arcát. És Orbán Viktor is megmutatta a valós arcát, mert most önök azon kepesztenek - így magyarul megmondva -, hogy a Néppártban tudjanak maradni, mert az önök vezetője kőkeményen elszámolta magát.

Ez a törvényjavaslat, amelyről itt beszélünk, ez gyakorlatilag maga a hátraarc, ezt úgy hívják, 180 fokban fordulat. Korábban semmi nem tudta a Fideszt megállítani, szó szerint semmi. Emlékszünk a szavazásra? Képviselőtársaim biztos emlékeznek. Mindenholt itt voltunk a teremben, önök meg próbálták a gombot nyomkodni, botrányos körülmények voltak a magyar parlamentben. A Velencei Bizottságnak sehol nem volt még meg a véleménye, de önök nyomták a gombot, és megszavazták a közigazgatási bíróságok felállítását; nem érdekelte önöket a Ház tekintélye, semmi nem érdekelte önöket; a kártyák nem voltak bent. Pontosán emlékszünk erre a szavazásra. Ennyire fontos volt önöknek, hogy ez a javaslat átmenjen.

És most meg itt ülnek, már elnézést kérek, viszonylag kevesen, lógó orral, és próbálnak úgy csinálni, mintha mi sem történt volna. De történt. Elszámították magukat, és ennek én nagyon örülök. Azért örülök, mert kaptak egy kőkemény visszajelzést az Európai Uniótól, hogy az, amit önök itt megpróbálnak felépíteni, ez az egész illiberális állam, ez az Európai Unióban nem működik, nem kompatibilis, nem fér össze a kettő. És a magyar emberek az Európai Uniót akarják, a magyarok európai identitása megkérdőjelezhetetlen. Önöknek kell változni.

És akkor nézzük, hogy konkrétan mit is kellene változtatni, mert jelenleg egy centralizált autokrácia vagyunk, némi demokratikus díszlettel. Itt a magyar parlamentet is megpróbálták már többször térdre kényszeríteni, tényleg, most már ott tartunk, hogy csatákat vívunk annak érdekében, hogy valamiféle szavunk legyen itt a magyar törvényhozásban. Gyakorlatilag önök megerősítették a magyar demokráciát, és maga a miniszterelnök mondta azt pár éve, hogy ő nem liberális, hanem illiberális államot épít. Azt mondta gyakorlatilag a magyar kormányfő, hogy a liberalizmus alapvető értékeit, úgymint a szabadságot, nem teszi az államszerveződés központi elemévé. Bár a miniszterelnök nagyon szereti hangsúlyozni, hogy számára az illiberális az nemzeti államot jelent, de a lényege nem más, mint a hatalmi korlátok módszeres fölszámolása. Ez az, amit önök csinálnak. És hatalmi korlát az önök számára az égvilágon minden, központi hatalomtól független intézmény; de hatalmi korlát az a lájkoló is a Facebookon, akit megfenyegettek az önök emberei, hogy kirúgják az állásából, ha Szel Bernadett egyik posztjára nyom egy lájkot, mert ilyen államot építettek föl önök. Ez rémálom!

Én még akkor nem éltem, de itt több képviselő élt, amikor ilyen állam működött Magyarországon, bár Facebook nem volt. Besúgórendszer volt, pokol volt az élet Magyarországon. Önök visszahozták ezt az intézményt.

(15.20)

Fékek és ellensúlyok önöknek nem kellenek. Alkotmánybíróság - ugyan, térdre kényszerítik -, köztársasági elnök intézménye, közvetlen demokrácia intézményei, népszavazás, független igazságszolgáltatás - ugyan már, Orbán Viktornak erre nincs szüksége -, ügyészség - Polt Péter, pontosan tudjuk, hogy milyen figura -, civil társadalom, szabad sajtó. Az a lényege a Fidesznek, hogy az égvilágon minden ellensúlyt kiiktat és mindent centralizál. Ez az, amit önök megpróbálnak az Európai Unió szívében, kellős közepében, egy rendkívül erős európai identitással rendelkező magyar nép számára megvalósítani. Hát mit reméltek?! Hát persze, hogy kaptak egy pofont. Mit gondoltak, meddig lehet tolni ezt a biciklit?

Akkor nézzük végig, hogy ha önök komolyan gondolják azt, hogy bármin is változtatni akarnak, és mondjuk, a Néppártban szeretnének maradni, vagy egyáltalán valami szalonképes helyen szeretnének maradni, ami működőképes, és el tudja leplezni azt, hogy igazából egy szélsőjobb oldali fordulatot hajtottak végre, és leépítették Magyarországon a demokráciát, akkor van még itt egy-két dolog. Szeretném, hogyha Orbán államtitkár úr esetleg jegyzetelne, hogy mit kellene még benyújtani, és akkor szeretettel látjuk itt a plenárison.

Kezdem azzal, hogy az ország nevéből kitorölték azt a szót, hogy „köztársaság”. Folytatom azzal, hogy megváltoztatták a választási rendszert, gyakorlatilag alkotmányozó többséget biztosítottak maguknak úgy, hogy számszakilag nem érdemlik meg ezt a helyzetet. Írtak egy új egypárti alkotmányt. Az égvilágon semmiféle konszenzust nem élvez ez az alkotmány, még a neve is más, az, hogy Alaptörvény. Népszavazás soha nem erősítette meg. Letörték az Alkotmánybíróság jogosítványait.

Megszűnt a paritásos jelölés. És ami még így sem tetszett az Alkotmánybíróságnak, fogták magukat, és azt beírták az alkotmányba. Egy pártkatonát ültettek a köztársasági elnök székébe, aki engem azért is különösen idegesít, mert valamiféle zöldmessiásként adja elő magát, de tulajdonképpen végignézi, ahogy az országban leépítették a környezetvédelmi intézményrendszert, a természetvédelmet, és tönkreteszik az országot, és a klímaváltozásról is most már csak a pacal-pörkölt jut az önök eszébe. *(Derültség.)*

A népszavazás és a társadalmi egyeztetés intézményét gyakorlatilag megszüntették, saját hatalmi eszközükké tették. Emlékszünk rá, hogy mikor volt itt népszavazás Magyarországon és milyen témában. *(Nacsa Lőrinc: 2016-ban!)* Vannak elvileg hatalomtól független intézmények, de hát ott van az Állami Számvevőszék. Pártkatonát ültettek az élére, és sportot űz abból, hogy az ellenzéki pártokat minden ok nélkül körbeünteti. Ott van a Nemzeti Választási Bizottság, a Legfőbb Ügyészség, a Médiatanács élen szintén pártkatona ül, csupa pártkatona, bebetonozva a pozíciókba. És muszáj beszélni arról a mértéktelen propagandáról is, ami egy szellemi kútmérő ebből a szempontból...

ELNÖK: Képviselő asszony, most már több mint tíz perce beszél *(Dr. Szél Bernadett: Igen, és erre nekem alkotmányos jogosítványom van!)*, de a közigazgatási bíróságokról szóló törvény hatálybalépésének elhalasztásáról *(Dr. Szél Bernadett: Cenzúra!)* eddig még egy szót sem mondott. *(Dr. Szél Bernadett: Ne haragudjon, elnök úr, mit szeretne?)* Úgyhogy kénytelen vagyok jelezni önnek, hogy amennyiben nem tér rá magára a vitarészre *(Dr. Szél Bernadett: Komolyan el akarja venni tőlem a szót?)*, akkor nem tudok mást csinálni, mint amit a házszabály előírásai...

DR. SZÉL BERNADETT (független): Önök rám néznek, és el akarják venni tőlem a szót. Nem tudom, komolyan, rosszul vannak összerakva.

Szóval, ott tartottunk, hogy mértéktelen pártpropagandát folytatnak közpénzből. Remélem, hogy Orbán Balázs államtitkár úr jegyzetel, amit kértem tőle, hogy még ezeket kell megcsinálniuk annak érdekében, hogy Magyarországon egy picit javuljon a renoméja a Fidesznek.

ELNÖK: És kevesebb személyeskedést kellene, képviselő asszony, a felszólalása során használni.

DR. SZÉL BERNADETT (független): Minden tiszteletem, elnök úr, de nem a középiskolában vagyunk, ez a magyar parlament, és én arról beszélek, amiről akarok.

ELNÖK: Éppen azért, mert a magyar Országgyűlésben vagyunk, képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (független): Ezt nem értem, ezt a... *(Szabó Szabolcs: Választott képviselővel beszél, azt mond, amit akar az általános vitában, ennyi!)*

ELNÖK: Nem nyitok erről vitát, képviselő úr. Önt nem kérdeztem, ön nem jelentkezett felszólalásra. Legyen szíves! Figyelmeztetem. *(Dr. Szél Bernadett felé:)* Folytassa!

DR. SZÉL BERNADETT (független): Elnök úr, legyen kedves, állítsa vissza az időmet, mert egy percet elvett az én alkotmányosan jogos időmből.

ELNÖK: Folytassa! *(Dr. Orbán Balázs közbeszól.)*

DR. SZÉL BERNADETT (független): Ne haragudjon, államtitkár úr, majd válaszoljon, nyomjon gombot, ez nem párbeszéd, ez a magyar Országgyűlés.

Szóval, ott tartottunk, hogy pártpropaganda. Az ügyészség asszisztál hozzá. A közszolgálati tévé gyakorlatilag az önök pártjának a szócsöve lett. A kiemelt személyes és tényalapú tájékoztatás megszünt.

Ellenzéki képviselők öt percet kapnak, azt is csak kampányban, de van másik, akiket meg kidobnak onnan meg bántalmaznak.

Akkor folytassuk még, hogy hogyan alázták meg és hogyan erőszakolták meg önök a demokráciát ebben az országban. A szabad sajtót gyakorlatilag zárójelbe tették. Ott vannak az oligarchák, akiket állami támogatásokból kistafíroztak, és ezek az oligarchák gyakorlatilag felvásárolták a médiapiacnak egy jelentékeny részét. Több mint 450 cégből álló médiakonglomerátumot hoztak létre, amit még a Versenyhivatal sem tud ellenőrizni. Hozzá tartozik gyakorlatilag a teljes vidékilap-piac, a rádiós piac nagy része, két tévésatorna, egy csomó bulvárlap. Gyakorlatilag korlátlan hozzáférése van az emberekhez ezeknek a különböző pártlapoknak.

Akkor beszéljünk a civilekről! A civileket gyakorlatilag ellenségnek kiáltották ki. Idézem önöket: külföldi ügynökök, álcivilek. És a hatalom bármiféle kritikáját adó civileket azzal vádolták meg, hogy idegen érdekeket szolgálnak, sorosisták, és egyéb jelzőket kaptak. Ezzel gyakorlatilag önök megpróbálták bármifajta kritikájukat hitelteleníteni. Kötelezték önök ezeket a civileket arra, hogy külföldről finanszírozott szervezetnek nevezzék magukat a külső kommunikációjukban, és a civil finanszírozás rendszerének az átalakításával pedig az egyesülési szabadságot is kiüresítették, hiszen jórészt a hatalomnak kedves úgymond jó civilek kapták a támogatásokat. Ott van az új pénzosztó szervezet, az ő élükre a kormány propagandacivilje, a CÖF került és a CÖF vezetője, és ez a civil szervezet az, amit megtérnek, az összes többi meg legyen nagyjából sorosista, és ki van kiáltva mindenfajta nemzet ellenségének.

Itt vagyunk most június 12-én, ami több szempontból is fekete napja lesz a magyar demokrácia maradványának, ugyanis önök hatalmi korlátként azonosították az olyan autonóm, hatalomtól független rendszereket is, mint az oktatás és mint az Akadémia. A CEU-t elüldözték ebből az országból. Soha nem fogjuk önöknek ezt megbocsátani. *(Nacsá Lőrinc: Később van!)* Ne ordibáljon, ne haragudjon!

Az MTA bekebelezése pedig ma fog törvényerővel megkezdődni úgy, hogy gyakorlatilag az Akadémia teljes szervezete ellenállt annak a kormányzati törekvésnek, ami rá akarja tenni a kezét az MTA pénzére, az MTA függetlenségére, autonómiájára. Merthogy mi az igazság ebben? Itt arról van szó, hogy az oktatási és a tudományos szabadság mint olyan a Fidesz szemében veszélyt jelent a hatalomra. Önök alávetett és engedelmes állampolgárokat akarnak, akik nem kérdeznek, nem kritizálnak, nincs tudásuk, nem gondolkodnak. Egy ilyenbe nem fér bele egy CEU, nem fér bele az MTA, és nem fér bele az, hogy sok ember járjon felsőoktatásba, egyetemre, mert akkor utána ezek az emberek kérdéseket fognak feltenni önöknek, például azt, hogy hová tűnnek a pénzek, miért rabolnak ki minket nap mint nap, miért pártpropagandát csinálnak a tévében, és miért nem lehet a parlamentben nyugodtan végigmondani egy 15 perces felszólalást.

Úgyhogy, tisztelt hölgyeim és uraim, én azt tudom önöknek mondani, hogy az Európai Unióban nem lehet illiberális államot építeni. Közigazgatási bíróságoktól elkezdve bármifajta olyan túlkapást, ami

ebbe a rendszerbe nem fér bele, azt itt és most vissza kell vágniuk, amennyiben önök egy európai pártként akarnak feltűnni, és azt akarják, hogy bárki szóba álljon önökkel a szélsőjobbon kívül, mert ha így folytatják, akkor önöknek semmiféle tere nem lesz az európai horizonton.

Köszönöm. *(Szórványos taps a függetlenek, az MSZP és a Párbeszéd soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Orbán Balázs államtitkár urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Orbán Balázs jelzésére:)* Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr, ön é a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Válaszolnék, hogyha már ennyit jegyzeteltem, bár azt gondolom, hogy hallottunk nívós felszólalásokat ellenzéki és kormánypárti oldalról is, és hallottunk nívótlan felszólalásokat is. Tekintettel a nívótlan felszólalásokra, nem reagálnék.

Az első, amit Gyüre Csaba képviselő úr emlegetett, és aztán többen is átvették a gondolatot, hogy miről is szól a közigazgatási bírászkodásnak egyrészt a bevezetése még a XIX. században, aztán a megszüntetése a Rákosi-rendszer alatt.

Szerencsére volt időm, úgyhogy én is megkelestem, és szerintem nem elsősorban a tankönyvekből érdemes kiindulni, hanem ha már itt vagyunk az ország Házában, a parlamentben, akkor érdemes a parlamenti jegyzőkönyvekből kiindulni. Időközben megkerestem, hogy 1948-ban, december 10-én, amikor benyújtották a kommunisták az önálló közigazgatási bírászkodás eltörléséről szóló törvényjavaslatot, akkor az indokolásokban mik voltak és aztán mik hangzottak el a vitákban. Kettő példát említenék önnek, ki is írtam.

(15.30)

Az egyik, Riesz István igazságügy-miniszter, aki ennek az eltörlésnek az előterjesztője volt, azt mondja: „Ezzel szemben a népi demokrácia az állampolgári jogok biztosítását abban látja, hogy az államhatalmat maga a nép gyakorolja, hogy tehát maga a végrehajtó hatalom is olyan hatóságok kezében van, amelyek minden tekintetben a nép érdekeit tartják szem előtt. Ilyen felfogás mellett külön közigazgatási bírászkodásra nincs többé szükség.”

Engedjen meg nekem még egy példát. Hébelt Ede, Magyar Dolgozók Pártja részéről a vitában elhangzott el: „Ma népi demokráciában élünk, és a szocializmus felé haladunk. Ma ez a mi államideánk. Ennek következtében ma az a természetes, hogy amit a népi demokrácia kormánya helyesnek ítél, azt

semmiféle bírói határozattal, formai, jogi határozattal ne lehessen megváltoztatni.” (Dr. Lukács László György: Ennek az MSZMP-nek voltak tagjai a fideszesek. Ennek a KISZ-nek volt tagja Varga Mihály.)

Ilyen indokok mellett szűnt meg Magyarországon az önálló közigazgatási bírászkodás. Ilyen érvek szóltak amellett azért, mert az önálló közigazgatási bírászkodás jogállami alapérték volt, a hatalmi ágak elválasztását jelentette. Pontosan ezért van az, hogy a nálunk szerencsésebb történelmi fejlődésű országokban és a kevésbé XX. századi autoriter rendszerekben élő országokban van önálló közigazgatási bírászkodás, azért, mert az egy jogállami minimum. Az a tankönyv pedig, amelyből ön idézett - ezt nem én találtam, hanem a kollégák segítettek -, 1972-ben íródott, és az egyik társszerzője a Rákosi-korszak igazságügyi miniszterhelyettese volt. Tehát már megint arról van szó, hogy itt vagyunk a parlamentben, és a Jobbik visszahozza azokat az érveket, amelyekkel a kommunisták megszüntették az önálló közigazgatási bíróságot. S itt mindenki ilyen érték- és érdekezésségben mondja föl a mantrákat, fölül erre a vonatra, és hozza föl ugyanazokat az érveket. Miközben ha egy nagyon picit hátrébb lépünk, egy nagyon picit gondolkodunk, egy nagyon picit kinyitjuk a történelmi tudatunkat, akkor látjuk azt, hogy az önálló közigazgatási bírászkodás a jogállami feltételeknek igenis megfelelő rendszerű. (Dr. Lukács László György: Manfred Webernek kell ezt megmagyarázni, nem nekünk.) Tudom, hogy ez rosszlesik önöknek, mégis arra szeretném kérni önöket, hogy gondolják át az ezzel kapcsolatos álláspontjukat.

A másik: Harangozó képviselő úr említette, aki már nincs itt, de azért megemlíteném neki, hogy olyan brutális jogállamiság-sérelmek történtek - ugye, ezt mondta - a mai napon is itt a magyar parlamentben, hogy képesek voltunk, a kormány és a kormánypárti képviselők képesek voltak egy nap alatt adót csökkenteni. Atyavilág! Egy nap alatt képesek voltunk adót csökkenteni. Lehet, hogy ha több idő állt volna rendelkezésre, akkor önök megpróbálták volna azt ellehetleníteni. Ez lehet. Erre már volt példa tavaly év végén a parlamentben, amikor megpróbálták ellehetleníteni például az ápolási díj emelését. Erre tehát már volt példa. Úgyhogy a kormánypártoknak egyébként a törvények adta kereteken belül a kivételes eljárás lehetőségével néha bizony-bizony élni kell, azért, hogy az adócsökkentésre vonatkozó politikáját át tudja vinni. De én azt gondolom, hogy ez nem jár a jogállamiság sérelmével.

Bósz Anett képviselő asszony és mások is említették, hogy hogyan lehet az, hogy igazgatási szempontból az önálló közigazgatási bíróságok miniszteri igazgatás alá kerültek volna. Képviselő asszony, ha ez probléma lenne, és olyan drámai lenne a helyzet, mint amit mondott, akkor az ön pártjának vagy önnek azt kellene javasolnia, hogy Magyarország hagyja el az Európai Uniót. Merthogy tájékoztatom önt arról, hogy egy olyan politikai közösségben vagyunk tagok, ahol olyan tagállamok vannak velünk együtt, tehát

Magyarországgal együtt, ahol ilyen rendszerek működnek, évtizedek óta. Amit ön kritizált, az jelen pillanatban Ausztriában, Csehországban, Észtországban és Németországban is így működik. Ebben semmi trükk nincs, mert, megint mondom, egy normális parlamentáris demokráciában az, hogy az ítélkezésben a bíróságok függetlenek, és hogy igazgatási szempontból ők egy független igazgatási modellben dolgoznak vagy az Igazságügyi Minisztérium alárendeltségében, az egyrészt az országok hagyományából következik, másrészt az ottani parlamentek döntéseiből. Minden modell elfogadható.

S pont, amit Tordai Bence képviselő úr nem értett, ennek azért van jelentősége, mert ha önálló modellben dolgozik a rendszer, akkor önök mint parlamenti képviselők nem tudják interpellálni igazgatási felelősség tekintetében a minisztert. Ha a miniszter alá van rendelve, akkor a miniszter önök által interpellálható. Lehet, hogy a parlamentarizmus több száz éves hagyományai nem fontosak, mondjuk, Tordai Bence képviselő úr számára, de szerintem ez egy fontos garancia, amit mint általános alapelvet fontos tiszteletben tartanunk. Én semmiképpen nem gondolom azt, képviselő asszony, hogy nekünk föl kéne háborodni, és jogállamisági eljárásokat kellene követelni Németországgal, Ausztriával, Csehországgal és Észtországgal szemben. Mi csak azt várjuk el, hogy amikor ők egy hasonló dolgot szeretnének bevezetni, akkor ők se követeljenek ilyen eljárásokat velünk szemben.

A negyedik megjegyzésem nem jogi természetű, hanem politikai természetű lenne. Én mindig nagy-nyagy érdeklődéssel fogadom, és mindannyian nagy-nyagy érdeklődéssel fogadjuk az ellenzéki képviselők európai pártúgyekkel kapcsolatos megjegyzéseit, különösen a Néppártra vonatkozó megjegyzéseket, de azt szeretném kérni, hogy pártúgyekben mindenki a saját háza táján sepregesse. Ez a baloldalon hangzott el nagyon-nagyon sokszor, a baloldal részéről, aki Frans Timmermans bizottsági alelnök úrral kampányolt a választási kampányban is. Azt gondolom, hogy önök, akik itt a baloldalon ülnek, Frans Timmermans urat el tudnák fogadni az Európai Bizottság következő elnökének, hiszen vele kampányoltak, ez akkor nyilván így van. Nos, ez a Frans Timmermans úr mondott olyan dolgokat, hogy Európának és az európai tagállamoknak multikulturális bevándorláspárti irányba kell elmozdulniuk, és ha ez nem tetszik a kelet-közép-európai országoknak, akkor majd megszokják. (Zaj az ellenzéki oldalon.) Akkor majd megszokják! Tehát Frans Timmermans úr azt mondja, hogy ha mi úgy szeretnénk élni, ahogy mi azt jónak gondoljuk, és ahogy a magyar választópolgárok, a magyar állampolgárok támogatják, azt nem lehet. Akkor majd megszokjuk, hogy ez nem így lesz. S önök ezt az embert mint bizottságielnök-jelöltet támogatták a kampányban, és továbbra is támogatják. Ez szerintem felháborító és a magyar választópolgárok semmibevétele. Nem véletlenül alakultak úgy a parlamenti választási eredmények, ahogy alakultak, és kaptak nagyobb felhatalmazást a kormánypártok, és kisebb felhatalmazást az ellenzéki oldal.

Mi azt mondjuk, s továbbra is így van, hogy ha Manfred Weber nem szeretne a magyar kormány támogatásával bizottsági elnök lenni, mi ezt a kérését tudjuk teljesíteni, nem fogjuk támogatni. De mi Frans Timmermanst sem támogatjuk. És azt várjuk el önök-től, ha már lehet ilyet megfogalmazni, hogy önök se támogassanak olyan bizottsági jelölteket, akik a magyar emberek akarata, döntése ellenében akarják vinni Európa jövőjét és Magyarország jövőjét. Szerintünk ez elfogadhatatlan, és ahelyett, hogy a Néppárttal foglalkoznak, inkább a saját portájukon kellene sepregetni. Nagyon-nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Bósz Anett képviselő asszony, jelzem, hogy nincs lehetőség, ez zárszó volt, és a zárszó után nincs lehetőség felszólalni. Én többször is feltettem a kérdést, hogy valakinek van-e még kérdése, észrevétele, szándékozik-e felszólalni, de senki nem jelentkezett. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőségünk.

Soron következik az **egyes törvényeknek az épített és a természeti környezet védelmével, valamint a kulturális örökségvédelemmel összefüggő módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/6350. számon a Ház informatikai hálózatán mindenki számára elérhető.

Most megadom a szót Tuzson Bence államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

TUZSON BENCE, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Egy olyan törvényjavaslat fekszik az asztalunkon, amely 60 szakaszból áll és 13 törvényt is módosít. Átfogó jelleggel tartalmaz olyan pontosításokat, amelyeket az utóbbi idők tapasztalatai indukáltak.

(15.40)

Ennek a törvénynek elsődlegesen az a célja, hogy az önkormányzatok esetében is elősegítse azt, hogy a fejlesztési lehetőségeikkel élni tudjanak, és ezt könnyebben tegyék meg, tehát egyszerűsítési szabályokat is tartalmaz ez a törvényjavaslat. A szabályozási környezet kialakítására vonatkoznak ezek az egyszerűsítések, tehát arra kell vonatkozniuk, hogy ezt minél egyszerűbben tehessék meg, és egyértelművé teszi azt, hogy azok a rendeletek, amelyek a törvényekhez kapcsolódó végrehajtási rendeletek, hogyan legyenek alkalmazhatóak, illetve a rendeletek megalkotásának környezetét is egyszerűbbé teszik.

Engedjék meg, hogy ezzel kapcsolatban a törvényből néhány példát említsek! Ilyen például az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvény módosítása.

Van ugyanis egy alapvető célunk az ingatlan-nyilvántartással kapcsolatban, ez pedig azt jelenti, hogy Magyarországon közhiteles nyilvántartásként az ingatlan-nyilvántartás minden szempontból irányadó legyen. Azért fogalmazok így, mert a magyar jogrendben hagyományosan többféle közhiteles nyilvántartás is van, de ezeknek a közhiteles nyilvántartásoknak az összhangját is minden szempontból meg kell teremteni. Ezt tartalmazza az egyébként már korábbi jogszabály-módosítás is, ami hivatalból tette kötelezővé azt, hogy ezeket a módosításokat elvégezzék. Most lehetővé válik az, hogy az ingatlanulajdonos is kérhesse ezt a módosítást, azaz elősegítsük azt, hogy az egység, a közhiteles nyilvántartások közötti egység mielőbb létrejöhessen.

A helyi védelem alatt álló épületeknek az ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzése egy régi igény az önkormányzatok részéről, ezt teljesíti most ez a törvényjavaslat azzal, hogy ráadásul az építési törvény módosításával mindezt a helyi önkormányzatok díjmentesen tehetik meg.

A területrendezési törvényt 2018-ban fogadta el az Országgyűlés, és azóta ezzel a törvénnyel kapcsolatban több tapasztalat is felhalmozódott, ezeket a tapasztalatokat - amelyek a jogalkalmazásból eredő tapasztalatok - is szeretnénk beépíteni a jogalkotás folyamatában, és azokat az önkormányzati igényeket, amelyek azóta jelentkeztek, szeretnénk törvényi szintre emelni.

Családtámogatási, gazdasági és idegenforgalmi szempontok alapján vetődtek fel igények, és ennek megfelelően, természetesen szem előtt tartva azt, hogy a természeti környezetünket is védeni és óvni kell, egyszerűsíteni szeretnénk a beépítésre szánt területek kijelölésének szabályait, valamint a Balatonparti ingatlanok tekintetében is az önkormányzatok munkáját megkönnyítendő elővásárlási jogot szeretnénk biztosítani a települési önkormányzatok számára.

A törvény módosítja a Normafa parkkal kapcsolatos törvényt is, ott egy történelmi sportterület rekonstrukciója, fejlesztése van folyamatban, viszont fontosnak tartjuk, hogy pontosan meg legyenek határozva azok a paraméterek is, amelyek alapján az egyes ingatlanok beépíthetőek, így például a telkek beépíthetősége vagy az építménymagasság tekintetében is. Emellett a törvény pontosításokat tartalmaz az érintett ingatlanok felsorolásában is, bizonyos ingatlanok bekerülnek, bizonyos ingatlanok pedig kikerülnek ebből a csomagból.

Módosításra szorul a bányászatról szóló törvény is. A külfejtéses művelésű bányatelkek esetében a településrendezési tervben fel kell tüntetni ezeket a telkeket a műszaki üzemi terv elfogadásáig, ugyanakkor meg kell követelni a bányatulajdonosoktól azt, hogy amennyiben a művelést, a bányászati tevékenységet befejezték, akkor a településrendezési tervben foglalt célokra alkalmassá kell tenni az újrahásznosítás keretében a bányatelkeket.

Módosul a nemzeti vagyronról szóló törvény is. Ez egyszerűsítést tartalmaz a tekintetben, hogy a magyar

állam tulajdonában álló, illetve az önkormányzat tulajdonában álló közterületek, közparkok, közutak hogyan kerülnek át az önkormányzat tulajdonából az állam tulajdonába, illetve az állam tulajdonából adott esetben az önkormányzatok tulajdonába; mindezt ingyenesen lehetővé teszi a törvény azzal, hogy természetesen funkcióváltásra nem kerül sor, nem kerülhet sor, azokat funkciókat, amiket korábban is betöltöttek ezek az ingatlanok, továbbra is be kell tölteni.

A kulturális örökség védelméről szóló törvény már tartalmaz egy lehetőséget arra vonatkozóan, hogy a kiemelt nemzeti emlékhelyek milyen jogi sorsra jutnak, azaz ki lesz ezeknek a tulajdonosa. Kiemelt nemzeti emlékhely egyébként az előtünk lévő Kossuth tér, és ez az ingatlan az Országgyűlés Hivatalának kezelésében, állami tulajdonban van a törvény erejénél fogva. A nemzeti összetartozás emlékhelye, amely a Kossuth tér mellett található terület, szintén kiemelt nemzeti emlékhelyé válik, és így az Országgyűlés Hivatalának kezelésébe mint állami tulajdon fog kerülni.

A világörökségről szóló törvény módosítására is sor kerül. Itt egyértelműsítésekre kerül sor, és bizonyos fokú egyszerűsítésekre, azért, hogy a végrehajtási rendeletek is megfelelően értelmezhetőek legyenek. A kezelési terv - ami minden világörökségi helyszín része, tehát meg kell alkotni ezeket a kezelési terveket - pontos tartalmi elemeinek meghatározására fog sor kerülni ebben a törvényben, amennyiben a tisztelt Országgyűlés ezt elfogadja, és az eljáró hatóságok számára ez a törvény lehetőséget fog biztosítani arra, hogy a szakmai követelményeket mint iránymutatásokat fogalmazzák meg, és ezzel is elősegítsék a későbbiek során a jogalkalmazás folyamatát.

Budapest és az agglomeráció fejlesztése is kiemelten fontos állami feladat, és ökológiai értelemben bizonyosfajta változtatásokat kell eszközölnünk, hiszen nyilvánvaló, hogy a településhatárok nem esnek egybe az ökológiai határokkal. Ezért a fapótlás esetében nem kell ragaszkodni ahhoz, hogy a fapótlás egy kerületen belül valósuljon meg, hanem az ingatlanhoz érdemes igazítani. Így amennyiben fakivágás történik, az ingatlan területétől egy kilométeres területen belül kell biztosítani a fapótlás lehetőségét - ez észszerűbb és ökológiaiban is helyesebb szabály, mint a korábbi szabályozás volt -, egyben előírja a törvény a fapótlás kötelezettségét azokban az esetekben nagyobb mértékben, mint korábban, amikor egy építmény miatt kerül sor a fakivágásra. Korábban is a fa átmérőjében volt ez a szám meghatározva, most a fa átmérőjének 150 százalékában kerül meghatározásra, tehát jóval szigorúbb lesz a szabályozás a korábbiaknál.

Tisztelt Országgyűlés! A fentiek tehát egyfajta adminisztratívteher-csökkentést is jelentenek, egyszerűsítést jelentenek az állampolgárok számára, elősegítik azt, hogy az életminőség Magyarországon javuljon, s azt a társadalmi célt, ami, azt gondolom, közös társadalmi célunk kell legyen, hogy a következő években, évtizedekben Magyarország Európa egyik legélhetőbb országává váljon. Nos, ez a törvényjavaslat is elősegíti ezt a folyamatot. Ennek megfelelően kérem

önöket, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Witzmann Mihály képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

WITZMANN MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány által benyújtott törvényjavaslat összesen 13 törvény módosítására tesz javaslatot, és átfogó jellege alapján több törvényi, jogszabályi módosítást is eszközölni kíván. Államtitkár úr itt jó néhány törvényről részletesen beszélt már, igyekszem majd néhány fontosabb, általam fontosabbnak tartott módosításról én is beszámolni önöknek.

Többek között érinti a módosítás az épített környezet szabályozását például az építésügyi törvénnyel vagy éppen a Normafa-törvény módosításával; érinti a természeti környezet védelmét például a területrendezési és az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvény módosításával; valamint érinti a kulturális örökségvédelem rendszerének a szabályozását is például a világörökségi és a kulturális örökség védelméről szóló törvény módosítási javaslataival egyaránt.

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosítása hiánypótlóan tartalmazza a barnamezős terület fogalmát és a területrendezési tervekben való megjelenítési kötelezettségét. Ezen szabályokra építve indulhat meg a leromlott állapotúvá vált, jellemzően környezetszennyezéssel terhelt területek fejleszthető területekké történő átalakítása. Az önkormányzatok által szintén régóta várt módosítás biztosítani fogja annak lehetőségét, hogy a helyi képviselő-testületek által rendeltetben helyileg védetté nyilvánított épületek jogi jellegként a tulajdoni lapokon is megjelenhessenek, és így széles körben is nyilvánossá válhasson, hogy az épület valójában milyen értéket is hordoz.

(15.50)

A Normafa park történelmi sportterületről szóló törvény módosítása elősegíti a Budapest XII. kerületében található történelmi sportterület értékfőhordozó fejlesztését. Az érintett ingatlanok esetében meghatározásra kerül, hogy ott milyen rendeltetésű építmények milyen területi beépítettség mellett és milyen legnagyobb beépítési magassággal, illetve milyen szabályozókkal helyezhetők el. A törvényjavaslat pontosítja a vagyonkezelésbe adás szabályait is azzal, hogy valamennyi - már korábban és a jövőben is -, az állam tulajdonban lévő, történelmi sportterülettel érintett ingatlan ingyenesen Budapest Főváros XII. Kerület Hegyvidéki Önkormányzat vagyonkezelésébe tartozik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A Magyarország és egyes kiemelt térségeinek területrendezési tervéről szóló törvényt a 2018. év végén fogadta el az Országgyűlés, amely mérföldkőnek volt tekinthető a korábbi területrendezési szabályozáshoz képest. A törvényt azóta a megyei és a települési önkormányzatok természetesen rendszeresen alkalmazzák munkájuk során, s ennek megfelelően érkeztek, illetőleg érkeznek visszajelzések azon szabályozásokkal kapcsolatban, amelyek a jelzések szerint túlságosan megkötik vagy megkötötték addig az önkormányzatok kezét, és sok esetben indokolatlanul szigorú szabályozásokat jelentettek számukra; ilyenekkel egyébként saját választókerületemben én is többször szembesültem.

E szabályok módosítása, azt gondolom, mindenféleképpen szükséges annak érdekében, hogy a nem feltétlenül országos érdekeket képviselő területhasználati kérdésekben az önkormányzatok valóban szabadabban, a saját kompetenciájuknak, saját rálátásuknak megfelelően dönthessenek, és így jobban érvényesüljenek a helyi érdekek, a helyi igények.

Balatoni országgyűlési képviselőként rendkívül pozitív változásként értékelem az előterjesztett jogszabály-módosítást, ugyanis a Balaton Kiemelt Üdülőkörzet területrendezési terve esetében nagy előrelépésnek tartom, hogy a Balaton partjának közcélú használatát tovább kívánja erősíteni a törvény. Ennek érdekében a módosítás elővásárlási jogot kíván biztosítani a települési önkormányzatoknak a parti ingatlanokra vonatkozólag, ezenfelül elősegíti az idegenforgalom fejlődését, a helyi kikapcsolódás lehetőségét azzal, hogy a települési önkormányzat új fejlesztési területek kijelölése esetén köteles további újabb zöldterületeket is kijelölni.

Az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvény módosítása biztosítja, hogy az ingatlan-nyilvántartás és az egyéb közhiteles nyilvántartások - erről tett említést államtitkár úr is, például az Országos Erdőállomány Adattár - közötti ellentmondások végre megszűnjenek, ez is nagyban könnyítené a munkát. Ennek érdekében nemcsak az érintett hatóság, hanem az ingatlan tulajdonos, valamint a további érdekeltek is kezdeményezhetik a földhivatalnál a művelési ág és a jogi jelleg összhangba hozatalát.

A világörökségről szóló törvény módosítása egyértelmű szabályozási környezetet teremt, ami által a végrehajtási rendeletek is egyértelműbbé, jobban alkalmazhatóvá és egyszerűbbé válhatnak. A törvényjavaslat meghatározza a kezelési terv tartalmi elemeit és a világörökségi területen csak korlátozás mellett gyakorolható tevékenységek körét is. A szabályozás lehetőséget biztosít arra is, hogy a világörökségi szak kérdésben eljáró hatóság, a világörökségért felelős miniszterrel egyébként egyeztetve, saját honlapján szakmai követelményeket tartalmazó iránymutatást tegyen közzé, amivel elősegíti a kezelési tervekben foglaltak gyakorlati alkalmazását.

A kulturális örökség védelméről szóló törvény módosítása pedig biztosítja azt, hogy az Alkotmány utca Kossuth Lajos tér felőli végén épülő Nemzeti

összetartozás emlékhelye a Kossuth térhez hasonlóan állami tulajdonba, nevezetesen az Országgyűlés Hivatalának vagyongazdálkodásába kerüljön, valamint hogy kiemelt nemzeti emlékhelyeink részévé válhasson.

A módosítás célja annak kimondása, hogy a hasznosítási cél érdekében elvégzett bontási, átalakítási munkálatok nem minősülnek az állagmegóvási kötelezettség megszegésének. A módosítás ezzel biztosítja, hogy a vagyontulajdonhoz kapcsolódó egyes törvényi feltételek és a juttatás céljának megvalósítása ne kerüljenek olyan ellentmondásba, amely a juttatási célt ellehetetleníti.

2018. július 30-án fogadta el az Országgyűlés a Budapest és az agglomeráció fejlesztésével összefüggő állami feladatokról szóló törvényt, amelynek hatálya kiterjed a kiemelt budapesti fejlesztések és a kiemelt nemzetközi sportesemények körére. E feladatok meglehetősen sokszínűek, és az egyes feladatcsoportok is jelentősen összetettek. A feladatok szakszerű és hatékony ellátása érdekében a Budapest-törvény jelen módosítása lehetővé teszi, hogy az egyes feladatcsoportokat 100 százalékos állami tulajdonban álló nonprofit gazdasági társaság vagy annak 100 százalékos tulajdonában álló nonprofit gazdasági társaság lássa el.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összefoglalva tehát kijelenthető, hogy az előttünk fekvő előterjesztésben szereplő törvényjavaslat kiemelt célként fogalmazza meg a barnamezős területekre vonatkozó alapvető szabályok megalkotását, a világörökségi területekre egyértelmű szabályozási környezet kialakítását, a Normafa park-törvény szabályainak pontosítását, az állami vagy helyi önkormányzati fenntartású közgyűjtemény, muzeális intézmény alapleltárából visszaigényelt kulturális javak visszaadhatóságára vonatkozó törvényi szabályok rögzítését, valamint a Magyarország és egyes kiemelt térségeinek területrendezési tervéről szóló törvény területfelhasználási és övezeti szabályainak pontosítását egyaránt, ezeken felül pedig a Nemzeti összetartozás emlékhelyének a kiemelt nemzeti emlékhelyek részévé válását is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, nyugodtan kijelenthetjük az előttünk fekvő előterjesztés áttanulmányozása során, hogy pártbéli hovatartozástól és ideológiai szimpátiától függetlenül a parlamentben helyet foglaló döntéshozók mindegyikének rendkívül fontos kérdés kell hogy legyen országunk kultúrájának és természeti adottságainak védelme. Éppen ezért tisztelettel kérem önöket, hogy szavazataikkal támogassák ennek az előterjesztésnek az elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának vezetője Potocskáné Kőrösi Anita. Képviselő asszony, parancsoljon, öné a szó.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt

Államtitkár Úr! Nem az első alkalom, amikor salátatörvénnyel találkozunk, abban ügyesen elrejtve olyan pontokat, amelyek legalább egy kérdőjelet megérnek itt a magyar Országgyűlésben, a Parlament falai között. Tizenhárom törvényt módosít ez a jogszabálytervezet.

Csak visszaidéznék pár mondatot, amelyeket államtitkár úr elmondott az expozéjában: az egyszerűsítések elve mentén, az önkormányzatok életének megkönnyítése érdekében tett javaslatok, a tapasztalatok. Nem is olyan régen volt egy nagyon hosszú vita a területrendezési jogszabályok kapcsán, a Balaton-törvénnyel kapcsolatosan, és azóta annyi tapasztalat lett, hogy most megint kell módosítani ezt a jogszabályt.

És akkor beszéljünk arról, ami nekem megütötte a fületem: ezeknek a tapasztalatoknak a beépítése a jogszabályba a családtámogatás és az idegenforgalmi igények mentén. Milyen családokat támogatnak? Nagyon hiányolom ebből a jogszabályból, hogy nem törölték el, nem tették hatályon kívül azt, hogy a kormány úgy dönt, hogy valami kiemelt fejlesztési terület; ott nyugodtan felül lehet írni a jogszabályban meghatározottakat. Tehát értem én, hogy a „családok támogatása” Orbán Viktor családját, Mészáros Lőrinc családját jelenti, vagy hogy a Balaton körül ismételten apartmanházak tömkelege épül. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból.)*

Én elhiszem, csak a családtámogatással mit gondolnak? Azt, hogy most a parti szakaszban lesz egy kisebb változás, és a parkok zöldterületi besorolásában történik változás? Itt radikális változások kellene, ha meg akarjuk menteni a Balatont, tehát ezek a változások nem elegendők. Úgyhogy én nagyon bízom benne, hogy végre lesz már olyan épített környezet és természetvédelmi következmény, amely valóban azt a célt szolgálja, hogy megmentsük a Balatont.

És akkor még egy kérdés, és nem húzom tovább az időt, mert úgy gondolom, hogy ezek ilyen lényeges kérdések. Ismételten becsempészték a jogszabályba, hogy egyes kérdésekben majd kormányhatározat és kormányrendelet fognak dönteni, tehát megint kikerülnek az a lehetőséget, hogy itt, a Parlament falai között szülessenek meg döntések. Tisztelettel kérem, ez már nem az első eset, hogy ne tegyék ezt, mert így ellenzéki képviselőként nem fogjuk tudni elmondani a véleményünket, hanem majd csak meglátjuk a Magyar Közlönyben, hogy újabb kormányhatározatok születtek. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Én általánosságban és alapvetően mindig pozitívan állok egy olyan salátatörvény vagy törvénymódosító csomag

előtt, amely az illetékeket csökkenti, amely az eljárásokat egyszerűsíti, amely a bürokráciát csökkenti, amely kedvezőbb helyzetbe hoz önkormányzatokat, amely egyszerűsíti a mindennapok életét, és a folyamatosan keresztbe-kasul lévő adatbázisokon keresztül a hibás adminisztráción át megtisztítja ezt a fajta helyzetet, és a nyilvántartásokat is, illetve a jogi helyzetet is tisztázza. Tehát alapvetően szeretném leszögezni, hogy az ilyen jellegű törvénymódosítás alapvetően mindig közelebb áll a szívemhez, hiszen azt gondolom, az eddig megtett bürokráciacsökkentő lépéseken túl még mindig szükség van ilyen lépésekre, hogy ezeket a kérdéseket rendezzük, és az emberek életét, az intézmények életét, az önkormányzatok életét egyszerűbbé tegyük.

Ezért is fontos például akár az illetékekről szóló törvénymódosítás, amely szerint a kulturális örökségvédelmi illetékek, illetve az erdőállományban nyilvántartott területek esetén a hatósági eljárásban illetékmentességet fognak élvezni a jövőben; ez szintén egy egyszerűsítés.

(16.00)

Örömteli a barnamezős terület fogalmának a tisztázása és a barnamezős beruházások tisztázása, egyszerűsítése, mert azt gondolom, hogy egy települési önkormányzatnak nagy lehetősége van ilyen területekben. Azt látjuk, hogy az elmúlt időszakban is számtalan nem megyei jogú városba is érkeztek jelentős beruházások, üzemépítések, és nyilvánvalóan szükség van arra, hogy itt megkapják azt a kellő segítséget az önkormányzatok, amely ezeknek a beruházásoknak az elnyerésére vagy meghívására rendelkezésre tud állni számukra.

A törvényjavaslatba - államtitkár úr és Witzmann képviselőtársam is részletesen beszélt több pontjáról - nagyon fontosnak tartom a Nemzeti összetartozás emlékhelyének a bekerülését, illetve, ahogyan a Kossuth tér is, az Országgyűlés Hivatalához kerül majd a Nemzeti összetartozás emlékhelye is. Már láthatjuk a megkezdett munkálatokat is itt, a Parlament közvetlen közelében. Azt gondolom, fontos, hogy a nemzeti emlékhelyekről, kiemelt nemzeti emlékhelyekről több szó essen, nemcsak itt, az Országgyűlésben, de akár a médiában, akár iskolákban és több helyen, hogy ezekre a helyekre, a nemzeti emlékhelyeinkre a diákok a lehető legnagyobb számban eljussanak, ezekről értesüljenek, legyenek lehetőségeik, köztük nyilván majd az itt felépülő Nemzeti összetartozás emlékhelyre is. Én örülök annak, hogy ez állami tulajdonba kerül, és az Országgyűlés Hivatala fogja ezt kezelni, hiszen azt is láthatjuk, hogy az elmúlt években a Kossuth Lajos tér is méltó módon újult meg, ahhoz a szellemiséghez méltóan, amit kifejezni hivatott.

Megint csak fontos az adatbázisok, -nyilvántartások közti összhang megteremtése. Fontos, hogy a műemléki védetség rákerüljön az ingatlan-nyilvántartókban a tulajdoni lapokra. Számos esetben tudunk

arra konkrét példát is és a statisztikák is azt mutatják, hogy ez az elmúlt időszakban, az elmúlt harminc évben sokszor nem történtek meg ezek a felvezetések. Fontos, hogy ezek rajta legyenek a tulajdoni lapon, és megfelelő védeltséget kapjanak azok az épületek, azok az ingatlanok, amelyeket ez megillet. Illetve az is fontos, hogy ha már, hála istennek, olyan országban élhetünk, ahol a világörökség számos elismert része található, akkor a nemzeti védeltség és az UNESCO-védeltség közti kapcsolatot vagy átjárhatóságot megteremtjük, amikor a világörökségről szóló törvényt fogjuk módosítani.

Hiszen nagyon fontos az itteni koherencia megteremtése, mert nyilván a nemzeti védeltség fontos és alapvetően országon belül szabályozandó kérdés, de amikor a világörökségről beszélünk, akkor nagyon fontos, hogy ott azok a szabályok álljanak rendelkezésre, amelyek egyrészt a világsztenderdeknek is megfelelnek, másrészt meg megfelelők ahhoz, hogy megóvják azokat a területeinket, amelyeket az UNESCO is kiemelt védelemben részesített.

Örömteli a Normafa park kibővítése és az oda tervezett módosítások, hogy a kiszolgálóhelyiségek is megépülhetnek, de a zöldterület is tovább növekedik. Illetve a fapótlás is, a 150 százalékos szigorú határ meghatározása a törzskerületben, azt gondolom, hogy ez egy kifejezetten üdvözlendő cél. És nyilvánvalóan az elkövetkező időszakban bekövetkező budapesti nagyberuházások, akár más beruházások kapcsán is fontos, hogy már előre rögzítsük azokat a szabályokat, hogy ezekre a fapótlásokra sor kerüljön, és ezekre a fapótlásokra a jogszabályokban meghatározott kötelezettségeiket mind a beruházó, mind a használatba vevő majd teljesítse, ezáltal a fővárosunk is fokozatosan még élhetőbbé tud majd válni. Ezért azt fogja szabályozni, hogy a fapótlást a használatbavételi engedély után két éven belül el kell végezni a meghatározott mértékben. Úgyhogy azt gondolom, hogy ez is hozzá fog járulni a budapesti levegő tisztulásához és a budapesti városképhez, kiemelten fontosnak tartom ezt a törvénymódosítást is.

Ahogy képviselőtársaim is elmondták, ez a 13 törvényjavaslat részben technikai módosításokat is tartalmaz, részben fontos előrelépéseket, egyszerűsítéseket, illetékeltörléseket, bürokráciacsökkentést, és mint ilyet, a frakciónk támogatni tudja.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Molnár Gyula képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Olyan biztatónak indultak pedig Nacsa képviselő mondatai, hogy most akkor már elég volt, és most úgy gondolja, hogy tényleg nem lehet azt ilyen elegánsan megcsinálni, hogy 13 törvényt idedobunk a

parlament asztalára, és ebből a 13-ból elkezdzünk megszólalni, hogy mi az, ami tulajdonképpen tényleg védhető, tényleg arról szól, ami valamilyen módon racionálisnak tűnik, és azt mondjuk, hogy ez az egész így, ahogy van, tökéletes. Nem tudom, hogy mennyi időm van, de volt régen egy ilyen cowboy vicc, egy ilyen anekdota, hogy állnak a pultnál a cowboyok, és mondja az egyik, hogy nézd, nagyon utálok azt a cowboyt ott. Melyiket? Hát a kalapost. De mind az öt kalapos! Amelyiknek az a díszes pisztolya van. Mindnek díszes pisztolya van! Fogja magát és elkezd lelövöldözni az összeset, csak egy cowboy marad. Na, azzal mi van? Na, azt nagyon utálok.

Szóval, mégse lehet csinálni azt, hogy van itt száz dolog - és most fogok beszélni párról, ami szerintem vállalhatatlan -, és önök pedig úgy csinálnak, mintha ez az egész így egyben tulajdonképpen teljesen korrekt lenne. Én ezt egyszerűen nem is értem, hogy amikor ülnek ott, ez hogyan alakul, tehát hogyan történik ez ott a minisztériumban. Vagy nem tudom, államtitkár úr, hogy van. Valaki jön, és azt mondja, hogy van itt egy ilyen valami és lenne itt nekem néhány dolog, tegyék már oda be valahogy középtájr, hátha nem veszik észre. Jó, nem vagyunk erősek, meg majd el lehet mondani, hogy Timmermansra akarnánk szavazni, én megértettem ezt... *(Közbeszólás a Jobbik sorából: Weber!)* - biztos nem Weberre. De azért álljunk már meg!

És mennyire megalázó az, ne haragudjon, balatoni képviselőtársam, hogy tényleg önnel mondatják el ennek a törvénynek az általános vitában az expozéját?! Ön most ahhoz adta itt a nevét, hogy tulajdonképpen 15 és 50 százalékra növelik a balatoni vízparti területek beépíthetőségét. A vízpartot lecsökkentik 500 méter távolságra. Azon túl 50 százalékos beépíthetőséget engedélyeznek a vízparton. Komolyan gondolja, hogy haza fog menni és azt fogja mondani a szomszédoknak, a választóknak, hogy tök rendben van, semmi probléma. Megvette valaki ezt pár évvel ezelőtt tulajdonképpen úgy, hogy strand, és majd itt strand lesz, meg mindenkinek klassz lesz, és egyszer csak jön valaki és egy ilyen 13 elemű törvénybe becsúsztatva azt mondja, hogy tulajdonképpen lehet ide építeni apartmant, és tök jó lesz, mert 500 méteres saját kis kifutónk lesz a vízig.

Tehát nehogy azt higgyük, hogy az 500 méter azért van, mert ez korlátozás, nagy túróst, oda se tud majd bemenni senki! Az 500 méter arra lesz, hogy tulajdonképpen ennek az apartmanházsornak lesz egy saját kis kifekvőrésze, hát, mégse egyből a vízbe lépjenek bele. Egyébként teljesen indokoltnak tartom, tehát ez teljesen normális. Szóval, tényleg azért álljon meg a menet, mert volt még a régi pártállami időkben az a vicc, hogy aki egyetért Brezsnyev elvtárrsal, az leteheti az egyik kezét. Tehát ön tegye le nyugodtan az egyik kezét, és ne vállaljon már be egy ilyen típusú hozzászólást ebben a Házban, mert tényleg elképesztően kínos.

A másik az, hogy itt van ez, amikor az önkormányzatok önként és dalolva átadnak területeket, szinte könyörögnek, hogy vigyenek már el tőlük a

Normafából valamit meg az Erzsébet teret, ugye, elfelejtenek beszélni a főpolgármesterrel. A köztársasági elnök valami iszonyat bátorságról téve tanúbizonyságot visszaküldi a törvényt, önök persze azonnal megszavazzák, megint nem megkérdezve a fővárost, és megint nem mond senki semmit erre a dologra. Most Nacsa képviselő úr azt mondta nekünk, hogy be fognak építeni a Normafán néhány dolgot, és nő a zöldfelület. Ezt magyarázza már el, hogy hogy! Most a norma az szerintem zöld. Nem értek hozzá, de ahol nincs építve, az többségében zöld. Ha most arra építenek valamit, hacsak nem arra gondolt, hogy zöld lesz a teteje és tulajdonképpen a zöldfelületi mutató nem változik, akkor egyszerűen nem tudom megérteni, hogy mire gondol.

Aztán van benne egy apróság, most nem akarok aktuálpolitikát behozni, de itt szépen csöndben behoztak egy ilyen budapesti kormánybiztosot. És ahogy a jobbikos képviselő mondta, akkor rendelettel lehet szabályozni a hatáskörét. Csak nem arra gondolnak, hogy el lehet veszteni Budapestet? És akkor jön már az a kis apró szabályozás, hogy budapesti kormánybiztos majd tulajdonképpen mindent meg tud csinálni az önkormányzat helyett.

Szóval, sokféleképpen lehet az önkormányzatokat korlátozni, amit önök most itt csinálnak és csináltak az elmúlt időszakban, az pont erről szól. És ne legyenek már erre, nagyon kérem, büszkéek, hogy 13 törvénybe ilyeneket bedugdosnak! *(Mesterházy Attila: Úgy van!)*

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Gréczy Zsolt képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

GRÉCZY ZSOLT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nem olyan egyszerű most megszólalni, mert Molnár Gyula annyira eklatánsan és színesen magyarázta el, hogy mi itt a probléma, hogy nehéz utána összefoglalni a DK álláspontját, mert nagyjából elmondta azt, amit mi gondolunk, csak valószínűleg színesebben mondta el, mint ahogy én azt magam terveztem volna, de ezt tekintse, képviselő úr, elismerésnek.

(16.10)

Tehát a lényeg az, hogy nem elég a kulturális örökséget védőnek mondani magunkat, annak is kell látszani. Itt az a probléma, hogy ez az egész történet beleillik abba, amit önök gondolnak a környezetvédelemről, a zöldpolitikáról, a globális felmelegedésről és mindenről. Hosszasan lehetne sorolni azokat a területeket Magyarországon és Budapesten is, ahol például szemrebbenés nélkül, mindenféle engedélyek nélkül vágtak ki fákat a Bocskai úttól egészen más területekig. Egyszer csak arra ébredtek a lakók egy vasárnap reggel, hogy bzzzz, ilyeneket csináltak a gépek

vasárnap reggel, és már nem voltak ott a fák, és senki nem tudta, hogy miről van szó. Tehát ez nagyon súlyos probléma.

Egy másik súlyos probléma az valóban a Balaton ügye. Olyan híreket olvas az ember, hogy védett nádasokat irtanak ki azért, hogy ott lakóterületeket építsenek és hozzanak létre. Voltak olyan Fidesz-közeli személyek, Mészáros Lőrincet biztos lehet ilyennek nevezni, aki ott jelentős földterületeket és egyebeket megvásárolt ezeken a vidékeken, a Balaton - gyakorlatilag körbe - szinte az egész területét. Most a Club Aligára ki sem térek. De a lényeg az, hogy ezek mostantól még nagyobb veszélyben vannak, mint ahogy eddig voltak. Ez azt jelenti, hogy tényleg arról van szó, hogy az újkazdag fideszes világ ott majd újabb palotákat fog magának építeni, és akkor ott fognak dőzsölni, eközben pedig még azok a szabadstrandok is veszélybe kerülnek, ahol egyébként a kispénzű magyar turisták nagyjából egy nyeles hússal meg egy hűtőszékkel meg egy napernyővel próbálnak néhány napot szabadság gyanánt eltölteni.

Szóval, alapvető problémáról van szó. Önök ezúttal is valóban ide, a 13 törvénybe, egy salátatörvénybe beágyazva olyan lehetőséget teremtenek az építőiparnak, egyébként nyilván az önöket kiszolgáló, majdan kiszolgáló építőiparnak és a fideszes üzleti köröknek, amely tovább csökkenti a zöldfelületet, és az örökségvédelem jelmezébe bújva gyakorlatilag újabb zöldterületektől fosztja meg a magyarokat, amit - látva azt, hogy milyen környezeti hatások érik az országot, már Magyarországot is - különösen veszélyesnek tartunk. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Csárdi Antal képviselő úr. Parancsoljon! Öné a szó.

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Hát, bocsánat, leszakad az arcom... *(Derűltég az ellenzék soraiban.)* Hogy államtitkár úr az expozéjában ennek a törvényjavaslatnak a kapcsán ki merete mondani a száján, hogy ökológiai szempontok - hát, komolyan, visszafele vettem a levegőt. *(Derűltég az ellenzék soraiban.)* Mert az elmúlt évek parlamenti munkája sok mindenre megtanított minket, többek között arra, hogy a Fidesz-kormány által benyújtott törvények címe többnyire félrevezető, a címéből nem lehet következtetni sem a törvény tartalmára, sem a valós szándéokra. Az Orbán-kormány már teljesen leszokott arról, hogy egyenesen beszéljen, nevéen nevezze a dolgokat, és olyan törvényeket vagy törvénymódosításokat nyújtson be, amelyben a cím, a törvényalkotói szándék és a tartalom összhangban áll, és nem utolsósorban lehetőség szerint közérdeket képvisel.

A fideszes jogalkotás, törvényalkotás olyan mélyre süllyedt, hogy magánérdekek és hatalmi manipulációk legitimációs eszközévé vált ahelyett, hogy a jövőnket, a magyar emberek jövőjét, az országot és a

demokrácia kiteljesedését szolgálja. A kormány jogi szabályozási áramkötése már régen megcsúfolja az Alaptörvényben lefektetett jogainkat is.

Ennek a bevezetésnek kitűnő példája az előttünk fekvő törvényjavaslat. A 13 fajsúlyos törvény módosításából álló saláta lényege, hogy tovább erősítse a NER és prominensei hatalmát és befolyását, szabályok alóli mentesítését, a jogszabályok egyedi értelmezését és a gazdagodás lehetőségét. A törvény a Fidesz-birodalom érdekkörének tevékenységi spektrumának nagy részét felöleli, kivéve a termőföldeket, mert az ma már „megfelelő” kezekben van. Itt kérem a „megfelelő”-t idézőjelbe tenni a jegyzőkönyvvezetőktől.

A tét most a következő: budai Palotanegyed, Normafa-projekt testreszabása, egész Budapest fejlesztésének egy kézben tartása 2030-ig. Itt van a nyakunkon az önkormányzati választás, és ha másból nem, ebből a törvényjavaslatból tökéletesen kiolvasható, hogy a budapesti önkormányzati választásokkal összefüggésben önök nem magabiztosak. Az ilyen törvények miatt nem tudnak magabiztosak lenni, kérem tisztelettel.

Budapest és a budapesti agglomeráció felügyelete, hogy mi miből és mely cégek által valósulhasson meg; a Balaton üzletszerű magánosítása, amiről már képviselőtársaim is beszéltek; mentesítés lezárása, kizárólag állami és önkormányzati tulajdonú, forgalomképtelen vagyonelemek elidegenítési tilalmának feloldása; a fejlesztések és a megvalósítás további központosítása; a hatósági és közbeszerzési kötelemények lazítása; további felhatalmazások fakívágásokra, nemzetközi sportesemények és -létesítmények erőn felüli és a szükséges mértéken felüli megvalósítására; az ország infrastrukturális elemeinek, utak, magasfeszültségű távvezetékek térbeli elhelyezését megkötő eddigi előírások feloldása. De menjünk sorban, nézzük meg ezt tételesen!

A bányatörvény módosítása esetében úgy tűnik, hasznos lehet, hogy a külfejtéses művelésű bányateltet akkor lehet megalapítani vagy horizontálisan bővíteni, ha az erre vonatkozó előírások teljesülnek, és a bányászati tevékenység befejezését követően az igénybe vett területekre vonatkozó újrahasznosítási cél a településrendezési eszközökben foglaltaknak megfelel. Milyen kár, hogy a javaslat szerint csak ebbe már nem tartozik bele automatikusan az a korábbi követelmény, miszerint tájrendezés megvalósítása, a tönkretett terület, a károkozás helyreállítása. Ismerjük a külszíni bányák kinézetét, hatását, valamiért mégis pont ezt a legdrágább elemet felejtették ki.

A világörökségről szóló törvény módosításakor hogyan kell értelmeznünk, hogy ezután az illetékes főhatóság a honlapján olyan követelményeket tartalmazó iránymutatást tehet közzé, amely a hatósági eljárás során érvényesítendő, és az iránymutatáshoz vagy annak módosításához a kulturális örökség védelméért felelős miniszter előzetes jóváhagyása szükséges? Mi ez, ha nem szakkérdések és a hatósági döntéshozatal kézi vezérlését célzó merénylet?

De a nemzeti vagyon sem maradhat érintetlen, és akár jó is lehetne, hogy az állam és az önkormányzatok a tulajdonukban álló országos közutak és műtárgyai, terek és parkok tulajdonjogát a másik javára ingyenesen átruházhatják, ha nem tudnánk, hogy milyen hatalmi és finanszírozási béklyóban tartja a kormány az önkormányzatokat. Gondoljunk csak a Városliget esetére, és valószínűleg, ha egy picit több idő állna rendelkezésemre, hosszan sorolhatnám a példákat csak Budapest esetén, és akkor még nem mentem messzebb.

Az csak hab a tortán, hogy a nemzeti vagyoni körből ingyenesen tulajdonba adott ingatlan a tulajdonjog megszerzésétől számítva csak 15 évig nem idegeníthető el, azt követően igen, és hogy a juttatási cél megvalósítása érdekében végzett bontás vagy átalakítás nem minősül az állagmegóvási kötelezettség megszegésének. Hát, kérem szépen... *(Tuzson Bence közbeszólására.)* Majd megmagyarázza államtitkár úr, biztos vagyok benne.

A Normafa park történelmi sportterületről szóló törvény módosítása gyakorlatilag felülírja a társadalmi egyeztetések hosszú során megvitatott fejlesztési elképzeléseket, kimondván, hogy a történelmi sportterületre vonatkozó településrendezési eszközöket az e törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. Az új szabályozás kibővíti és felpuhítja, milyen rendeltetésű építmények, épületek milyen beépítési korlátozás mellett helyezhetők el a Normafa területén, és teljesen új helyrajzi számos telkeket is behoz az érintett területek jegyzékébe. Mindez szembemegy a helyi népakarattal, de tudjuk, hogy a Fidesznek semmi nem számít. És ha ilyen csodálkozva néz rám, államtitkár úr, akkor javasolom, hogy vegye föl az önkormányzattal és a kerületben dolgozó politikai közösségekkel a kapcsolatot, és akkor fogja érteni, hogy miről beszélnek.

A tavaly elfogadott, Budapest és az agglomeráció fejlesztésével összefüggő állami feladatokat a Magyarország filmszakmai támogatási programjával zanzásító salátatörvény egyenes folytatásaként a kormány megint szintet lépett. Az alap az volt, hogy a kormányzat budapesti fejlesztéseinek ügymond összehangolása a Miniszterelnökséget vezető miniszter hatáskörébe került. Már miért is volna ebbe beleszólása a fővárosnak, illetve annak lakóinak? Itt megint vissza kell utalnom, hogy önök gyakorlatilag a budapesti önkormányzatiságot, Budapest önállóságát próbálják derékba törni, többek között azért, mert attól tartanak, hogy elveszítik az önkormányzati választásokat.

(16.20)

De ha nem veszítik el, akkor szeretném jelezni, hogy ez a jelenlegi vezetésnek sem szabad, hogy tetszsen, és értem én, hogy központi vezetés van a Fideszen belül, és majd a zárt ajtók mögött elrendezik egymás között, de ebben a városban, tisztelettel, lakik kétfélmillió ember, és ennek a kétfélmillió embernek jogai vannak, és igen, nem nézzük jó szemmel, amikor egy ilyen salátatörvény derékba töri azt.

A mostani módosítás a kormányzati politikai ráhatást egészíti ki, és a beépített pénzszivattyú hatékonyságát javítja többek között azzal, hogy úgymond nonprofit társaságok hierarchikus sorozatát alapozza meg, amelyek a ráhatás eredményeképpen kivívott hatósági engedélyeket, szerződéseket, adófizetői forrásokat úgy testálhatja át, hogy a szerződés átruházása esetén az átvevő személyt még további közbeszerzési kötelezettség sem terheli. Azt gondolom, hogy akik láttak közbeszerzést, illetve kiemelt állami beruházásokat, azok pontosan értik, hogy mi ebben a kockázat. Mindezek egyrészt a leendő főpolgármester és önkormányzat hatáskörét csökkentik, másrészt a megvalósításhoz hatalmas szabadságfokot nyerne például a hatósági engedélyeztetés, a közbeszerzés, kivitelezés, beruházás terén. Ez akkor is igaz, ismétlem, ha Tarlós István marad Budapest főpolgármestere, és akkor is igaz, ha 2019-től máshogy hívják a főpolgármestert. Ez nem politikai kérdés alapvetően. Ez az önkormányzatiságnak a megcsúfolása.

De a törvény a budapesti fákra is újabb csapást mér, mintha nem volna elég, hogy pár év alatt Budapesten és országszerte sok száz, talán több ezer értékes fa esett áldozatul a Fidesz bebetonozott álomvilágának. Érdeemes csak végigmenni ezeken a területeken, ahol kiemelt beruházások keretében a Fidesz-KDNP beruházásokat valósított meg, mindenhol a zöldterületek durva megcsonkításával találkozhatunk, a Városligettől kezdve a Baross térig, a XI. kerületen keresztül gyakorlatilag a városnak ma már minden pontjáról el lehet mondani egy ilyen példát.

A létesítményfejlesztési projektek esetén a fás szárú növények védelméről szóló hatályos kormányrendelet és a települési önkormányzat fák és fás szárú növények védelmére vonatkozó rendeletének fás szárú növények pótlására vonatkozó szabályait eltérésekkel kell ugyanis alkalmazni. Az apropó itt a 2023. évi atlétikai világbajnokság. A budapestiek azt mondták, hogy nem szeretnék olimpiát rendezni, de ez önöket nem nagyon érdekli. Nem baj, hozunk atlétikai versenyt, hozunk mindent, lesz itt sport, sport, stadion és mindenféle sportrendezvény. Nagy tisztelettel kérném a kormányzatot, hogy az oktatást és az egészségügyet vegye inkább fókuszba, mert ugyanezen a Budapesten, ahol önök atlétikai világbajnokságot szeretnék rendezni súlyos forintmilliárdokból, ahol önök olimpiát szerettek volna rendezni forintezermilliárdokból, ott hétvégi ügyeletet négy kórházból három nem tudott adni. Úgyhogy én szeretném jelezni tisztelt képviselőtársaimnak, hogy rossz az irány.

De az sem elég, hogy a 2018-ban keresztülvert törvény szerint Budapest főváros önkormányzata, valamint a Budapest I. kerületi budavári önkormányzat a tulajdonában álló számos ingatlant ingyenesen, nyilvántartási értéken való átvezetéssel a magyar állam tulajdonába és a társaságok vagyonezelésébe adták át, hogy a miniszterelnök budavári álmai teljesülhessenek. Most ott tartunk, kérem tisztelettel, hogy további vagyoneztést kell hogy elszenvedjen az önkormányzat.

Személyes érintettség okán engedjen meg egy megjegyzést, hogy talán nem így kellene büntetni, vagy talán nem is kellene büntetni az ott élőket csak azért, mert nem egy fideszes potentátot választottak meg. Én azt gondolom, hogy - ott élve a választókerületben - ezekre a típusú változtatásokra nincs igény.

Ha veszi a fáradságot és felkeres engem, én nagyon szívesen végigviszem a választókerületen, az I. kerulettől kezdve az VIII., IX. kerületen keresztül, a Belvároson át, és elmondom önnek, hogy mire volna igény, ami valóban fontos lenne, amivel nem rombolnának, hanem építenének.

Tisztelt Államtitkár Úr! Sajnos, ez a jelenség nem csupán a budavári Palotanegyedre korlátozódik. A módosítás kiegészíti a kormány kiemelt budapesti beruházási rendeletalkotási jogkörét. Felhatalmazást kap a kormány, hogy kormánybiztos irányítsa a kiemelt budapesti fejlesztéseket, a beruházásirányítási jog tartalmát rendeletben állapítsa meg, és mindezeket megfejeli a 2030-ig tartó időszakokra vonatkozó tízéves budapesti városfejlesztési terv előkészítésével és annak végrehajtásával, beleértve természetesen a nemzetközi sporteseményeket - mert az kell - és azok beruházásait.

Tisztelt Kormánypart! Én értem, hogy önök a sportrendezvényeken keresztül szeretnék bemutatni, hogy önök milyen sikeres kormányzást folytatnak ebben az országban. Én elhiszem, ez már bejött a XX. század első felében is, hogy egy jól megrendezett sportrendezvény növelheti a mindenkori kormányzat népszerűségét, de tisztelettel és alázattal szeretném jelezni, hogy ennél sokkal fontosabb, lényegesebb problémák vannak mind a választókerületemben, mind Budapesten, mind az országban. Ahelyett, hogy önök ezeknek a beruházásoknak nyitnak tág ajtókat, átláthatóságot nem biztosítva, sokkal fontosabb lenne, hogy olyan kérdésekkel és olyan problémákkal foglalkozzanak, amelyek valóban problémát jelentenek az itt élőknek.

Ne sporteseményeket és ehhez kapcsolódó kiemelt beruházásokat tervezzenek és erőltessenek rá a budapestiekre, hanem oldják meg az oktatási nehézségeket, oldják meg az egészségügyben tapasztalható visszaeséseket, vagy egyszerűen csak szabaduljanak meg a parkolási maffiától! Azt gondolom, ha erre fordítanának forrásokat és pénzeket, mindenki sokkal elégedettebb lenne, ráadásul önök is népszerűbbek lennének Budapesten, ja, és akkor nem kellene aggodniuk amiatt, hogy esetleg nem nyerik meg az önkormányzati választást 2019-ben.

Azt gondolom, ezt a törvényjavaslatot nemhogy csak támogatni nem tudja (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) a Lehet Más a Politika, ezt a törvényjavaslatot vissza kellene vonniuk. Köszönöm szépen a szót. (*Taps az LMP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka, Kocsis-Cake Olivio képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

KOCSIS-CAKE OLIVIO, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Elsőként egy technikai megjegyzést engedjenek meg. Én örülnék, ha az előterjesztő majd nemcsak a végén válaszolna, amikor már nincs lehetőségünk reagálni, hanem itt a vitában is, hiszen akkor így nem monológok sorozata lenne, hanem tényleg kapnánk érdemi reakciót.

Próbálom nem ismételné a képviselőtársaimat. Nagyjából mindennel egyetértek, amit elmondtak, és részletesen elemezték a törvényjavaslatot. Kezdjük azzal, hogy valóban vannak jó javaslatok a módosításban, de valószínűleg csak azért, hogy elfedjék a nagyon problémás módosításokat. Új fiú vagyok itt a parlamentben, de ezt már megszoktam, hogy ez így megy.

A javaslat a barnamezős területeket előnyben részesíti a beépítéseknél. Ez nyilván egy jó irány, bár jobb lett volna, ha a kormány ezt például a Városliget esetében is alkalmazza, hiszen pont a volt kormánynegyed, a Nyugati pályaudvar környékén volt egy barnamezős beruházás, oda lehetett volna építeni a múzeumi negyedet, ami sokkal alkalmasabb lett volna, mint Budapest legelső közparkja.

A módosítás a fapótlási kötelezettséget is kismértékben szigorítja Budapesten. Ez is nyilván rendben van, bár megjegyzem, a fapótlás se a probléma megoldása. Az sem olyan egyszerű, hogy akkor kivágunk egy őshonos fát és pótoljuk. A megváltozott klíma miatt őshonos fajok is most már sokkal nehezebben, lassabban nőnek meg, valamelyik nem is nő meg, tehát sokszor pótolhatatlanok ezek a fák, amelyeket kivágunk.

(16.30)

Itt nagyjából be is fejeztem a jó dolgokat. Ami viszont elfogadhatatlan és aggodalomra ad okot, az elsőként a Normafa sportterületen az 500 négyzetméteres, 15 méter magas hitéleti épület építési terve, és nem a hitélet miatt. Itt az építési szabályzatok lazításáról van szó, hiszen korábban 300 négyzetméter és 7,5 méter magas épület volt építhető. Ez nyilván nem egy jó irány. Ami érdekes, hogy erre a tervre korábban, még 2006-ban a helyi civilek azt mondták, hogy ez az új építmény indokolatlanul növelné ennek az amúgy is túlsúlyos területnek a terhelését. Az épület megépítése helyett a korábbi egyeztetés alkalmával a helyi polgármesterrel, aki fideszes polgármester, egy szabadtéri hitéleti lehetőség tervét egyeztették. Most úgy tűnik, hogy ez a módosítás nem veszi figyelembe a helyi civilek javaslatát, amit a polgármesterrel egyeztettek. Kérdezem az államtitkár urat, hol van a civilek véleménye ebben, és figyelembe veszik-e azt.

Elérkeztünk a törvénymódosítás legkritikusabb részeihez. Mi azt látjuk, hogy a Balaton tönkretételéhez adnak ezek újabb kiskapukat, és itt nem az elővársárlási jogról beszélek. Az új módosítás szerint a természetvédelmi védettségre kijelölt, de még nem védetté nyilvánított terület nem kerülhet világörökségi

listára. Ez egy visszalépés a korábbiakhoz képest, nem is értem, hogy miért van erre szükség. Úgyhogy majd legyen kedves, államtitkár úr, ezt magyarázza meg, mert tényleg nem értjük!

A javaslat szerint rendeleti úton növelhető a balatoni part beépíthetősége. Ezt nyilván a betonlobbi rendelte meg önkéntől. Reméljük, hogy helyi népszavazásokkal vagy helyi népszavazási kezdeményezésekkel, ahogy például Keszthelyen történt nem olyan régen, ezeket meg lehet akadályozni. A Balaton partján lévő kempingek területe 15 százalékra növelhető a korábbi 4 százalékról. Ez előtt is értetlenül állunk, hogy erre mi szükség van. Illetve a nem vízparti telek esetén 50 százalékra nő a beépítés. Ez nyilvánvalóan zöldfelületek beépítését fogja jelenteni. Ezt sem értjük, hogy mi célt szolgál.

Összegezve tehát: jó lenne, ha nem a betonlobbi érdekeit képviselnék egy természeti, környezeti védelemről szóló törvényben, hanem a környezetvédelmet. A Párbeszéd-frakció ezt a javaslatot így biztosan nem tudja támogatni, de reméljük, hogy államtitkár úr, aki most elment, megnyugtató válaszokat tud adni a kérdésekre (*Tuzson Bence a páholyról áll.*) - bocsánat, nem ment el, itt van -, és akkor esetleg tudjuk támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség az elsőnek bejelentkezett független képviselő felszólalására. Szél Bernadett képviselő asszony következik. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Egészen döbbenetes ez a törvény, hogy gyakorlatilag a nyár közepén megpróbálnak egy olyan salátatörvényt átnyomni a parlamenten, amely egyértelműen a saját oligarcháiknak egyfajta pluszjutalom.

Őnök beszéltek arról, hogy itt az emberek életminősége javulna. Dehogyan! Itt a NER-lovagok életminősége miatt aggodnak, a kormány kegyeltjei miatt aggodnak, az ő hatalmuk, pénzük fog nőni, ha ez a törvényjavaslat így átmegy. Csak Csárdi Antalt tudom idézni. Én is azt gondolom, hogy egészen elképesztő pofátlanság az, amit csinálnak. Egyszerűsítésekről beszélnek, meg arról, hogy az utóbbi idők tapasztalatai mondatják önökkel, hogy egy ilyen csomagot le kell tenni. Szóval, tisztázzunk két dolgot! Az egyik az, hogy a salátatörvény önmagában nem egy igényes törvényalkotási forma.

Gyakorlatilag mindent összepakolnak egy törvényjavaslatba, és ez arra jó, hogy ha vannak benne jó dolgok meg egy csomó rossz dolog, és az ellenzéki képviselő nemet nyom rá, mert mondjuk, olyan halálos vétkesek vannak benne, akkor ön be tud menni a köztévébe - ugye, oda én nem mehetek be -, és el tudja mondani, hogy Szél Bernadett leszavazta azt a kiváló javaslatot. De azt nem teszi hozzá, hogy még tíz vagy tizenöt halálos bűn meg vétek mellette volt ugyanabban a törvényjavaslatban. Ebből üznek sportot. Ez most ugyanilyen. Van benne pár jó dolog, amit az

előbb elmondott Olivio is, de gyakorlatilag az összes többi visszaélés mindennel, amit szeretünk, amit tisztelünk.

A Balatonról nagyon sokat beszéltek, és itt a nyár. Nagyon sok embernek az a vágya, hogy eljusson egy hétre a Balatonhoz, mondjuk, egy szabadstrandot élvezzen, mert a fizetősök elég drágák. Tehát azt látom ebben a törvényjavaslatban - és nagyon meg vagyok rajta lepődve, hogy Witzmann képviselőtársunk kiáll e mellett a javaslat mellett -, hogy a lakóingatlanok, a különböző lakóparkok gyakorlatilag gomba módra szaporodhatnak majd el a Balaton partján, amitől pár tehetősebb embernek lesz majd a komfortzónájában egyfajta komfortemelkedés, az összes többi meg majd nézheti a kerítésen túlról a vizet, valahonnan más-honnan.

Ahogy az önök emberei, a miniszterelnök közelében lebzselő mindenféle oligarchák rátették a kezüket az egész Balatonra, azt gondolom, hogy sokunknak nemcsak a kánikula miatt forr fel az agyvíze, hanem azért, mert ez végtelenül felháborító. És most nekik akarnak egy újabb ajándékot adni. Ez van ebben a törvényjavaslatban.

De van benne még egy csomó, egészen elképesztő dolog: a budai Palotanegyed - hát, tudjuk, hogy most már a fél Fidesz ott lakik.

Ott van a Normafa. Nacsa képviselőtársam jöjjön vissza a terembe, és magyarázza el nekem, mert én fizikaórán nem ezt tanultam, hogy ha van egy adott felület, és ott egyszerre növelik a beépíthetőséget meg a zöldfelületet, akkor az úgy nem fér össze. *(Tuzson Bence: Dehogynem!)* Két Normafa lesz, nem egy *(Tuzson Bence: Ez butaság!)*, vagy mi? Hogy fogják ezt megoldani? Tanítsanak meg engem kicsit arra, hogy ez hogy működik! Kérdezték már képviselőtársaim is, Molnár képviselőtársam. Magyarázzák el az ellenzéknek azt, hogy hogy fog megvalósulni ez a projekt! Ál-lunk elébe!

Itt, a közelben meg egy utcát állami tulajdonba vesznek, mert nemzeti összetartozás. Azért jobb helyeken... Egy olyan emlékművet építenek, amit nem pályáztattak meg. Gyakorlatilag tudomásul kell vennünk, hogy az ott meg fog épülni. Ez is egy érdekes módja annak, hogy a nemzet összetartozását emeljék. De a központosítás, a hatósági kötelmek lazítása végigvonul egy csomó helyen ezen a salátatörvényen.

A fakivágások. Én is azt tudom mondani, hogy ha lehet, az „ökológiai” szót önök inkább ne használják. Nem áll jól önöknek. Arról van szó ebben a törvényjavaslatban, hogy ha kivágnak fákat valahol, akkor nem ott kell, hanem majd odébb telepítenek, ültetnek fákat. *(Tuzson Bence: Nem ez van benne!)* Erről van szó. Ez van a törvényjavaslatban. Egy kilométer. Ott van benne, olvassa el, képviselőtársam! Szabadabb teret adnak ennek az egésznek.

És ott vannak a bányák. Ezt viszont kérdezném, hogy kinek készült ez a bányás rész. A NER-ben most éppen kik vannak úgy, hogy...? Segítsen nekem, meg szeretném érteni! Kik azok, akik benyújtották az igényt arra, hogy a vállalkozóknak könnyebb legyen

az élete a bányákkal kapcsolatban? Úgyis megtudjuk, ez hamarosan ki fog derülni. Hát, könnyítsen a lelkiismeretén, és mondja el most, hogy mégis miről van szó!

A budapesti agglomeráció. Tudja, én ott élek, úgyhogy kezdek aggódni. Mire készülhetek? Szeretném pontosan érteni, miről van szó! Azt dekódoltuk, hogy itt több helyen az lesz, hogy ha mondjuk, szükség van egy erősáramú felsővezetékre, azt úgy majd odateszik, sok beleszólásunk nem lesz, mert ha jól értjük ezt a salátatörvényt, akkor ez van benne. Volt erre már példa egyébként. De szeretném érteni, hogy az agglomerációval még mit terveznek, merthogy a Fidesz nem az ökológiai problémákat akarja megoldani, abban, ennyi év után viszonylag biztos vagyok.

Én is egyetértek azokkal a képviselővel, akik azt látják ebben a törvényjavaslatban, hogy önök csökkenteni akarják a főváros kompetenciakörét annak érdekében, hogy ha esetleg nyer az ellenzék a fővárosban, utána kormánypozícióból, lehetőleg rendeletekkel, kordában tarthassák a várost. Ezt kerüljék el! Ez felháborító, ez nem így működik! Átlátszó, itt van ebben a törvényjavaslatban, világosan látjuk. Az, hogy vannak vagyontárgyak, amelyeknek elvileg elidegenítési tilalma van, azt önök felmentik, és gyakorlatilag szabadon hozzáférhetővé teszik... Itt is nagyon kíváncsian várom, hogy melyik lesz az az oligarcha, aki majd jól fog ezzel járni.

A magam részéről azt tudom mondani, hogy ez után a vita után több a kérdés, mint amennyi választ önök mondtak. Láthatóan az egész ellenzék egységes volt abban, hogy átlátunk a szítán: atombombákkal van tele ez a törvényjavaslat-csomag, és gyakorlatilag ez a NER-lovagoknak egy újabb kistafírozása.

A mai nap már beszélünk a közigazgatási bíróságokról, arról, hogy abból kihátrálnak. Fogunk beszélni arról, mert nem voltak hajlandók levenni napirendről, hogy az MTA-t is ki akarják csinálni. A kettő között egy ilyen törvényjavaslatot megpróbáltak becsúsztatni, mondván, hogy önök hirtelen zöldpárt lettek. Legyen kedves, tisztelt államtitkár úr, álljon fel és mondja el, hogy kik azok név szerint, akik benyújtották önöknek a számlát! A Fidesz a legkorruptabb párt szerintem egész Európában, de Magyarországon soha ilyen nem volt, mint most önök. Szeretném tudni, hogy ki nyújtotta be önöknek a számlát!

Még valamit, Tuzson képviselőtársam! Hónapok óta szeretnék önhöz egy időpontot kérni mint országgyűlési képviselő az egyéni kerületében. Ön mint főtí képviselő szolgálja ezt a hazát, nemcsak mint államtitkár. Ha már pozíciót halmoz *(Nacsa Lőrinc: Ez most nem az a vita!)*, akkor legyen kedves, vegye a fáradságot, és adjon időpontot a választópolgároknak! Én konkrétan az vagyok, és a főtí gyermekotthon ügyében szeretnék önnel egyeztetni, mivel azonban nem hajlandó reagálni a telefonjaimra, leveleimre, semmire, ezért az ország nyilvánossága előtt szeretném kérni, hogy a főtí gyermekek ügyében fogadjon engem.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Most van lehetőség kétperces felszólalásokra. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Akkor folytatjuk a nyomógombos bejelentkezési felszólalásokat. Ismételt felszólalásra Witzmann Mihály képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr!

(16.40)

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Jó néhányan megtaláltak itt ebben a vitában, úgyhogy úgy gondolom, hogy úgy illendő, hogy válaszoljunk ezekre a kérdésekre. Képviselőtársam a Jobbikból, Potocskané Kőrösi Anita, illetve több hozzászóló is a salátatörvényt némi felhanggal vagy negatív jelzővel illette. Ez egy bevált jogalkotási gyakorlat. Úgy hívják, hogy salátatörvény, amikor bizonyos módosítások több törvényt érintenek, akkor bizony ezeket össze kell fésülni, és bizony ebből salátatörvény elfogadása, illetve vitája és megtárgyalása következik. Tehát én azt gondolom, hogy ebben semmiféle pejoratív jelzőt nem kell keresni.

Azt pedig végképp nem értem, reagálva az összellenzéki megszólalásokra, hogy ha valamilyen törvényt módosítási csomagban illetékfizetés könnyítéséről, illetékcsoökkentésekről beszélünk, vagy bürokrácia-csökkentésről beszélünk, vagy az adminisztrációs terhek csökkentéséről, az adminisztráció jobbá tételéről beszélünk, vagy az önkormányzatok munkájának az egyszerűbbé tételéről, az emberek életének az egyszerűbbé tételéről, egyszerűsítő döntések meghozataláról beszélünk, akkor ez miért jelent kritikát az ellenzék számára. Valóban nem pontosan értettem ezt a dolgot, de valószínű, hogy néhányan vagyunk így ezzel itt a kormánypárti padsorokban.

A tapasztalatok: igen, érkeznek be tapasztalatok a kormányzathoz, a mindenkori kormányzathoz. Kétféle kormány létezik. Az egyik, aki reagál ezekre a tapasztalatokra, ezekre az igényekre és ezekre a kérésekre, és próbálja hozzá igazítani, az élethez igazítani a jogszabályokat, ilyen kormány van ma Magyarországon élén szerencsére. És létezik olyan kormány, aki nagy ívben fütyül ezekre az észrevételekre, és továbbra is megy a saját útján, ennek pedig 2010 előtt láthattuk az idejét Magyarországon. És valóban ezért van szükség azokra a módosításokra, amelyeket egyébként az élet sok esetben felülír, és az élet egyszerűbbé tételét szolgálják.

Az, hogy melyek azok az apró elrejtett trükkök, amelyek itt komoly veszélyeket jelentenek ebben a törvénycsomagban, ezzel meg az a probléma, hogy nem nagyon hallottunk konkrétumokat. Én legalábbis próbáltam figyelni, sok mindent feljegyeztem. A konkrétumokra is rátérek rögtön, és válaszolnék rá, már, amire természetesen tudok, de ezeket az apró trükköket vagy trükkök százait, hogy egy nagy klaszszikust idézzek, ezeket én nem véltem felfedezni.

Konkrétan a Balatonnal kapcsolatban is szeretnék reagálni. 2010 óta, biztosan önöknek is feltűnt,

akik ellenzéki képviselőként próbálják tenni a dolgukat, hogy 2010 óta Magyarország egy teljesen más pályára állt. Fejlődési pályára állt, gazdasági növekedés, gazdasági fejlődés valósult meg. Ezzel együtt természetesen a beruházási kedv is növekedett az országban. A beruházási kedv növekedett az egész ország területén, de ezen belül a turisztikai desztinációkban, így a Balaton területén is.

Azt gondolom, hogy pontosan, ha van fontos küldetése a területrendezésnek és a területrendezési szabályozásnak, akkor pontosan az, hogy egyfajta egészséges egyensúlyt megtaláljon és megteremtse a növekvő beruházási kedv és egyébként a természeti táj és az épített környezeti értékeink megóvása között. Hát, ez a jogszabály pontosan ezt próbálja folyamatosan egyensúlyozni.

Lehet, hogy vannak benne hibák, én ezt nem kételem *(Mesterházy Attila: Nem hát!)*, csak a konstruktívizmust hiányoltam az ellenzéki felszólalásokból; hogy akkor mondják meg, hogy konkrétan mit, hogyan, és ha anyagi vonzata is van bárminek, akkor azt miből tudnák biztosítani. Persze, nem lepődtem meg, mert többet beszéltek itt a felszólalásokban az önkormányzati választásokról, mint magáról az előterjesztésről. Csak úgy zárójelben erre is reagálva: én nem tudom, azt hiszem 2010 óta minden országos választást a Fidesz-KDNP nyert meg Magyarországon. Nem tudom, mire ez a nagy önbizalom *(Dr. Lukács László György: Hú, de magabiztos vagy!)*, tisztelt ellenzéki képviselőtársaim.

Ha csak a közelmúltat nézzük... *(Dr. Lukács László György: Már bizakodni sem lehet... - Nacsa Lőrinc: Fáj az igazság.)* Azt nyugodtan lehet... 2018-ban a harmadik kétharmadot kapta meg az Orbán-kormány *(Dr. Szél Bernadett: Kinek írtátok ezt a törvényt?)*, 2018-ban újabb kétharmadot kaptak a jelenlegi kormánypártok, 2019 tavaszán, bár itt nagy európai parlamenti eufória közepette mégiscsak azt láthatjuk, hogy többséget kaptak a kormánypártok egy tisztán listán szavazáson.

Tehát nem torzított a szavazás, a szavazatok többségét kapták meg, az én választókerületemben speciálisan 56 százalék volt. Siófokon, ahol nem szerencsés a helyzetünk 2014 októbere óta, mert kormánypárti politikusok a jelenlegi városvezetés kritikáit nagyon gyakran élvezik, a köszönetét nagyon ritkán, ott is 52,5 százalékot szereztek a kormánypártok. Ezt egyébként zárójelben, ha kivetítjük a siófoki viszonyokra, akkor nyolc egyéni körzetből hetet megnyertünk volna, ha ez önkormányzati választás lett volna. *(Hohn Krisztina: De nem az volt!)* És nagy bizakodással és kellő visszafogottsággal várjuk a 2019. őszi választásokat. Ettől függetlenül természetesen bármi lehet. Én azt kívánom, hogy legyen az is a demokrácia ünnepe, ahogy eddig minden választás az volt.

Akkor reagálva a konkrétumokra, még a továbbiakban Molnár Gyula MSZP-s képviselőtársam a XI. kerületből megmondta a tutit a Balatonnal kapcsolatban. Ezzel kapcsolatban én csak azt szeretném kérni képviselőtársamtól, hogy higgye el nekem, hogy én ott születtem 42 évvel ezelőtt, azóta is ott

élek, tősgyökeres Balaton-parti családból származom, és higgye el, ha valakitől, akkor tőlem biztos nem kell féltetni a Balatont. Sőt, továbbmegyek, ha valakitől, akkor azt gondolom, Magyarország jelenlegi kormányától egészen biztosan nem kell féltetni a Balatont. Ugyanis én azt tapasztalom az ott élőkkel egyetértésben, hogy akár az önkormányzatok, akár a civil szféra, akár a vállalkozások sokkal jobb lehetőséget látnak ma a Balaton-partban, mint akár néhány évvel, mondjuk 9-10 évvel ezelőtt is.

Ha egy szóval kellene jellemeznem azt, hogy mi mit éltünk meg a Balaton-parton 2002-2010 között, akkor azt mondanám, hogy a pangás éveit voltak ezek ott. Ugyanis, ha az ember arra vetemedett egy hétvégén, vasárnap délben, hogy a Balaton-parton nem nyári időszakban, hanem tavasszal vagy ősszel, mondjuk, a családjával étterembe szeretett volna elmenni, akkor Keszthelytől Siófokig nehéz volt olyan éttermet találni, ami a téli időszakban vagy az őszi-tavaszi időszakban nyitva volt. Most az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy nem lehet olyan éttermet találni a Balaton-parton még a téli időszakban sem, amely ebédidőben ne lenne csordultig. Tehát ez azért valamit, azt gondolom, mégiscsak jelez.

Ha a turizmus számait nézzük a Balatonnál, akkor a 2002-2010 közötti vergődéssel szemben azt láthatjuk, hogy a 2009-es mélyponthoz képest, amit a szocialisták kormányzása alatt ért el a Balaton, akár a vendégéjszakák számát tekintve, akár a külföldi és a belföldi turisták mennyiségét tekintve, akár a turizmusból befolyt önkormányzati és vállalkozói bevételeket tekintve, akkor azt mondhatjuk, hogy pozitív az elmozdulás évről évre. Évről évre rekordéveket produkál a magyar turizmus, és ez önöknek legalább annyira az érdeke választott képviselőként, országgyűlési képviselőként, azt gondolom, mint a kormánypártiaknak.

2002-2010 között a Balaton-partnál folyamatos volt a forráselvonás, képviselő úr, az önök kormánya alatt. Folyamatos forráselvonások voltak. Én emlékszem még arra, amikor Mesterházy képviselő úr átadta Balatonlellén az élményfürdőt, akkor államtitkárként, az a probléma, hogy azt még az előtte lévő kormány Széchenyi-tervből valósították meg. Önök ezt büszkén átadták. Csak az a kérdés, utána még hány ilyen fejlesztést tudtak felsorolni az önök kormányzása alatt. Az önkormányzatok a Balaton partján és a választóközvetben is gyakorlatilag ebben az időszakban csődközeli állapotba kerültek. Örültek annak, ha a béreket ki tudták fizetni úgy a Balatonnál, mint országosan, meg ha a rezsit ki tudták fizetni, nemhogy fejlesztésekben nem tudtak gondolkodni, szemben a mostani beruházásokkal.

És hogy önök ezt nem látják, tehát ha önök nem látják, hogy elindult, a közelmúltban indítottuk útjára a balatoni bringakör felújítását, ha nem látják azt, hogy gyakorlatilag akár a szálláshelyfejlesztésekben, akár a fizetőstrandok és a szabadstrandok fejlesztésében, akár a hajózás fejlesztéseiben, akár mondjuk, a Sió-csatorna rehabilitációjában, a Sió-zsilip felújításában, akár az attrakciófejlesztésekben, akár a

szennyvízberuházásokban, akár a vasútfelújításokban vagy az olyan közlekedési csomópontok és új fejlesztések megtételében, mint a 76-os út vagy a 67-es főút megépítése vagy a keleti elkerülő megépítése az M7-es és a 710-es út között, ha ezeket önök nem látják, akkor valóban azt gondolom, hogy jogos a kritika, hogy nem fejlődik a Balaton. Én azt gondolom, hogy az ott élők ezt teljesen máshogy tapasztalják.

Sajnálom, hogy Gréczy Zsolt képviselőtársam már nincs itt a Gyurcsány-párt részéről, ő a Club Aligát említette. Hát, házhoz jött Gréczy Zsolt a témáért, mondhatnám úgy is, ugyanis a Club Aliga annak idején a pártállami időkben lett kialakítva a jelenlegi DK és MSZP elődpártja idejében, és hasította ki tulajdonképpen Balatonvilágosból azt a területet úgy, hogy jelen pillanatban Balatonvilágos 4800 méter hosszú partszakaszából mindösszesen 300 méteren, három külön kis szeletben érhető el közcélú felhasználás szempontjából a Balaton. Tehát a pártállami időkben lett elvéve úgy, hogy meg sem kérdezték az ott élőket.

Nos, ha továbbfejtjük a történetét a Club Aligának, amit Gréczy Zsolt képviselőtársam hozott fel, akkor azt láthatjuk, hogy 2007-ben, ha jól emlékszem, az ő jelenlegi pártelnöke, Gyurcsány Ferenc volt akkor talán a miniszterelnök, az ő kormányzásuk idején lett egy külföldi érdekeltségű cégnek eladva az egész komplexum szőröstül-bőröstül.

(16.50)

Aliga II., Aliga III., Aliga IV. el lett adva egy külföldi cégnek. Szó nem volt önkormányzati elővásárlási jogról, amiről most ez a törvény értekezik. Az Aliga I.-re pedig kötöttek egy 49 éves vagyonhasználati szerződést; 49 éves vagyonhasznosítási szerződést. A nagy fejlesztések ígérete azóta köddé vált, és pontosan láttuk, hogy ezek a fejlesztések nem valósultak meg.

Ilyenkor természetesen az emberben fölvetődik a kérdés, hogy vajon az volt-e a jó irány, hogy a mai színvonalnak már semmiképpen nem elegendő, rendkívül rossz állapotú épületek, a '70-es, '80-as évek színvonalát idéző sátrak és faházak fogadják még most is az ott élőket, vagy az-e a jó irány, hogy ezeket az ingatlanokat fejleszteni próbálják akár önkormányzatok, akár vállalkozói körök egyaránt.

A jó hír az, hogy sikerült végre elérni azt Balatonvilágos esetében, hogy a területmegosztásnak köszönhetően az eredeti TNM-rendelet által szabályozott területen tulajdonképpen megtörtént a területmegosztás, és a jövőben pedig azon fogunk dolgozni, hogy a balatonvilágosiak, illetőleg az odaérkező vendégek is elérhessék a Balaton-partot szabadabban.

Azt gondolom, hogy mindent elmondtam, ami itt a Balatonnal kapcsolatban felmerült. Természetesen én arra kérek mindenkit, hogy dolgozzunk közösen a Balatonért, hiszen nemzeti kincsünk a Balaton, és azt gondolom, hogy ez nem ideológiai és nem párthovatartozástól függő fontos stratégiai kérdés az egész nemzet számára. Ha kérdésük van, és tudok, akkor

természetesen állok még a rendelkezésükre ezekben a témákban. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak ismételt felszólalásra jelentkezett Csárdi Antal képviselő úr. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Witzmann Képviselőtársam! Akkor engedje meg, hogy megpróbáljam emlékezetem szerint sorban kijavítani azokat a tévedéseket, amiket szerintem ön a törvény megítélésével összefüggésben vétett.

Tehát ez a törvényjavaslat nem az emberek életét könnyíti meg. Ez a törvényjavaslat a beruházók életét könnyíti meg. A kettő nem ugyanaz. Amikor a felszólalása végén arról beszélt, hogy fejlesztésekre van szükség, hiszen '70-es és '80-as éveket idéző körülmények fogadták az odalátogatókat, ez részben igaz. De a probléma ott van... *(Witzmann Mihály közbeszól.)* Hígye el képviselőtársam, hogy itt jön a mondat második fele, ami a lényeg, hogy valóban nem a '70-es éveket idéző körülményekre van szükség, de minden ilyen beruházás érdekes módon fák kivágásának a tömegével jár, nádaspusztítással jár. Tenném föl a kérdést - azt mondta, hogy lehet önnek föltenni kérdést, és fog válaszolni -, hogy a több sajtóban is napvilágot látott nádaspusztításokkal kapcsolatban ön mennyiben lépett föl azért, hogy ez ne történhessen meg, hogy a Balaton ökológiai helyzete ne romoljon tovább. Ugye, pontosan tudjuk, hogy ezeknek a nádasoknak az elvesztése milyen ökológiai következményekkel jár.

Én elhiszem, hogy egy vitorláshajó-kikötő, egy téli tároló marha jól mutat a Balaton-parton, csak abból sem az ön választói nem fognak élményt szerezni, sem a belföldi turizmus nem fogja magát jobban érezni. Tehát hígye el nekem, hogy Feri bácsi, aki itt lakik a Kossuth tér melletti kis utcában a földszint 2-ben, ő nem fogja tudni élményként elmesélni majd az unokájának, hogy hú, képzeld, Béluska, milyen jó volt, lent voltam a Balatonnál, és láttam egy szép téli tárolót. Hígye el!

Kinek az érdekét képviselik? Én azt gondolom, hogy menjünk végig. Tehát amikor ön arról beszél, hogy az emberek érdekét meg az emberek életét könnyíti meg ez a törvényjavaslat, ezt az előbb cáfoltam, hogy nem igaz. Ráadásul úgy fogalmazott, hogy önök nem látják, hogy... - én is hadd fogalmazzak ezzel a mondatszerkezettel. Képviselőtársam, ön nem látja, hogy egyébként teljesen elfoglalták Mészáros Lőrinc és a Fidesz-közeli beruházók gyakorlatilag a teljes Balatont? Hogy a beruházások ma már 90 százalékot meghaladó arányban csak úgy történhetnek meg, hogy ott a beruházó valamilyen gazdasági kapcsolaton keresztül kapcsolódik Mészáros Lőrinchez vagy valamilyen jól ismert Fidesz-közeli beruházóhoz? Mert akkor ezt is észre kell venni.

Értem én, hogy el lett foglalva a turizmus egésze. Csak van egy rossz hírem, képviselőtársam: itt van a

nyakunkon a költségvetés, és az olyan nagyon jól teljesítő turizmus, a szállásadók, hogy messzebb ne menjek, mostantól egyre kevésbé fognak részt kapni az adóbevételekben való hozzájárulásukhoz. Ugye, érti, miről beszélek? Arról beszélek, hogy egy nagyon jól működő ágazatban, ami nagyon sok pénzt hoz hazánkunk és a befektetők számára is, a turizmus, majd most 27 százalék helyett 5 százalékos áfát kell fizetniük. És most, gondolom, a kormány arra számít, hogy a szálláshelyek ára egy éjszakára - most volt hosszú hétvége - majd le fog menni 15 százalékkal. Én ettől nem tartok annyira.

Az történik, hogy a csökkenő áfa, az az áfakülönbözet mind-mind forint-fillerre ott fog landolni ezeknek a Fidesz-közeli beruházóknak a zsebében, ahelyett, hogy a magyar kormány egyébként az alapvető élelmiszerek áfáját csökkentené egy olyan időszakban, amikor az első négy hónapjában az évnek nem esett eső, majd utána két hét alatt leesett egy félévnyi csapadékmennyiség, most pedig olyan hőség volt a mai napon is és lesz a hétvégéig, hogy hőségiadót kellett elrendelni. De ez egy másik történet. Arról beszélek, és azt szeretném, hogy azt lássák ebből a hozzászólásból vagy ebből a felszólalásból, hogy önök még mindig ágazatokat, beruházókat képviselnek az emberek helyett. És azt gondolom, hogy ez a példa, amit elmondtam, tökéletesen bizonyítja ezt.

Azt gondolom, hogy ha ön nem talál egyébként ott élőként egy télen-nyáron nyitva tartó, jó minőségű éttermet, akkor engedje meg - ez itt a reklám helye -, hogy Balatonszárszón a Nagydiófa éttermet a figyelmébe ajánljam. *(Witzmann Mihály: Vén!)* Véndiófa, igaza van, bocsánat, Véndiófa étterem. Tehát ekkora koromtól kezdve gyakorlatilag mindig ott álltunk meg szárszócskát enni, mert hatévesen ez volt a testvéremmel együtt mindannyiunk közös étele. Gyakorlatilag azt gondolom, hogy azért volt, de ez persze nem bizonyítja azt, hogy nem volt szükség ott fejlesztésekre.

Rendkívül fontos volt a fejlesztések megtörténte, csak azt gondolom, hogy ezt nem a mi kontónkra, az adófizetők kontójára kell megvalósítani, hanem a beruházó nyúljon a zsebébe, és beruházzon, és ha beruház a saját pénzéből, a saját forrásából, nem állami segítséggel, nem állami támogatással, nem egyébként a kézen-közön hozzá került adóforintokból, akkor, azt gondolom, hogy rendben van; addig, amíg nem rombolja le a jövőnket, amíg nem rombol nádas, amíg a beruházások eredményeképpen nem csökken például a Balaton-partnak az a része, amit mindenki igénybe vehet. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mesterházy Attila képviselő úr következik. Parancsoljon, oné a szó.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem terveztem szólni, de meghíletett Witz-

mann képviselőtársam. Nem tudom, szabad-e szólni, én nem 1 kilométerre születtem a Balatontól, hanem Veszprémben éltem, az 15 kilométer, tehát hogy van-e jogunk esetleg nekünk is hozzászólni így északi partiként ehhez a vitához. Ha gonosz lennék, azt mondanám, hogy tudja, mi a szép a déli partban: az északi part. De igazából én is sok időt töltöttem el a Balaton környékén, és számomra is fontos.

De még mielőtt erről beszélnek, azon gondolkodtam, amikor hallgattam az ön hozzászólását, hogy hogy lehetnek önök ennyire tökéletesek. *(Derűltség.)* Köszönöm, hogy vannak. Tehát igazából ebben az országban, amikor önök nem kormányoztak, az tulajdonképpen a pokol volt minden magyar számára. Amikor önök jöttek, akkor az a mennyország. Aztán pokol, pokol, mennyország, mennyország.

(17.00)

Nem is értem, hogy 2002-ben hogy tévedhettek ekkorát a választópolgárok, s 2006-ban is hogy lehetett, hogy ennyire rosszul döntöttek, hogy nem önöket választották. Mert igazából önök bármit csinálnak, az tökéletes, nincs hiba, nincs félreértés, minden fantasztikus. S tényleg így ellenzéki képviselőként, szóval, a létünk... - nem is tudom, miért vannak még ellenzéki pártok. Önöknek szerintem az lenne a legjobb, ha egy állampárt lenne, s akkor ott egymás között lehetne a csatákat megvívni a párton belül, mint régen, s akkor nem kellene az ellenzéki pártokkal a parlamentben sem vitatkozni. Valószínűleg így sokkal egyszerűbb lenne az önök élete, de egyelőre talán még nem ez a helyzet.

Amikor a salátatörvényről beszélt, akkor Szél Bernadett képviselő asszony nagyon jól elmagyarázta, hogy általában mi a probléma a salátatörvényekkel. Hozzáteszem, az ön érvelése talán akkor még jobb és precízebb lett volna, hogy azért salátatörvény, mert tulajdonképpen a természeti környezet védelmével foglalkozik, a saláta meg zöld, akkor így tulajdonképpen ez egy jó megoldás ebben. De hát pont az a gond ezzel a törvénnyel, hogy ön felsorolta azokat, amik adott esetben egy ellenzéki képviselő számára is pozitívumai lehetnek egy salátatörvénynek, Szél Bernadett meg a többi hozzászóló pedig felsorolta, hogy a salátatörvényben mi az, ami esetleg problémát jelent. Engedje meg, hogy ne az ellenzéki képviselők legyenek azok, akik hozsannáznak és azt mondták, hogy önök annyira jók, tényleg, tehát az a rész kimondottan jó volt, Witzmann képviselő úr, és csak arról szeretnénk mi is beszélni. Az ellenzéki létet önök is megtapasztalták, és én még emlékszem rá, hogy akkor önök valahogy mindig a kritikát mondták el, meg a negatívumaira próbálták rámutatni, s ezt most ironia nélkül mondom, egy-egy törvénytervezetnél, merthogy az az ellenzék feladata, hogy egy törvényben rámutat arra, ami adott esetben nem jó, vagy egy kezdeményezésnél. Ezt azért ne rója fel számunkra, hogy mi arról beszélünk, hogy szerintünk min kellene változtatni.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Kicsit zavarban voltam, mert édesapámnak, aki orvos, vannak jó orvos ismerősei. Mintha ön nem minden mondatot hallott volna, amit elmondtak az ellenzéki képviselők. Ha fül-orr-gégészre van szükség, kiválóakat tudok Budapesten javasolni, de biztos, hogy Siófokon is jó orvosok vannak. Egy csomó minden elhangzott konkrétumként, elhangzott az is, hogy min kellene változtatni, csak hogyha szelektív az ember hallása, akkor természetesen lemarad sok fontos érdekes, apró, nüansznyi, de mégiscsak lényeges kérdésről, mint ami például a Balaton jövőjével foglalkozó hozzászólásokat is jelenti.

Két mondata nagyon igaz volt szerintem, hogy valami pozitívumot is mondjak, sőt három. Az egyik az volt, hogy önök az igényekhez igazítják a törvényeket. Ebben önök teljesen igaza van. De azon, hogy kinek az igényeihez, szerintem lehet vitatkozni. Hogy, hogy nem, nem akartak ezen addig változtatni, amíg Mészáros Lőrinc nem lépett bele ebbe a bizniszbe, addig jó volt minden úgy, ahogy volt, most meg hirtelen, hogy egy kicsit nagyobb profitrátára tegyen szert, át kell írni ezeket a jogszabályokat. De hát végül is igaza van, bizonyos igényekhez, profitérdekekhez és a haverok igényeihez igazították ezt a törvényt.

A másik, hogy önök több lehetőséget látnak a Balatonban. Hát, ez is igaz, csak hát a holdudvar lát ebben több lehetőséget, éppen ezért gyorsan változtatni is kell ezeken a szabályokon.

S hogy teljesen kedveznek képviselő úrnak a végén egy picit, azzal teljesen egyetértek, hogy Witzmann képviselőtársamtól nem kell félni a Balatont. Ezzel egyetértek. Csak hát valószínűleg önt is fölhasználják olyan dolgokra, amiket lehet, hogy önszántából maga sem tenne, de a párthűség és a lojalitás megköveteli, hogy elmondjon bizonyos mondatokat.

Még egy gondolatot hadd osszak meg önnel! Mindig visszatérő magyarázat, hogy amikor volt a pokol itt Magyarországon, az alatt az időszak alatt kivontunk pénzeket innét-onnét, s 2009-ben meg 2010-ben az emberek nem mentek a Balatonra, nem vásároltak és nem töltöttek el ott vendégéjszakákat. Az az apróbb körülmény valószínűleg elkerülte a figyelmét, de nem gond, mert nem külpolitikával és gazdaságpolitikával foglalkozik, bár a Költségvetési bizottságban képviselőtársam, hogy volt egy világgazdasági válság. Nem egy nagy dolog, de akkor rosszul éltek az emberek mindenhol a világon, s mindenhol meg kellett húzni a nadrágszíjat a családoknak. Képzelve, hogy nemcsak a Balatonra nem mentek el, hanem autót sem vettek, meg egyéb más árucikket sem vásároltak, mert nem jól ment az embereknek, mert bizony ez a világgazdasági válság hatott sajnos Magyarországra is.

Ezért azzal összehasonlítani, hogy mi volt 2008-ban, 2009-ben meg 2010-ben, egészen biztosan igazságtalan, képviselőtársam, hiszen a külső körülmények egy olyan nyílt piacgazdaságra, mint Magyarország, komoly hatással vannak.

Tehát amikor arról beszélünk, hogy a költségvetésben kellett költségvetési kiadást csökkenteni, akkor ez bizony nem függetleníthető attól, hogy világgazdasági válság volt. Hozzáteszem egyébként, hogy az önök miniszterelnöke 2010-ben valahol külföldön azt mondta, hogy ha lenne Európa-bajnokság a költségvetési deficit csökkentésében, akkor Magyarország ebben világbajnok lenne, és ezt büszkén mondta. Aztán azóta persze rájöttek, hogy ez nem jó mondás, és akkor a görög utat kell emlegetni, amitől önök megmentették az országot, mert '10 előtt pokol volt, utána meg mennyország.

Ebből kifolyólag azt gondolom, hogy ebben talán lehetne igazságosabban fogalmazni. Mint ahogy abban is, képviselőtársam, pont somogyi képviselőként, hogy amikor azt mondja, hogy dolgozzunk együtt a Balatonért, akkor azért úgy lett volna tisztességes, hogy Suchman Tamás nevét megemlíti, mert azt gondolom, hogy a Balaton Fejlesztési Tanács vezetőjeként nagyon sokat tett annak a térségnek a felemelkedéséért. S azt gondolom, hogy ha valakinek az MSZP-ből, akkor Suchman Tamásnak egészen biztosan kiemelt helyen szerepelt a szívében, meg szerepel ma is a Balaton és annak a jövője, és ennek a térségnek a fejlesztése. Őt egészen biztosan nem lehet azzal vádolni a pokol ügynökésként, hogy rosszat akart volna a Balaton térségének vagy az ottani fejlődésnek.

Azt gondolom, hogy érdemes talán nem mindig kettős mércével mérni, vagy ha legalábbis arról beszélünk, hogy érdemes lenne közösen gondolkodni, akkor a múltnak nemcsak a negatívumaira kellene emlékezni, hanem esetleg arra is, hogy bizony voltak ebben pozitívumok is az elmúlt időszakban. Elnök úr, köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Witzmann Mihály képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ígérem, hogy többet nem kérek szót, de mégiscsak földobtam a labdát azzal, hogy ha van hozzám való kérdés balatoni témában, akkor igyekszem rá válaszolni. Meg is teszem ezt, de igyekszem rövid lenni, s nem visszaélni a tisztelt Ház türelmével.

Csárdi Antal LMP-s képviselőtársam azt mondta... - ha ő az egyszerűsítést itt nem látja vagy nem érti, akkor én azt gondolom, hogy nem egyet olvasunk, hiszen államtitkár úr is, Nacsa Lőrinc képviselőtársam is és jómagam is jó néhány konkrét példát felsoroltunk ezekről. De ezeket nem ismételném meg, mert a vezérszónoki felszólalásokban ezek már elhangzottak, és nem szeretném vele húzni az időt. Véleményem szerint továbbra is azon az állásponton kell lennünk, hogy ez a salátatörvény-csomag, még ha néhányan ezt pejoratív értelemben is fogalmazzák meg, bizony az élet egyszerűsítését szolgálja, és a hatékonyság növelését egyaránt.

Csárdi Antal sajnos nincs itt, de ő azt mondta, hogy nádaspusztítások és vitorlaskikötő-építések ügyében mondjam el az álláspontomat. Hát, én egy ilyen konkrétumot tudok mondani a választóközönséget érintő kérdésben. Konkrétan Siófokon egy vitorlaskikötőt szerettek volna építeni. Remélem, hogy majd Csárdi Antal valahol ezt hallja a közvetítés során. Tehát egy vitorlaskikötőt szerettek volna építeni, és úgy mondtam véleményt ennek a vitorlaskikötőnek a létesítése ügyében, hogy egyébként 32 éve vitorlázom. Nekem speciel privát emberként nagyon jó lett volna, ha még egy vitorlaskikötő van a Balatonon.

Ennek ellenére, amikor a civil szervezet megkérdezett engem a vitorlaskikötő építése ügyében, akkor azt a választ adtam - szerencsére ez írott formában elérhető, ott van a civil szervezetnél is, meg akik képviselték a kikötőépítéssel szembeni érdekcsoportot, ott van a levél és nálam is megvan -, hogy abban a formában véleményem szerint semmiképpen nem támogatható az a vitorlaskikötő-építés, ahogy azt ott tervezték. Nagyon nagy örömünkre egyébként a kormányhivatal, ha jól emlékszem, a Veszprém Megyei Kormányhivatal építésügyi hatósági osztálya nem is adott engedélyt ennek a kikötőnek az építésére. Az egész arra volt jó, hogy az ellenzék ezt heteken-hónapokon át szalagcímekekben hozta az összes elérhető médiumfelületen keresztül. Konkrét példát kért tőlem Csárdi Antal, és én erre próbáltam válaszolni.

A Véndiófa Étteremmel kapcsolatban meg csak annyit tudok neki mondani, hogy annyi helyzeti előnyöm van a Véndiófa Étteremmel kapcsolatban, nem reklámot csinálva neki, de miért is ne tennénk, hiszen ez is a balatoni szolgáltatásokat szolgálja, én még a korábbi tulajdonossal is jó viszonyban voltam és ismertem őt. Én arra próbáltam utalni, hogy 2010 előtt nagyon nehéz volt találni nyitva tartó éttermet, 2010 és 2019 között viszont rendszeresen találhatunk most már, mondjuk úgy, hogy nem a főszezonban, hanem a főszezonon kívüli időszakokban is nyitva tartó éttermeket, de ugyanez elmondható a panziókról és szálláshelyekről is.

Pont visszajött Mesterházy Attila. *(Mesterházy Attila: Nem is mentem el!)* Nagyon örülök, hogy megjött képviselőtársam, aki föltett nekünk egy költői kérdést, hogy hogy lehetünk mi ilyen tökéletesek. Hát, ezt senki nem állította!

(17.10)

Pontosan ezért fogalmaztam úgy az előző hozzászólásomban, hogy ha vannak kritikai észrevételek vagy módosító javaslatok, amelyek jó irányba viszik a közös ügyünket, történetesen például a Balaton mint nemzeti kincsünk ügyét, akkor tegyük félre a pártbéli hovatartozást meg a különféle egyéni ideológiákat, és fogjunk össze ezeknek az ügyeknek az érdekében. De itt azért mégiscsak úgy jellemezte, hogy most a mennyország van, előtte meg a pokol volt. *(Sic!)*

Nem én voltam az, aki az önök egykori gazdasági minisztereként megpróbálta a magyar emberekkel meg a magyar vállalkozásokkal meg a magyar önkormányzatokkal elhítenni azt, hogy a Pannon Puma ugrik. Nem én voltam az a miniszterelnök, aki az önök miniszterelnökeként azt mondta, hogy erős a gazdaság és nagy a jólét. Aztán azt is mondta, hogy akinek ez nem tetszik, el lehet menni innen, tessék csak, menjenek.

Meg a világgazdasági válságot felhozta képviselőtársam, ezt nagyon sokszor felhozta már közös vitáink során. Megint csak azt tudom elmondani, hogy nem én voltam az a miniszterelnök, aki azt mondta, hogy nincs válság, szó nincs válságról, még csak a szele se ér el minket, aztán 2009-re, ha önök nem rohannak el a méregdrága hitelért nagyon gyorsan a Bajnai-Gyurcsány-érában fölvenni az EU-hoz meg az IMF-hez - amit azóta egyébként ez a kormány maradéktalanul visszatörlesztett, és ezáltal óriási, milliárdos kamatterhektől mentette meg a magyar költségvetést -, akkor ez az ország becsődölt volna, tisztelt képviselőtársam.

De van még ezzel kapcsolatban rossz hírem - bár ön azt mondta, hogy a külgazdaságban és a külpolitikában nem vagyok járatos -, hogy a görögöknél is hasonló csődközeli állapot volt. Nézzük meg, hogy hol tartanak most a görögök, és hol tartunk mi. Azért valamit mégiscsak írhatunk ennek a polgári kormányzásnak a számlájára pozitív értelemben, hogy a 2009-es és 2010-es mélyponthoz képest sikerült egy folyamatosan fejlődő gazdaságot teremteni.

Suchman Tamással ellentétben - ugye, ön említette Suchman Tamásnak, a VFT egykori elnökének a nevét -, az a különbség az ön egykori párttársai és köztem, hogy ha szembejön velem az utcán dr. Suchman Tamás, akkor mi kellő udvariassággal köszöntjük egymást, ellentétben az ön párttársairól ez nem mondható el. És akkor nem szeretnék az MSZP belső viszonyairól és a Suchman Tamást körülvevő MSZP-s konfliktustengerről, illetőleg az önök és Suchman Tamás közötti konfliktusokról részletesen beszélni, mert ez úgy lenne méltó, ha ő is itt lenne körünkben.

Azt hiszem, hogy egyébként ez a napirendhez nem kapcsolódott, csak próbáltam válaszolni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalások következnek, illetve felszólalás következik, hisz az MSZP-képviselőcsoport részéről kettő kétperces felszólalás van, tehát az egyik felszólalást normál időkeretben tudom csak lehetővé tenni. Megadom a szót Molnár Gyula képviselő úrnak, MSZP. Parancsoljon!

MOLNÁR GYULA (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselő úr, nem tudtam, hogy válaszolni fog, ez teljesen szokatlan, hogy önnek ezt hagyják. Ha tudtam volna, akkor beszálok az előző körbe én is, és megismételtem volna azt, amit mindannyian elmondtunk, hogy arról érdemes lenne

mindenképpen picit beszélnie, hogy a vízpart 500 méter, hogy azon túl 50 százalékos beépítés, hogy azon belül 15 százalékos beépítés, az mennyire szolgálja ön szerint a balatoniak érdekét. Nyilván majd erre ki fognak térni. Ezt próbáltuk meg itt érzékeltetni az elmúlt időszakban.

A másik pedig az, hogy én voltam polgármester, és elég sok támadás is ért, úgyhogy egy picit az ön helyében szerényebb lennék ezekkel a bátor mondatokkal. Tudja, az, amikor valaki megvesz egy területet, ami szántóföld vagy beépíthetetlen terület, és utána egy döntéssel a hatalom átminősíti, és az értéke tízszeresére, százszorosára nő, ott valaminek lennie kell, a „lenni kell” pedig az, hogy általában, mondjuk, például lehetne ebben a törvényben, hogy akkor településrendezési szerződést kell kötni, és annak az embernek, akinek ilyen típusú vagyongyarapódása van, annak valamilyen formában a közösség érdekeit is szolgálnia kell.

A másik a befejező gondolatom. Én azt tanultam ifjúkoromban, hogy az intelligencia egyik jele a kérdőjel. Ön nagyon sok felkiáltójellel beszél, képviselő úr, és ezt később még szerintem majd szégyellni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban. - Witzmann Mihály: Köszönöm szépen!)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót normál időkeretben Mesterházy Attila képviselő úrnak. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hogy mernék én olyat állítani, hogy Witzmann Mihály nem tájékozott külpolitikai kérdésekben? Én csak annyit mondtam, hogy nem foglalkozik esetleg mindennap ezzel, versus a Balaton. Tehát magyarul, én csak azt szerettem volna mondani, hogy olyat ne hasonlítsunk össze egymással, amit nem lehet összehasonlítani, még akkor se, ha önök unják azt, hogy mi azt mondjuk, hogy volt egy világgazdasági válság, ezért sok minden nem mérhető az akkori évekhez. Fogadja el, mi meg azt unjuk, hogy önök mindig a nyolc évre hivatkoznak, miközben lassan már tizenkét éve kormányoznak. Tehát úgy tűnik, hogy ez egy referenciapont lesz, hogy mindegy, hogy mi történt, mit rontottak el az elmúlt tizenkét évben, az teljesen mindegy, mert adott esetben mindig csak az a kérdés, hogy mi volt 2008-2009-2010 környékén.

Én nem tudom, csak ha már itt külpolitikáról beszéltünk, és emlegetett korábbi miniszterelnököket, akkor hadd dobjam vissza a labdát, hátha erről is van majd egyszer kedve beszélni, hogy ki volt vajon az a miniszterelnök, aki azt mondta, hogy elszaporodtak Putyin pincsíjei Európában, vagy melyik miniszterelnök volt az, aki azt mondta, hogy Magyarország nem lesz a Gazprom legvidámabb barakkja. Mert én úgy emlékszem, ez nem Gyurcsány Ferenc, nem Medgyessy Péter volt, ehhez képest eléggé szép barakkot hoztak össze itt a Gazpromnak az elmúlt időszakban, és én úgy látom, hogy Putyin úgy jár ide, mintha haza

járna, vagy mondhatnám úgy is az orbáni képet használva, hogy jön sétáltatni az ő pincsijét itt Magyarországon.

Tehát óvatosan beszéljünk arról, hogy ki mit mondott. Sőt, arról is lehetne beszélni, hogy érdekes módon az első Orbán-kormány idején Orbán Viktor egyszer nem járt Moszkvában, és teljesen másképpen állt ehhez a relációhoz, mint most, ami egyébként bizonyos szempontból egy pozitív változás, mert Oroszország egészen biztosan egy realitás, ami a gazdasági kapcsolatainkat illeti, de azért ettől még nem kell átvenni a módszereit és az értékeit is Putyinnak.

Igen, vannak nálunk is családi viták a párton belül, köszönjük az életvezetési tanácsokat. Mint ahogy, ha jól emlékszem, önnek is voltak vitái a siófoki polgármesterrel, hogy a Közgép hogyan szálljon be az ön kampányába. Tehát viták minden családban vannak, ezeket házon belül érdemes megoldani, és akkor nem probléma az, hogy kinek finanszírozza a kampányát a Közgép, kinek nem, milyen állami megrendelésekből, ha történt ilyen. Ha nem történt ilyen, akkor természetesen ezzel nem kell foglalkozni; biztos, hogy jobban tudja az igazságot, én csak sajtóhírekből tájékozodom.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Tuzson Bence államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

TUZSON BENCE, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyik szemem sír, a másik nevet egy ilyen vita kapcsán, hiszen olyan dolgok hangzottak el most az Országgyűlésben, amelyeknek nem volt közük ehhez a törvényhez, sőt olyan rendelkezésekre hivatkoztak, ami egyébként nincs is benne ebben a törvényben, tehát nem is tudom sok esetben, hogy éppen miről beszélnek. De menjünk végig, legalábbis a lényegesebb megállapításoknál.

A jobbikos képviselő asszonyra szeretnék reagálni, mert azért egy fontos kérdést felvetett, az pedig a családátogatások rendszere. Tudja, képviselő asszony, abban az esetben, ha egy politikai erő, egy kormányzat rendkívül fontosnak tartja azt, hogy a családpolitikai rendszerben egy erős támogatást nyújtson, hiszen minden országnak, egy erős országnak csak akkor lehetnek stabil alapjai, ha azok a családok, amelyekre épülnek, stabil családok, azoknak a családoknak megvan az otthona, és egyébként erősödni tudnak, nos, akkor minden egyes jogalkotásnál meg kell azt néznünk, hogy abban a törvényben hogyan tudjuk elősegíteni a magyar családok erősödését és a magyar családok gyarapodását.

Ezért utalok arra ebben a törvényben is, hogy olyan szabályozást kell alkotnunk az építési szabályok esetében is, a területek kijelölése tekintetében is, ami elősegítheti azt, hogy a magyar családoknak otthona

legyen. Erről szólt a megállapításom itt, minden magyar családnak azt a lehetőséget kell tudni biztosítani, hogy olyan otthonuk legyen, amelyekben nyugodt körülmények között a gyerekeiket is felnevelhetik. Azt gondolom, hogy ennek rendkívül nagy jelentősége van.

Amit még fontosnak tartok megjegyezni, hogy ez a törvény valóban egy komoly előrelépést jelent nagyon sok tekintetben, így például a Balaton védelme tekintetében is. Itt Molnár Gyula képviselőtársamra nézek, akinek meg vagyok dőbbenve egyébként a hozzászólásán, már csak azért is, mert gondolom, tán egy 2008-as parlamenti vita jutott az ön eszébe, mert tudja-e, hogy az a szabály, amire ön most hivatkozik és amit elmond, mikor került bele a magyar jogalkotásba és a magyar szabályozásba: 2008-ban, az ön szavazatával került bele a jogszabályba. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Így! Így! - Bizony!)*

(17.20)

És ez a jogszabály pont arról szól, hogy a szerzett jogokat ugyan nem tudjuk érinteni, de azon túl, ami egyébként korábban volt, a továbbiakban ilyen szabályozás pontosan nem lehet. Tehát arra kérem, hogy ha kétszer is felszólal ugyanabban a témában az Országgyűlésben, elmondja a véleményét, legalább annyit tegyen meg, hogy előtte alaposan átnézi a jogszabályt és a jogszabályi környezetet, mert ebben a jogszabályban pont az szerepel, hogy illet a továbbiakban nem lehet csinálni. Erről szól ez a jogszabály, és kár, hogy egyébként a DK-s képviselőtársunk nincsen itt jelen, hiszen ő is visszahivatkozott erre a szabályra, arra a szabályra, ami egyébként pont 2008-ban került be, és nagyon kemény munkával lehet azt kiirtani a magyar jogrendszerből úgy, hogy egyébként az államot kártalanítási kötelezettség e tekintetben ne terhelje. Nagyon kemény munkával lehet ezeket kiirtani a jogalkotásból.

Szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy ezekre a kérdésekre, amiket egyébként ön is támogatott annak idején a saját szavazatával és beemelték a jogalkotásba, ne hivatkozzon egy ilyen vitában, arra a vitára egyébként, amikor önök még pont a másik oldalon álltak, és azt a szabályozást emelték be, ami tulajdonképpen most kerül ki a magyar jogrendszerből. De szeretném határozottan felhívni erre a figyelmét.

Gréczy képviselőtársamnak még azért annyit elmondanék, hogy itt engedély nélküli fakívágásokról beszélt, és arról, hogy ilyeneket tapasztalt. Ha illet tapasztal, akkor tegyen büntetőfeljelentést. Tegyen büntetőfeljelentést, mert valóban, a zöldkörnyezet védelme rendkívül fontos. És itt Csárdi képviselőtársamra is szeretnék utalni, akit én a folyosói beszélgetésekből egyébként egy értelmes embernek ismertem meg *(Derültség az ellenzéki pártok padsoraiból.)*, és azt gondolom, hogy ezt a felszólalást, amit most elmondott, valószínűleg nem ő írta, mert azok az állítások egyébként azon túl, hogy a valóságnak nem felelnek meg, bizony erős túlzásokat is tartalmaznak, és

azok stílusa semmiképpen sem jellemző önre, úgy-hogy szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy alaposan olvassa el a jogszabályt, különösen azt, ami a Normafa-szabályokra vonatkozik. Én magam egyébként, ha már megszólítottam ebben a kérdésben, a XII. kerületben voltam nyolc éven keresztül önkormányzati képviselő, tehát pontosan ismerem a kerületet, és pontosan ismerem a kerületben az ott lakó emberek akaratát és véleményét is.

És az, hogy az a terület, amelyet ma Normafának nevezünk, egy olyan parkká válhasson, amelyben igazán ki lehet majd kapcsolódni, és minden fejlesztés ebbe az irányba megy, és a XII. kerületi emberek akaratának megfelelően folynak ott a fejlesztések - a XII. kerületi emberek akaratának megfelelően folynak ott a fejlesztések (*Folyamatos közbeszólások az ellenzéki képviselők köréből.*) -, az a terv, ami ott az asztalon szerepel, bizonyos elemeket nem tartalmaz, amiket korábban tartalmazott, mert egyébként a kerületi emberek azt nem akarták, de az, amit most tartalmaz, az egy olyan előremutató zöldterület-fejlesztés, amit, azt gondolom, hogy mindenkinek, aki valamennyire is szereti a természetet, támogatni kéne; egy olyan rehabilitáció, ami nemcsak a XII. kerületieknek fontos, hanem Budapest egészének fontos, hiszen az Budapest egyik legfontosabb zöldterülete, és oda nemcsak a XII. kerületiek, nemcsak az I. kerületiek, az V. kerületiek és a VIII. és IX. kerületiek járnak fel pihenni, hanem Budapest egésze feljár oda.

Kérem, hogy ha nem ismeri ezeket a fejlesztési terveket, akkor legyen szíves, ismerje meg, és pont a mostani szabályozás, és itt is szeretnék... - valamelyik képviselőtársam utalt arra, hogy itt bizony a beépíthetőség növeléséről van szó. Nem a növeléséről van szó! Az a szabály, amire ön, képviselőtársam, az előbb utalt, benne van most is a törvényben, és benne is marad a törvényben.

Vannak azonban olyan elemek a törvényben, amelyek pont hogy bizonyos számú korlátozásokat nem tartalmaztak, ezek viszont most bekerültek a törvénybe, és ott most minden ingatlan tekintetében meg van határozva, hogy azon a területen mi építhető. Ez korábban nem volt így, és pontosan körül van határolva most az a terület, amelyiken egyébként a zöldterület fejlesztése a következő időszakban megvalósulhat.

Szeretnék visszautalni még arra a kérdéskörre, amit az előbb mondott, amit párbeszédese képviselőtársam mondott, ami azt jelentette, hogy 5 százalékról 15 százalékra bővíthető a kempingterületek köre. Ilyen ebben a jogszabályban egyáltalán nincsen! Tehát erről ez a jogszabály egyáltalán nem szól, nincs benne ilyen szakasz, nincs benne ilyen paragrafus. Lapozza át magát a jogszabályt! Amire ön utalhat és amire ön gondolhat, az egy egészen másik szabály. Az az a szabály, ami korábban azt írta elő, hogy ha valaki egyébként egy területet bevon belterületbe a Balaton környékén, akkor annak a korábbi szabálya alapján 5 százalékos mértékben kellett zöldterületpótlást az egész település területén biztosítani.

A mostani szabály pont azt írja elő, hogy ha valaki bevon egy ilyen területet, akkor a terület egésze tekintetében 15 százalékot kell, a terület, a bevont terület 15 százalékát kell egyébként közparkként vagy zöldterületként biztosítani.

Tehát nem tudom, képviselőtársaim, hogy önök milyen jogszabályt olvasnak, vagy milyen szemmel olvassák ezeket a jogszabályokat, vagy egyáltalán olvasák-e ezeket a jogszabályokat. Mert ebben a törvényben nem az szerepel, hogy korlátozástól mentesen bárki bármit beépíthet. Ez a szabályozás pont arról szól, hogy egyértelmű, átlátható szabályok legyenek a bányaterülettől a zöldterületig mindenhol, és mindenki tudja, hogy mit tehet meg ezen a területen, és mindenhol elsődleges legyen a zöldterület, a természet védelme és annak figyelemmel kísérése, hogy Magyarországon ilyen fejlődés történhessen meg.

Képviselőtársaim! Ez a jogszabály egy keretjogszabály. Amikor arról beszélünk, hogy egy jogszabályban több jogszabályt is módosítunk, azt nem kell feltétlenül salátatörvénynek tekinteni, sőt, fogalomzavart is jelent, jogi fogalomzavart is jelent, ha valaki ezt mondja. Salátatörvényről akkor beszélhetünk, ha nem egy témakört fognak át bizonyos jogszabályok. Amikor egy jogszabály egy témakört fog át, és azt átfogó módon szabályozza, egészsíti ki, javítja, az nem salátatörvény, hanem egy témához tartozó törvény - egy témához tartozó törvény! Ez a törvény tipikusan ilyen jogszabály.

Képviselőtársaim! Budapest tekintetében nem lehet összekeverni egymással a főváros által megvalósított nagyberuházásokat vagy azokat a nagyberuházásokat, amiket egyébként az állam valósít meg a főváros területén belül. Két különböző dologról beszélünk. Az, hogy az állam által megvalósított fővárosi beruházások, egyébként megfelelő koordináció mellett, a főváros egészével egyeztetve - ennek egyébként a fővárosban megvan a fóruma is -, velük egyeztetve történjen meg, ez a város alapvető érdeke, és az, hogy ez egy koncepció mentén történjen meg, egy kézben legyen e tekintetben az állami beruházások irányítása, az mind a fővárosi emberek érdeke, de továbbmegyek, nemcsak a fővárosi emberek érdeke, mert Budapest nem csak a fővárosiaké, Budapest az összes magyar emberé, hiszen Budapest Magyarország fővárosa, tehát az összes magyar ember érdeke.

És igen, képviselő asszony még tett egy utalást arra vonatkozóan, hogy vajon a jogrendszerünk hogyan épül fel. Van a jogalkotásról megfelelő törvényi szabályozásunk, egy alkotmányos háttér, hogy mi a törvényi szabályozási szint, kormányrendeleti szint, miniszteri rendeleti szint, önkormányzati rendeleti szint. Ennek a hierarchikus szabályozása, nagyon pontosan egyébként 1990-től kezdődően, szinte változatlan formában szerepel a magyar jogrendszerben. Ennek megfelelően tehát az alapvető jogok tekintetében törvényalkotási szabályozási jogkör van, és abban az esetben, ha végrehajtási szabályokról beszélünk, akkor törvény felhatalmázása kell, tehát a törvénybe bele kell írni azt, hogy egyébként kormányrendeleti

szinten milyen szabályozás lehetséges, és milyen szabályozás lehetséges miniszteri rendeleti szinten.

Ezért mindig észszerű, és a jogrendszer egységének megóvása érdekében, az átláthatóság és pont az átláthatóság megóvása érdekében nem összekeverni egymással a jogalkotási szinteket; a jogalkotási hierarchiát nem megbontani, hanem annak megfelelően a törvényi szintet törvényben szabályozni, a kormányrendeleti szintet kormányrendeletben, a miniszteri rendeleti szintet a miniszteri rendeletben, és egyébként az önkormányzat a saját területére önkormányzati rendeletben jogot alkothat.

És itt szeretnék utalni egyébként az iránymutatások fontosságára is. Abban, hogy a jogalkotás után a jogalkalmazásban is legyen egység, ott nagyon nagy jelentősége van az iránymutatásoknak, és ezt egyébként nem baj, ha a jogrendszerünkben erősítjük, mert az ilyen típusú iránymutatások pont hogy a közigazgatási joggyakorlatot tudják fejleszteni, és a közigazgatási gyakorlatot tudják erősíteni. Én azt szeretném, és azt szeretném, ha önök is azt támogatnák, hogy egyébként a jogalkotásban a megfelelő hierarchikus szintek a törvényalkotási szabályoknak megfelelően, a jogalkotásra vonatkozó szabályozásoknak megfelelően a helyükre kerüljenek.

Szél Bernadett képviselő asszonynak pedig szeretném üzeni, hogy bármikor állok az ön rendelkezésére. Itt vagyok az Országgyűlés épületében is, tehát bármikor, akár a mai napon is többször jelen voltam, sőt most is itt vagyok, akár most egyébként a vita után, kimehetünk a folyosóra és bármit megbeszélhetünk (*Dr. Szél Bernadett bólogatva: Jó!*). Természetesen állok rendelkezésre, hogyha olyan témában tudok segíteni, amiben az ön képviselői munkáját segítem. Segíteni fogom, és mindig is nagyon szívesen segítettem, úgyhogy állok is rendelkezésre most, a vita után.

Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiban.*)

(17.30)

ELNÖK: Államtitkár úr, köszönöm szépen a válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **hosszú távú részvényesi szerepvállalás ösztönzéséről és egyes törvények jogharmonizációs célú módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/6343. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető.

Elsőként megadom a szót Cseresnyés Péter úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés!

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Jelen törvényjavaslat számos szektor, számos szakterület törvényi rendelkezéseinek vezet át, számos törvényben alakítja ki azokat a kereteket, jogintézményeket, szabályokat, amelyeknek az Európai Unió jogalkotásának eredményeként a magyar joganyagban is meg kell jelenniük. Engedjék meg, hogy a továbbiakban röviden összefoglaljam a törvényjavaslat legfontosabb elemeit.

A részvényesi szerepvállalás témájában a törvényjavaslat a benne foglalt törvénymódosítások mellett a nyilvánosan működő részvénytársaságok működésére vonatkozóan új törvényi szintű szabályozást is megállapít. A legutóbbi pénzügyi válság, a világgazdaságban bekövetkezett változások rámutattak arra, hogy a pénzügyi szabályozó és ellenőrző eszközrendszer mellett hatékonyabbá kell tenni a nagyvállalatok, tőzsdei cégek esetében a tulajdonosi ellenőrzési rendszert. A nemzetközi felmérések és elemzések a tulajdonosi kontroll területén azt vizsgálják, hogy a kisrészvényeseknek, a kisbefektetőknek milyen lehetőségei és jogai vannak arra, hogy a társaság ügyeire rálássanak, és hogy a jogi szabályozás milyen társasági mechanizmusokkal védi a kisbefektetők érdekeit.

Tisztelt Ház! Az Európai Unió jogalkotása a hosszú távú részvényesi szerepvállalás ösztönzését célul tűző európai parlamenti és tanácsi irányelv révén több fontos lépést tesz annak érdekében, hogy a tőzsdei cégek működése, az információ áramlása, a részvényesek tájékoztatása jelentősen javuljon. A törvényjavaslat lehetővé teszi, hogy a tőzsdei társaság, a nyilvánosan működő részvénytársaság azonosítsa a részvényeseit.

Figyelemmel arra, hogy a nyilvánosan működő részvénytársaságnak csak kizárólag elektronikusan nyilvántartott részvényei lehetnek, ez az azonosítás az értékpapírszámla-vezetők útján elektronikus kommunikációval, tehát gyorsan és hatékonyan történhet meg. Az azonosított részvényes számára a nyilvánosan működő részvénytársaság szintén az értékpapírszámla-vezetőkön keresztül, elektronikusan tudja eljuttatni a legfontosabb információkat a közelgő társasági eseményekről, így különösen a közgyűlésekről, osztalékfizetés esedékességéről. A részvényes információhoz jutása tehát biztosított lesz a jövőben.

A törvényjavaslat fontos elemét képezik a társaság igazgatói, felügyelőbizottsági tagjai és vezérigazgató javadalmazási politikájának megalkotására, annak a társaság közgyűlés elé terjesztésére, a javadalmazási politika végrehajtásáról szóló javadalmazási jelentés elkészítésére és közzétételére vonatkozó rendelkezések.

A tőzsdei cégek jelenleg is készítene javadalmazási politikát európai uniós ajánlások hazai alkalmazása révén. Az uniós ajánlás nem kötelező, tehát a jelenlegi gyakorlat önkéntesnek is tekinthető. A jövőben azonban a javadalmazási politika elkészítése kötelezővé válik. A törvényjavaslat a javadalmazási politika kidolgozását, az előírt tartalomnak megfelelő elkészítését tekinti elsődleges fontosságúnak. A társa-

ságok közgyűlésének ezért véleménynyilvánító jogosultságot biztosít, vagyis azt, hogy a részvényeseknek a társaság közgyűlésén módjukban álljon elmondani álláspontjukat.

Bár ügödöntő határozatra nincs szükség, a törvényjavaslat biztosítja, hogy ha a közgyűlés elutasítja a javadalmazási politikát, akkor megfelelően átdolgozva, az ügyvezetés köteles azt ismét napirendre tűzni. A javadalmazási jelentés körében említhető, hogy a törvényjavaslat figyelemmel van az Európai Unióban már hatályban levő rendeleti szintű szabályozásra is, így hitelintézeti, tőzsdei cég esetében a javadalmazási jelentés részletezettségét elsődlegesen a felügyeletet gyakorló hatóság döntésére bízva.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat fontos eleme a kapcsolt felekkel folytatott lényeges ügyletek jóváhagyására, az ilyen ügyletekre vonatkozó információk nyilvánosságra hozatalára előírt szabályozás. Kiemelhető, hogy a társaságoknak olyan belső mechanizmussal kell majd rendelkezniük, amely kizárja, hogy az üzletben érdekelt személyek részt vegyenek a jóváhagyási döntésben, valamint biztosítja, hogy valóban minden lényeges ügylet vonatkozásában legyen ilyen jóváhagyási eljárás.

A törvényjavaslat biztosítja azt is, hogy ha a részvényes nem kisbefektető, hanem intézményi befektető, eszközkezelő, megismerhető legyen a befektetési stratégiája. Az ilyen információk nyilvános közzéttele ugyanis kedvező hatással lehet a befektetők tudatosságára, lehetővé teszi a végső kedvezményezettek, például a leendő nyugdíjasok számára a befektetési döntések optimalizálását, megkönnyíti a társaságok és a részvényeseik közötti párbeszédet.

Tisztelt Országgyűlés! Az irányelv harmonizációjához kapcsolódó társasági jogi, tőkepiaci és befektetési szolgáltatói garanciális szabályok a polgári törvénykönyv, a tőkepiacról szóló törvény és a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló törvény kis terjedelmű módosításában kaptak helyet.

A törvényjavaslat a banki refinanszírozási gyakorlatra figyelemmel a zálogjogi szabályozás körében a jogalkotás során felmerült néhány gyakorlati problémát rendez. A polgári törvénykönyvnek a követelések elzálogosítására és az alzálogjogra vonatkozó rendelkezésre figyelemmel egyértelmű szabályozása vált szükségessé abban a vonatkozásban, hogy a zálogjoggal biztosított követelés elzálogosításának a hitelbiztosíték nyilvántartásba történő bejegyzésével az alzálogjog is megállapítottnak tekinthető.

A törvényjavaslatban szereplő, az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény módosítása két célt szolgál. Egyrészt a javasolt törvénymódosítással Magyarország az európai uniós tagságából fakadó jogharmonizációs kötelezettségét teljesíti. Az új uniós szabályozás maximalizálja a belföldről másik tagállamba irányuló, elektronikus hírközlési szolgáltatók, például a telefonhívások vagy sms-ek díját.

Az uniós rendelkezés alapján azonban rendkívül szigorú feltételek mellett a szolgáltató kérelmezheti a

Nemzeti Hírközlési Hatóságtól, hogy határozott ideig eltérjen az előírt díjszabástól. A törvényjavaslat a Hírközlési Hatósághoz benyújtott kérelem eljárási szabályait rögzíti. A vállalkozások és a háztartások kiadásai az uniós jogszabály átültetésével csökkennek, a rendkívül éles hazai piaci verseny miatt nem várható, hogy magyarországi szolgáltató eltérést kérne.

Másrészt a törvénymódosítás megeremti annak a lehetőségét, hogy katasztrófaveszély esetén vagy kihirdetett veszélyhelyzetben a veszélyhelyzettel érintett területen tartózkodó személyek minél szélesebb körű riasztása, tájékoztatása megtörténjen. A módosítás azért szükséges, hogy a mobilrádiótelefon-szolgáltatókat nyújtó elektronikus hírközlési szolgáltatók a hivatásos katasztrófavédelmi szervvel összekapcsolt olyan műszaki rendszert működtessenek, amelynek alkalmazásával szükség esetén egy adott területen az érintett lakosságot sms-ben riasztani és tájékoztatni lehessen.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat tovább erősíti a hazai fogyasztóvédelmet. Az online kereskedelemben és az Unión belüli, határokon átnyúló értékesítésben tapasztalható nehézségek miatt szükséges fokozni a fogyasztóvédelem hatékonyságát és erősíteni a fogyasztóvédelmi hatóságok közötti szorosabb együttműködést. A fogyasztói bizalom növelése és a tisztességes vállalkozások védelme érdekében 2020-tól új uniós rendelet rögzíti a fogyasztóvédelmi hatóságok közötti együttműködés kereteit. Az eddigi együttműködési rendszerhez képest erősebb, új riasztási rendszert alakítanak ki, amelyben az érintett hatóság értesíti az uniós és más tagállami társszerveket, ha olyan jogsértés lehetősége merül fel, amely több tagállam fogyasztóit érintheti.

A Fogyasztóvédelmi Hatóság megerősített hatáskörének köszönhetően - ha más eszköz nem vezet eredményre -, az uniós rendelet hatálya alá tartozó ügyekben egyebek mellett elrendelheti a tartalom eltávolítását az adott honlapról, felkérheti a tárhelyszolgáltatót az online felület eltávolítására, a hozzáférés letiltására vagy korlátozására.

(17.40)

Magyarország élen jár a nem biztonságos termékek kiszűrésében, tavaly a harmadik legtöbb, 172 súlyos veszélyt jelentő riasztást küldött a gyorsriasztó rendszerben.

A törvényjavaslat a Magyarországon alternatív vitarendezési feladatokat ellátó békéltető testületekre vonatkozó módosításokat is tartalmaz. A Fogyasztóvédelmi Hatóság munkája már megerősödött, amelynek egyértelmű eredményei vannak, a következő lépés a békéltető testületek hatékonyságának növelése. A módosítás lényegesen egyszerűsíti a békéltető testületi tagok kiválasztásának az eljárását. A jelenlegi hatályos, átláthatatlan és bürokratikus kijelölési eljárást az illetékes megyei, fővárosi kamara által lefolytatott pályázati eljárás váltja fel.

A módosítás további fő célja a békéltető testületek vezetésének professzionális alapokra helyezése. A békéltető testületi tagokat és elnököket a pályázók közül a fogyasztóvédelemért felelős miniszter választja ki. A törvényjavaslat alapján országosan egységes, kötelezően alkalmazandó eljárási szabályzat készül, így mind a húsz testületre egységes eljárási és szakmai gyakorlat alakítható ki, amely egyszerre szolgálja a fogyasztók és a vállalkozók érdekeit. Az elmúlt húsz év működési gyakorlata nyomán jelenleg számottevő aránytalanság tapasztalható a fővárosi és vidéki békéltető testületek finanszírozása között. A törvénymódosítással ezek az aránytalanságok megszűnnek, így a vidéki testületek is megerősödnek, megerősödhetnek.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat továbbá számos közlekedési tárgyú törvény módosítását is tartalmazza. A rendelkezések kiemelt célja hazánk jogharmonizációs kötelezettségeinek teljesítése. A légi közlekedésről szóló törvény módosítása mellett, hogy több jogharmonizációs célt valósít meg, eszközévé válik a deregulációs törekvésekhez igazodó, valamint az uniós jogi környezet gyors változásaira innovatív módon reagálni tudó követelményrendszer létrehozásának is. A módosítás révén ugyanis lehetővé válik, hogy a műszaki részletszabályok ne növeljék tovább az ágazatot szabályozó joganyagot, ugyanakkor a légi közlekedési hatóság honlapján kötelező erővel bíró szabályként közzé téve teljesítésük elvárható, követelményük betartható lesz.

A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló törvény módosításának elsődleges célja az európai uniós jogharmonizációs kötelezettségeknek való megfelelés. 2020. január 1-jétől biztosítani kell a külföldi hozzáadottértékadó-csalásokat kivizsgáló hatóságok részére az elektronikus úton történő automatizált hozzáférést a magyar járműnyilvántartás meghatározott adataihoz, továbbá a magyar adóhatóságok részére a lekérdezési lehetőséget más tagállamok járműnyilvántartásaiban.

A vízi közlekedésről szóló 2000. évi XLII. törvény - a továbbiakban Vkt. - módosításának célja többek között jogharmonizációs törvénynek való megfelelés. A törvény módosítása révén, továbbá az ehhez kapcsolódó kormányrendeleti kijelölést követően a hajózási képesítések megszerzéséhez szükséges vizsgáztatást kizárólag állami tulajdonban álló vagy az általa alapított nonprofit szervezet fogja végezni.

A vasúti közlekedésről szóló törvény módosításának legfőbb célja a folyamatban levő kötelezettségszegési eljárás megszüntetése. A 2012/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet módosító 2016/2370/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv célja a pályahálózat-működtetők függetlenségének erősítése, a pályahálózathoz történő megkülönböztetésmentes hozzáférés biztosítása és azok hatékonyabb használatának biztosítása.

Az irányelv erősíti az átláthatóság pénzügyi, szervezeti garanciáit, csökkentve a pályahálózat-működtetők és vállalkozó vasúti társaságok esetleges keresztfinanszírozásából fakadó kockázatokat. A jelenleg hatályos vasúti közlekedésről szóló törvény az

egy-egy közlekedési tárgyú törvények módosításáról szóló 2018. évi XCVIII. számú törvénnyel történt módosítását követően az irányelv előírásának nagyrészt megfelel, néhány rendelkezés esetében azonban elengedhetetlen a jelenlegi hazai szabályozás további pontosítása és kiegészítése.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elektromos meghajtású járművek hazai elterjesztése komoly szerepet tölthet be, akár kulcsfontosságú is lehet a fenntartható fejlődés szempontjából, mivel jóval alacsonyabb környezeti terhelést okoznak és jelentősen hozzájárulnak a zajterhelés és az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentéséhez, ezáltal a levegő minőségének javulásához. Az Országgyűlés asztalán fekvő előterjesztés az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájának kiépítéséről szóló EU-irányelvben foglalt elektromobilitás kiépítésével kapcsolatos célok megvalósítását szolgálja oly módon, hogy a szabályozott piaci környezet létrehozásához szükséges alapvető rendelkezéseket fekteti le.

A törvényjavaslat egy már meglévő, az elektromos autókra vonatkozó, egyre gyorsabban terjedő, de rendezetlen igénybevételi gyakorlatot kíván rendezni az elektromobilitási szolgáltatásra vonatkozó szabályozás bevezetésével. A törvényjavaslat rendezni kívánja az elektromobilitási szolgáltatáshoz tartozó engedélyezési, bejelentéskötelezettségi és adatszolgáltatási szabályokat. Az engedélyezési kötelezettség körében a nyilvános töltőberendezések esetében az üzemeltetési engedélyek kiadása egy garantált rendelkezésre állási minimumérték meglétéhez lesz rendelve annak érdekében, hogy az elektromobilitási szolgáltatás nyújtása a felhasználók által zavartalanul és folyamatosan hozzáférhető legyen.

A túlnyomóan piacsabályozási szemléletet igénylő elektromos töltőberendezés üzemeltetési engedélyezését és a szolgáltatásnyújtási tevékenység bejelentését a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalhoz telepíti a törvényjavaslat. Tekintettel arra, hogy a jelen törvényjavaslat keretében definiált új szolgáltatás, az elektromobilitás-szolgáltatás se nem villamosenergia-, se nem üzemanyag-értékesítés, hanem egy önálló szolgáltatás, ezért az elektromobilitás törvényi szintű szabályozást igénylő rendelkezései a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény önálló alcímébe épülhetnek be.

Az elmondottakra tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot mind a hozzászólásokban, mind majd a végén a szavazataikkal támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Witzmann Mihály képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim!

Az előttünk fekvő törvényjavaslat, ahogy a címe is tartalmazza, nemcsak a hosszú távú részvényesi szerepvállalást kívánja ösztönözni, hanem ehhez kapcsolódóan további másik hat területen fogalmaz meg módosító szándékot, és ahogy már megszokhattuk az ilyen jellegűeknél, ismét egy salátatörvényben találkozunk olyan jellegű módosításokkal - most is ilyenekkel van dolgunk -, amelyek az Európai Unió különféle irányelveinek történő megfelelés miatt szükségesek. A mostani törvényjavaslattal sincs ez másképp, amelynek célja számos európai uniós irányelv átültetése a hazai, magyar jogrendszerbe.

Nem szeretném túlságosan hosszan szaporítani a szót, természetesen megkímélném a tisztelt Országgyűlést, hogy mindezeket tételesen felsoroljam, már csak azért is, mert államtitkár úr jóvoltából egy rendkívül széles körű és tartalmas ismertetést hallhattunk ezekről a részletekről. Mégis, ha néhány elemét ki kellene emelni ennek a salátatörvénynek, ennek az előterjesztésnek, akkor talán azzal kezdeném, hogy nagyon fontosnak és előremutatónak tartom a javaslat azon szakaszát, amely a fiatalok magánéletének fokozottabb védelmét biztosítja a büntetőeljárások során, és egyértelműen szabályozza a fiatalok jogait az úgynevezett javítóintézetekben is.

Államtitkár úr is tett róla már említést, azt gondolom, a törvényjavaslat második és egyben talán a legfontosabb része a hosszú távú részvényesi szerepvállalás ösztönzéséről szóló szakasz, amely több okból is fontosnak nevezhető, ugyanis egyre inkább megfigyelhető, hogy a világban a pénz- és tőkepiaci befektetők túlságosan rövid távú megtérülésre összpontosítanak, mely az optimálistól elmaradó vállalatirányítási és teljesítménymutatót eredményez. Fontos hangsúlyozni, hogy a még nagyobb prudencia érdekében szükségessé vált a társasági tulajdonosi kontroll megerősítése, ennek értelmében pedig az irányelv részletes szabályokat állapít meg a részvényesek azonosítására és a társasági eseményekről való tájékoztatás megadására is, továbbá arra is, hogy az intézményi befektetőknek, eszközközvetőknek szerepvállalási politikájukról milyen módon kell számot adniuk.

(17.50)

Szabályozásra kerül az is, hogy a részvényesi képviselői tanácsadóknak magatartási kódexszel kell rendelkezniük, azt pedig nyilvánosságra kell hozniuk. Az uniós irányelv egyúttal rendelkezik a társaság igazgatói tekintetében a javadalmazási politika kötelező kialakításáról és annak a részvényesek elé történő viteléről egyaránt. A társaságnak a javadalmazási politika végrehajtásáról javadalmazási jelentést kell készítenie és közzétennie.

A javaslatnak egy rövid, de szintén kiemelendő része az elektronikus hírközlésről szóló szakasza, amely többek között arra irányul, hogy a mobil rádiótelefon-szolgáltatást nyújtó, elektronikus hírközlési szolgáltatók a hivatásos katasztrófavédelmi

szerv központi szerve által meghatározott, olyan műszaki rendszert alakítsanak ki, illetve valósítsanak meg, amelynek alkalmazásával szükség esetén egy adott területen az érintett lakosságot akár rövid szöveges üzenetben, sms-ben riasztani és tájékoztatni lehessen.

A fogyasztóvédelmi törvény módosítása kapcsán az alábbiakat jegyezném meg. Sokan gondolják, gondolták, illetőleg tapasztalják úgy, hogy a békéltető testületek működése megérett a reformra, ugyanis a jelenlegi szabályok alapján négyévente alakulnak újjá. A legutóbbi négyéves mandátuma egyébként ezeknek a testületeknek 2019. december 31-én jár le. A testületek mandátumának megszűnése előtt pedig 120 nappal kell megkezdeni a testületek újjászervező munkáját. A 2019. szeptember 1-jei hatálybalépés indoka, hogy már az előterjesztésben szereplő új szabályok alapján kerüljenek ezek az újjászervezések megvalósításra a békéltető testületek számára.

A sokszor bürokratikus és átláthatatlan kiválasztási eljárás megváltoztatásával a békéltető testületi tagság kapuja mindenki előtt nyitva áll. Az elnökök által félreértelmezett függetlenség megszűnik, döntésében természetesen ezt követően is független és pártatlan lesz minden eljáró tanács, ugyanakkor a szakmai színvonal erősítése érdekében szükséges a testületek feletti kontroll biztosítása.

A szakmaiság növelése érdekében szükséges az egységes eljárási szabályzat megalkotása is. A testületi taglétszám módosításával és a finanszírozási rendszer átalakításával minden bizonnyal hatékonyabban fognak működni ezek a békéltető testületek, s fontosnak tartom azt is kihangsúlyozni, hogy itt a módosítás kapcsán 19 területi kamara is megfogalmazta álláspontját, és egyhangúlag támogatta. Ez a tény is, azt gondolom, jól igazolja és támasztja alá a megalapozottságát ennek a jogszabály-módosításnak, ennek a tervezetnek.

Legutoljára pedig hadd beszéljek én is az elektromobilitást érintő szabályozásokról. A hazai elektromobilitási piac kereteinek a működését leképező, alapvető szabályok rögzítése az elektromobilitás elterjedésének nélkülözhetetlen eleme. Mivel a piac még nem érte el a szükséges érettségi szintet, nincsenek egységes szabályozási keretek, ezért kulcsszerepe van a központi szerepvállalásnak és koordinációnak az egységes jogszabályi keretrendszer megalkotásában. Úgy látom, hogy az előterjesztésben javasoltak elfogadásával folytatódik a hazai elektromobilitási piac fejlődését támogató szabályozási környezet kialakítása és kiszélesítése, ami remélhetőleg megalapozza az elektromobilitás hosszú távú, jövőbe mutató fejlődését.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem önöket, hogy a vitát követően szavazataikkal támogassák ezt a javaslatcsomagot. Meglátásom szerint a fentebb felsorolt intézkedések mindegyike hétköznapi életünket jobbitó javaslat, amelyek egyúttal egyébként uniós irányelveket is szolgálnak.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Csatlakoznék Witzmann Mihály képviselőtársamhoz, aki azzal kezdte a felszólalását, hogy az államtitkári expozéban részletesen kifejtésre kerültek ezek a pontok, de jegyezzük meg, hogy itt is most egy salátatörvényről van szó, úgy, ahogy az előbbieken, hiába mondta Tuzson Bence államtitkár úr, hogy ez nem salátatörvény, hanem törvények összessége. Ebben 25 törvény módosítására kerül sor, de ebben érthető jogharmonizációs célokat fogalmaztak meg, az Európai Unió irányelveinek átültetéséről van szó több jogszabályon keresztül. Én ebből egypárat szeretnék kiemelni, amit rendkívül fontosnak tartunk, és egyébként üdvözlünk, hogy a magyar jogszabályokba is átültetésre kerül.

Ez egyrészt, ami a jogszabály címéből is kiderül, a részvényesek azonosítása, a részvényesek azon lehetősége, ami most már kötelező: a javadalmazási politika benyújtása a közgyűlés elé a nyilvánosan működő részvénytársaságok esetében. Ez rendkívül fontos, és nyilvánvalóan az is fontos, hogy most már elektronikus formában fognak az információk áramlani. Ha visszacsatolunk egy kicsit a zöldpolitikára, örülünk neki, hogy most már egyre több helyen áttérünk az elektronikus nyilvántartásokra és a papírkímélő megoldásokra, és ez is efelé mutat, úgyhogy ez mindenképpen egy fontos dolog.

Szintén fontosnak tartjuk azt, hogy a kapcsolt felekkel való ügyletek esetén a nyilvánosságra hozatal még jobban előtérbe kerül. Szintén nagyon fontos, és ez is a részvényesek érdekeit szolgálja, hogy ezekről tudjanak.

Szintén elhangzott és bővebben kifejtésre került, de mindenképpen fontosnak tartom megemlíteni a hazai fogyasztóvédelem erősítését. Nagyon fontos, hiszen mindannyiunk életét megkönnyíti az, ha tudjuk, hogy kihez és hogyan fordulhatunk, és azt, hogy a békéltető testületekkel kapcsolatosan is egy ilyen nagy mértékű változás fog bekövetkezni.

Egyetlenegy kérdőjelet tennék a békéltető testület végére, ez az, hogy bízunk benne, hogy valóban függetlenül fog tudni működni, mert ez csak úgy lehet. Azzal megnyugtattak, hogy mind a 19 megyei kamara jóváhagyását adta ennek a békéltető testületi intézményrendszernek az átalakítására. Én csak bízom benne, hogy valóban azt a célt fogják beteljesíteni, amellyel mindenféleképpen a fogyasztók és ezzel a magyar állampolgárok védelme meg fog valósulni.

Én ennyit szerettem volna elmondani. A Jobbik képviselőcsoportja támogatni fogja ezt a javaslatot, mert úgy gondoljuk, hogy az európai uniós irányelvek átültetése a magyar jogrendbe rendkívül fontos.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselő asszonynak jelezném, hogy a salátatörvény nem egy szitokszó, hanem az egyfajta jogalkotási eszköznek a - hogy mondjam? - kicsit profánabb megnevezése, amikor több törvény bizonyos pontjait valamilyen szempont szerint módosítaná vagy tervezői módosítani a benyújtó. Itt pontosan arról van szó - ahogy ezt ön is megerősítette -, hogy uniós irányelvek különböző megfelelését kell valahogy összehangolni, ezért nyilvánvalóan első pillantásra egymástól talán elütő tárgyú törvényekben is megtalálhatjuk azokat a közös pontokat, amiket ön is felemlített, tehát nem egy szitokszó maga a salátatörvény.

Sok mindenről beszélt államtitkár úr részletesen a törvényjavaslat kapcsán, illetve Witzmann képviselőtársam is. Itt a hosszú távú részvényesi szerepvállalás ösztönzéséről szólnék egypár szót, hiszen ez a javaslat a pénzügyi piacokat érintő versenyképesség javítását szolgálja. Ennek alapja a 2017/828. irányelv, ennek átültetése is a célja a javaslatnak, nyilván, hogy megfeleljen a magyar jogrendnek is, mert a 2008-as gazdasági válság rámutatott arra, hogy a tőzsdén jelen lévő cégekben, a nyilvánosan működő részvénytársaságokban jelentős érdekelletét léphet föl a tulajdonosok, tehát a részvényesek és a társaság irányítói, a menedzsment között, valakik a rövid és valakik inkább a hosszú távú érdekeket tartják fontosnak, és ezek az érdekek ütközhetnek, a rövid és a hosszú távú céges érdekek. Uniós szinten is nagy erővel törekednek arra, hogy a nemzeti szabályok össze legyenek hangolva a felelős vállalatirányítást összefoglaló szabályok tekintetében az Európai Unió tagállamaiban, hiszen az európai társaságirányításra vonatkozóan az európai normák soft law-ként működnek, tehát ajánlásként nyilvánulnak meg, de továbbra is elsődleges a gazdasági társaságok önszabályozó mechanizmusa, ez nagyon fontos.

Nem előzmény nélküli ez az irányelv sem, és a most elének kerülő törvény sem, hiszen a Budapesti Értéktőzsde is korábban készített már ajánlásokat a hazai tőzsdén jelen lévők számára. A „Felelős társaságirányítási ajánlások” jogilag nem kötelező, de ajánlott előírásokat is tartalmaz, így a cégeknek ezt érdemes mind forgatni, mind pedig megfogadni. Tehát a törvényjavaslat célja, hogy az érintett gazdasági társaságok és szervezetek az üzleti pozíciókat és tagjaik érdekeit is figyelembe véve biztosítsák azt, hogy a részvényesek kellő információhoz jussanak a megfontolt és hosszú távú üzleti döntéseik során.

Tehát nagyon fontos, hogy az üzleti érdekeket és üzleti pozíciókat, valamint a tagok érdekeit és a tulajdonosok érdekeit is, mind a kettőt meg tudják jeleníteni és össze tudják hangolni. Ezek az előírások mostantól kezdve, ha majd a tisztelt Ház elfogadja

ezt a törvényjavaslatot, akkor mindenkire nézve egyaránt kötelezőek lesznek.

Az Unió és a magyar állam törekvése itt ugyanaz: a pénzpiac jelentős korlátozása nélkül teremtsen meg olyan biztosítékokat a gazdasági életben, amelyek a 2008-as világválsághoz hasonló válságokat képesek megelőzni. A nyilvánosság megfelelő tájékoztatását hoznám ide és húznám alá: a befektetői politika elérhetővé tétele, nyilvános rendezvények, illetve tájékoztatók megtartása, és olyan rendelkezések, amelyek alapján a befektetők kellően megalapozott döntéseket tudnak majd hozni, és hosszú távon is képesek előre tervezni, ami összességében a részvényesi szerepvállalást ösztönzi a gazdasági társaságok életében, ezáltal egyébként - és ezt a gazdasági társaságok és a menedzsmentek is elismerik - versenyképesebbé is téve ezeket a cégeket.

(18.00)

A fiatalokról már szólt Witzmann Mihály képviselőtársam. Azt én is aláhúznám, és fontosnak tartom, hogy itt egy tisztázó és fontos passzus került be, illetve az elektromobilitással kapcsolatban is egy folyamatosan, hál' istennek, egyre gyorsabban és dinamikusabban terjedő igénybevételi gyakorlatot kíván rendezni a minisztérium vagy a kormány az elektromobilitásszolgáltatáshoz kapcsolódó engedélyezési, bejelentéskötelezettségi és adatszolgáltatási szabályok megalakításával.

Mi azt gondoljuk a Fidesz-KDNP-frakciónak, elsődleges nemzetgazdasági érdek, hogy Magyarország csatlakozzon az elektromos autózás által generált fejlesztésekhez. Az elektromobilitási program kiemelten járulhat hozzá a környezetterhelés csökkentéséhez és az életminőség javulásához, új innovatív technológiák bevezetésével a közösségi közlekedés is nagymértékben korszerűsíthető.

A törvényjavaslat további részéről, akár a békéltető testületekre vonatkozóan már az előttem szólók elmondták a részleteket. Itt a törvényjavaslat címében is „a hosszú távú részvényesi szerepvállalás ösztönzése” van kiemelve; nem véletlenül, azt gondolom, ez a leghangosabb része a törvénynek.

Fontos irányelveket ültetünk át a magyar jogba, fontos lépéseket teszünk, azt gondolom, egy jobb gazdasági környezet megteremtéséhez, úgyhogy a kereszténydemokrata frakció támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Molnár Gyula képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon meg vagyok illetődve az előző kör miatt, sajnálhatja, hogy nem volt itt, mert

egy nagyon hasonló vitát folytattunk le. *(Cseresnyés Péter: Itt voltam!)* Azt láttam, hogy a legjobb részek után érkezett. *(Derűltség.)*

Azt akarom mondani, hogy most akkor érdemes ezt tisztázni, mert úgy látom, ezen fogunk ma itt egy picit rugózni, hogy mi minősül salátatörvénynek, úgy látszik, ez lesz most itt a kulcskérdés. Itt az előbb kioktattott minket Tuzson államtitkár, hogy amik összefüggnek, azok összefüggnek, az akkor ott rendben van - persze, hogy mi függ össze, azt majd nyilván eldönti a kormány -, és azokat össze lehet rakni.

Na most, akkor nézzük már ezt meg! És tényleg, államtitkár úr, hogy van ez, amikor ott a kommunikációs stáb leül, akkor fogják, és adnak a törvénynek egy nevet? Az előzőben legalább kiírták, hogy 13 törvényt módosítanak. Én most itt fel fogok mondani párat, hogy miket szabályoznak, szerintem legalább 30 törvényhez nyúlnak hozzá. Tulajdonképpen az egész, felírtam magamnak, 96 oldal, és magát azt, ami a címe ennek az egésznek, ami a részvényesi szerepvállalással kapcsolatos, ilyen 10-12 oldallal le is tudják, és utána pedig ilyen egyéb van. Most nem fogok belemélyedni, mert nyilván én is azt látom, hogy ellentétben az előző törvénnyel, amely tényleg tele volt botrányos dolgokkal... - most nem fogok rá visszatérni, majd megtalálom a módját, hogyan, miképpen lehet reagálni Tuzson államtitkár szerintem valótlan mondataira, és nem helyes, hogy elmenekült a vitától, már olyan szempontból, hogy nem szállt be a vitába, hanem zárszóként mondta el.

Tehát ami ezt a részvényesi dolgot illeti, ez egy valóban jogharmonizációs történet nagyon helyesen, van, ami az átláthatósággal, a nyilvántartással, a részvényekkel kapcsolatos, nagyon helyesen szabályozzák. Nagyon halkan jegyzem meg, hogy a parlamentben van egy ilyen nagyon klassz háttérintézmény, amely csinál papírokat. Érdemes néha rájuk nézni, nehogy elszaladjon velük a ló, mert abban az anyagban tényleg jól össze van ez szedve, de benne van, hogy június 10-ig kellett volna ezt a törvényt elfogadni, tehát most így éppen praktikusán két nap csúszásban vagyunk. Nem akartam senkinek rosszat, nehogy most bántsák emiatt őket, csak azt akarom mondani, hogy abban az anyagban tényleg tisztességesen benne van az, hogy ezzel a dologgal hogyan és miképpen kell gazdálkodni.

Utána megérkezünk az igazi feladathoz, és ha az embernek tényleg lenne türelme, akkor végigböngészne, hogy akkor ezek hogyan, miképpen vannak. De csak az érdekesség kedvéért, hogy mennyire összefüggő dolgokról van itt szó, különösen ami a részvényekkel kapcsolatos: közúti közlekedés, sima ügy szerintem, ezt hozzá lehet passzintani; gyógyszerforgalmazás szabályozása, teljesen normális, gyógyszer-részvényesek, rt.-k gyártják, teljesen sima ügy; vízi közlekedés; közúti közlekedés; tőkepiac, egyébként lehet, hogy ott még lehetne találni; médiaszolgáltatás, sima ügy; villamos energia. *(Nacsá Lőrinc: EU-s irányelv!)* Szóval, tényleg azt kell mondjam, hogy nem értem, miért akadékoskodik itt bárki. Miért mondja azt bárki, hogy ezek nem összefüggő dolgok?

Teljesen nyilvánvaló, mint a salátalevelek, úgy illeszkednek egymásba, és középen pedig ott vannak a részvényesek dolgai.

Na szóval, valóban, államtitkár úr most megúsza azt a részét, amit Tuzson úr nem úszott, mert nem fogok belemenni semmiképpen se ennek a részleteibe, de valójában azt kell hogy mondjam, érdemes lenne azért valami ennél praktikusabb dolgot kitalálniuk, ha komolyan akarják venni a parlamenti munkát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varju László képviselő úrnak, Demokratikus Koalíció. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Azt hiszem, könnyen egyértelművé lehetne tenni vagy kell is tenni azért, és érdemes élcélődni egy kicsit azon, amit a kormány itt elkezdett azzal, hogy a törvényalkotás folyamatában - valóban így, ahogy az előbb képviselőtársam mondta - Tuzson államtitkár úr kioktatását végighallgattuk. Ő azt teljesen komolyan gondolta, ugye, és elmagyarázta, hogy a hierarchiában hol van a helye a miniszteri rendeletnek, hol van a helye a törvénynek és a többi, és egyébként pedig vegyük tudomásul, hogy képviselőtársam önnel szemben a salátatörvényt eléggé leírta ebben a történetben.

Ehhez képest tíz perccel később önök ideállnak egy olyan törvénytervezettel, amelyben indulunk onnét, hogy az egyébként nagyon kívánatos részvénytársasági átláthatósághoz - amellyel, lássuk be, azért jöttek ide, mert egyébként erre kényszerültek végre, mert eddig elsumákkolták ennek a területnek a szabályozását, és végre most itt akkor megtörténik - kapcsolják az sms árának szabályozását, mint ahogy itt az államtitkár úr elmondta, majd egyébként hozzáteszük a légi közlekedést, a vízi közlekedést és még sorolhatnánk, hogy mi mindennel próbálkoznak.

Tulajdonképpen eléggé mókásra is vehetnénk ezt a történetet, ha nem azt kellett volna végighallgatni az előző vitában, hogy egyébként a gazdasági válságra úgy tekintettek, mint itt a pártok által előidézett valami, most pedig azt csinálják, hiába rázza a fejét, Nacsa képviselőtársam, hogy előállnak azzal, igen, önök is tudomásul veszik, elismerik, hogy szükség volt és szükség van arra a szabályozásra, amelyet egyébként az európai irányelvek alapján önöknek el kell végezni. Igen, mert önök sem tettek ez ellen semmit, tehát éppen itt volt az ideje, hogy történjen valami. És időnként pedig nem árt, ha önök is egy kicsit, mondjuk úgy, jobban a tükörbe néznek akkor, amikor akár gazdasági, akár világgazdasági folyamatokra hivatkoznak. Tegyük hozzá, az fontos, hogy a kisbefektetők védelme érdekében lépéseket tegyünk.

Éppen ezért mondhatnám úgy, és mint a legerősebb képviselőt ellátó pártként mondom is, hogy igen, az európai szabályokat támogatni kell, de az meg, amit önök ehhez hozzákötenek - mondok egy példát is, ami egészen konkrét, azért is, mert ehhez külön módosító javaslatot fogunk benyújtani -, amit

a fogyasztóvédelem területén akarnak, az elfogadhatatlan.

Önök kiválasztottak maguknak egy olyan területet, tisztelt államtitkár úr, hogy akár a békéltető testületek tagjainak kinevezése szempontjából elkezdnek megint kiépíteni olyasmit, aminek a végén kizárólag a miniszter hatáskörétől vagy a miniszter döntésétől függ az, hogy egyébként mi történik. És akkor vannak a kedvenc bejáratott testületek, a kamarákon keresztül érkező, pályáztatás után meglévő javaslatok, és majd ennek alapján a miniszter dönt, és van egy újabb hálózat, amelynek önök kiszolgáltatójaivá válnak. *(Cseresnyés Péter az államtitkári páholyban ülő Kara Ákoshoz megy.)* Ne menjen el, államtitkár úr, bármennyire tart ettől a történettől, akkor is önöknek ezzel szembe kell nézni! És az viszont, hogy a fogyasztóvédelmet úgy alakítják át, hogy eközben pedig az érdekvédelmi szervezeteket, azok véleményét teljesen figyelmen kívül hagyják, elfogadhatatlan. *(Tuzson Bence keresi a kártyáját.)*

Éppen ezért azzal a kettősséggel szembe kell nézni, hogy ebben a törvényben is itt van a salátatörvénynek az összes disznósága, mert beterjesztenek egy olyat, amelyre még Tuzson államtitkár úr is azt mondja, hogy ezek nem összeférhető történetek - ha van kártyánk, ha nincs meg a kártyánk. De a lényeg mégiscsak arról szól, hogy ehhez hozzákötik a fogyasztóvédelem módosítását, ami pedig egyébként elfogadhatatlan.

Éppen ezért azt gondolom, hogy minimum elvárható az egyértelmű támogatás érdekében az, hogy azon, amit önök a fogyasztóvédelem területén akarnak tenni, módosítsanak, fogadják el például vagy lehetőleg azt, amit törvénymódosító javaslatként ebből a szempontból be fogunk nyújtani, mert ez így elfogadhatatlan.

(18.10)

Már csak azért is, mert hadd mondjak egy példát. Akkor, amikor láthatóan a békéltető testületek tagjai kiválasztásának menetében kizárólag a vállalkozások véleményét veszik figyelembe, akkor egyébként mit szóltak volna azok a hitelfelvevők, akik a devizaszerződéseket megkötötték, és egyébként ehhez önök majd csak a bankok véleményét fogják figyelembe venni?

Tisztelt Államtitkár Úr! Éppen ez az az ellentmondás, ami elfogadhatatlan az érdekvédelmi szervezeteknek, és mondhatnám, újabb támadás a civil világ ellen. *(Nacsa Lőrinc: Te jó ég!)* Ezt ilyen módon, azt gondolom, nem lehet elfogadni. Éppen ezért az a módszer, ahogy önök a szabályozást e tekintetben most éppen itt alkalmazzák, mert ebben a pillanatban a salátatörvényekkel való garázdálkodás az önök kezére játszik és ilyen módon használják, ez így biztos, hogy elfogadhatatlan. Éppen ezért, kérem szépen, hogy vegyék figyelembe azokat a módosító javaslatokat, amelyek a törvény egyéb részeihez kapcsolódnak, és tegyék lehetővé azt, hogy az európai uniós szintű

szabályozás érvényesülhessen maradéktalanul, és ilyen módon a jogharmonizáció létrejötte úgy történjen meg, hogy az például a magyar lakosság, a fogyasztók számára is elfogadható legyen, és ne az önköndevenc kiválasztottjai útján jöjjön létre. Így akkor a törvény jót tehet, legalábbis a kisbefektetőknek. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Mielőtt kettőperces felszólalásokra megadnám a szót, megadom a szót Kara Ákos államtitkár úrnak, aki felszólalási lehetőséget kért. Parancsoljon, államtitkár úr!

KARA ÁKOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen, elnök úr, hogy lehetőséget kapok a benyújtott törvénytervezet fogyasztóvédelemmel kapcsolatos részében néhány fontos dolog tisztázására.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Varju Képviselő Úr! A benyújtott törvényjavaslat nem változtat a korábbi struktúrán, ami a békéltető testületeknek az alapvető helyét rögzíti, tudniillik jelenleg is a fővárosi, illetve a megyei kereskedelmi és iparkamarák mellett működnek a békéltető testületek. Ez a jövőben sem fog változni.

Ugyanúgy nem változik, hogy továbbra is a megyei békéltető testületek és a fővárosi békéltető testületek összessége, tehát húsz testület fogja a fogyasztóvédelmi feladatokat ellátni.

Az viszont valóban változni fog, képviselő úr, mert remélem, hogy az önkönd frakciója nem ért egyet azzal a folyamattal, ami kialakult a mostani jogszabályból fakadó finanszírozási rendszerrel, hogy létezik az, hogy például a fővárosi békéltető testület 170 millió forintból tud gazdálkodni, abból tudja a fogyasztók érdekeit képviselni, Tolna megye pedig 2 millió 300 ezer forinttal.

Mi elsősorban azért szeretnénk változtatni a fogyasztóvédelmen, mert az elmúlt esztendőkből a kormányzati fogyasztóvédelem területén rendkívül jelentős, fontos, áttörést eredményező előrelépések voltak, és azt szeretnénk, ha a békéltető testületek feladatait tekintve sem lenne lemaradás. Emlékezhettek rá képviselőtársaim, nagy-nagy közös sikerünk volt, a parlamentben szinte mindenki - néhány ellenzéki képviselőt leszámítva - megszavazta az árubemutatókkal kapcsolatos fogyasztóvédelmi szigorításokat három lépésben, gyakorlatilag minimalizáltuk a jelenlétét az országban. Én azt gondolom, közös siker volt a kormányzatnak az az előterjesztése. Rendkívül nagy előrelépés volt termékbiztonság tekintetében, hogy sikerült a megfelelő kormányzati, illetve laboratóriumi háttérrel megvalósítani, illetve laboratóriumi háttérrel megvalósítani, hogy jelenleg Európában Magyarország tudja harmadikként, tehát dobogós helyezésként - csak Németország és Franciaország előz meg minket - a gyorsriasztási rendszerben egy markáns,

megfelelő, magyar embereket, magyar családokat védő rendszert kialakítani egy nagyon komoly laboratóriumi háttérrel. Sok eredménye van, tisztelt képviselőtársaim, a fogyasztóvédelemnek.

És valóban, amikor áttekintettük, a stratégiát tekintve, a feladatokat tekintve milyen szakpolitikai feladataink vannak a jövőben, a békéltető testületeknek azt a típusú működését, ami deficitet hoz, negatívumot hoz, azon változtatni kell. Nyolc olyan vidéki békéltető testület van ma Magyarországon, amely - ha szabad ezt a kifejezést használni pénzügyi értelemben - a kiszáradás szélén áll. Pontosan azért, mert törvényi szinten rögzítve van most egy rossz szabályozás. Annak idején, amikor bekerült a csak és kizárólag ügyszámarányos szabályozás, ez egy előremutató javaslat lehetett, hiszen nem tudhatták, hogy hány ügy és az ország milyen részén, mely területén bukkan föl. De azt gondolom, hogy most, 2019-ben, amikor itt vannak előttünk az adatok, rendelkezésre állnak az elmúlt éveknek a munkái, és látszik, hogy egyensúlytalanság kezd kialakulni az országban, ezért itt határozottan be kell avatkozni, és a fogyasztóvédelmi törvény ezen részét meg kell változtatni, hiszen a Budapesti Békéltető Testületet, a Pest Megyei Békéltető Testületet leszámítva gyakorlatilag a vidéki békéltető testületek finanszírozása orvoslásra szorul, meg kell ezt változtatni, jó irányba kell fordítani.

A kamarák tekintetében, én azt gondolom, hogy egy egységes szemléletmódnak is kell üzemelni és egy egységes szemléletmódnak is működni kell Magyarországon. Az úgy nem lehet, hogy Magyarországon van egy fogyasztó vagy van egy vállalkozás, és ugyanabban az ügyben Hajdú-Bihar megyében vagy Budapesten vagy Tolna megyében más típusú határozatot kap kézbe. Így nem lehet kezelni egy fogyasztói érdekvédelmi rendszert, nem tudnak a fogyasztók eligazodni, a fogyasztóvédelemmel foglalkozó civil szervezetek sem. Úgyhogy azt gondolom, összességében az, hogy a minisztérium ilyen tekintetében, a fogyasztóvédelemért felelős miniszter nagyobb szerepet vállal, az kifejezetten kívánatos szerep, ez az ilyen szempontból egységes szemléletmód.

Képviselő urat szeretném megnyugtatni, az biztosan egy tévedés az önkönd részéről, a szakértők ezt nem dolgozták fel valószínűleg kellő alaposággal, de ez a jogszabálytervezet pontosan úgy szól, hogy biztosítani fogja, hogy egyenlő számban lesznek a fogyasztóvédelem területén a vállalkozásokat képviselő, tehát a vállalkozói szemléletet, illetve a fogyasztókat képviselő vagy az úgynevezett semleges szempontból a fogyasztóvédelem békéltető testületeiben részt vevő emberek. Tehát pont az fog történni most, hogy kiegyensúlyozottá válik a rendszer, és azt gondolom, hogy az uniós irány is e tekintetben, gyakorlat tekintetében pontosan így néz ki.

A fogyasztóvédelemnek - teszem hozzá még - a kiválasztási rendszere, képviselő úr, ha ismeri ezt a rendszert és foglalkozott vele, akkor tudja, hogy rendkívül aránytalan volt, és egy borzasztó bonyolult eljárásrend szerint alakult korábban a békéltető testületek kiválasztásának a módja. Most egy teljesen világos

logika szerint lehet jelentkezni bárkinek. Jelentkezhet egy magánember, aki a fogyasztóvédelem területén szeretne a békéltető testületi munkában részt venni, de ez nem zárja ki azt, hogy olyan ember is jelentkezzen, aki kötődik egy fogyasztóvédelmi civil szervezethez. És ilyen tekintetben a kamara csak egy technikai háttérrel nyújt a pályázatadás folyamatához. És éppen az, hogy egy miniszteri fogyasztóvédelmi, kormányzati, miniszteri szinten születik döntés a békéltető testületi tagokról is például, azt jelenti, hogy garantálni lehet a fogyasztóvédelem területén megfelelő egyenlő arányban részt vevő vállalkozásokat, a fogyasztókat képviselő embereket, ami éppen a jövőben sokkal nagyobb hangsúlyt fog kapni, és pont a jövő fogja azokat a korábbi diszfunkciókat kiküszöbölni, mint ami eddig volt.

Tehát, tisztelt képviselőtársaim, kedves Varju képviselőtársam, arra kérem, hogy nézze meg alaposabban a törvényjavaslatot, és arra kérem, hogy támogassa ezt a javaslatot, hiszen pont az emberek érdekében, pont a kiegyensúlyozott fogyasztóvédelem érdekében születik meg ez a javaslat. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azért kértem szót, mert megütötte a fületem, Varju László, a Gyurcsány-párt képviselője itt a válságról beszélt, hogy mi ezt eltagadtuk, vagy mit csináltunk, vagy hogy történt.

(18.20)

Képviselő úr, azért önnek erről beszélni kicsit legalábbis visszas, amikor az ön főnöke volt az, aki egyik kedd este azt mondta, hogy nincs válság, szerda reggel azt mondta, hogy sikeresen kezelték a válságot, aztán idehozott 25 milliárd dollárnyi IMF- és európai uniós hitelt. Elvette a 13. havi nyugdíjat fizetésécsérébe. *(Varju László: A három állításból egyetlenegy sem igaz! - Az elnök csenget.)* Tehát azért önnek azt mondani a válságról, hogy önök sikeresen kezeltek volna bármit...

Igen, amit én mondtam, azt tartom, hogy az uniós irányelv azért született meg, mert a 2008-as világgazdasági válságnál rengeteg olyan nagy tőzsdei cég volt Unión belül is és Unión kívül is, ahol azt látták, hogy a menedzsment és a tulajdonosok teljesen más érdekeket képviselnek, és nem tudtak megfelelő szintű döntést hozni.

De hogy ön azt mondja, hogy... Amikor hosszú hetekig tagadták, hogy bármiféle válság is lenne, majd aztán gyorsan fölemelték, az ön offshore lovag jegybankelnöke fölemelte az alapkamatot, majd jöttek a megszorítások, majd csak azzal tudták kihúzni

Görögország szintjéről és egy picit följebb az országot, hogy idehozta annyi hitelt, amit aztán nekünk kellett visszafizetni.

Képviselő úr, a válságról ne ön beszéljen! Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalásra megadom a szót Varju László képviselő úrnak, DK. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Az az igazság, tisztelt képviselő úr, hogy inkább abba az irányba mennék el, és ezt a két percet arra használom föl, hogy szakmai szempontból a fogyasztóvédelemmel foglalkozhassunk egy kicsit. Ezzel együtt bizonyára kellene egy olyan törvény, hogy ha valaki hazugságokat állít itt a parlamentben, akkor azt hogyan lehetne megbüntetni. *(Nacsa Lőrinc: Például téged!)* Most ezért például a Nacsa képviselő urat három esetben is azonnal elítélhetné az elnök úr. *(Nacsa Lőrinc: A DK-nak nagyon rossz lenne!)* De legalább önök is kapnának büntetést, nem csak mi.

Fogyasztóvédelem szempontjából: mégiscsak azért azt hiszem, hogy annyira ez a rendszer-átalakítás ezt magával hozza, hogy igen, a miniszter úrtól teszi függővé. Én elhiszem vagy elfogadom államtitkár úr elkötelezettségét az ügy iránt, és úgy gondolja, hogy ezt így őszintén meg lehet oldani úgy is akár, hogy bárki jelentkezzen. Ezzel együtt a NER-rendszerben való működésnél engedje meg nekem, hogy legalább kétségeim legyenek afelől, hogy ezt a rendszert hogyan akarják és mire akarják felépíteni. Azok az elkötelezett hadseregek, amit önök itt ebből most megpróbálnak majd összehozni... - azt gondolom, hogy minimum kételyeket vet fel.

Éppen ezért e helyett az állampárti magatartás helyett kellene valamilyen - mondjuk úgy - enyhítést ebbe beletenni. Igenis legyen véleménye ebben az érdekvédelmi szervezeteknek, őket be kell vonni, és nem lehet ezt csak olyan egyszerűen, hogy majd Paragh úr rendszerében kiválasztott személyekről dönt a miniszter, és akkor innét kezdve ők lesznek a végeredmény. Tehát azt gondolom, hogy ez ebben a formában igen nehezen kezelhető ügy, hogy ne legyenek kétségeink afelől, hogy mi fog ebből kiépülni. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kara Ákos államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

KARA ÁKOS innovációs és technológiai miniszteri államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Ha szakmai irányba megy a vita, akkor kapható vagyok egy rövid hozzászólásra.

Képviselő úr, még egyszer szeretném rögzíteni: a kamara technikai lebonyolító lenne a békéltető testület új kiválasztási folyamatában. Ide azok a szakemberek, akik eddig részt vettek a békéltető testületi munkában, jelentkezhetnek, és jelentkezhetnek újak

is. Képviselő úr, annyi bizalmat pedig adjon a rendszernek, hogy pont a fogyasztók szempontjából, amit jeleztem... Képviselő asszony, szerintem fontos lenne, pont a fogyasztók szempontjából jeleztem, hogy előfordul ma Magyarországon...

Tudják-e, akkor felteszem kérdésnek: előfordul-e ma Magyarországon, hogy egy vállalkozás vagy egy fogyasztó három különböző megyében három különböző állásfoglalást kap? Ezt csak akkor lehet elkerülni, hogyha végre valaki veszi a bátorságot, és azt mondja, hogy egy olyan szintre emeli, olyan komolyságra emeli ennek a rendszernek a működését, a súlyát, hogy igen, van egy egységes szabályrendszer, és Győr-Moson-Sopron megyétől Szabolcs-Szatmár megyéig azonos módon látnak el, bírálják el egy ügyet.

Azt gondolom, hogy azoknak, akiknek eddig volt szerepe a békéltető testületekben, ezután is lehet szerepe a békéltető testületekben. Annyi lenne most a változás összességében, hogy egy lényegesen egyszerűbb pályázati rendszer van, nincs egy ilyen civil szervezeti, bonyolult, homályos háttérű civil szervezeti küldési rendszer a folyamatban, de ez nem zárja ki azt, hogy Magyarországon a társadalmi szervezetek tagjai ugyanúgy békéltető testületi tagi munkában ne tudnának részt venni. Részt fognak tudni venni.

Képviselő asszonynak megnéztem Somogy megyében; köszönöm szépen, jelezte, hogy fogják támogatni a Jobbik részéről a törvényjavaslatot. Ön a saját megyéjében, Somogy megyében biztosan jelentősen előbbre fog tudni lépni, mert azt gondolom, én államtitkárként tarthatatlannak tartom, hogy míg Budapesten 170 millió forint jutott 2018-ban a békéltető testület működésére, Somogy megyében pedig 5 millió 200 ezer forint. Én azt gondolom, hogy ezen változtatni kell, ez így nem működhet. Attól még, hogy Budapesten többen laknak és több az ügy, az nem azt jelenti, hogy a vidék Magyarországon ne lennének fogyasztóvédelmi problémák.

Úgyhogy azt gondolom, hogy ezeket az aránytalanságokat meg kell szüntetni, és ennek a jogszabályi háttérét pedig biztosítani kell. Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget.

Köszönöm szépen képviselőtársaimnak a türelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kétperces felszólalásra megadom a szót Varju László képviselő úrnak. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, ebben a hozzászólásában nem említette, de a korábbiiban igen, hogy azonnali intézkedést tart szükségesnek az aránytalanságok megszüntetése érdekében. Hát, mi tartja vissza önöket ettől? Önök bármely pillanatban... - a költségvetési bizottság elnökeként látom és követem azt, hogy napról napra, de inkább úgy mondom, hétről hétre hoznak döntéseket, egyébként a költségvetésben aránytalanul felduzzasztott tartalék terhére bármikor hoznak ilyen döntést önök. Éppen ezért, ha önök ilyen szem-

pontból fontosnak tartják, amit én is fontosnak tartok, hogy a békéltető testületek alapműködésének meglegyenek a feltételei, akkor azt hiszem, nem egy olyan nagyon nagy elképzelés az, nem kell túl sokat gondolkodni ahhoz, hogy nem a fogyasztóvédelem tartalmi vitáját folytatjuk le akkor, amikor akár meggyéknént egy alapműködést biztosítanak minden békéltető tanács, illetve békéltető testület működéséhez.

Tehát amennyiben erre vonatkozóan önök ezt fontosnak tartják, akkor azt hiszem, hogy ennél sokkal gyorsabban ezt meg tudják tenni. Tegyük meg, és akkor beszélhetünk arról, hogy akkor a törvénymódosítás hogyan legyen. De akkor azt szerintem pedig kezeljük külön, akkor azt nem kell ide becsavarni ebbe a salátatörvénybe, hanem akkor vegyük elő, vegyük kézbe a fogyasztóvédelem egészét, a tudatos fogyasztói magatartást, és egyébként igenis azt a változó körülményt, hogy az emberek sokkal jobban figyelnek arra, hogy mit vesznek, milyen szolgáltatást vesznek igénybe. És még egyszer, nem akarom hangsúlyozni azt, hogy a banki szolgáltatásokról is, illetve bocsánat, itthon nem, hanem éppen nemzetközi szinten állapították meg, hogy hogyan csapták be azokat az embereket, akik egyébként a devizahiteleket pedig fölvtették, hogyan nem kaptak megfelelő tájékoztatást ebben.

Éppen ezért azt gondolom, hogy ilyen értelemben érdemes lenne ezt különválasztani, az azonnali intézkedést pedig megtenni. Köszönöm szépen. *(Molnár Gyula tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kara Ákos államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

KARA ÁKOS innovációs és technológiai miniszteri államtitkár: Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Ha megengedik, a korábbiakhoz hasonlóan tényszerűen hadd mondjak néhány dolgot. Ennek a jogszabálynak a szükségessége, amit képviselő úr mond, hogy bizony most törvényt kell módosítani, ha tetszik, ha nem, mert szerintem is helytelen módon törvényben rögzítették, hogy ügyszámarányos a békéltető testületek támogatása. Szerintem felesleges törvényi szinten rögzíteni. De miután most a törvény kimondja, hogy csak ügyszámarányosan lehet a békéltető testületek között elosztani a forrást, így muszáj törvényt módosítani.

Mi a mostani módosításban arra teszünk javaslatot, hogy egy más szinten kell ezt rendezni, és akkor valóban egy kormányzat, egy államtitkár erre sokkal rugalmasabban tud reagálni, és ebben biztosak lehetnek a jövőben, hogy én arra fogok javaslatot tenni egy alacsonyabb szintű jogszabályalkotás során, hogy vegyes rendszer legyen, minden területnek, megyének legyen meg az alapfinanszírozása, és ezt egészítse ki egy valódi ügyszámarányos, ahol egyébként mondva csinált ügyek nincsenek, tehát olyan ügyeket ne regisztráljanak be békéltető testületek bizonyos pontjain az országnak, hála istennek, kevés ilyen békéltető

testület van, ami csak a forrást viszi összességében, de roppant kevés ügyintézetet visz.

Tehát ennek a jogszabály-módosításnak valóban ott van a deregulációs célja is, mert a fogyasztóvédelemnek gyorsan kell reagálnia. Rendkívül gyorsan változik a világ, és ahogy mi annak idején tudtunk jogszabály-módosítás nélkül reagálni arra, hogy például létrehoztunk egy IT-laboratóriumot, ami az európai fogyasztóvédelmi csúcsszervezet szintjén rendkívüli szimpatikus, rendkívül nagy támogatottságot kapott, képviselő úrnak szeretném elmondani, önöknek mindannyiuknak, hogy több mint kétezer webáruházat tudtunk ellenőrizni. De ezt a típusú problémát, amiről beszélünk, ehhez a mostani jogszabály-módosítást véghez kell vinnünk. Arra kérem a tisztelt képviselőtársaimat, megköszönve a türelmüket, hogy támogassák a törvényjavaslatot, a kormány által benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

(18.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni az adott napirend keretében a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Cseresnyés Péter jelzésére:)* Igen. Megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak. Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nagyon rövid leszek, hisz tartalmi vitába talán csak a végén bocsátkozott államtitkár úr és Varju László képviselő úr. Sajnálom, hogy Varju László képviselő úr az első államtitkári felszólalás után nem értette meg pontosan, miért van szükség arra, hogy a törvény e részét módosítsák, de remélem, hogy a nagyon részletes és háromszori ismétlés sikerre vezetett.

Szeretném megköszönni minden képviselőnek, képviselő úrnak és képviselő hölgynek a támogatását. Úgy, ahogy az expozé végén mondtam, arra kérem önöket, hogy miután tényleg egy jogharmonizációról van szó, ezért támogassák majd szavazatukkal a szavazás alkalmával ennek a törvénynek vagy törvényeknek a módosítását, hogy a jogharmonizáció életbe léphessen.

Abba a vitába pedig, hogy mi salátatörvény, mi nem salátatörvény, még csak véletlenül sem szeretnék a zárszó alkalmával sem belemenni. Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **kutatás, fejlesztés és innovációs rendszer intézményrendszerének és finanszírozásának átalakításához szükséges egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/6359. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Palkovics László innovációért és technológiáért felelős miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Miniszter úr, ön é a szó.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ innovációért és technológiáért felelős miniszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány célja, hogy Magyarország a belátható jövőben európai szinten is élenjáró kutatás-fejlesztési és innovációs teljesítményt tudjon nyújtani. A fennálló rendszer nem hatékony, leginkább azért, mert az intézményi K+F-finanszírozás nem kötődik a teljesítményhez, a tudományos kiválósághoz vagy az elért hatáshoz. Magyarország lemaradásban van, a gazdasági növekedés és a versenyképesség szempontjából meghatározó innováció területén a se-reghajtók közé tartoztunk az Európai Unióban 2017-ben. A bevált, elsősorban német gyakorlathoz igazodó átalakításra, hatékonyságnövelő intézkedésekre van szükség.

A tervezett változások elsődleges célja Magyarország versenyképességének növelése a hatékonyabb működés és az egységes, teljesítményalapú forráselosztás feltételeinek a megteremtésével. A társadalmi-gazdasági hasznosság szempontjának fokozottabb érvényesítése a korábbinál is nyomatékosabb igényként jelenik meg, miután a kormány a gazdaságvédelmi akciótervben arról döntött, hogy a kutatás-fejlesztésre és innovációra szánt éves forrásmennyiséget 2020-ban 32 milliárd forinttal emeli meg. E körülmények együttesen nagymértékben indokolják és halaszthatatlanná teszik a hazai kutatási, fejlesztési és innovációs intézményrendszer és a finanszírozási struktúra átalakítását.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat célja a kutatás-fejlesztés és innováció új szervezeti és finanszírozási modelljének kialakításával olyan konstrukció létrehozása, amellyel lehetővé válik a források hatékonyabb és a társadalmi célok elérését is segítő felhasználása, a rendszer szereplői közötti együttműködések erősítésével a hazai kutatás-fejlesztési és innovációs tevékenységre fókuszálása, és ezáltal Magyarország versenyképességének a növelése. Az új struktúra részeként létrejön az egységes szerkezetű finanszírozás az egységes NKFI Alap formájában, amely az eddigi széttagoltság megszüntetése mellett lehetővé teszi a források allokálásának optimalizálását, a tudományos és szakpolitikai szempontok egységes érvényesülését. A 32 milliárd forintos összeg az NKFI Alapba fog jutni. A teljesítményalapú finanszírozás irányába való elmozdulás jól mutatja, hogy a többletforrásokból elsősorban az innovációs versenypályázatok és a tématerületi kiválósági program, valamint a

nemzeti kiválósági központok részesülhetnek. A jelenlegi tervek szerint e két területre fordítjuk a jövő évre tervezett összes forrásnövekmény több mint kétharmadát.

A törvényjavaslat szerint a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alapban a jövőben elkülönül az innováció finanszírozása a kutatás finanszírozásától. A kutatási alapba tartozó forrásokat kizárólag kutatóintézeteknél és felsőoktatási intézményekben, valamint egyéni kutatói kiválóság finanszírozására lehet majd felhasználni. A kutatási alap rendeltetése az értékteremtő, társadalmilag hasznos kutatási projektek finanszírozása versenypályázatok keretében. Az innovációs alap elnevezésű alaprész támogatja a vállalati innovációt, a piacorientált, túlnyomórészt az akadémiai, egyetemi és vállalati szektor által közösen megvalósított kutatás-fejlesztési tevékenységet. Az uniós támogatási struktúrát tükröző szerkezet elősegíti a közvetlen irányítású uniós támogatási alapokhoz való hozzáférés növekedését, általa javulhat a kutatók és a kutatóintézetek által benyújtott és nyertes hazai és uniós pályázatok aránya.

Tisztelt Országgyűlés! Javaslatunk értelmében létrejön a Nemzeti Tudománypolitikai Tanács, amely a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivattól független, kizárólag a kormánynak felelős testületként felügyeli az NKFI Alap működését. Az NTT véleményt alkot a kormány kutatás-fejlesztési és innovációs tevékenységével kapcsolatban is. Az NTT a kormányzati és az egyetemi, tudományos, gazdasági, vállalati szféra képviselőiből álló testület, amelyen keresztül valamennyi érintett közösen tehet javaslatot, illetve bizonyos esetekben hozhat döntést a kutatás-fejlesztést és az innovációt érintő kiemelkedő területeken. Így különösen az NTT véleményt nyilvánít az NKFI Alap felhasználásának az elveiről, figyelemmel kíséri az alap felhasználását, és ajánlásokat fogalmaz meg a kutatás-fejlesztéssel és az innovációval összefüggő stratégiai jelentőségű kérdésekről. A kormány a támogatáspolitikai rendszerének újragondolásától azt várja, hogy annak eredményeként önfenntartó, piaci alapú működési modellek is létre fognak tudni jönni.

Tisztelt Országgyűlés! Annak érdekében, hogy a hazai kutatóintézet-hálózat tudományos teljesítménye a magyar gazdaságra és társadalomra kifejtett hatása érdemben növekedjen, a nemzetközileg sikeres modelleket alapul vevő új irányt és struktúrát javasolunk felállítani, alapfinanszírozás helyett pedig teljesítményalapon elosztott költségvetési támogatásra szükséges a hangsúlyt helyezni.

A törvényjavaslat elfogadásával létrejön az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat, amely hozzájárul a kutatóintézet-hálózat hazai alapkutatási eredményeinek nagyobb arányú és hatékonyabb hasznosulásához.

Ki kell emelnem, hogy a törvényjavaslat a Magyar Tudományos Akadémia köztestületi státuszát nem érinti. Az Eötvös Loránd kutatóhálózat a költségvetési törvényben önálló költségvetési fejezetet képez, nem tartozik a kormány irányítása vagy felügyelete alá, ilyen módon a kutatási autonómiája a mai állapothoz képest növekedni fog.

A kutatóközpontok és a kutatóintézetek központi költségvetési szervei vagy közhasznú nonprofit gazdasági társasági formában működhetnek, a saját döntésüknek megfelelően. A kutatóhelyek jogalanyiségét tehát nem érinti a törvénymódosítás. Tevékenységüket az elnyert pályázataik és megkötött szerződéseik, továbbá az alapító okiratuk keretei között maguk határozzák meg. A kutatóhelyek vállalkozási tevékenység végzésére is jogosultak.

A kutatóhálózat égisze alatt 17 központi költségvetési szerv működik majd. Az Eötvös Loránd kutatóhálózat titkárságának fő döntéshozó szerve az irányító testület. A 13 fős irányító testületet a törvényben meghatározottak szerint megilleti többek között a kutatóhálózat pénzeszközei feletti rendelkezési jog, gyakorolja a titkárság vezetője feletti alapvető munkáltatói jogokat, dönt a kutatóintézetek vezetőinek kinevezése tárgyában. Az irányító testület elnökön felüli tagjai közül hat főt a kormány, hat főt a Magyar Tudományos Akadémia delegál azzal, hogy legalább kétharmadukat a tudomány művelői közül kell kiválasztani. Komoly előrelépés, hogy a tagok személyükben garantálják és vállalnak felelősséget az intézményhálózat működésének a minőségéért és jóságáért.

Az irányító testület munkáját a nemzetközi gyakorlat mintájára a szélesebb horizontra kitekintő, a sokszínű tudományos szempontokat és érdekeket megjelenítő tudományos tanács és a világszerte elismert külföldi kutatókból álló nemzetközi tanácsadó testület segíti majd. Utóbbi közreműködik az Eötvös Loránd kutatóhálózat rendszeres tudományos és szervezeti teljesítménymérésében, növelve a működés hatékonyságát.

Összefoglalva, a kutatás-fejlesztési és innovációs rendszer új szervezeti és finanszírozási modelljének kialakítása lehetővé teszi a hazai KFI tevékenységek fókuszálását, a kutatás-fejlesztési és innovációs források hatékonyabb és a társadalmi célok elérését is segítő felhasználását, az együttműködések erősítését, megkönnyíti a hazai kutatási tevékenység beágyazódását a hazai és a nemzetközi innovációs rendszerbe. A kormány több forrásból több kutatást és több innovációt szeretne, a finanszírozást ezért a bevált nemzetközi gyakorlathoz és az uniós támogatási szerkezethez igazítjuk. A források növelése és a hatékonyabb felhasználásukat célzó szervezeti, finanszírozási változások a kutatók érdekeit, az eredmények jobb hasznosulását fogják majd szolgálni.

Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a fentiekben részletezett törvények módosítására vonatkozó javaslatot támogatni szíveskedjenek.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(18.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenünk.

Hiller István alelnök úr fel kíván szólalni a mai általános vita során. Az alelnökök képviselői felszólalása esetén az önálló indítvány további tárgyalása során csak akkor vezetheti az ülést, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e ahhoz, hogy Hiller István alelnök úr az előterjesztés további tárgyalása során vezethesse a parlament ülését. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! (Szavazás.) Köszönöm szépen.

Egyhangú. Megállapítom, hogy az Országgyűlés elfogadta egyhangú szavazással indítványomat.

Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Pósnán László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. PÓSNÁN LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő javaslat tartalmilag három fő részre osztható. Az első része az, amiről miniszter úr is beszélt, nevezetesen, hogy a kutatási és az innovációs alapokból mit és hogyan lehet finanszírozni. A törvénytervezet másik fő tartalmi eleme gyakorlatilag létrehozza az egységes Kutatási és Technológiai Innovációs Alap szakmai felügyeletét ellátó Nemzeti Tudománypolitikai Tanácsot. A harmadik rész foglalkozik azzal a témával, amely az elmúlt időkben a legnagyobb politikai és egyéb reakciókat és hangulatot okozta, nevezetesen az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat kérdéséről van szó, ami értelemszerűen érinti az MTA kutatóintézet-hálózatának az átalakítását.

Ahogy miniszter úr is mondta, a törvényjavaslat nem érinti az MTA köztestületi státuszát, és nem érinti az akadémiai tiszteletdíjakat sem. Ezt azért fontos leszögezni, mert ilyen természetű aggodalmak is eljutottak hozzánk. Aki nem tudná, annak mondom el, hogy a nem tudományos fokozatnak minősülő akadémiai doktori cím vagy akadémikus cím pénz jár, a PhD, ami tudományos fokozat a törvény szerint, az nem. Az MTA doktori cím viselői kapnak az adófizetők pénzén havi bruttó 90 ezer forintot életük végéig, ez aktuális teljesítményértékeléshez nem kötött. Akadémikusoknál a rendes tagok esetében 455 000 forint, a levelező tagok esetében 353 900 forint/hónap életük végéig. Elhalálozásuk esetén ennek meghatározott hányadát a hozzátartozók kapják. Természetesen ezeket mi a köztestületi státusz keretein belülre tartozó témának tekintjük, tehát erre vonatkozóan véletlenül sincsen a törvényjavaslatban semmi.

A kutatóhálózat átszervezése azonban, ahogy szintén elhangzott a miniszteri expozéban, azt a célt szolgálná, hogy a hazai kutatási eredmények nagyobb arányban és hatékonyabban hasznosulhassanak. Ezért az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat a költségvetési törvényben önálló költségvetési fejezetet képezne. Nem tartozik a kormány irányítása vagy felügyelete alá, az Országgyűlésnek tartozna beszámolni úgy, ahogyan ezt eddig az Akadémia tette. A kutatóközpontok és kutatóintézetek központi költségvetési szervei vagy közhasznú nonprofit gazdasági társasági

formában működhetnek. Erre számos példa van egyébként szerte a világban, tehát nem most fogjuk kitalálni a spanyolviaszt, hanem lényegében a meglévő tudást próbáljuk Magyarországra is adoptálni és hasznosítani.

Csak szeretném megjegyezni, hogy azok a kérdések, amelyek a kutatási és fejlesztési eredmények hasznosulásának mikéntjére vonatkozóan megfogalmazódtak vagy megfogalmazódnak, nem új keletűek; kifejezetten régóta, mondhatni, a rendszerváltás óta végigkíséri a magyar tudománypolitikai gondolkodást. Engedtessék meg, hogy idézzek egy 2006-os ilyen természetű értekezésből. Polónyi István írta, csak azért merem mondani, mert egyébként Polónyi István véletlenül sem vádolható azzal, hogy a Fidesz székértelője lenne. A következőket írta 2006-ban: „Az Akadémia kutatóintézetei a gazdaságban meglehetősen elszeparálva dolgoznak. Kérdés, melyik ország engedheti meg magának, hogy egy ilyen jelentős tudományos potenciál az autonómia elefántcsonttoronyában elkülönüljön a gazdaság igényeitől. Az MTA intézményhálózatának a gazdasággal sokkal aktívabb kölcsönhatásban álló szervezeti formát kellene találni, s ez aligha az MTA szárnyai alatt képzelhető el.”

Ugyancsak ő írja: „Az MTA védőbástyája mögé elszeparált kutatóintézetek, amelyek igen jelentős kutatói, fejlesztői bázist képviselnek, nem jelentenek hűzóerőt, sőt hazai összehasonlításban is gyakran gyengébben szerepelnek, mint a felsőoktatási kutatók.” Azt is írja Polónyi István, hogy „ezek a kutatóintézetek az adófizetők pénzéből működnek, viszont működésüket olyan testületek határozzák meg, amelyekben nagyrészt ugyanezen intézményekben dolgozók ülnek, tehát működésüket önmaguk határozzák meg”.

Hiller István mondta az MTA 2007. évi közgyűlésén: „Az adófizetők pénzén finanszírozunk ötleteket, de nem segítjük, hogy azokból az ország számára hasznos termékek legyenek.” Kóka János ezen még tovább ment, ő meg úgy fogalmazott, hogy „az MTAnak azon területeit, amelyek nem szolgálják közvetlenül a versenyképességet, a földdel kell egyenlővé tenni, mert csak porosodó iratokat gyártanak”. Tehát gyakorlatilag az Akadémia egészének létét, létjogosultságát kérdőjelezte meg. Azt gondolom, hogy ezek nagyon durva felvetések, mert amiről beszélnünk kell, az mégiscsak az, hogy hogyan lehet a tudományt, annak eredményeit a gazdaság és az egész társadalom javára jobban becsatornázni a mindennapok életébe.

Glatz Ferenc, az MTA elnöke 1998-ban - ez sem most volt - az Országgyűlés szakbizottsága előtt tartatatlannak nevezte, idézem, hogy „a munkavállalók valamiféle testülete önmagának akarja megmondani, mit kutassanak, a magyar adófizetők pénze fölért valakinek rendelkeznie kell, és a feladatokat valakinek ki kell adnia”. Az akkori elnök, tehát Glatz Ferenc annyit akart, hogy az Akadémiai Kutatóhelyek Tanácsába a kutatóhelyek ne delegáljanak tagokat - ez akkor úgy nézett ki, hogy 50 százalékot a közgyűlés, 50 százalékot a Kutatói Fórum delegált -, hanem a

Kutatóhelyek Tanácsának tagjait az akadémiai közgyűlés válassza. El akarta venni Glatz elnök úr az Akadémiai Kutatóhelyek Tanácsának azt a jogát, hogy döntsön saját gazdálkodásának kereteiről és a közgyűlésnek javaslatot tegyen a kutatóhelyek alapvető kérdéseiről, és csak véleményezési jogot kívánt volna ott hagyni, illetve a főtítkárválasztásnál a vétőjogot szintén meg kívánta szüntetni.

Az akadémiai kutatóhálózat kutatóinak akkori véleménye, idézem: „Az MTA-elnök elképzelései alapvetően csorbítanak a kutatók önállóságát, veszélyezteti a tudomány szabadságát, függetlenségét, veszélyes centralizációs szándék.” Tisztelt Képviselőtársaim! Ezek kifejezetten ismerős mondatokként csengenek, mint említettem, ezek '98-ban hangzottak el.

Kardos Julianna, a Központi Kémiai Kutatóintézet akkori tudományos tanácsadója, a Kutatói Fórum szóvivője szerint „a kutatóhelyek ügyében nem jó a közgyűlésre hagyatkozni, mert annak többsége nem kutatóintézeti, hanem egyetemi ember”. Egyfajta lehetséges külső kontroll teljes visszautasításáról van szó. Ez sajnos a későbbiek során is, ahogy felgöngyöltjük ennek történetét, többször visszajön.

Idéznék egy viszonylag újabb keletű hasonló megnyilvánulást. Török Ádám, az Akadémia főtítkára fogalmazott úgy nem is olyan túl régen, hogy „a közpénzből megvalósuló alapkutatások esetében nem kell figyelembe venni a hatékonyságot”. Nem véletlen, hogy ezzel kapcsolatban az Állami Számvevőszék elnöke nyílt levélben reagált is. Ő így fogalmazott: „Minden közpénzből finanszírozott szervezet felé elvárás a közpénzek eredményes és hatékony felhasználása, és ez alól az MTA és kutatóhálózata sem lehet kivétel. Magyarország versenyképessége szempontjából a legfontosabb, hogy minden közpénzkidással szemben teljesítménykövetelményt kell állítani.”

Magyarország az elmúlt évtizedben GDP-jének egyre nagyobb hányadát fordította K+F+innovációs tevékenységekre. Természetesen ebben voltak különböző szinuszgörbére emlékeztető mozgások, a trend ebből a szempontból mindenképpen ezt mutatja, európai összehasonlításban a költsékek ellenére azonban a hazai K+F+I folyamatok eredményessége mégiscsak stagnál. Úgy tűnik, hogy a nagyobb arányú befektetés nem járt nagyobb eredménnyel, gyakorlatilag erre mondják azt a közgazdászok, hogy a hatékonyság romlott. 2011-ben Pálincás József, az Akadémia akkori elnöke a 2012. évi költségvetéshez kapcsolódóan a következőt mondta: „A kutatói létszámok nemhogy nem csökkennek, hanem a jövő évi költségvetési sarokszámok ismeretében nőnek.” Tehát nőtt a kutatói létszám, nőtt a ráfordítás, ehhez képest viszont az eredmények ezt nem igazolták vissza sem akkor, sem a későbbi esztendőkből.

(18.50)

Ha megnézzük az akadémiai beszámolókat, akkor ezek a számok ebből a szempontból mégiscsak ezt a trendet mutatják.

A K+F, a közszféra, a közpénzek kérdése, hogy ezek hogyan kapcsolódnak egymáshoz, ez persze nemcsak magyarországi jelenség, hanem egy általános világhatárú jelenség, ha szabad így fogalmazni, a második világháború utáni korszakban. Fried Judit és Szunyogh Zsuzsanna már 2008-ban a Közgazdasági Szemleiben írt egy tanulmányt erre vonatkozóan, amelyben számba veszik, hogy az 1980-90-es években Angliában, Franciaországban vagy éppen Olaszországban mit tettek ezzel kapcsolatban. Felülvizsgálták a kutatóintézeteket, és új ösztönzőket vezettek be annak érdekében, hogy a közszféra és a magánszektor együttműködésének keretében növeljék ipari szerződéses tevékenységüket az alapkutatás rovására. Rugalmasabbá tették a foglalkoztatást azzal, hogy egyes intézménytípusokban teljesen megszüntették a közalkalmazotti státuszt, máshol pedig korlátozták azok számát, akiket közalkalmazottként foglalkoztattak. Rendszeressé vált a kutatóintézetek külső értékelése, és ebben legalább olyan súllyal esik latba az eredmények hasznosítása, mint a publikálás.

Az Egyesült Államokban, Nyugat-Európában jelentősen nőtt az akadémiai szabadalmaztatás szerepe. Magyarországon a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala szerint messze elmarad a lehetőségektől, és a kutatási ráfordításokkal összehasonlítva fájóan kevés szabadalmi bejelentés történik. Az Egyesült Államokban, Nyugat-Európában innovációösztönző szándékkal csökkentették az intézményfinanszírozást, és növelték a versenyben elnyerhető projektalapú finanszírozás arányát. A mostani javaslatban is van erre vonatkozó felvetés.

Kelet-Közép-Európában a rendszerváltozás után a legtöbb országban átalakították a tudományos kutatás szervezetét, intézményeit. A szovjet mintájú tudományos akadémiák kutatóintézeteit több országban az egyetemekbe integrálták, de voltak olyanok is, ahol megszüntették azokat, a balti államok például ebbe a körbe tartoznak, Csehország részben ide, részben amoda. Lengyelországban soha nem tűntek el a polgári világ tudós társaságai, amelyek a szó európai értelmében vett akadémiák voltak, és ezek többnyire még a XIX. században létesültek. Ausztriában, ahol az akadémiának ugyancsak vannak kutatóintézetei, jelenleg - ha jól tudom - ez 29 intézetet és 1451 munkatársat jelent, 2011-ben az akadémia és az ottani tudományos minisztérium között egy megállapodás értelmében, amely a tudományos teljesítmény növelését célozta, akadémiai intézeteket adtak át az egyetemeknek.

Csak szeretném felhívni a figyelmet, hogy ha valaki kézbe veszi a Magyar Tudományos Akadémiáról szóló törvényt, akkor arra vonatkozóan, hogy egy akadémiai intézet kiválhat-e az Akadémiából, átmehet-e egy egyetemhez, egy más kutatóintézethez, oly hihetetlenül bonyolult eljárásról van szó, hogy ez gyakorlatilag nem valósul meg, és erre egészen konkrét példát is tudunk szintén a közelmúltból. Szóval tette mind az Állatorvostudományi Egyetem rektora, mind az MTA Állatorvostudományi Bizottságának elnöke azt, hogy ezt a két tudományos műhelyt észszerű lenne egy egységben kezelni, már csak

annál is inkább, mert egyébként fizikai értelemben is egy helyen vannak, egy telephelyen. Gyakorlatilag azóta is két külön rendszerben működik, láthatóan nem lehet könnyen és észszerűen megvalósítani ilyen természetű, észrvek szempontjából nehezen kikezdehető szándékokat. Ezért is tartalmazza a törvényjavaslat azt, hogy a kutatócsoportok, szervezeti egységek a későbbiekben dönthessenek arról, hogy egyetemekhez vagy más kutatóhelyekhez kívánnak-e kapcsolódni, ha a maguk tudományos és kutatói érdekei és célkitűzései ezt indokoltá teszik.

Úgy tűnik egyébként, ha visszatekintünk az elmúlt esztendőkre, hogy az Akadémia is érzékelte azt, hogy valamit változtatni kell a dolgokon. Már említettem, hogy '98-ban Glatz Ferenc felvetett ilyen természetű dolgokat. 2006 májusában a 175. közgyűlés kimondta az MTA-reform szükségességét és Vizi E. Szilveszter, az akkori elnök nem vetette el, hogy az akadémiai kutatóhelyeket még az MTA-közgyűlés fennhatósága alól is ki kell venni. Az más kérdés, hogy ez egyébként nem jutott el ebbe a stádiumba.

Akkoriban egy Szabó Csaba nevű farmakológus, aki előtte tíz évig az USA-ban és Angliában dolgozott, így nyilatkozott a sajtónak: „A kutatóhálózatot le kell választani a Magyar Tudományos Akadémiáról. Magyarországon az MTA és az egyetemek sokkal jobban és minden ellenőrzés nélkül támogatják az úgynevezett alap kutatásokat, amelyek csak hosszú távon hozhatnak eredményt, míg a kevesebb idő alatt hasznot hozó alkalmazott tudomány nem kap elég pénzt. Nyugaton ez pont fordítva van. Az alap kutatást természetesen ott is megfizetik, de arra nagyon odafigyelnek, hogy csak olyan témára költsenek, ami valóban hasznos.”

2011-ben Pálincás József elnök állt elő hasonló javaslattal, tíz kutatóközpontba szervezte át az egységeket, és azt mondta, hogy a várható tervezett megújulástól egyben teljesítmény- és hasznosulásjavulás is bekövetkezik. Nos, ehhez még az Országgyűlés pluszforrásokat is biztosított. Azóta eltelt, mondhatni, lassan már nyolc év, hét év. Ezek nem igazolódtak vissza, úgyhogy úgy tűnik, más utat kell keresni, és lényegében a mostani törvényjavaslat nem tesz mást, mint Európában bevett *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, főleg döntően német mintára alapozó rendszereket veszünk elő. Aki ennek a jogszerűségét vitatja, lényegében a németekkel fog vitatkozni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Brenner Koloman képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezetőjének.

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar tudományos élet ennél azért többet érdemel. Nagyon szomorú vagyok, hogy a mai napon itt ezt a törvényjavaslatot kell ebben a formában tárgyalnunk. Miniszter úr bármikor visszakeresheti az összes

eddig sajtónyilatkozatomat, sajtóközleményemet, sajtótájékoztatómat.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Én minden egyes alkalommal kiemeltem azt, hogy a Magyar Tudományos Akadémia modernizálását és azon elemeinek XXI. századi átváltoztatását, amely valóban a '45 utáni időszakból, a szovjetorosz mintájú időszakból maradt ránk, ezen nyilvánvalóan modernizálnunk kell, sőt továbbmegyek, minden egyes felszólalásomban azt is igyekeztem nyilvánvalóvá tenni, hogy a Jobbik - mint a magyar tudományosság egésze iránt elkötelezett nemzeti párt - még a magyar tudományosság egészéhez hozzátartozó egyetemi kutatást is kiemelten fontosnak tartja ebben az összefüggésben. Abszolút támogatandónak tartom, támogatandónak tartjuk azt a célt, hogy az egyetemi kutatásokat hangsúlyosabban támogassuk. Nagyon sokszor benyújtottunk a költségvetéshez is ilyen módosító indítványokat, hiszen a nagy kutatóegyetemek kapcsán ki lehet emelni, hogy bizonyos alap kutatásokra és az egyetemi oktatók kutatására sajnos nem jut elegendő forrás.

Ebben az összefüggésben gondolom azt, hogy nagyon érdemes végiggondolnunk azt a folyamatot, amelynek egy szomorú csúcspontján vagyunk itt ma. Nézzük meg, hogy hogyan indult el ez az egész folyamat, még egyszer mondom, annak ellenére, hogy a kitűzött célokat abszolút módon támogatandónak tartom, mind az innovációs, kutatási-fejlesztési összegek növelését nagyon pozitívan értékeljük, mind pedig, ahogy említettem, a Magyar Tudományos Akadémia modernizációját, amit egyébként Pálincás elnök úr már megkezdett, ennek a folytatását egy értelmes szakpolitikai vita után nagyon támogatandónak tartanánk.

De nézzük meg tényleg, hogy hogyan értünk el egyáltalán a mai vitáig. Úgy kezdődött az egész, hogy gyakorlatilag annak ellenére, hogy az Akadémia évente írásban beszámol a kormány tevékenységéről, két évente az Országgyűlésnek is beszámol a tevékenységéről... - itt egy kis kitéréssel jelezném, hogy azt azért szégyenletesnek tartom, amit legutóbb a Kulturális bizottság ülésén Lovász elnök úrral a fideszes kormánypárti többség tett, tehát hogy a beszámolóról a vitát elnapolták arra való hivatkozással, hogy eltérések voltak a jelen lévő államtitkár úr számai és az MTA által publikált számok között, és akkor az Akadémia elnöke elballaghatott; zárójeles megjegyzés bezárva.

(19.00)

Tehát azt gondolom, hogy nem volt semmilyen olyan jelzés korábban a kormány részéről, amelyben kifogást vagy komoly javaslatot terjesztettek volna elő e beszámoló kapcsán a Magyar Tudományos

Akadémiával szemben. Majd történt az, hogy érdemi egyeztetés nélkül volt az az ominózus 54 perces reflektálási határidő az MTA vezetése részére, amiről Lovász elnök úr mai nemzetközi sajtótájékoztatóján visszakérdezett egy nemzetközi tudósító, hogy jól értette-e, mert ilyen egy európai kultúrországban egy MTA vezetésével nem tesz az ember.

Ezek után gyakorlatilag a '19. évi költségvetési törvényben fedezhettük fel, hogy a kutatóhelyek költségvetési forrását a miniszter úr minisztériumához alokálja a kormány. A kifizetés ütemezése egyébiránt azóta is kiszámíthatatlan, és ez komoly problémákat okoz a kutatóhelyek működésében. Sőt, a kutatóintézetek kutatóinak nemzetközi pályázatokon való részvételét is egyébként ez az azóta is fennálló állapot meglehetősen megnehezítette. Aztán '19 elején következett be az az újabb sokk, amikor a miniszter úr nyilvánvalóvá tette, hogy a kutatóintézeteket illető költségvetési forrásokat sem hajlandó biztosítani. Azért azt meg szeretném jegyezni, hogy itt olyan ötezer fiatal oktató és kutató kolléga életéről beszélünk, akik nyelveket beszélő, a nemzetközi tudományos világba beágyazott kollégák, és akik közül már nem egy most elhagyta hazánkat ezért. Ezt a felelősséget, miniszter úr, nagyon komolyan kellett volna venni szerintem, és a magyar tudomány jövőjével, ennek az ötezer oktató és kutató kollégának a jövőjével nem lett volna szabad így játszani.

Azt is el kell mondani, hogy az történt utána, hogy miniszter úr elkezdett a kutatóintézeti szintek vezetőivel tárgyalni, amit én a magam részéről, mint volt egyetemi vezető, egyszerűen felháborítónak tartok, hiszen ez azt jelenti, hogy az Akadémia megválasztott vezetősége helyett az eggyel lejjebb lévő, kiszolgáltatott középszíntel kezd el a miniszter úr tárgyalni, egyes intézetekkel úgymond különalkukat kötni, belengetni, fenyegetőzni az elmondások szerint, s a többi, ahelyett, hogy az Akadémia felelős vezetésével, akik egyébként mindig készen álltak az épeszű szakpolitikai vitára arról, hogy hogyan menjen tovább ez a modernizációs folyamat, tárgyalt volna a miniszter úr. Itt gyakorlatilag azt kell látni, hogy ez az időhúzó taktika egészen a nemrég bekövetkezett európai parlamenti választásokig tartott, majd utána következett az, amit az Akadémiai Dolgozók Fóruma a magyar tudomány Trianonjának hívott a maga közleményében, hiszen a nemzeti gyásznapon sikerült ezt a törvénytervezetet aztán a tisztelt Ház elé be nyújtani.

Nem azért mondtam el mindezt, miniszter úr, hogy most a fejére olvassam úgymond a bűneit, hanem azért, hogy azt érzékeltessem a tisztelt Házzal, hogy miért van az a fajta, mind a hazai tudományos életet felbolydító, mind a nemzetközi tudományos életet és a nemzetközi politikai életet felháborító következménye mindezeknek. Mert azt látom, hogy ebben az egész ügyben nem a kitűzött célokban van a hiba, illetve azokról lehetne épeszűen vitakozni, ahogy jeleztem, hanem egyszerűen erről a folyamatról van szó, mely egy bizalmi válságot okozott, úgy látom, és szerintem ebben az ügyben a magyar kormánynak,

a fideszes kormánytöbbségnek és miniszter úrnak személyes felelőssége van. Azt szeretném tisztelettel kérni, hogy miniszter úr reagáljon a tényleg nagyon komoly tüntetésekre, nemzetközi megszólalásokra. Most például, ahogy említettem, nemrég tartott egy nemzetközi sajtótájékoztatót Lovász elnök úr, amelyben hangsúlyozta, hogy az MTA mindig együttműködést mutatott a kormányzattal, ugyanakkor ebben a törvénytervezetben nincs garancia az alap kutatásra, és nincs olyan európai tudományos intézmény - német minta ide, német minta oda, a Max Planck Institute-ot valamennyire ismerem -, amely ilyen nagyon központosított kormányzati akaratnak lenne kitéve, mint amit ebben a törvénytervezetben látunk.

Azt például kimondottan kívánatosnak tartanám, miniszter úr, hogy a magyar kormány a magyar társadalom szempontjából kiemelkedően fontos kérdéseket igenis kvázi projektalapon, megbízással akár az MTA-nak, akár az egyetemeknek adja ki. Tehát mondjuk, a mélyszegénységben élők helyzetéről egy kutatás, vagy mondjuk, arról egy kutatás, hogy a borsodi elszegényedett régiókban az iskolarendszert hogyan lehetne modernizálni, s a többi, s a többi. Most konkrét példákat szerettem volna mondani, hogy ezt nagyon kívánatosnak is tartanám. Attól tartok azonban, hogy ez a teljes központosítása az egész rendszernek, amely ebből a törvénytervezetből eléggé egyértelműen kitetszik, nem ebbe az irányba fog elmozdulni, hanem abba az irányba fog elmozdulni, hogy kizárólag a közvetlen, direkt gazdasági hasznót okozó és úgymond szabad szemmel is látható innovációs eredményeket mutató kutatásokra jut annyi forrás, amit az megérdemel, miközben az alap kutatásokra nem fordítunk elég forrást.

Márpedig hadd mondjam el ismét a kedvenc példámat, miniszter úr talán már hallotta egyszer tőlem. ELTE-s kutató kollégáim a hal- és a madárrajok vonulását kutatták négy évtizeden keresztül. Ha 40 évvel ezelőtt az akkori miniszter azt mondta volna, hogy hát, ezt nem kéne kutatni, mert ez mekkora marhaság, nem biztos, hogy most a drónrajok irányítását ennek a hosszútávú kutatásnak az alapján dolgozták volna ki a kollégák.

Tehát attól óvnék csak, hogy elmenjünk egy olyan irányba, amit egyébként már Nyugat-Európában is kritizálnak, pontosan a teljes projektalapú kutatásra átállást, illetve az egyetemek finanszírozásában is azt, hogy mondjuk, nem lehet egy egyetemi oktatónak az életpályamodelljét kiszámítani. Ez nagyon komoly kritika tárgyát képezi többek között például Németországban is, és ez egy idő után már versenyhátrány lesz egyébként. Tehát itt is tisztelettel kérném egy sokkal kiegyensúlyozottabb álláspont kialakítását.

Az a legfontosabb érv az egész törvényjavaslatban, miszerint a kutatási eredmények nem érvényesülnek megfelelő szinten az innovációban, és ezen változtatni kell. Ez az érv ebben a formában igaz, csak azt gondolom, hogy nem ezzel a törvényjavaslattal kell ezt így megoldani. Hiszen például ehhez egy olyan ipari környezet kellene, amely a kutatások eredményeit képes és ebben érdekelt... Tehát ha - bocsánat,

kicsit hadd politizáljak - a jelenlegi fideszes oligarchák cégei befektetnének olyan innovációkba a magyar adófizető polgároknak és az európai uniós forrásoknak hála komoly vagyonukból, na, az például nagyon meglendítené ezeknek az innovációknak az egész kiemelkedő sorát.

Ha pedig a Magyar Tudományos Akadémia vezetése ragaszkodik ahhoz az Alaptörvényben és az akadémiai törvényben is megfogalmazott jogához, amelyet egyébként az Akadémia közgyűlése is több ízben megerősített, miszerint gyakorlatilag itt ez az irányító testület alapvetően ellentmond az eddigi önkormányzatiságnak, amely az Akadémia működését jellemezte, azt gondolom, hogy itt nagyon komoly tennivaló van még a törvényjavaslat módosítása terén. Ezenkívül azt is szeretném kifejezni, hogy az MTA közgyűlése ezt a kutatóhálózatot a saját szervezetében kívánja mindenképpen megtartani. Sőt, Lovász elnök úr mai sajtótájékoztatóján a miniszter urat is idézi a '18. június 15-ei rendkívüli közgyűlésről, miszerint - idézem -: „A kormány nem akarja csökkenteni az Akadémia költségvetését, nem akarja átvenni az akadémiai kutatóintézeteket és átadni sem az egyetemeknek, a továbbiakban is az Akadémia autonóm döntése marad, hogy ezeket az intézeteket hogyan kívánja a jövőben menedzselni.”

(19.10)

Én összefoglalóan azt szeretném mondani, hogy még egyszer mondom: a kitűzött célkitűzéseket, az Akadémia modernizálását alapvetően tudjuk támogatni, de ez a jelenlegi törvényjavaslat egy olyan totális kormányzati kontrollt akar bevezetni a magyar tudományosságban, amelyet el kell utasítanunk. Nagyon fontosnak tartanám azt kiemelni, hogy ezzel a kérdéssel már nemzetközi szinten is nagyon komolyan foglalkoznak. Jómagam mint az Európa Tanács raportőre, az akadémiai szabadságról és az egyetemi autonómiáról magam is személyesen egyeztettem mind Lovász elnök úrral, mind, mondjuk, az Európai Akadémiák Szövetségével és így tovább.

Én azt tudom csak itt tisztelettel a Ház bölcs megfontolásának jelezni, hogy ez a törvényjavaslat nem öregbíti hírnevünket a világban, én ennek a törvényjavaslatnak az alapvető átdolgozását kérném miniszter úrtól azoknak az alapelveknek a figyelembevételével, amiket elmondtam. Ne engedjük azt, ne engedjük tényleg azt, hogy egy olyan bizalmi viszony megromlása miatt, amit igyekeztem a felszólalásomban érzékelteni, végletes károkat okozzunk a magyar tudományosságban, mert ez egy olyan nemzeti ügy, amit minden, hazáját szerető polgárnak támogatnia kell.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoport vezetője Nacs Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, Ön a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! A nemzeti szintű felfedező kutatás, a célirányos fejlesztés és a hasznosuló innováció nélkülözhetetlen tényezői a versenyképes gazdaságnak. Ennek feltételei a hatékony intézményrendszer és a kiszámítható, átlátható versenypályázati rendszeren alapuló, a versenyt és az együttműködést egyaránt ösztönző finanszírozás.

E szervezeti és strukturális folyamatok ösztönzik a szoros és széles körű kapcsolatokat, hatékony együttműködéseket az érintett szereplők között mind a felfedező, mind az alkalmazott kutatások, mind pedig az innováció hazai fejlesztése érdekében. A források koncentrációja révén csökkenteni lehet a rendszer jelenlegi széttagoltságát, mert valljuk be, széttagolt, és növelni annak eredményességét, mert valljuk be, van hova növelni az eredményességét.

A kormányzat a hazai kutatási-fejlesztési tevékenység és innováció új szervezeti és finanszírozási modelljének kialakításával olyan egységes konstrukciót kíván létrehozni, amely elősegíti a KFI-eredmények hasznosulását és szakmai együttműködések, innovációs hálózatok kialakítását, működését. A javaslatok szerint a jövőben egységessé válik az innovációs és kutatási finanszírozás, az új finanszírozási struktúra kiválósági, a társadalmi kihívások alapján meghatározott és a vállalati innovációt elősegítő kutatásokat, mind a finanszírozási rendszer három pillérére támogatja.

A vonatkozó állami források egységes kezelése a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alapon keresztül biztosított lesz. A források felhasználásának elvéről és módjáról, a támogatandó tudományterületek meghatározásáról a létrehozandó Nemzeti Tudománypolitikai Tanács dönt - itt szeretnék reagálni jobbkios képviselőtársamnak -, amely kétharmad mértékben a tudomány képviselőiből áll. Ott vannak a meghatározók, nem megrendelések vannak, nem kormányzati kontroll, amiről ön beszél, vagy amiket ön vizionál, hanem egy olyan testület, amely összetételében, kétharmadában olyan emberekből áll, akik erről a területről érkeztek, akik tudják, akik értik, és látnak ezen a pályán.

A kormány szándéka, úgy gondolom, hogy egyértelmű, és a Fidesz-KDNP-frakció parlamenti többsége is ezt támogatja. Az a cél, hogy Magyarország európai szinten is élenjáró kutatási, fejlesztési és innovációs teljesítményt nyújtson a jövőben. A kutatóintézeti hálózat működését az MTA szervezetein kívül, a köztestülettől függetlenül látjuk indokoltnak megoldani, hogy hatékonyabb, jobban finanszírozott és eredményesebb működés legyen. Több támogatásból több kutatás, ez a cél. Szerintem ez egy nagyon egyszerű és nagyon világosan kimondható cél: több pénzből több kutatás, több eredmény legyen.

Hogy megelőzzem ellenzéki képviselőtársaim hozzászólását: az Alaptörvény X. cikke szerint Magyarország biztosítja a tudományos kutatás és a művészeti alkotás szabadságát, ez a továbbiakban sem

fog semmilyen módon sem sérülni, mindenféle álhír és az elmúlt napokban lábra kelt pletyka ellenére. Továbbra sem sérül a kutatási szabadság, a tudományos kutatási szabadság, csak a finanszírozás módja alakul át.

Szerintem abban mindannyian egyetérthetünk, hogy több magyar szabadalomra, találmányra van szükség, ami a magyar gazdaságot is erősítheti. Jelenleg az MTA kutatóhálózatán belülről évente körülbelül 25 darab gazdaságilag is értékelhető szabadalom kerül ki, és ebből nagyjából egy sem vagy egy-kettő az, ami XXI. századi digitalizációs vagy innovációs kihívásokra ad egyébként választ. Láthatjuk ezekből a számokból, hogy itt jóval magasabb eredményre lenne szükség.

Jobbikos képviselőtársam azt említette, hogy már Nyugat-Európában is kritikai hangok fogalmazódnak meg a projektalapú támogatásról vagy a teljesítményalapú támogatásról. Nyilvánvalóan azért tartom ezt kicsit megkérdőjelezhetőnek, mert ott így működnek. Így működnek, tehát nem a saját modelljüket kritizálják, nem a saját működési formájukat kritizálják. Ha csak a National Academy of Sciences, az Egyesült Államokban működő intézetet vesszük, ott a tudományos élet szereplőinek közhasznú, önfenntartó társasága egyébként az amerikai tudományos akadémia, amely a tudomány és a technológia támogatását és közhasznúsítását tűzte ki célul.

Azt gondolom, hogy *(Szabó Szabolcs: A Harvard is önfenntartó! - Arató Gergely: Meg nincs társadalombiztosítás. Azt is meg tetszik szüntetni?)* az a teljesítményalapú elv, az a teljesítmény és eredmény, illetve az út végén eredményalapú támogatás, az pontosan azt az innovációt fogja eredményezni, pontosan azt a hasznosságot fogja eredményezni, ami elvárható lenne ettől.

Brenner Koloman mondta, hogy a nemzetközi tudományos élet itt most felbolydult ettől. Én azt hittem, ennél kisebb a magyar kutatói hálózat, de örülök, hogy ilyen hatást tudunk gyakorolni, hogy az egész nemzetközi tudományos élet felbolydul magyar hírektől vagy magyar kutatóktól. Nyilvánvalóan nagyon sok magyar kutatónak nagyon sok elismert, mind a múltban, mind a jelenben nagyon sok elismert nemzetközi publikációja vagy olyan díja, vagy a nemzetközi tudományos társaságokban elismert szerepe van, amit nem szabad eltagadni. Senki nem beszélt erről, senki nem mondott semmi olyan kritikát, amely ezt célozná.

Kizárólag az eredményességről, a projektalapú és a hatékonyságalapú finanszírozásról beszéltünk itt eddig. Azt szeretném kérni, hogy ezeken az alapokon folytassuk le ezt a vitát, hogy több támogatásból több kutatást kell megvalósítani, hatékonyabban kell finanszírozni ezt a rendszert.

Emlékezhettek rá a képviselőtársaim, akik régebb óta vannak itt, mint én, hogy a Tudományos Akadémia az Országgyűlésnek benyújtott beszámolójában rendszeresen felhívja a figyelmet két dologra: az alulfinanszírozottságra és arra, hogy a jelenlegi intézményrendszer finanszírozása nincsen megfelelően

koordinálva. A Tudományos Akadémia itt az Országgyűlés előtt saját maga ismerte el, hogy nincsen megfelelően koordinálva az intézményrendszer finanszírozása a Tudományos Akadémián belül. Ez az országgyűlési beszámolókból teljesen egyértelműen kiderül. Egyszerre van jelen a pazarlás és a hiány is. Illetve rengeteg helyen párhuzamosságok alakultak ki hasonló kutatásokban vagy hasonló területeken, amelyet nyilvánvalóan megint csak a pazarlás kategóriába lehet tenni.

Az MTA kutatóintézeti hálózatában a teljesítmény a belső forrásallokációnál eddig nem volt szempont. Nagyon fontos behozni ezt a szempontot, és ezek, amiket elmondok, a Tudományos Akadémia saját beszámolóiból kiszedett idézetek. Szeretnék idehozni még egy idézetet. Emlékezzünk vissza 2006-ra, amikor az MTA működésével és eredményességével kapcsolatos reformok igénye akkor, 2006-ban újra felmerült, hiszen addig is, már korábban is többször felmerült ez a kérdés, de az akkori kormányzat kártékony és piaci liberalizációs eszközökkel tett eredménykísérletet a szervezet reformjára. És itt egy gazdasági minisztertől szeretnék idézni, Kóka Jánostól szó szerint: „A magyar tudósokkal az a gond, hogy akik meghatározóak, vagy alkottak valami maradandót, már nem élnek, az MTA-nak azon területeit, amelyek nem szolgálják közvetlenül a versenyképességet, a földdel kell egyenlővé tenni, mert csak porosodó iratokat gyártanak.” Ez volt a szocialisták Gyurcsány vezette kormányának a véleménye abban az időben. Nyilvánvalóan mi ezzel nem értünk egyet. *(Molnár Gyula közbeszól.)* Hogy? *(Molnár Gyula: A pannon pumával mi van? - Az elnök csenget.)* Majd később párbeszédet is folytathatunk a vita során, ez nem a vezérszónoki körnek a helye.

És ugye, valljuk be, hogy kutatóhelyeket vontak össze, illetve szüntettek meg 2006 és 2010 között. Az MTA reformért felelős vezetői szerint pedig elsősorban az egyszemélyes kutatások támogatásait hagyták abba, arra ösztönözve a kollégáikat, hogy ezeken a területeken ne folytassák ezt a kutatást.

Tehát innen indultunk. Én azt gondolom, hogy a most előttünk fekvő törvényjavaslat szerint - akár a miniszter úr által elmondottak, akár Pósnán képviselőtársam által elmondottak alapján, illetve, amire próbáltam utalni - a XXI. századi kihívásokra jelentős és releváns válaszokat adó kutatóhálózatra van szüksége Magyarországnak. Magyarországnak nyilvánvalóan kis országgént, kis országgént... - nagyon sok kis ország nem tudja megengedni magának, hogy óriási szélességű vagy mértékű alaputatása legyen.

(19.20)

Nyilvánvalóan itt nem a világhírű magyar matematikai vagy fizikai alaputatásra gondolok, de ezeket a kutatásokat legtöbbször kis országok megvásárolják, de nagyon fontos, hogy az ezt követő, akár alkalmazott kutatásban olyan eredmények szülessenek, amelyek mind a magyar gazdaság, mind a magyar

ipar, az innováció, a digitalizáció, a XXI. század kihívásaira konkrét választ tudnak találni. A KDNP támogatja a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezetője Hiller István képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke. Parancsoljon, alelnök úr, öné a szó.

DR. HILLER ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Tisztelt Miniszter Úr! Azt mondják, Eötvös Loránd nagyon szeretett hegyet mászni. Amikor megakadt egy kutatásban, vagy ha nem volt tiszta, hogy merre tovább, akkor a lányaival együtt hegyjárásra indult, ott kitisztult a feje, a távolból jobb rálátás bizonyult az adott kutatási területre, és aztán folytatta a munkáját.

Tisztelt kormányzati Többség! Én azt javaslom, hogy Eötvös Lorándnak ezt a tapasztalatát most gyakorolják, mert az az útválasztás, amit ennél a törvény-nél elkövetnek, az én véleményem szerint nem szolgálja az országunk érdekét. Tartalmilag a törvényjavaslat valóban három állítás köré csoportosítható. Az egyik a kutatóintézeti hálózat leválasztása a Magyar Tudományos Akadémiáról, a másik az alapfinanszírozás megszüntetése, a harmadik pedig az akadémiai vagyoni ingyenes átadása. Tulajdonképpen arról van szó, hogy az akadémiai vagyont elveszik. Javaslom, hogy mind a három témán szakmai értelemben is menjünk végig, nézzük meg az érveket, ellenérveket, és hogy ebben mi az, ami leginkább a magyar kutatás-innováció, e tekintetben az országunk érdeke.

Elsőként is, amikor a tárgyalások folytak, a kutatóintézeti hálózat tevékenységének, munkájának színvonala érdekében közös megállapodással önök, illetve a Magyar Tudományos Akadémia létrehozott egy értékelő vegyes bizottságot tudósokból, ez a társaság meghatározott időre letette a jelentést, amely nyilvános, és amely jelentésről idáig nem ejtettek egyetlen szót sem. Ez tehát nem valamiféle akadémiai háttérintézmény.

Itt nem arról van szó, hogy valamiféle akadémiai lobbi, hanem önök által elismerten, közösen felállított, közösen működtetett kutatócsoport, még pontosabban bizottság, amelynek előzetesen elmondták, hogy eredményét mind a két fél magára nézve kötelezőnek tartja.

A jelentésből idézek: „Az MTA kutatóintézet-hálózata Európában a legjobbak közé tartozik. A hálózat teljesítménye kiváló, és számos olyan alkotóműhelyrel rendelkezik, amelyek a világ élvonalába tartoznak, és nemzeti kincsnek tekinthetők. A kutatóhálózat gyökeres átalakítására nincs szükség, de mint minden nagy rendszeren, ezen is lehet fejleszteni, például a fiatal kutatók intenzívebb bevonásával.” Eddig az idézet. Az értékelés elveit az MTA és az Innovációs és Technológiai Minisztérium hét-hét képviselőjéből létrejött Kutatóhálózati Tudományos Elnöki Bizottság határozta meg.

Egyébként mégiscsak tudományról beszélve, nem lehet csak egy érvet megvizsgálni, és abból levezetni a véleményünket, ezért hozzá kell tenni, hogy például azt az előbb idézett eredményt, amelyet tehát a minisztérium és az Akadémia közös akarattal létrehozva és előre elmondva, hogy véleményét elfogadja, döntött, ennek az előbb idézett véleménynek az igazát és jogosságát többen vitatták, például a Magyar Tudományos Akadémia külső tagja, Grüner György, a University of California neves professzora, aki azt mondta, hogy ő ezt nem fogadja el, azok a sztenderdek, amelyekben ő a tudományos világban él, sem a tudomány dinamikája tekintetében, sem az Akadémia tudományterület-felosztása tekintetében, sem az értelmezési és eredményindex tekintetében nem megfelelők. Ezt részletesen kifejtette az Egyesült Államokban és magyar nyelven Magyarországon is. Ilyen érv is van.

Azonban, ha ezeket az érveket ütköztetjük, akkor tisztelettel kérem önöket, mondják meg, mi az a végkövetkeztetés, amelynek az az eredménye, hogy jobb megoldás az országunk számára, ha a kutatóhálózatot leválasztják. Tessék megmondani nekem, hogy logikailag hogyan következik abból, hogy a közösen felkért bizottság elmondja azt, amit az előbb idéztem, más ezt vitatja, de egyetlen olyan kitétel, egyetlen olyan végkövetkeztetés nincs, hogy amennyiben leválasztják a kutatóhálózatot az Akadémiáról, akkor a magyar tudományosság és innováció eredménye magasabb. Senki nem mondta!

Ezért az első témakörnél azt kell mondjam, tisztelt Országgyűlés, hogy ennek a törvénynek a szellemisége, a törvény szövege mögötti valós tartalom nem egyszerűen a Magyar Tudományos Akadémiáról szól. Én azt állítom önöknek, hogy miközben a Magyar Tudományos Akadémiának a jövőjéről beszélünk, ebben a törvényben tükröződik az önök hatalomfelfogása. Ez a törvény a hatalomról szól, és csak tárgya a Magyar Tudományos Akadémia. Én azt állítom önöknek, hogy ennek a törvénynek a tényleges íze, tartalma nagyjából ugyanaz, mint amikor a soproni Petőfi Sándor Általános Iskolát, a pesterzsébeti Gyulai István Általános Iskolát, a veszprémi Lovassy Gimnáziumot és még hozzávetőlegesen 3200 társukat államosították.

Ugyanaz a mentalitás, mint amikor az '56-os Intézetet, amelynek kutatási és tudományos eredményeit az elmúlt két évtizedben nem vitatták, kutatási módszerét különösképpen nem, sőt a jelenlegi kormánypárt történetének első évtizedében kimondottan pártfogolta, amikor úgy gondolják, hogy ezzel nem értenek egyet, sem a kutatás eredményeivel, akkor nem vitába szállnak, hanem beolvasztják. Hogy félreértés ne essék, az '56-os Intézetet nem egy egyetemi tanszékbe, nem is egy bölcsészettudományi központba, amit a Magyar Tudományos Akadémia intézethálózata jelent, hanem a Veritas Intézetbe olvasztják be. Elgondolkodtak már, hogy miért? Azért, mert azt tudják a legkönnyebben kontrollálni. Ez a törvény nem a kutatás színvonalának emeléséről szól, ez a törvény a magyarországi tudományos kutatás állami, kormányzati kontrolljának megerősítéséről szól.

Ez a törvény nem a szabadság kiteljesítéséről szól, a színvonal emelésével, ez a törvény a magyar kormány felügyeletének megerősítéséről, hatalmának kiterjesztéséről és ilyen értelemben tetszik, nem tetszik, igenis az akadémiai szabadság csorbításáról szól. Ez erről szól!

A második kérdéskörben nézzük meg a vagyonelevél kérdését. Tisztelettel kérem önöket, hogy mélyedjenek el annyiban a Magyar Tudományos Akadémia történetében, hogy a Tudományos Akadémia vagyona nem a második világháború után jött létre. Nemcsak a székházra gondolok, de ha megnézik a két világháború közötti történetet, akkor az úgynevezett Vigyázó-hagyaték, ami azt jelentette, hogy a Magyar Tudományos Akadémiára igen jelentős vagyont hagyott egy magyar ember, állampolgár, ebből a vagyomból földbirtokos, ebből a vagyomból bérházbirtokos, ebből a vagyomból kötvénybirtokos lett a Magyar Tudományos Akadémia. Ez a vagyon akkor, egészen 1946-48-ig azért nem került elkobzásra, mert minden addigi kormány értette, hogy egyébként a Magyar Tudományos Akadémia alapításától kezdődően nem kormányé volt, egyetlen kormányé sem.

(19.30)

Legyen az az Osztrák-Magyar Monarchia idején, legyen az a király nélküli Magyar Királyság idején és egyébként a későbbiekben is, kivéve akkor, amikor nem demokratikus berendezkedés volt az országban. A vagyon biztosította az Akadémia függetlenségét, hogy bár a magyar állam időről időre, évről évre, szakaszról szakaszra, a mindenféle korban másnak nevezett, de mai fogalmaink szerinti központi költségvetésből támogatta ugyan az Akadémiát, de megvolt a vagyoni biztonság, amely egyébként a kutatás, a véleményalkotás, az akkori fogalmak szerinti kutatási és tudományos szabadság egyik biztosítéka volt. Amikor elveszik a vagyont, akkor nekem ne mondják, hogy arról van szó, hogy egyébként minden a magyar államé! Persze! Csak ezzel megint a kutatás szabadságának biztonságát csökkentik.

És nagyon helyes, hozzunk nemzetközi példákat! Én nagyon szívesen belemegyek akár a német, akár az osztrák példába; történetesen az osztrák intézményhálózatban dolgoztam. De hogyha a németet említik, ami még az osztráknál is vagyonosabb, akkor ismételtelen leginkább az önök máskor elhangzott véleményére kívánok apellálni, tudniillik olyan, hogy német tudományos akadémia, nagy tisztelettel közlöm önökkel, ilyen nincs. Nincs! Olyasmi van, amit egyébként durván egy évtizeddel ezelőtt hoztak létre, aminek az a neve, hogy Union der deutschen Akademien der Wissenschaften, azon híres nyolc német akadémia, Heidelbergától Göttingáig, Berlinton Münchenig, amelyek egyébként a német történelem sajátosságait, regionális tagoltságát kutatva valóban magas színvonalú oktatást, kutatást végeztek, de olyan, hogy német tudományos akadémia még a német egység létrejötté

után sincs, ezért az ottani akadémia viselkedését a kutatóhálózathoz, nagy tisztelettel kérem, ne hasonlítsák már ahhoz a Magyar Tudományos Akadémiához, amelynek a magyar történelemben játszott szerepe egyértelműen a magyar nemzeti identitás egyik legfontosabb pillére.

Ezért önök, akik egyébként nemzeti - idézőjelben mondom, ahogy szokták emlegetni - távlatokban kívánnak gondolkodni, nagy tisztelettel kérem önöket, hogyan akarják ezt a gyakorlatban megvalósítani, amikor a Széchenyi István által alapított, minden elnyomás idején passzivitásba vonulva, de függetlenségét megtartva, és minden demokratikus berendezkedésben virágkorát élő Akadémiánál csökkenti kívánják mindazt, amiről az előbb beszéltem. Hogyan jön ez a nemzeti identitás megerősítése a nemzeti identitás egyik legfontosabb pillérének csonkolásához? Mert ezt nincsen ember, aki be tudná bizonyítani!

Egyébként helyes felvetés, hogy azt mondják, érdeemes emelni a színvonalát a magyar kutatásnak és innovációnak - rendben van. Rendben van! Azokat a gondolatokat, amelyeket bő egy évtizeddel ezelőtt elmondtam a Magyar Tudományos Akadémia közgyűlésén, minden szavában, minden mondatában és teljes gondolatiságában vállalom. Már csak azért is, mert volt olyan párbeszéd, sajátos módon, az Akadémia később megválasztott elnökével, akire nagy tisztelettel felhívom a figyelmet, hogy mégiscsak éveken keresztül az önök padsoraiban ülő parlamenti képviselő volt. Pálinkás József akadémikus a Fidesz padsoraiban onnan kritizált engem sokszor, amikor miniszter voltam, majd egyébként akadémiai elnökké megválasztása után, többek között ezen felszólalás után leültünk, ebből a felszólalásból és abból a leülésből lett az egyik nagyon fontos program, a magyar nemzeti tehetségkutató program és részben a Lendület-program, amely az ő nevéhez kötődik.

Nagyon sajátos helyzet, hogy önök elhatárolódnak egykor volt képviselőjüktől, az Akadémia elnökétől azért, mert most önöket kritizálja, miközben akkor, az önök által sokat szidott időben az a párbeszéd, amiről az előbb beszéltem, megvolt. De ha már párbeszéd, ha már párbeszéd, hogyan tetszenek azt gondolni, hogy a Magyar Tudományos Akadémia hivatalban lévő elnökét a magyar Országgyűlés szakbizottságából kidobják? *(Közbeszólások az ellenzéki pártok padsoraiból: Így van! - Szégyen! - Igen!)* Hogyan? Hogyan merik azt megcsinálni, hogy a Kulturális bizottság ülésére meghívják, ő eljön, elmondja a véleményét, a kormány államtitkára elmondja az ezzel egyébként nem azonos véleményét, mind a két felvezetés kulturáltan elhangzik, majd a Kulturális bizottság többsége azt mondja a Magyar Tudományos Akadémia elnökének, hogy itt most ennyi volt, arra van az ajtó, azt' menjen ki?! Én láttam annak az embernek az arcát.

A mai magyar tudományos élet egyik legmeghatározóbb személyisége, és nemcsak azért, mert a Magyar Tudományos Akadémia elnöke. Hogyan néznek tükörbe? Hogyan mondják ezt majd az utókornak,

hogyan voltunk azok, akik a törvény tárgyalásának idején kidobtuk a Magyar Tudományos Akadémia elnökét a bizottságból?

Tisztelettel kérem önöket, hogy mindazzal az érveléssel, legyen az a hazai közvéleményben és a nemzetközi közvéleményben megmutatkozó érvrendszer, azaz a közös céllal, hogy a magyar innováció és tudomány színvonalát emeljük, erről az útról, amit ez a törvény képvisel, térjenek le, folytassanak párbeszédet, és olyan törvényt hozzanak, amely valóban a magyar tudományos élet színvonalának emelését hozza. Ez nem az, nem támogatom, nem is fogjuk támogatni. Tisztelettel köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Arató Gergely képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! Hadd kezdjem egy idézettel! Bár a kormány szerint az „erről elfogadott jogszabály megfelel a jogállamiság követelményeinek, de azt látják, hogy az új rendszer egy olyan európai és nemzetközi vita keresztútjében áll, amely a függetlenséget kérdőjelezi meg”.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez az idézet egy mártíryalt másik törvényjavaslatról szól, a közigazgatási bíróságokról szóló törvényjavaslat felfüggesztéséről. Arról szól, hogy most pontosan ugyanazt csinálják, mint a közigazgatási bíróságoknál. Valamit nagyon meg akarnak szerezni, valamire nagyon szeretné rátenni a kormány a kezét, ami még független tőle. És persze megint jön a nemzetközi vihar.

Üzenem miniszter úrnak, hogy képzelje magát egyébként az igazságügyi miniszter helyére, akinek ma végig kellett hallgatnia, hogy amiért ő itt küzdött, amit ő személyesen vállalt, és amiért konfliktust vállalt, azt tulajdonképpen levesszük, mert a Fidesznek éppen ez a taktikai érdeke. Nyugodjon meg, Palkovics úr, a maga javaslatát is el fogja majd a kormány felejtetni, amikor éppen az lesz az európai vagy a hazai politikai érdek, akkor azzal lehet egy kis támogatást vagy néhány szavazatot szerezni. Mert nemzetközi botrány lesz, mert amit csinálnak, az legalább akkora disznóság, mint amekkora a közigazgatási bíróságok létrehozása.

Ha önök esetleg maguktól ezt nem tudnák, amit kételek egyébként, az Európai Bizottság ma volt olyan kedves, és direktben megüzente: az Európai Bizottság hangsúlyozza a nyílt, versengő finanszírozási rendszerek fontosságát, hiszen ezzel érhető el a minőségi kutatás, ezáltal nőhet a finanszírozás tényleges hatása, illetve erősödhet a nemzeti kutatási rendszer, és így tovább, és így tovább. Az Alapvető Jogok Chartája elismeri az oktatás, kutatás szabadságát és a művészetek, a tudomány szabadságát. Az Európai Bizottság így kiáll a kutatási és tudományos szabadságért és az akadémiai intézmények függetlenségéért. Ez azért egy elég világos üzenet, drága képviselőtársaim, és ne

mutogassanak majd Soros Györgyre meg a migráns párti EPP-re, meg az ördög tudja, mire, amikor majd elindul önökkel szemben a kötelezettségszegési eljárás! Önök szép lassan, lépésről lépésre hátrálnak ki Európából, és ez ennek egy lépése. Ez nem számít, ez nem fontos. Fontosabb az, hogy egyébként rátegyék a kezüket erre a vagyona.

Ráadásul - micsoda meglepetés! - nem is igen mondanak igazat. Például azt állítják, hogy ó, hát itt valami elképesztően független pályázati rendszer lesz, mit panaszkodik itt mindenki, majd önök megteremtik. Sőt, képviselő úr volt olyan bátor, és azt mondta, hogy majd ott lesz a Nemzeti Tudományos Tanács, amelyik aztán tele lesz tudósokkal. Drága Képviselőtársaim! Legalább olvassák el a saját javaslatukat! A Nemzeti Tudományos Tanács elnöke a tudománypolitikai koordinációért felelős miniszter. Ezt nem tudom kimondani, valami egyszerűbb nevet adhatnának neki! Ő valaha volt talán tudós, hogy ma nem, az biztos. *(Héjj Dávid Ádám: Na! - Nacsá Lőrinc: Ne sértegeds!)* De egyébként sincs garancia arra, hogy mindig az lesz.

Az NTT tagjait és társelnökét a miniszterelnök kéri fel és nevezi ki, nyilván tudományos teljesítményük alapján. Hogy is válogatja ki a további kilenc tagot? Úgy, hogy három tagot a gazdasági szféra ad - hát, ezek nyilván kiváló tudósok lesznek -, hármat az állami szféra, ezek is kiváló tudósok lesznek, és tényleg lesz benne három, akit a tudományos szféra ad, egyébként majd a miniszterelnök kiválasztása alapján. Nyilván a miniszterelnök választásainál, mint mindig, ez alkalommal is kizárólag a tudományos teljesítmény és az autonómia lesz a szempont.

(19.40)

Tisztelt Barátaim! Ez a testület a miniszterelnök házi testülete, az ő rokonai, barátai és üzletfelei lesznek benne, mint minden ilyen testületben, és arra lesz jó, hogy neve legyen a gyerekeknek, hogy azokat a politikai döntéseket keresztülverjék, amelyeket önök hoznak, és az az intézményrendszer fogja irányítani egyébként lényegében a teljes finanszírozási rendszert.

A törvényjavaslat minőségéről azt szeretném elmondani, hogy sajnálatos módon még az intézmények pontos nevét sem sikerült eltalálni. Nem sikerült pontosan megmondani, hogy mik azok az intézmények, amiket el szeretne venni az állam. Majd meg fogják látni a váratlanul a kormánypárti képviselők fejéből kipattanó módosító javaslatoknál, hogy hogy fogják majd sorra korrigálni, hogy hogy hívják az intézményeket. Nem egy nagy kaland! Végül is miért kellene egy tudománypolitikáért felelős minisztériumban tudni, hogy milyen akadémiai intézetek vannak pontosan, de ha már legalább elveszik őket, akkor vehették volna a fáradságot, hogy készítenek egy aktuális listát.

Sokkal nagyobb baj, hogy a korábbi kormányhátározattal ellentétben egyébként nem áll rendelkezésre

zésre egy érdemi kutatás-fejlesztési, innovációs stratégia, amire alapulhatna egyébként ez a javaslat. Nem volt ilyen, nem vitatták meg, nincsen. Kormányhatározat van róla, csak sajnos a kormányhatározatokra nem lehet átalakítást építeni.

Magába a törvényjavaslat részletes elemzésébe nem mennék bele, különösen azért nem, mert egyrészt a Lendület-kutatócsoportok vezetői, másrészt a Tudományos Akadémia elnöksége ezt megtette. Azt javaslom, hogy talán érdemes ezt elolvasni legalább kormánypárti képviselőtársaimnak, mielőtt szokásuk szerint megnyomják a gombot.

Annyit szeretnék csak jelezni, hogy teljesen világos a törvényjavaslat célja, egyébként ezt önök nem is titkolják. A törvényjavaslat célja az, hogy a kutatások feletti ellenőrzést és a finanszírozás feletti ellenőrzést kivegyék a tudományos közösség kezéből. Önök azt gondolják, hogy önök meg az önök által működtetett minisztérium, meg a benne ülő kiváló kormány-melukok majd jobban tudják, hogy hogyan kell működtetni a kutatást, hogyan kell működtetni az intézményeket.

Azt gondolják, hogy egyébként ez a modell hú, de nagyon hatékony lesz, majd aztán kiírnak benne pályázatokat. Hogy milyenek ezek a pályázatok, nem olyan régen láttuk, majd nyernek benne azok a klasszegzotikus, áltudományos intézmények, amiket elszaporítottak az elmúlt években. Nyilvánvalóan egyébként ez a gyakorlat egyik célja, hogy a Magyarsággkutató meg Veritas, meg ehhez hasonló kormánypárti, műtudományos intézmények kaphassák meg a finanszírozás egy részét, de azért őszintén szólva kár tönkretenni a Tudományos Akadémiát. Adhattak volna nagyobb költségvetési borítékot nekik, akkor legalább másutt nem keletkezett volna kár, ha már itt nem keletkezik haszon.

Összefoglalóan tehát azt tudom mondani, hogy sajnálatos módon a javaslat szakmailag mindenfajta hivatkozás és mindenfajta egyéb, ehhez elmondott szöveg ellenére, valamint a lenyűgöző idézetgyűjtemények ellenére, amire kicsit később visszatérek, valójában egyetlen teljesen világos szándékot tükröz: ide nekem az egészét! Nálam sajnos okosabb ember mondta az Akadémia közgyűlésén, hogy einstandolja az egész rendszert. Erről szól ez a rendszer, erről szól ez a javaslat. Minden más csak duma! Minden más csak hivatkozás, mert mégsem mondhatták azt, hogy na, pont még a Tudományos Akadémia intézetei nem a kormányhoz tartoznak, most már akkor ezt is ideje lenne. Mindenféle kerülő utakat találtak ehhez.

Azért két dologról mindenképpen szeretnék még ennek kapcsán szólni. Az egyik dolog az, hogy ne tegyünk úgy, mintha itt valamifajta elvont problémáról lenne szó, mintha itt arról lenne szó, hogy egyébként milyen legyen az intézmények működtetési rendszere. Legyen teljesen világos: itt ötezer embernek a sorsáról beszélünk! Ennyien dolgoznak ma ebben az intézményhálózatban, ők azok, akiktől miniszter úr törvénytelen módon már ennek az évnek az elején is elvette a finanszírozást, ők azok, akiket fenyegettek az elmúlt időszakban, és ők azok, akiket most belelöknek

egy olyan rendszerbe, amiről semmit nem lehet azon kívül tudni, hogy majd miniszter úr meg mögötte a miniszterelnök kényétől-kedvétől függ. Ezek az emberek nem érdeklődnek meg önmaguktól azt, hogy így bánjanak velük, és nem érdeklődnek meg egyébként Magyarországtól azt, hogy így bánjanak velük.

A másik dolog, amire szeretném fölhívni a figyelmet, az az, hogy teljesen világosak ennek a javaslatnak a következményei. A Magyar Tudományos Akadémia az elmúlt évtizedben egyébként több-kevesebb kormányzati jó szándék és támogatás mellett elképesztő küzdelmet folytatott azért, hogy itthon tartsa a fiatal kutatókat, és akik pedig elmentek, azokat visszacsábítsa. A Lendület-programmal és másfajta ösztöndíjakkal az Akadémia sokat tett azért, hogy ne ürüljön ki a magyar tudományosság.

Az a fajta bizonytalanság és az a fajta eljárási mód, ahogy önök bántak a Magyar Tudományos Akadémiával ebben az ügyben... - mert azért ne felejtsek el azt, hogy miniszter úr, Hiller képviselő úr hosszas idezte azt, hogy milyen előkészítő munka zajlott az Akadémia és a kormány között. Hónapokig tárgyaltak, szakmai anyagokat írtak, részmegállapodásokat kötöttek, és amikor aztán az Akadémia közgyűlése nem volt hajlandó az ön diktátumát elfogadni, akkor fölrúgták az egészet. Akkor lesöpörték az Akadémia véleményét, mert önök persze ehhez is jobban értenek, mint mindenhez.

Azt kell mondanom, hogy nemcsak az anyagi kiszolgáltatottság fenyegeti ma a tudományos kutatókat az akadémiai intézetekben, hanem az az elképesztő megalázás és semmibevétel is, amit az egész eljárás jelent. És ezek az emberek el fognak menni innen, mert megtehetik, mert várják őket, mert keresik őket Tokiótól San Franciscóig mindenütt a világon! És akkor lehet azt mondani, amit kiváló képviselő úr mond, hogy nem baj, ha nincs alapkutatás, széles alapkutatás, ez kis ország, majd behozzuk. Azt szeretném mondani, hogy ha tényleg ez történik, akkor önök aláírják nemcsak a szélesebb értelemben vett kutatás-fejlesztés, innováció, de a magyar felsőoktatás halálos ítéletét is.

Itt nem lesz minőségi oktatás, nem lesz kutatás, innováció, ha nincs érdemi alapkutatás. Ha ezek az emberek elmennek ebből az országból, miniszter úr, akkor majd egy későbbi demokrata kormány nagyon nagy erőfeszítésekkel, évtizedek alatt tudja csak helyreállítani ezt a kárt, amit önök okoznak. Ön egy fordítva bekötött Klebelsberg, aki nem építi ezt az országot és nem építi a tudományosságot, hanem lerombolja. Amit ön most előkészít, az egy Trianonhoz hasonló mértékű nemzeti katasztrófa!

Tisztelt Képviselőtársaim! Emlegettek sok mindent, nem is akarok mindenre reagálni, két rövid megjegyzést tennék. Pósnán képviselő úr figyelmünkbe ajánlja az akadémiai beszámoló tanulmányozását. Éppen Pósnán képviselő úr volt az, aki bizottsági elnökként levette az Akadémia beszámolóját a napirendről. Annyira nem volt kíváncsi ezekre a beszámolókra, hogy megengedte volna, hogy a Kulturális bizottság érdemben tárgyaljon róluk.

Nyilván nem véletlenül van így, mert kiderült volna ebből a beszámolóból, hogy azok az állítások, amelyekre önök építik ezt a törvényjavaslatot, szemenszedett hazugságok, azok nem felelnek meg a valóságnak! De önök még azt a lehetőséget sem adták meg, hogy egyébként az ellenzéki képviselők - ha erre felkészültek, akkor az önök képviselői - megvitathassák azt, hogy milyen az Akadémia helyzete. Ez az eljárás, ez a szégyenletes eljárás is mutatja azt, hogy itt nem arról van szó, hogy érdemi vita és egyeztetés zajlik, hanem önök előre eldöntötték azt, hogy rá akarják tenni a kezüket az intézményhálózatra.

Arról folyik egy vita, ahogy látom egyébként a szakmai közvéleményben is, hogy mi az önök célja ezzel. Egyszerűen csak nem tűrik azt, hogy bárki autonóm legyen önöktől, nem tűrik azt pártként vagy miniszter úr személyesen, hogy egyébként legyenek ellenvélemények. Vannak, akik azt mondják, hogy nem erről van szó, hanem az egyébként a következő uniós ciklusban megnyíló és sajnálatos módon az önök kormánya által közvetlenül nem ellenőrizhető uniós kutatás-fejlesztési pénzekhez való hozzáférés, magyarul: ezeknek a pénzeknek a szokásos családi csatornába - ez alatt értve a maffiacsaládot - való becsatornázása a célja ennek a javaslatnak. Szerintem a kettő nem zárja ki egymást. A hatalomvágy és a lopás önökénél nem egymást kizáró dolgok, hanem kéz a kézben járnak. Ennél a törvényjavaslatnál is erről van szó.

Végül: Pósnán és Nacsa képviselő úr is említette Kóka exminiszter úr rendkívül szerencsétlen mondatát. Tudják, hogy ez a történet hogy végződött? Úgy, hogy Kóka miniszter úr felhívta a Magyar Tudományos Akadémia elnökét, és elnézést kért tőle.

Azt javaslom miniszter úrnak, hogy kezdje ön is ezzel, de ez most már késő, utána mondjon is le, mert alkalmatlan arra, hogy bármilyen módon a magyar tudománnyal foglalkozzon. A Demokratikus Koalíció ezt a javaslatot nem egyszerűen nem fogadja el, hanem felháborítónak tartja, és minden lehetséges eszközzel tiltakozni fog ellene itthon és Európában egyaránt. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Képviselő Úr! Nem állítottam meg beszéd közben, de utólag kénytelen vagyok önt figyelmeztetésben részesíteni, ugyanis nem vonhatja kétségbe miniszter úrnak a tudós státuszát, mivel a Magyar Tudományos Akadémia tagja. *(Arató Gergely: Volt! Nem állítottam, hogy nem is volt soha tudós.)* Jobb, ha tudja, ma is a Tudományos Akadémia tagja, de erről nem nyitok vitát. *(Arató Gergely: Ezt az eget nem vitattam.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Keresztes László Lóránt képviselő úr. Frakcióvezető úr, öné a szó.

(19.50)

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Mielőtt hozzákezdenék a felszólalásomhoz, köszöntöm itt az Országgyűlésben. Kicsit meglepett, hogy itt van. Én nagyon örülök neki, hogy akkor talán esély nyílik arra, hogy vitát folytassunk. Nagyon sok ügyben kerestem önt, interpelláltam, s a többi. Általában államtitkár úr válaszol ön helyett, de most nagyon örülök, hogy itt van, és én arra kérem most itt a vita elején vagy a vita közepén, hogy ne csak egy zárzó erejéig, hanem érdemben válaszoljon a fölvetésekre. Látom, szorgalmasan jegyzeteli a fölvetéseket. Bízom benne, hogy válaszolni fog.

Rögtön lenne is kérdésem. Az ön bevezető felszólalásában beszélt hatékonyságnövelésről, a versenyképesség növeléséről, a források hatékonyabb felhasználásáról. Ezek teljesen üdvözítő célok. A kérdésem az, miniszter úr, hogy kapott-e bármikor olyan jelzést az Akadémia vezetésétől, hogy ők nem kívánják ezekről a kérdésekről érdemben beszélni önnel mint miniszterrel.

A Fidesz vezérszónoka, Pósnán képviselő úr által elmondottakra is szeretnék reagálni. Szorgalmasan gyűjtögette a kritikai megjegyzéseket itt az Akadémia eredményessége, működése kapcsán. Az első, mondhatjuk, hogy költői kérdésem - ha jól tudom, Pósnán képviselő úr az Akadémia köztestületi tagja -: tett-e bármikor köztestületi tagként jobbító szándékú megjegyzéseket az Akadémia vezetése felé?

A második kérdésem, ami már nem költői kérdés, arra vonatkozik, amit Arató képviselő úr is elmondott, hogy azon a bizonyos szégyenteljes bizottsági ülésen mint bizottsági elnök miért intézkedett úgy, hogy elnapolják ezt a napirendi pontot. És ha ennyi kritikai megjegyzést gyűjtögetett ön az elmúlt időszakban, gondolom, éjt nappallá téve gyűjtögette ezeket az idézeteket, akkor miért nem volt kíváncsi bizottsági elnökként az Akadémia elnökének a válaszára? Miért nem adta meg a lehetőséget, hogy erről vita induljon?

Igen, a mai parlamenti nap legfontosabb kérdéséről vitatkozunk a tipikus feltételek mellett, így az utolsó napirendi pontként. *(Nacsa Lőrinc: Utolsó előtti.)* Utolsó előtti, bocsánat, de már így az esti órákba nyúlva, lehetőség szerint így kerülve az újságírók jelenlétét. Nagyon bízom benne, hogy azért a magyar közvélemény figyeli ezt a vitát és ezeket az eseményeket, hiszen egy olyan kérdéstről van szó, ami - egyetértek képviselőtársammal - valóban nemzeti ügy, és körülbelül már egy éve borzolja a teljes tudományos közélet idegeit.

Ugyanakkor teljesen világos, hogy miről van szó. Én azt hiszem, itt az utolsó felszólalók egyikeként elmondhatom, az álláspontok világosak az ellenzék részéről, a kormány álláspontja teljesen világos, a parlamenti erőviszonyok is jól ismertek. Tehát igazából itt a kérdés az ezen a vitán, illetve a következő napok, hetek vitáin, hogy tudunk-e olyan helyzetet teremteni, tudunk-e olyan érveket felsorakoztatni, és tud-e kialakulni olyan politikai helyzet, hogy a kormánypárti többség, mondjuk, a miniszterelnök úr átgon-

dolja ezt a helyzetet. Jól ismerjük Orbán Viktor hatalomgyakorlási technikáját: nem tűri az ellentmondást, erőből mindenben szeret átmaszírozni.

Ugyanakkor egy apró reménysugár éppen a mai napon volt látható. Említette képviselőtársam a közgazdasági felsőbbíróságok esetét. Mondhatjuk, hogy ez egy politikatörténeti esemény volt, hogy Orbán Viktor, igaz, taktikai okokból, de egy visszavonulót fűjt. Nagyon bízom benne, hogy ebben az esetben is átértékeli miniszterelnök úr a helyzetet, és egy ilyen lehetőséget teremt, ahogy a képviselőtársam is említette, hogy egy kicsit nagyobb távlatokból áttekintse a kormányt ezt a helyzetet.

Nézzük meg, mit is mondott Orbán Viktor még 2016-ban az Akadémia közgyűlésén. Orbán Viktor szavait idézem. „Az Akadémiától azt várjuk, hogy legyen egy józan intés a politika felé: soha ne feledje el, a nemzet felemelkedése érdekében kötelessége támogatni a tudományos életet, és kötelessége biztosítani annak függetlenségét. Az oly gyakran hallható közvélekedéssel ellentétben nincsenek és nem is lehetnek semleges döntéseink és választásaink. A tudomány és a politika nem lehet öncélú, csakis közcélú.” Teljesen világos, hogy ez a törvényjavaslat nem közcélú szolgál, ez a nemzeti érdekeinkkel ellentétes. Ez az LMP álláspontja is.

Úgy látjuk, hogy ha a kormánynak az lett volna valóban a szándéka, hogy a hatékonyságát növelje, hogy azokat a reformokat végrehajtsa vagy katalizálja, amiről beszélt képviselőtársam is, akkor nem ilyen folyamatot indítottak volna el. Akkor konkrét javaslatokat tettek volna, leültek volna tárgyalni, feltárták volna a lehetséges megoldásokat, és közösen az Akadémia vezetésével és minden érintettel megfogalmaztak volna konkrét javaslatokat és megoldásokat. Ha valóban fontos lenne a kormánynak a tudomány, a tudomány támogatása, akkor olyan helyzetet teremtenének vagy nem hagynának egy olyan helyzetet, hogy jelenleg egy tudományos segédmunkatárs, aki egyetemi végzettséggel és jó eséllyel megkezdett doktori tanulmányokkal rendelkezik, nettó 150 ezer forintot keressen, vagy egy tudományos munkatárs, aki már általában tudományos fokozattal rendelkezik, nettó 185 ezer forintot keressen. Ha fontos lenne a tudomány, akkor tennének, hogy ez a helyzet változzon meg.

Valóban, több képviselőtársamtól is elhangzott, illetve az Akadémia vezetőinek a nyilatkozataiból, hogy az Akadémia működése kapcsán a kormány nem fogalmazott meg érdemi kritikát. Ezzel szemben a legsötétebb kommunista időszakot és kommunista eljárásokat idézve megalázták az Akadémia elnökét, és már ezzel a folyamattal, ezzel az egyéves tortúrával óriási károkat okoztak. Tehát függetlenül a törvényjavaslat elfogadásától, már óriási károkat okoztak a magyar tudományos életnek.

Egyetérthetünk azokkal a felvetésekkel, akik azt mondják, hogy a valódi cél az, hogy közvetlen politikai irányítás alá helyezzzék a kutatóhálózatot, és ilyen módon majd a tudományra és innovációra fordítható uniós fejlesztési források fölötti ellenőrzést érzék el.

Nagyon fontosnak tartom, hogy ha itt van miniszter úr, akkor legalább itt helyben vitatkozzon azokkal az állításokkal és azokkal az érvekkel, amiket megfogalmaztak az érintettek. Én nagyon fontosnak tartom, hogy utaljunk arra, hogy a fiatal kutatók jelentik a magyar tudományos élet utánpótlását, és ők rendkívül nehéz helyzetben vannak. Nagyon kevesen vannak, egyre kevesebben választják ezt a szakmát. Említettem ezeket a fizetéseket, egészen döbbenetes. Most összehasonlíthatnánk különböző szakmákkal. Azt hiszem, abban egyetérthetünk, hogy döbbenetes az összehasonlítás.

Fontos odafigyelni arra, hogy mit mondanak a fiatal kutatók. Nem olyan régen alakult a Fiatal Kutatók Akadémiája, egy tudományos társaság, és ők megfogalmazták a jelenlegi helyzet kapcsán az állásfoglalásukat. Ezt szeretném legalább részleteiben itt önök elé tárni.

Ők azt mondták, hogy „a magyar tudományos élet autonómiájának bármilyen mértékű csönkítése az itthon maradó kutatók elszigetelődésével és nemzetközi versenyképességük csökkenésével járhat”. Az ő álláspontjuk szerint a minisztérium által beterjesztett törvénytervezet politikai befolyásolást megengedő struktúrát vázol fel, amely negatívan hathat a nemzetközi kutatói közösség magyar kutatókkal folytatott együttműködésére, valamint a kiváló magyar kutatók nemzetközi pályázatokon való indulási lehetőségeire és nyerési esélyeikre.

Az akadémiai tulajdon használatával kapcsolatban is megfogalmaznak kritikát. Nem látják, hogy milyen módon biztosítanak mind a bérek, mind az infrastruktúra fenntartása kapcsán a forrásokat.

Megfogalmaznak egy nagyon-nagyon éles kritikát, miszerint a nemzetközi szinten versenyképes kutatásvezetők elvándorlása mellett a tervezett átalakítások már most is érezhető módon veszélyeztetik a hazai kutatás meghatározó részét végző, akadémiai és felsőoktatási szektorban dolgozó több ezer fiatal kutatót.

És megfogalmazzák azt, ami szerintem alapvető konszenzusa kellene legyen a mai vitának, hogy „a magyar tudományosság versenyképességének megőrzéséhez és további növeléséhez elengedhetetlen a jelenlegi bizonytalan helyzet haladéktalan konszenzusos rendezése és a nyugodt, támogató kutatói környezet” kialakítása. Tehát a fiatal kutatók is azt szeretnék, hogyha ebből az arrogáns, diktátumokkal teletűzdelt eljárásból a kormány visszalépne, és egy valódi párbeszédet indítana el az Akadémia vezetésével.

És igen, megkaptuk Lovász László elnök úrnak a levelét, én is mint frakcióvezető, és természetesen megismerték képviselőtársaim. Fontosnak tartom, hogy itt beszéljünk ezekről a felvetésekről, amik már részben elhangzottak, amiket az Akadémia vezetése fogalmazott meg. Ők megfogalmazták azt is, szintén elhangzott, hogy semmilyen tartalmi érv nem merült föl a kormány részéről a tekintetben, hogy miért kellene a kutatóhálózatot elcsatolni, és miért kellene kutatókat arra kényszeríteni, hogy elhagyják az Akadé-

miát. Azzal kapcsolatban pedig, hogy ez miért előnyös, hogy az Akadémia berkein belül marad a kutatóhálózat, ők érveket felsorakoztattak.

Fölvetették azt is, hogy az elcsatolás igen sok jogi és szervezeti problémát vet fel kutatási szerződések érvényességétől kezdve, s a többi, egyéb olyan problémákat, amikre megint csak nem kaptak választ.

Az újonnan kialakítandó kutatói hálózat kapcsán, annak a titkársága kapcsán egyetlen közfeladat van meghatározva, és ehhez a szükséges feltételeket az MTA-nak kellene biztosítani. Akkor miért van szükség egy új szervezetre?

Nagyon fontosnak tartják azt, hogy az önkormányzatiság elve érvényesüljön, de azt az új javaslatban nem látják, a törvényjavaslat nem biztosítja a kutatóhálózat érdekeinek érvényesítését az önkormányzatiság nevében.

Szintén elhangzott már, rendkívül fontosnak tartják az intézményfenntartás elemeit tételesen rögzíteni, és itt fölhívják a figyelmet arra, hogy szükség volna biztosítani a kutatói gárdát és a kutatást támogató munkatársak bérét is tervezhetően, hogy ez rendelkezésre álljon, tehát ne csak projektjelleggel lehessen foglalkoztatni a kutatókat.

Az MTA vagyona kapcsán pedig - erről is beszélt Hiller képviselő úr - szintén egy nagyon éles kritikát fogalmaznak meg. Elmondják azt, ami teljesen nyilvánvaló, hogy az MTA ingó és ingatlan vagyonát mindenkor a tudomány szolgálatába állította és állítja ma is, és az MTA tiltakozik tulajdonosi jogának ellentételezés nélküli korlátozása ellen, és az MTA szerint ez az Alaptörvénybe ütközik.

Azt is kifejti az Akadémia vezetése, hogy amennyiben a törvényjavaslat a jelenlegi formájában kerül elfogadására, akkor súlyosan sérül a tudományos kutatás szabadsága, és Magyarország számára alapvetően fontos értékek vesznek el.

Igenis szó esett már a nemzetközi tudományos élet fölháborodásáról és arról a rengeteg támogató levélről és támogató üzenetről, ami az Akadémia felé befutott. Bárki megnézheti. Képviselőtársaim, remélem, hogy aktívan követik itt az események kapcsán, és figyelik a háttéranyagokat. Az MTA honlapján fent van egy döbbenetes lista különböző támogató levelekből. A nemzetközi szinten neves kutatók leveleit föl sem lehet sorolni szinte, mert több százan írtak levelet az Akadémiának, de néhányat idéznék a szervezetek közül, amelyek kifejezték a támogatásukat az Akadémia felé, és tényleg csak néhányat emelnék ki.

(20.00)

A szerb tudományos és művészeti akadémia elnökének levele, az Európai Orvostudományi Akadémiák Szövetségének támogató levele, a lengyel tudományos akadémia elnökének levele, a szlovén tudományos akadémia, a brit akadémia nyilatkozata, a King's College vezetőjének nyilatkozata, a norvég, török, román, szlovák tudományos akadémia elnökeinek, a cseh tudományos akadémia elnökének a

nyilatkozata. Tehát nem várható nemzetközi botrány e téren, hanem ez a botrány már kialakult. Meggyőződésünk szerint e tekintetben valóban súlyos felelősség terheli a miniszter urat, súlyos felelősség terheli a kormányt e miatt az arrogáns eljárás miatt.

Arra kérem miniszter urat, hogy érzékeljék ezt a nemzetközi fölháborodást, érzékeljék a magyar tudóstársadalom fölháborodását, és most próbáljanak legalább a kármentés szándékával kifarolni ebből a diktátum szerinti eljárásból, vonják vissza ezt a törvényjavaslatot, és kezdjenek el egy érdemi párbeszédet annak érdekében, hogy az ön által is hangoztatott hatékonyságnövelés, versenyképesség-növelés és a források hatékonyabb fölhasználásának a nagyon fontos célja valóban megvalósulhasson. Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka Mellár Tamás képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. MELLÁR TAMÁS, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Miniszter Úr! Az előttünk lévő törvénytervezet alapvetően érvként azt használja föl, hogy nem jól működnek a kutatóintézetek, ezért van szükség arra, hogy a kutatóintézetek alakuljanak át. Az előttem szólók már több ízben is elmondták, hogy ez azért valójában nem így van, sokkal árnyaltabb a kép. A különféle átalakítások után ez a kutatóhálózat egyre jobban, egyre hatékonyabban működik, és ahogy Hiller képviselőtársam is elmondta, az a vegyes bizottság, amelyik ezt átvizsgálta, amelyik felkérésre került, szintén ezt állapította meg. Egyébként az Akadémia honlapján nagyon sok olyan részt lehet találni, hogy milyen minősített nemzetközi publikációkat realizáltak az elmúlt időszakban a kutatóintézetek, és hogy az egységyi költségvetési összegre jutó publikációk számában a Magyar Tudományos Akadémia igenis az élen van.

Az elmúlt időszakban számomra lehetőség nyílt arra, hogy az akadémiai kutatóintézetek közül egyet-kettőt közelebbről is megnézzek, mert MAB-tag voltam, a Magyar Akkreditációs Bizottság tagja, és ilyen vizsgálatokat végeztünk, s abszolút nem találtuk azt, hogy rossz munka folya ott. Sőt, összevetve az egyetemekkel azt tudom mondani, hogy több esetben jobb eredményeket lehetett ott látni.

De természetesen ezzel együtt én azt gondolom, hogy mindig is lehet jobbat csinálni. Tehát én nem vitatom el azt a jogot és azt a lehetőséget, hogy nosza, akkor csináljunk valami átalakítást, amely átalakítás jobbá fogja tenni ezt az intézményi rendszert. Na de könnyörgöm, nem lehet látni azt a koncepciót, nincs bemutatva az a koncepció, amely alapján azt mondhatnám, hogy ezt érdemes végiggondolni, és a mai működési modellel összevetve majd kiderülhet, hogy melyik lesz jobb. A miniszter úr is csak arról beszélt, hogy követjük a német modellt, és ehhez képest legalább két eleméről kiderült, hogy messze nem követjük a német modellt, mert egyrészt a német modellben nincs 50

százalékos, az irányító testületben nincs 50 százalékos állami részesedés, állami részvétel, csak 20-25 százalékos van, a másik pedig az, hogy a német modellben nincs az, hogy nincs alapfinanszírozás, mert alapfinanszírozás van. Tehát tudományos intézeteket úgy fenntartani, hogy ne legyen alapfinanszírozás, a nemzetközi gyakorlat azt igazából nem ismeri.

Tehát nem nagyon lehet látni, hogy mi lenne a koncepció. A Magyar Tudományos Akadémia vezetése is elmondta, hogy hiányzik az a modell, amelyről beszélhetnénk, amellyel kapcsolatban esetleg felmerülhetne azt, hogy hatásvizsgálatokat végezni és készíteni, hogy ebből milyen mikro- és makrogazdasági eredmények jöhetnek ki egyáltalán. Tehát nincs koncepció.

Ha nincs koncepció, akkor mi van? Az van, amit a kollégák itt már szintén említettek. Említették, hogy einstandolás van. Az van, hogy az egész törvénytervezetből nem látszik más, csak az, hogy a kutatóintézetekre a minisztérium rá akarja tenni a kezét, meg akarja fosztani őket a függetlenségtől - ennyi és nem több.

A másik érv, amit a minisztérium szintén hangoztatott, az innováció és a versenyképesség fejlesztése mint nagyon fontos cél. Ezek valóban tényleg nagyon fontos célok, de az a helyzet, hogy ezeket a célokat ezen a módon semmiképpen sem lehet elérni. Ez pontosan olyan dolog, mintha arra panaszkodnék, hogy az elmúlt három hónapban ötször is voltam orvosnál, mégis fáj a hátam. Igaz egyébként, hogy fogorvosnál voltam, mégsem gyógyította meg ezt a betegséget. Bocsnat, hogy ilyen primitív példát hozok, de teljesen meg vagyok döbbenve azon, hogy miért gondolja a minisztérium azt, hogy az innováció és a versenyképesség a tudományos hálózat átalakításából következne. Abszolút nem következik! Az innováció nyilvánvalóan beleillik egy olyan láncba, amelyben alap kutatás, alkalmazott kutatás és innováció van. De ezt úgy megvalósítani, hogy nekiállunk és az alap kutatást és az alkalmazott kutatást jelentős mértékben csökkentjük, és helyébe az innovációt tesszük, ez pontosan olyan dolog, mint amikor a kertész elkezdi a gyümölcsfát megmetszeni, mondván, hogy neki almára van szüksége, és ezért csak azokat a rügyeket fogja megtartani és levágja a leveleket, s aztán csodálkozik, hogy az egészből nem lesz semmi.

Nacsa képviselő úr beszélt arról, hogy van egy-két sikeres alap kutatás, például a matematikai jellegű alap kutatások, ahol tényleg vannak pozitív eredmények, de hát ezek nem is annyira fontosak. Az alap kutatást, akár a matematikai alap kutatást illetően maradjunk az Akadémia elnökénél, Lovász Lászlónál, aki valóban matematikus, a világ talán legjobb matematikusa - büszké lehetünk rá -, de hogy az egyik legjobb, az biztos; gyanítom, hogy az első, de az első háromban mindenképpen benne van. Ő az elmúlt években dolgozott a Microsoftnál, ahol természetesen nem alap kutatást folytatott, merthogy kiderült, hogy a számelméleti problémákat nagyon jól lehet alkalmazni bizonyos biztonságtechnikai dolgokban. Aztán most hívták őt, nem olyan régen mesélte nekem, az

Institute for Advanced Studyra, a Princeton Egyetemre. Ez az az intézet, ahol többek között Einstein és Neumann is volt annak idején, és egy hatalmas nagy grantet tudott volna vezetni, szegény ember pedig csak az alap kutatásokkal foglalkozott. Tehát az alap kutatások és az innováció között bizony nagyon-nagyon szoros kapcsolat van, és nem lehet azt mondani, hogy nekem csak az innovációra van szükségem.

Egyébként játszunk el a gondolattal, tegyük föl, hogy egy jó tündér segít nekünk és azt mondja, hogy holnaptól kezdve lesz száz nagyon jó találmányunk, nagyon jó innovációnk. Miniszter úr, azt tetszik gondolni, hogy ez fogja javítani az ország versenyképességét? A versenyképesség megint valami egészen más dolog. A versenyképesség mikroszinten attól függ, hogy az a vállalkozói kör képes-e új technikákat, technológiákat, új termékeket, új szervezeti, működési eljárásokat bevezetni és alkalmazni, amelyekkel a piacon valóban meg tud állni, és a versenytársaival versenyezni tud. Makroszinten pedig azt jelenti, hogy az adott ország gazdasága képes nagyobb exportot előállítani, mint amennyi importra neki szüksége van.

(20.10)

Ahhoz pedig arra van szükség, hogy legyen magas hozzáadott érték, hogy legyen magas termelékenység, és hogy legyen korszerű gazdasági szerkezet. A magyar gazdaság tekintetében ezek egyáltalán nem állnak fenn. Szintén elhangzott, az egyik képviselőtársam említette azt, hogy attól a vállalati szektortól, attól a vállalati szférától, amelyik az elmúlt években egy kontraszelekciónal lett kiválasztva, azok a vállalkozások lettek a legsikeresebbek és a legeredményesebbek, amelyek monopol, oligopol pozíciókat tudtak elérni ebben az állami redisztribúciós rendszerben, azoktól nem lehet azt várni, hogy ők holnaptól kezdve majd az innováció élharcosai lesznek, és az innovációba be tudnak lépni. Tehát azt gondolom, hogy nagyon erőteljesen hiú ábránd azt gondolni és azt elvárni ettől az átalakítástól, hogy majd a versenyképesség javulni fog. A versenyképesség egészen mástól függ. És természetesen persze, a versenyképességhez és az innovációhoz nagyon nagy szükség lenne a humán tőke fejlesztésére, a humán tőke állapotát emelni, de sajnálatos módon azt lehet látni, hogy az elmúlt években éppen ezt rombolta le legerőteljesebben a kormányzat.

Ha az egyik indok sem áll fenn, akkor mi az, ami valójában mozgatja a minisztériumot az átalakításban? Az egyik az, szintén elhangzott ez is, hogy a kormány nem tűri a független intézményeket, és ezeket a független intézményeket, amelyek kritikát tudnak megfogalmazni, akár a kormány munkájával szemben, ezeket próbálja bedarálni. Itt gyakorlatilag visszatérünk az időben egészen hetven évvel ezelőttre, 1949-be, ugyanis 1949-ben volt ilyen brutális, ilyen drasztikus támadás a magyar tudomány és a magyar tudományos élet ellen. Nagyon érdekes egyébként, hogy egészen jól össze lehet mosni vagy össze lehet

vetni az 1949-ben felállított Magyar Tudományos Tanács és a mostani törvényben szereplő Nemzeti Tudománypolitikai Tanács közötti hasonlóságot, mert mind a kettő ugyanazt a célt tűzte ki, ugyanazt a lehetetlen célt, annak idején azt, hogy tervszerűen irányítja legfelső fokon az elméleti és alkalmazott tudományok művelését. Ha a tervszerűen helyett azt írjuk be, hogy az innováció érdekében irányítja legfelső fokon az elméleti és az alkalmazott tudományok művelését, akkor már éppen ott is vagyunk, ahol lennünk kellene, vagyis hetven évvel később. Tehát azt gondolom, hogy ez az út, egyszer már bebizonyosodott, hogy ez az út így nem járható, nem tudom, hogy miért szeretne a kormány mégis ezen az úton maradni.

A másik dolog pedig, ami valóban mozgathatja és mozgatja ezt az egész átalakulást, ez pedig a pénz. Természetesen az egyik eleme a költségvetési pénzek átszivattyúzása a magánszférába, abba a vállalkozói körbe, amelyik kitüntetett szerepet képvisel. Erre vonatkozólag jó példákat lehet látni már az egyetemen, hiszen a kancellári rendszernek az egyik eleme pontosan az, hogy kinyitja a lehetőséget arra, hogy a vállalkozói szféra rá tudjon erre járni. Ezt nem tudták eddig megcsinálni az akadémiai intézetek tekintetében, merthogy ott ilyen rendszer nem működött, majd az új rendszerben valóban működik. A másik pedig az európai uniós pénzek becsatornázása és lenyúlása, hiszen a következő költségvetési periódusban egyre több és több pénz fog közvetlenül az intézményekhez jutni, és nem megy keresztül a kormányon. Ebből következően ezeket úgy lehet majd megszerezni és úgy lehet hozzájuk jutni, hogyha ezek az intézmények megszerzik, és utána pedig a kedvezményezett kör bizonyos együttműködési formákban majd kiszivattyúzza ezeket a pénzeket.

Azért ezeket a dolgokat nagyon jól látják a résztvevők, és idézhetném a Stádium 28 csoportnak a kemény kritikáját, aztán a Lendület csoportét, vagy azon aláírókat, akik Manfred Webernek írtak egy levelet, hogy próbáljon közbenjárni ebben az ügyben, és majdnem mindenhol az fogalmazódik meg, hogy bizony, ez az egész átalakítás törvénytelen, ez alkotmányellenes. Épp ebből következően a Párbeszéd nem tudja elfogadni ezt a törvényt, és Alkotmánybírósághoz fogunk fordulni jogorvoslatért. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselőnek, Szél Bernadett képviselő asszonynak adok szót. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Palkovics úr most, hogy itt van körünkben, én azt tudom mondani, hogy én kérek elnézést a Magyar Tudományos Akadémiától, mert azt gondolom, hogy önök ezt nem fogják megtenni, holott önök a bűnösök azzal kapcsolatban, hogy egyáltalán egy ilyen törvényjavaslat a Ház elé kerülhet. Beleégett a retinákba az a kép, és a füleim a

mai napig hallják azokat a hangokat, amiket akkor mondott, hogy ha nem tudja térdre kényszeríteni a Magyar Tudományos Akadémiát, akkor majd törvénnyel megoldja az egészet a parlamenti többségük segítségével. Ennek a nyitányát tapasztaljuk itt most az Országgyűlésben. Azt gondolom, hogy az a fajta tiszteletlenség, amit a tudósokkal csinálnak, az előre mutatja az önök vesztét, mert van az a kifejezés, hogy sem istent, sem embert nem tisztel, én azt gondolom, hogy önök már tényleg senkit és semmit nem tisztelnek. A mai nap különösen egy fekete nap az Országgyűlés történetében, sok súlyos dolgról beszéltünk, és súlyos döntések is születtek.

Az Akadémia kapcsán én azt tudom mondani önöknek, hogy ez egy 200 éves múltra visszatekintő nemzeti intézmény. Ez a nemzeti szuverenitásunk egyik alapköve, identitásunk része, a magyar tudományról nem beszélhetnénk, ha ez az intézmény nem lenne, és önök ezt most tönkreteszik. A legnagyobb magyar hozta létre, szokták mondani, és én nem gondolom, hogy annak a magyarnak, aki most miniszterelnökként vezeti ezt az országot, és az ő fegyverhordozójának sikere lenne abban, hogy tönkretegyje ezt az intézményt. Körömszakadtáig és utolsó töltényig fogunk harcolni. Az Alkotmánybíróságot itt Mellár professzor mondta az előbb, hogy oda fogunk fordulni, én ezt mindenképpen támogatom, ezt az ellenzék közös erővel tudja megtenni. Persze, lehet, hogy az lesz a sorsa ennek is, mint a CEU kapcsán volt, hogy parkolattják, nem tudom, nem akarom megelőlegezni, mindenesetre, mind a hazai, mind a nemzetközi fórumokon az igazságért harcolni fogunk, mert van miért harcolnunk és van kiért harcolnunk.

Két évvel vagyunk a CEU-t kivégző törvényjavaslat tárgyalása után. Akkor ez egy kivételes eljárásban került a parlament napirendjére, és várható volt, hogy önök nem elégednek meg ennyivel, mert ahol egy ilyen javaslat átmegy, ahol egyszer nekiestek a tudománynak, ott utána is folytatni fogják a hadjáratot. Én nem tudok az önök agyával gondolkodni, és nem is szeretnék *(Arató Gergely: Az nem is lehetséges.)*, az az igazság, mert akkor ott nagyon komoly problémák vannak, de azt látom, hogy találgatja mindenki, hogy vajon miért csinálják ezt. Itt több verzió is fölmerült, hogy a pénzre van szükségük, vagy az autonómia zavarja önöket, vagy nem kényszeríthettek valakit térdre, vagy az, hogy az alap kutatások zavarják önöket, sok minden felmerült itt. Én azt gondolom, hogy ez az egész nagyjából együtt lehet igaz, mert az egész Fidesz filozófiája arra épül, hogy az autonóm gondolkodás és a hatalomtól független kritikai véleményalkotás képessége egy olyan tényező az önök számára, amit tönkre akarnak tenni, amit el akarnak fojtani. A szabadon gondolkodó értelmiség önök számára egy mérge, és önök gyakorlatilag mindent kontrollálni akarnak. Most a magyar tudomány en globe, összességében került az önök céltáblájára, és most már tényleg nem nézik, hogy mit csinálnak.

Tehát az a csúfság, hogy a nemzetközi tudományos élet egyik legfontosabb figuráját, alakját, a Magyar Tudományos Akadémia elnökét önök kidobják

egy úgynevezett Kulturális bizottságról, én azt gondolom, hogy ez egy olyan fekete nap a magyar parlamentben, én az a videót nem tudtam elégszer megnézni, én ajánlom önnek is, miniszter úr, elképesztő, amit csinálnak. Tehát ez olyan csúfság, hogy tényleg azt tudom mondani, hogy én kérek elnézést, mert széküldő szegényt érzek önök miatt.

Összességében is szeretném elmondani, hogy én borzasztóan büszke vagyok az Akadémiára. Tisztelességgel küzdötték végig ezt az évet, nem hátráltak, nem alkudtak meg, végig kiálltak az igazuk mellett, kiálltak magukért, kiálltak egymásért, kiálltak a magyar tudományért. Én ott voltam szinte minden tüntetésen, követtem ennek az egész történetnek minden mozzanatát, és tényleg azt tudom mondani, hogy például megszervezték magukat az akadémiai dolgozók. Sok embernek példát mutatnak kiállásból és eltökéltségből. Ott, az egyik tüntetésen egy transzparens volt, hogy „bátorság nélkül nincs szabadság”, én minden nap ismétlem magamnak ezt, és ezt kérem a többi képviselőtársamtól is, hogy ez legyen nekünk a vezérelvünk a következő időszakban, mert azt gondolom, hogy az akadémiai dolgozók pontosan tudják, hogy merre kell menni, és tudóseembereket nem szégyen követni.

(20.20)

Egyébként talán tudják rólam páran, hogy igazából a volt munkahelyemről is beszélünk; én a politikai pályafutásom előtt a Magyar Tudományos Akadémia támogatott kutatóintézetének a fiatal kutatója voltam, éveket dolgoztam ott, és azokkal a kormányzati politikusokkal, kormánypolitikusokkal ellentétben, akik a kivégzői a saját volt egyetemüknek, én nagyon büszke vagyok a Magyar Tudományos Akadémiára, és nagyon büszke vagyok azokra az emberekre, akik ott kitartottak és kitartanak, úgyhogy innen, a magyar parlamentből is üzenem nekik: minden elismerésem önöknek, minden elismerésem nektek.

Az oktatási tudományos szabadság egy alapérték. Ez azt jelenti, hogy önöknek van egy egypartii Alaptörvénye - hívjuk csak így, hogy az önök Alaptörvénye -, de még ebben is benne van, ezért mondhattuk azt az előbb Mellár professzorral és többen a felszólalások során, hogy az Alkotmánybíróság előtt meg fog állni a mi keresetünk. Hogy ott mi fog történni, az már nem a mi dolgunk, azt ők fogják elvégezni, de mindenképpen meg fog állni az, amit mi abban leírtunk. Ráadásul az Európai Unió alapszerződésével is ellentétes az, amit önök csinálnak. Én most biztosíthatom önöket arról, hogy meglesznek a következményei ennek minden létező fórumon.

Egyébként végtelenül abszurdnak tartom - ha már itt nemzetközi fórumokról van szó -, hogy egy nap tárgyalja a magyar parlament a közigazgatási bíróságokról való lehárólását a Fidesznek, amiben úgy tűnik, mintha meg akarnának felelni a jogállami normáknak, rá pár órára gyakorlatilag pedig a magyar tu-

dományos élet ellen egy olyan támadást intéz, ami miatt már most zajlik egy nemzetközi botrány. Ez a képmutatás magasiskolája, tisztelt miniszter úr.

Három alapvető probléma van a törvénnyel, röviden és tömören: a megszállás, a kivéreztetés és a kisajátítás. Ezt hosszabban is lehet fejtegetni, és fogom is, mert önöknek erre nincsenek érvei. A mellébeszélés megy; arról is fogunk beszélni, hogy annak mi a tartalma. De az, hogy önök a kutatóhálózatot leválasztják az Akadémiáról, és az Eötvös Loránd Kutatási Hálózatba ezt kiszervezik, és annak van egy 13 fős irányító testülete, ott az Akadémia delegáltjai kisebbségbe fognak kerülni, a kutatóhálózat közvetlenül nem képviselteti magát, gyakorlatilag a tagokat Orbán Viktor nevezi ki - ennyit erről a történetről. Ezt önök nem tudják megérvelni, ez így van.

Az alapfinanszírozás ráadásul nem biztosított. A javaslat az intézmény fenntartásáról szól, de a bérekről nem rendelkezik, márpedig folyamatos, kiszámítható és biztonságos működésre van szükség, ezt nem garantálja a törvényjavaslat.

S ott van a kisajátítás, ahogy maguk az érintettek is megfogalmazták, az einstand. Az, hogy határozatlan időre ingyenesen az állam használatába adnak vagyont, ez gyakorlatilag az államosítás. Volt már ilyen Magyarországon, emlékszünk rá, de még az önök Alaptörvénye is kimondja azt, hogy a tulajdon kártérítés és ellentételezés nélküli, önkényes kisajátítása tilos. Az MTA-val önök, ha betartanák a törvényeket, ha Magyarország Kormánya betartaná a törvényeket, ezt nem csinálhatnák.

Érvet nem hallottunk itt a vitában sem. Az a felolvasóest, amit itt a KDNP-s és a fideszes kollégák tartottak, nekem nem érv. A miniszter úr hét és fél percet beszélt. Nem csodálom, hogy nem mondott többet, azt is szemlesütve kellett volna elmondania. Lovász László szavaival élve, hogy miért csinálják ezt, az a válasz: csak. Nincs szakmai döntés-előkészítés, hatásvizsgálat, nincsen kidolgozott stratégia, csak ön van, tisztelt miniszter úr; víziók, ambíciók, azok vannak, de a magyar tudományt ön nem támogatja, ön a magyar tudományt támadja.

És akkor itt van az univerzális érv. Magyarországon sokan szerettük azt a szót, hogy innováció, aztán jöttek önök, és ezt a szót is meggyalázták. Én most már nagyon rosszul vagyok tőle, mert a fideszes, a NER-beszédben ez most már egy olyan szóvá vált, ami nem az eredeti jelentését tükrözi vissza, hogy így fogalmazzak. Csakhogy ön azt szokta mondani, tisztelt miniszter úr, hogy a magyar innovációs teljesítmény rossz, ezért át kell szervezni a kutatási rendszert. Ezzel több probléma van. Az egyik probléma az, hogy ön mindenáron alkalmazott kutatásokat akar látni, az alapkutatásokat nem szereti. Értse meg, tisztelt miniszter úr, nem az Akadémia feladata az, hogy intelligens önvezető autót gyártson. Ez nem az Akadémia feladata. Nem ilyen egyszerű ez a dolog. Nagyon sokan a képviselők közül utaltak már arra, hogy miért fontosak az alapkutatások, ettől ez az ország eltekinteni nem tud.

A másik probléma, hogy az innovációs teljesítményért önök felelnek, Magyarország Kormánya felel az ország innovációs teljesítményéért. Önök csaknem tíz éve kormányozzák ezt az országot, gyakorlatilag itt az történik, hogy a saját felelősségüket rá akarják kenni a Magyar Tudományos Akadémiára, miközben évente százmilliárdokat költöttek el K+F-re. Hol vannak az eredmények, tisztelt miniszter úr? Hol vannak az eredmények?! Önök elköltötték ezt a pénzt. Nézzünk már egy kicsit körül a miniszterelnök családjánál, üzletfeleinél, barátainál, strómanjainál meg a minisztereknél, akik ott ülnek a bársonyfotelekben; milliárdos feltaláló miniszterek. Rogán Antal feltaláló, nem? Lehetett róla olvasni. Hol vannak ezek a pénzek, tisztelt miniszter úr? Miért a Magyar Tudományos Akadémián kéri számon azokat a pénzeket, amiket az önök játszópajtásai elloptak az elmúlt években?

Én azt gondolom, hogy most nem erről a törvényjavaslatról kellene itt a Házban beszélnünk, hanem önöket kellene elszámoltatnunk, de egytől egyig. Ha nem lennének mindenhol az önök emberei, ezt már megcsináltuk volna, de így is, ami késik, az eljön, s el fog jönni a mi időnk. Most önök azt érzik, hogy ez az önök ideje, de aki ilyen törvényjavaslatokat bead, az maga alatt vágja a fát. Hol van már ember vagy csoport ebben az országban, akit nem sértettek meg, akit nem semmisítettek ki, akit nem vettek semmibe?! Hol vannak ezek az emberek? Egyre kevesebb ilyen ember van, tisztelt miniszter úr.

Én azt tudom mondani, hogy semmilyen felelősség nem terheli a Magyar Tudományos Akadémiát azért, mert önök a kutatás-fejlesztésre szánt forrásokat nem rendeltetésszerűen használták fel. Itt szeretném idézni, hogy ezek a tudományos kutatók, szakemberek, tudósok sokat tettek az elmúlt években azért, hogy javuljon a teljesítmény az innovációs rangsorban. Ott van az Európai Bizottság egy éve publikált felmérése, amelyben megállapították, hogy a hazai innováció helyzete még romlott is 2010-hez képest. Persze lehet brüsszelezni, de inkább meg kéne nézni, hogy mi volt. Az EU-s innovációs rangsorban jelenleg a 21.-ek vagyunk, ez kéthelynyi csúszás 2010-hez képest. Az EU, pontosabban az EB 27 olyan területet vizsgált, ami hatással van arra, hogy egy ország mennyire innovatív. Idetartozik az akadémiai szféra teljesítménye, a kkv-k, a kis- és középvállalkozások fejlesztése, a felsőoktatásban részt vevők aránya, az állami K+F-ráfordítás, egy csomó minden idetartozik.

Amiben kifejezett javulást tudtak mérni a szakemberek, az éppen hogy az akadémiai kutatások terén figyelhető meg, ugyanis - ahogy itt már utaltak rá többben - nőtt a publikációk száma, a rangos publikációk száma.

Amiben rosszul teljesítettünk, az, amiről önök tehetnek, tisztelt miniszter úr: a felsőoktatásban tanulók száma, az állami K+F-ráfordítások mértéke, a kis- és középvállalkozások innovációs teljesítménye és a K+F-re sokat költő cégek száma. Gyakorlatilag ez utóbbi egyébként azt mutatja, hogy önök összeszerelő országgá tették Magyarországot ahelyett, hogy a beföldítőke-képző képességet erősítették volna. Tehát

pontosan azokon a területeken teljesítünk rosszul, amelyek fölött önök diszponálnak. A K+F-re fordított GDP-arányos költség 2013-ban 1,39 százalék volt, 2016-ban már csak 1,21. Most akkor miért az Akadémia a hibás? Ki dönt a költségvetésről? Lovász László? Nem! Mi döntünk itt, és önök sokan.

Úgyhogy azt tudom önöknek mondani, hogy hibát lehet keresni, és hibást is. Az innovációs teljesítmény gyatra mivolta Magyarországon szorosan összefügg a gazdaságpolitikával, még hozzá azzal a gazdaságpolitikával, amit a Fidesz fejlesztett ki Magyarországon, ez az alacsony hozzáadott értékű termelés előnyben részesítése, az „összeszerelő-üzem-Magyarország”, az, hogy önök stratégiai szövetségeket a tnc-ekkel, a transznacionális cégekkel kötnek, miközben a kis- és középvállalkozások versenyhátránya fokozódik, az, hogy a K+F-et nagyon nagy mértékben elhanyagolták, hogy fizetőssé tették a felsőoktatást, hogy kiszorítósdit játszanak a magyar diákokkal a felsőoktatásból, az, hogy kivéreztetik és tönkreteszik, elüldözik a magyar egyetemeket.

Úgyhogy, tisztelt miniszter úr, ajánlok én önnek egy innovációt: rakjon rendet ezeken a területeken! Ön ott ül a kormányúléseken, tegye rendbe, hogy ezek a dolgok jól működjenek, rögtön lesz Magyarországon olyan innováció, amelyet még nem látott ez az ország. De nagyon kérem, sőt felszólítom: vegye le a kezét a Magyar Tudományos Akadémiáról! *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most van lehetőség kettőperces felszólalásokra. Brenner Koloman következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Egy nagyon kis kiegészítést szeretnék még tenni a vezérszónoki felszólalásomhoz, egyrészt a tervezett Eötvös Loránd Kutatási Hálózat nevét szeretném felvetni, ez eddig még nem szerepelt az eddig felsorolt, megfontolásra javasolt témák között, hiszen azért azt szeretném jelezni, hogy báró Eötvös Loránd, az MTA tagja és volt elnöke nevét sokfajta intézmény viseli ma Magyarországon, többek között az én egyetemem is, tehát már csak ezért is rendkívül aggályos ez az elnevezés, de ezt csak így kis színesként szerettem volna megjegyezni.

(20.30)

Még egyszer azt szeretném kérni tényleg miniszter úrtól, ahogy azt a vezérszónokimban is kifejtettem, hogy oldja fel ezt a bizalmi válságot, amely abból fakad, amit ideidéztem, hogy ön megígérte az Akadémia közgyűlésén, hogy nem fogja elvonni a kutatóhálózatok felügyeletét az Akadémiától, de ezt ön felrúgta.

Azt gondolom, az pedig egy teljesen egyértelmű dolog, hogy itt van egy olyan kérdés, amelyet önök tudnak megoldani. Én értem azt is, és itt több képviselőtársam a felszólalásában utalt arra, hogy itt ez

nyilvánvalóan a Fidesz jelenlegi Európai Néppárthoz való vissza-önfelfüggesztődésének az összefüggésében is látható. Tudjuk, hogy Lovász elnök úr fontolgatja lemondását, ez egy nagyon súlyos kérdés, miniszter úr. Én értem, hogy itt van még mozgástér, és arra kérem, hogy használja ki a lehetőséget, miniszter úr, mert a magyar tudományos élet és az MTA ügye szerintem ennél lényegesen többet ér. Azt gondolom, itt nagyon-nagyon fontos lenne olyan egyértelmű irányvonalat *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* mutatni a miniszter úrnak, amely a megoldás irányába mutat. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalások következnek. Elsőnek Mesterházy Attila képviselő úrnak adok szót, az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor Nacsa Lőrinc beszélt, akkor azon mosolyogtunk képviselőtársaimmal, hogy az előző előtti törvény tárgyalásakor Kóka János még úgy szerepelt, mint egy negatív példa, hogy milyen butaságokat beszélt gazdasági miniszterként, majd utána hirtelen egy referenciapont lett az ön hozzászólásában, hozzátennem, ugyanazzal, hogy milyen butaságokat beszélt akkor is. Erre azt tudom mondani, hogy a buta beszéd pártsemleges, tehát attól függetlenül, hogy egy szocialista kormány gazdasági minisztere mondja ezt vagy egy fideszes, attól még az pont lehet hülyeség. Ezt szeretném csak önnek magyarázatként hozzátenni ahhoz, hogy miért, hogy mondjam, kiabáltunk közbe, amikor ön emlegette Kóka János örökbecsű mondatait, bár ahogy hallom, manapság inkább diplomata-útlevéllel jutalmazták őt, mintsem bármi mással.

A másik kérdés: nagyon érdekes, hogyan változik egy másik személyről is az önök véleménye. Ő Pálinkás József volt fideszes országgyűlési képviselő, aki a mi kormányunk idején lett az MTA elnöke elég komoly fideszes támogatással. Inkább Palkovics miniszter úr figyelmébe ajánlanék ebből a cikkből egy rövid idézetet a következőképpen, az Origo június 11-én hogyan írt egy volt képviselőtársáról, fideszes politikus-társáról: „Pálinkás József azzal a céllal lépett be a Fideszbe, hogy hatalmat szerezzen, és több milliárd forint felett rendelkezessen. Az egykori politikus azonban sem uniós biztos, sem köztársasági elnök nem lett, sőt alkalmatlansága miatt fel is mentették pozíciójából. Az Akadémiát azért is kell megújítani, mert Pálinkás a kinevezése után egyből magához ragadta a hatalmat, és egyszemélyi irányításúvá tette azt, hogy belterjes pénzosztó helyé változtassa. Számításai azonban nem jöttek be, ezért Pálinkás bosszúból rágalomhadjáratot kezdett a kormány és Palkovics László ellen.” Innét nincs messze az a lépés, hogy van egy zsidó spekuláns Soros György, aki a saját népére támad, itt meg van egy éhes volt fideszes tudós, aki szintén a saját népére támad.

Ezt csak azért idéztem önnek, Palkovics úr, mert nehogy ön is így járjon nemsokára, ugyanis azért abban van egy komoly, hogy mondjam, gyakorlata a miniszterelnöknek, hogy hogyan emel fel és dob el embereket, éppen ezért egy olyan életutat, amit ön tud eddig maga mögött, talán nem érdemes minden esetben, mindenáron kockáztatni. Tudnék más példát is mondani Schmitt Pál esetében, de erre most hadd ne térjek ki, hiszen nem erről szól a mai előterjesztés.

Bevallom őszintén, amikor önt kinevezték miniszternek vagy korábban államtitkárnak, talán fura egy ellenzéki képviselőtől ilyen hallani, meg remélem, nem lesz önnek ebből baja, akkor azt gondoltam, hogy ez egy jó választás volt. És most nagyon őszintén mondom ezt a személyes megjegyzést, mert elolvasva, áttanulmányozva az ön életútját, tapasztalatát, tudását, azt, amit letett asztalra a gazdaság és a tudomány területén, azt gondolom, nehezen lehet megkérdőjelezni. Ebben nem értek egyet a kritikai észrevételekkel, amelyeket egy ellenzéki képviselőtársam az imént mondott. Kérem, ön egy komoly ember, az ön teljesítménye olyan, amire oda kell figyelni.

Éppen ezért igazából arra lennék alapvetően kíváncsi, és itt a hozzászólások alapján is és az ön valóban gyorsan elhadart bevezetője után azon gondolkodtam, hogy vajon ön hisz-e abban, hogy ez a koncepció, amit önnek képviselnie kell, most helyes. Bevallom őszintén, engem ez igazából foglalkoztat, hiszen abban egészen biztos vagyok, hogy ön nálam sokkal jobban tudja - én csak egy abszolútóriummal rendelkező PhD-hallgató vagyok, tehát nem tudtam, túl lusta voltam ahhoz, hogy a doktori disszertációmát megírjam, de érdeklődtem a kutatás és a tudomány iránt, még ha alapszinten is -, azt egészen biztosan nálam sokkal jobban tudja, hogy alapkutatás nélkül nincsen alkalmazott kutatás.

Azt is ön pontosan tudja, hogy a magyar versenyképesség vagy az innovációs potenciál nem a Magyar Tudományos Akadémia szervezeti felépítésétől függ, vagy éppen attól, hogy milyen új tanácsot hozunk létre, azt ki vezeti, hányan vannak bele delegálva. Tehát egészen biztosan az ön ismeretei ennél sokkal mélyebbek. Sőt, én még azt is mondanám - itt egy képviselőtársam, talán jobbikos képviselőtársam az imént mondta, hogy ön felrúgta az egyik korábban tett ígéretét, amit én is olvastam a Tudományos Akadémia elnökének levelében, hogy ön azt mondta, nem akarják leválasztani ezeket a kutatóintézeteket. Tudja, Brenner Koloman képviselőtársam, én azt mondanám, hogy szerintem a miniszter komolyan gondolta, akkor ő még úgy tudta, hogy nem akarja, csak aztán szóltak neki, hogy akarja. *(Derűltég az ellenzéki pársorokban.)*

Ebből kifolyólag én azt gondolom, hogy picit igazságtalanok vagyunk, amikor ezt a sok kritikát éppen a miniszter úr nyakába zúdíjtuk, mert a valós felelősét ennek az intézkedésnek úgy hívják, hogy Orbán Viktor, a Magyar Köztársaság miniszterelnökének hívják, aki elvitet egy balhét a miniszterével, ráadásul azzal a miniszterével viteti el, aki egyébként azok közül az emberek közül jön, akiket most szét

akar verni. Szerintem ez végtelenül gyalázatos, gyáva cselekedet, sokkal egyszerűbb lenne, ha a miniszterelnök saját maga állna bele ebbe, és nem pedig elégetne egy méltán tehetségesnek tartott és nagy tudású szakembert ezen a kereszten, mert ön el fog égni ezen a kereszten, nem úgy fognak önre emlékezni ezek után a kollégái. Ha szabad úgy fogalmaznom, abba a klubba, ahova ön bejáratos volt, ahova én és itt a képviselők közül egy-két kivételtől eltekintve nem vagyunk hivatalosak, ön odatartozott, ebbe a klubba, de ebbe a klubba ezek után ön egészen biztosan nem mehet be, vagy ha bemegy, akkor összesúgnak a háta mögött.

Éppen ezért még egyszer hadd kérdezzem azt, majd esetleg talán kitér rá, és a jegyzőkönyv megörökíti, hogy vajon mennyire hisz ebben... - tudja mit? Ne is válaszoljon rá, mert nem is kell, inkább majd egyszer, amikor már nem lesz miniszter, akkor megkérdezem öntől ugyanezt a kérdést, hogy hitt-e ennek a koncepciónak a hitelességében.

A másik kérdés: nekem egy kicsit úgy tűnik, hogy ez a törvénymódosítás, ez a kezdeményezés egy nagyon pontos láttelepe vagy pillanatfelvétele annak, ahogy ez a kormány kormányoz, mert minden benne van, ahogy Orbán Viktor szokta intézni az ügyeket Magyarországon. Először próbálkozik valami kéréssel, utána egy kis vásárlással, de ha az nem jön be, akkor jön a furkósbot vagy a szívlapát, és azzal kergeti azokat, akik ellentmondanak neki. Én azt gondolom, ez egy karakterjegy, nem hiszem, hogy emögött sokszor nagyon sok mély meggondolás van, egyszerűen a Fidesz karaktere olyan, hogy csak az erőből ért, csak a konfliktusból ért, éppen ezért szerintem nem meglepő, hogy a problémákat nem párbeszéddel, vagy együttműködéssel, vagy meggyőzéssel, vagy kompromisszumkereséssel, ne adj' isten, konszenzuskereséssel próbálná orvosolni, hanem sokkal inkább pisztolyal, erővel vagy dobtáras géppuskával.

Éppen ezért azt gondolom, hogy tulajdonképpen, ahogy többen is felsorolták, talán érdemes megvizsgálni egy kicsit élesebben, hogy itt szemben áll egymással a szabadság, autonómia és párbeszéd ideája a pénz, hatalom és a kontroll ideájával. Ez teljesen elentétes megközelítés, a második sokkal közelebb áll vagy pontosabban írja le az autokráciát, mint a demokráciát. Azt gondolom, azok a felvetések, amelyek arról szólnak, és itt több képviselő erről már részletesebben beszélt, ezért én nem nagyon térnék ki rá hosszan, mégiscsak a pénz szerintem nagyjából arról szól, amiről Mellár Tamás beszélt, hiszen az uniós forrásokhoz való hozzáférés - és nemcsak a hozzáférés, professzor úr, hanem a mennyisége is, hiszen az EU-s költségvetésben markánsabb források lesznek az innovációs ügyekre, ráadásul jobban meg lesz kötve, hogy milyen módon, milyen mélységében és hogyan lehet ezeket elkölteni - valóban egy komoly anyagi lehetőség vagy profitszerzési lehetőség.

Én bízom benne, hogy Mészáros Lőrinc nem lép a tudomány útjára, bár én mindig mondtam, hogy katedrát neki a közgazdasági egyetemen, mert aki ilyen sikerre képes, hogy az ország leggazdagabb embere

lesz ilyen rövid idő alatt, azt a közgazdasági egyetemen oktatni kellene, vagy itt a többiek által felvetett Harvard Business Schoolban is egészen biztosan, mert tudjuk, hogy ő okosabb, mint Zuckerberg.

(20.40)

A másik a hatalom kérdése. Erre megint csak azt tudnám mondani, hogy az államosítás Magyarországon valahogy még soha az életben nem növelte a versenyképességet. Tehát valahogy mi olyan ország vagyunk, hogy ahol mi centralizálunk meg ahol államosítunk és ilyen nagy rendszereket építünk, az rögtön bedöglik. Hozzáteszem, ez kormánysemleges, a mi időszakunkban is volt komoly törekvés arra, hogy nem tudom, milyen rendszereket hogyan központosítsunk. Na, amikor ez sikerült végre, a reformot véghez vittük, onnantól kezdve garantáltan nem működött. Tehát az, hogy a versenyképességet, a hatékonyságot vagy akár a transzparenciát az fogja növelni, hogy az állam a kezébe veszi direkt irányításban ezt a kérdést, azt gondolom, hogy a magyar történelmi hagyományok alapján még soha nem igazolódott.

A harmadik pedig a kontroll. Erről is részben volt már szó, több kutató írt, beszélt arról, hogy a társadalomkutatásokat érzik leginkább veszélyeztetve, hiszen annyit beszélnek az alkalmazott kutatásról, hogy ebből sokan azt vélik kihámozni, hogy veszélyben vannak a társadalomkutatások, hiszen azok kevésbé tudnak rögtön hasznot hajtani. És sokan azt is feltételezik, hogy ebben van egy olyan hatalmi szándék vagy olyan kontrollszándék, ami arról szól, hogy valóban, hogy, hogy nem, úgy tűnik nekem, hogy Orbán Viktor nehezen bírja a kritikát. Magyarul, amikor valamilyen társadalomkutatás megjelenik és az nem kedvező a Fidesz számára, akkor eléggé komoly erőfeszítéseket tesznek annak érdekében, hogy azt elhíttelenítsék, vagy adott esetben felszámolják azt a kutatói csoportot, amelyik ezt tette, ahelyett, hogy elgondolkodnának ennek a társadalomkritikának vagy ennek az eredménynek a milyenségén, okán, és esetleg valóban - ahogy az imént is említettem - párbeszéddel, együttműködéssel kiküszöbölnék a csorbát, és ezáltal a magyar emberek, a magyar társadalom számára egy modern, előremutató kormányzati lépéssort állítanának össze.

Tehát összességében én erre szerettem volna felhívni a figyelmet, hogy ebben a kérdésben is egy világos láttelep van arról, hogy hogyan kormányoz Orbán Viktor; világosan leírja ez a módosítás azt, hogy egy autokratikus berendezkedés hogyan gondolkodik, nemcsak a tudomány szabadságáról vagy éppen az oktatás szabadságáról, vagy a civil közösségek szabadságáról, vagy a médiaszabadságról, vagy a szólás szabadságáról, hanem arról is, hogyan kell minden egyes ellenállást, minden egyes összefogást felmorzsolni, szétördelni. És ebben szerintem Szél Bernadett képviselőtársamnak is van igazsága, aki azt mondta, hogy valóban példaértékű az összefogás a Tudományos Akadémia vezetői, kutatói között. Én

ebben azt mondanám, talán ha erre fókuszálunk, akkor egészen biztosan jó úton járunk. Ebben talán nem az ellenzéki képviselők az érdekesek, hiszen sokszor láttam, próbálták azt az átkot is rászórni vagy azt a sarrat is rádobálni a Tudományos Akadémia vezetésére, különösen elnök úrra, hogy itt az ellenzéki képviselők irányítják a Magyar Tudományos Akadémiát. Kérem, ha mi ennyi tudós embert tudnánk irányítani, már mi kormányoznánk, ha ennnyire tehetségesek meg ügyesek lennénk.

Tehát én azt gondolom, hogy ezzel sajnos nem vádolható az ellenzék, hogy ilyen profi módon tudja manipulálni a tudományos közösséget és a saját céljaira felhasználni ezeket az embereket. Én azt gondolom, sokkal inkább arról szól a történet, hogy kiálltak saját magukért. És bizony egy autokratikus rendszerben az ilyen típusú kiállítás még veszélyesebb, mert még a végén példát ad más szektorokban dolgozó, tevékenykedő emberek számára is. Ezért Karthágónak vesznie kell, akármi is a racionalitás ebben a kérdésben. Én is természetesen fel tudom szólítani miniszter urat, de leginkább a miniszterelnököt kellene, még egyszer hadd mondjam, hogy vonja vissza ezt a törvényt, miközben pontosan tudom, hogy falra hányt borsó az, amit mondunk, ennek a törvénynek végig kell mennie a Házon azok miatt az okok miatt, amit az imént felsoroltunk.

Azzal zárnám, amivel nagyjából kezdtem: miniszter úr, nagyon-nagyon azt kívánom önnek, hogy ne járjon úgy, mint sok elődje, hogy egy ilyen törvény végigvitele után ön lesz a hibás, mert ugye, a király soha nem lehet a hibás.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szabó Szabolcs képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen a szót. Voltaképpen én hálás is lehetnék a kormányoknak az elmúlt egy évéért, ugyanis sok évvel előtti kutakodásunk nekem az elmúlt egy évben állt össze a fejemben. Történt ugyanis, hogy a tanszék alapításának az évfordulójára készültünk - én az ELTE Társadalom- és Gazdaságföldrajz Tanszékén dolgozom -, és mivel nem nagyon voltak a tanszéken anyagok, ezért egy kollégámmal úgy döntöttünk, hogy mi elkezdünk irattárba járkalni, levéltárba, Földrajzi Múzeumba, és mindenféle gyűjteményt megpróbálunk összeszedni, és leírjuk azt a bő hét évtizedet, annak a történetét, amit így személyesen nyilván mi nem ismertünk, hiszen már nem nagyon éltek a korábbi kollégák.

Akkor szembesültünk, akkor részletesebben, legendaként hallottuk már, de amikor az iratokat az ember fogja a kezébe, akkor ez úgy megdöbentő, szóval, akkor szembesültünk azzal, hogy mi történt a mi tanszékünkkel meg a tanszékvezetőkkel a negyvenes évek végén. Mendöl Tibor, az egyik legelismertebb

magyar társadalomföldrajzos úgy járt a Magyar Tudományos Tanács létrehozásának meg az MTA átszervezésének az ügyén, hogy, hogy nem, kirakták az Akadémiáról. És úgy nem nagyon lehetett megérteni, én magam nem értettem, nem állt pontosan össze a fejemben, hogy mi volt a mozzatórugója vajon ennek. És ezért lehetnék hálás, mert most megértettem, és ezt beszéljük folyamatosan most már a kollégákkal hónapok óta, hogy azért tudták akkor is megcsinálni és azért csinálták, meg most is azért csinálják, mert egyébként felállhatnak és jókedvűen, önelégültek mondhatják, hogy mert megtehetjük, csak. Nincs érv, egy se!

Itt a képviselőtársak hosszasan ezt már elemezték, úgyhogy nem is mennék bele, merthogy nincs mit, konkrétan nincsenek érveik. Amikor elindult ez az egész folyamat, akkor még jöttek olyanokkal, hogy a kormány szeretné megmondani, hogy mit kutasson az Akadémia meg a kutatóintézetek. Ha jött megrendelés, eddig is ezt csinálták. Például a paksi erőmű bővítése kapcsán, konkrétan tudom, hogy több kutatóintézet, például a földrajzosok is hosszasan készítettek tanulmányokat a kormány megrendelésére, mert viszonylag nehezen elvárható a földrajzosoktól, hogy ipari jogokat állítsanak elő, oltalmat vagy szabadalmat. Egyébként zárójeles megjegyzésem, azért mindig csodálkozom, amikor történész képviselőtársaim, mondjuk, Pószán László - ő ugye, történész, jól emlékszem, a Debreceni Egyetemen docens - hosszasan hiányolta, hogy az MTA és a kutatóhálózata nem versenyképes, meg így az ipar meg úgy a gazdaság. És akkor, mondjuk, az új nevén Eötvös Loránd Kutatási Hálózat bölcsészettudományi kutatóintézete majd levédeli a mohácsi csatát, vagy mit fog csinálni? Azért ez egy picit bonyolultabb és összetettebb kérdés. Ez így nagyon jól hangzik, Nacsá Lőrinc is, aki nyilván nem ért hozzá, nagyon ügyesen, okosan ezeket a lufikat pufogatja *(Nacsá Lőrinc: Jaj, de olcsó!)*, csak nyilván, akik jobban benne vagyunk, és Pószán László benne van, és pontosan tudja, hogy ezek igazából nem érvek.

Mert egyébként, ha bárki alaposan és pontosan elolvassa például az MTA beszámolóit a saját teljesítményéről, illetve a magyar kutatás teljesítményéről, amit ugye két évente le kell neki tenni a parlament asztalára, akkor láthatja, hogy az egy kompakt anyag, elég kritikus saját magával szemben is, elég kritikus a felsőoktatással szemben is, elég kritikus a mindenkori kormánnyal szemben is természetesen, de összességében azokból a jelentésekből, beszámolókból viszonylag jól le lehet vonni azt a következtetést, hogy ez egy többé-kevésbé hatékonyan működő szervezet.

(20.50)

Nyilván mindenben lehet javítani, még azoknak a cégeknek a hatékonyságán is lehet javítani, akik a cégek hatékonyságát meg mindenféle intézetek hatékonyságát vizsgálják. Nem erről van szó. De kiragadni

belőle mondatokat és azt állítani, amit egyébként Nacsa Lőrinc megtett, hogy az MTA saját magát mondja azt, hogy ő nem hatékony és rosszul működik, az enyhén szólva ferdítés, és akkor nagyon finoman fogalmaztam. El kell olvasni alaposan azt a jelentést, nem mondatokat olvasni belőle. Tessék elolvasni! ERC-pályázatokat, publikációkat, az összes tudományometriai mutatót, szóval ez egy kicsit bonyolultabb dolog, mint az oltalmak meg a szabadalmak emlegetése. Azt hagyjuk meg a trolloknak a Facebookon, de az nekik ilyen jól hangzó érv.

Másrészt az csak egy ilyen koncepcionális jellegű kérdés - és persze, én tudom, hogy miniszter úr ebben másban gondolkozik, mint egyébként a magyar tudomány szereplőinek a nagyobb része, ez egy élő vita, ez kétségtelen. Van egy része, és valljuk be őszintén, jelen pillanatban ez a nagyobb része a magyar tudománynak, amelyik nem hisz abban, hogy a kutatóintézetek hálózatnak alapvetően gazdasági érdekeket kell kiszolgálni, és ott ipari jogokat kell generálni, magyarul szabadalmakat meg oltalmakat.

Azért gondoljuk ezt - szerintem mi többségben -, mert a kutatás-fejlesztés nem egy kizárólagosan állami feladat, abban szerepet játszanak például a magáncégek is. Mert ha szüksége van egy cégnek valamilyen új fejlesztésre, mondjuk, vasúti fékberendezésre, hogy miniszter úr területéhez valamivel már közelebbi dolgot mondják, vagy bármilyen járműtechnikai fejlesztésre, lambda-szondára, vagy nem tudom, RGB-szelepre - mondok dolgokat, bár szerintem lehet, hogy nincs is ilyen, mert nem értek hozzá -, akkor azt ki fogják fejleszteni ezek a cégek. Ezért van az a nagyvilágban, mondom ezt a képviselőtársaimnak, akik esetleg ezzel kevesebbet foglalkoztak, hogy általában egy fejlett országban a kutatás-fejlesztési ráfordítások kétharmadát a magánszféra finanszírozza, és nagyjából egyharmadát az állam. Sehol nem várják el azt az állami forrásból megvalósult kutatás-fejlesztési tevékenységtől, hogy az tartsa el magát az oltalmakból meg szabadalmakból, mert nem az a feladata.

Azt gondolom, a magyar tudományos közösség nagyobb része ezt gondolja, és persze tudjuk jól, hogy miniszter úr meg pont nem ezt gondolja, és azt gondolja, hogy mindenféle gazdasági érdeket kell elsősorban kiszolgálni. Én erre azt tudom mondani, hogy akkor pénzt kell rá fordítani. Nacsa Lőrinc mondta, hogy több pénz, több kutatás, tessék, alapítsanak olyan kutatóintézeteket, ahol oltalmakat, szabadalmakat hoznak létre, aztán majd nagyon jól elvitatkozunk itt a parlamentben, amikor jön a költségvetés meg a rákövetkezendő évben annak a beszámolója, hogy ugyan miért költ az állam olyan oltalmakra meg szabadalmakra, amiből autóipari cég gazdagodik meg, mert az az ő feladata lenne, hogy egyébként ezt megcsinálja. Ráadásul csináltak is már hasonlót, mert ez az önvezetőautó-központ is már ebbe az irányba ment, és azt is már, megmondom őszintén, egy picit nehezebben tudom elfogadni, de megcsinálták, és el tudunk rajta vitatkozni. Van ilyen, de ettől függetlenül nem feltétlenül kellene ennek az oltárán fölládozni a Magyar Tudományos Akadémia kutatóhálózatát.

Ha már a névnel tartunk, miniszter úr folyamatosan Eötvös Loránd kutatóhálózatot mondott. Direkt figyeltem, minden egyes alkalommal ezt mondta, a törvény szövegében meg nem ez van, mert ott meg kutatási hálózat van. Egyrészt akkor most melyik lesz, az érdekelne, másrészt meg nyelvész kollégák kenyerét elvéve egy kicsit, voltaképpen a magyar nyelv szabályainak egyik sem felel meg, mert Eötvös Loránd kutatóintézeti hálózat már úgy a nyelvszabályoknak megfelelne talán egy picit jobban, de azért ezt is talán figyelembe kellene venni.

Persze, most hosszasan puffoghatnék itt, és akkor jogosan mondanák, meg persze, nyilván fogják is mondani, hogy jó, persze, de te ellenzéki képviselő vagy, meg mi nem úgy gondoljuk, nem értünk egyet, nem mond igazat, viszontlátásra. Jó, oké. Ne hallgassanak rám mint ellenzéki képviselőre. Ne hallgassanak rám mint tudományos fokozattal rendelkező kutatóra. Rendben van. Hallgassanak a Magyar Tudományos Akadémiára, annak az elnökére, az elnökségére meg a közgyűlésére. Elég világos leveleket fogalmaztak meg, állásfoglalást fogalmaztak meg, határozatot fogadtak el.

Tehát a magyar tudományos közösség legitim képviselője, hiszen itt több mint tízezer köztestületi tag által megválasztott delegáltak által elfogadott határozatról és az általuk megválasztott vezetők állásfoglalásáról van szó - ennél legitimebb dolgot a világon nem lehet elképzelni -, ők világosan azt mondták miniszter úrnak, megüzenték, nyilvánosan, minden úton: köszönik szépen a lehetőséget, de ők valahogy ezt most így nem kérnék. Ha van valami ötletük, javaslatuk, üljenek le, beszéljék meg, vitassák meg, hozzák az érveket. Nem vitték. Ők mondják! Hogy önök miért nem tudnak egymással beszélni, azt oldják meg egymás között, de az a helyzet, hogy ha a világ legjobb fizikusa azt állítja, hogy önök érdemben nem voltak hajlandók tárgyalni és érvet nem hoztak, én inkább hiszek neki, mint önnek. Már elnézést. Én nem vonom kétségbe természetesen az ön tudományos fokozatát, ez nem erre vonatkozott, mielőtt esetleg kapok egy figyelmeztetést.

Arra szeretném csak felhívni a figyelmét itt mindenkinek, hogy egy dolgot hallgasson csak meg, azt, hogy mit mond a Magyar Tudományos Akadémia. Világos, egyszerű dolgokat fogalmaznak meg. Egyrészt nagyon egyértelműen azt mondták, hogy nem tudják értelmezni azt, hogy ez az Eötvös Loránd Kutatói Hálózat milyen feltételek mellett és hogyan fog működni. Világosan leírják, hogy szerintük az önkormányzatiságuk sérül. Világosan leírják, hogy őket korlátozni fogják a tulajdonjoguk gyakorlásában, és világosan megmondják, hogy a bérezést nem látják garantáltnak. Az a probléma - hogy ezt világosan értse az, aki esetleg még figyeli ezt a vitát -, hogy az utóbbi hónapokban az ember folyamatosan olyan beszélgetésekben van benne a barátaival meg a kollégáival, akik dolgoznak ilyen akadémiai kutatóintézetben, hogy ülünk egy asztal mellett, támasztjuk a fejünket, és arról beszélünk, hogy mi lesz majd vajon, nemhogy két év múlva, hanem mi lesz egy hónap múlva.

Lesz-e fizetésük? Nyer-e majd a pályázaton most éppen, amit beadott egy valamilyen ösztöndíjra vagy külföldi pályázatra, mert ha nem nyer, akkor nem tudja, hogy hogy fogja a gyereket felnevelni, meg mi-ből. Tehát ilyen problémákat okoztak ezzel. Gondolom, ezt érzékeli miniszter úr is, hogy van egy ilyen bizonytalanság. Ezt eltagadni semmiféleképpen nem lehet. Ezt biztos, hogy előidézték. Ezt valahogy rendezni kellene.

Ezzel a törvénymódosítóval ezt nem fogják rendezni. Ezzel azt fogják nyíltan egy tacepaóval kiragasztani, hogy győztünk. Viszont biztos nagyon fog-nak örülni, én ezt aláírom, de ezzel ezt a bizonytalansági tényezőt nem fogják megoldani. Ennél sokkal világosabb, egyértelműbb üzenet kellene. Szerintem viszonylag egyszerű dolgokat legalább ha megfogadnának, akkor ezt lehetne rendezni. Tehát, ha még ebben a szituációban is legalább azt mondanák, hogy mondjuk, azt megfogadják, hogy az irányító testületben legyen egyharmad, egyharmad, egyharmad az arány, már egy jelentős nyugalmat tudnának bevinni a rendszerbe.

Vagy ha a Nemzeti Tudományos Tanácsban - remélem, jól emlékszem a nevére -, ami létrejön, egy picit kinyitnák a dolgot, és mondjuk, ott is azt mondanák, hogy iksz tagot delegáljon az MTA elnöke, meg ehhez hasonló apró gesztusokat, ha tennének, a győzelmet ugyanúgy ki tudják ragasztani a tacepaóra, azt a fideszes szavazók el fogják hinni, most nem erről beszélek. Én arról a nagyjából ötezer családból beszélek meg a magyar tudomány jövőjéről, ami részben ezeken az embereken nyugszik.

Ilyen apró üzeneteket ha tudnának küldeni, azzal már előrébb lépnénk. Mert azzal nagyon nem lépünk előre, hogy behívják Lovász Lászlót, majd kiküldik a teremből. Remélem, miniszter úr is megfeddte az államtitkárát, nyugtasson meg, hogy nem feltétlenül kellett volna így azt állítani, hogy nem mond igazat Lovász László, és remélem, beszélt elnök úrral, hogy nem volt a legjobb ötlet azt mondani, hogy akkor itt ezt ne folytassuk. Ez nagyon nincs rendben, ezzel megint tovább rontanak, rontanak, rontanak a helyzetet, és nem megoldják a helyzetet, ez a nagy probléma.

Ezért kérem azt, hogy legalább finom üzeneteket próbáljanak meg küldeni, mert ennek nem lesz jó vége. Nagyon egyszerű, több kollégával beszéltem az elmúlt hetekben, arról gondolkoznak kicsi gyerekekkel, hogy hova költözzön ki.

(21.00)

Ezt sikerült elérniük. Ezen kellene egy picit változtatni. Még egy picit valószínűleg nyitottabbnak kellene lenni a nem gépésztudományok irányába. Köszönöm szépen. *(Taps a függetlenek sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Pósan László képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. PÓSAN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Azért nem kétpercest kértem, mert több olyan észrevétel is volt, amire, azt gondolom, muszáj reagálni. Először engedtessek meg, hogy a Kulturális bizottság ülésével kapcsolatos észrevételemet tegyem meg.

Tisztelt Ház! A következőről nem beszéltek az ellenzéki képviselőtársak, arról nevezetesen, hogy az Akadémia szóban forgó beszámolóját illetően jó néhány adattal kapcsolatban felmerültek kételyek. Ennek apropóján az akadémiai beszámolóban megfogalmazott állítások valóságtartalmát illetően is felmerültek kételyek. Ilyen sommás megállapítások szerepeltek abban a jelentésben, hogy például a felsőoktatásban dolgozó oktatók, kutatók száma folyamatosan csökken, közben mind a személyes egyetemi tapasztalatom, mind a KSH-adatok, mind a Rektori Konferencia adatai ennek az ellenkezőjéről számolnak be.

Olyan megállapítások szerepeltek abban, hogy a tudományos fokozatot szerettek száma folyamatosan csökken, és közben a rendelkezésre álló KSH-adatok, az Oktatási Hivatal adatai, gyakorlatilag az egyetemi adatok mind az ellenkezőjét mutatják. Én nem állítom, hogy ez nagyon gyors növekedés, de maga a tendencia mégis egy másik irányt mutat, és ami ennél még - mondjuk azt - fájóbb volt, az az, hogy az akadémiai beszámolók között volt komoly ellentét. Az Országgyűlésnek benyújtott beszámolóban vagy az Akadémia közgyűlésén a főtitkár által elmondott beszámolóban például a foglalkoztatotti keretszám között ezerfős különbség mutatkozik. Azért az nem kevés, valljuk be őszintén.

Egész egyszerűen az az ügyrendi javaslat volt az elnök részéről, hogy az Akadémia számára teremtsük meg annak a lehetőségét, hogy ha akarja, a beszámolójához kiegészítéseket fűzzön, vagy korrigáljon benne adatokat, mert ezt más nem tudja megtenni, csak az, aki beterjesztette ezt a bizonyos javaslatot. Nem kiküldtük az Akadémia elnökét, hanem az adott napirendi pontot lényegében felfüggesztettük, és az ősz folyamán valamikor erre vissza fogunk térni. Tehát azért jó, ha ezekről ilyen értelemben objektíven beszélünk.

No de elhangzott jó néhány olyan felvetés, amire, azt gondolom, illene észrevételeit tenni. Szabó Szabolcs azt mondta, hogy mit tesz a Bölcsészettudományi Kutató Intézet akkor, ha az innováció és egyebek vannak terítéken. Szeretném arra felhívni a figyelmet, hogy a törvényjavaslatban van kétféle alap, amiből különböző típusú kutatásokat lehet finanszírozni. Az egyik kifejezetten arra vonatkozik, amely az ilyen természetű kutatásokat tudja finanszírozni.

Az is világos a törvényjavaslatból, lényegében lehet valamiféle modellként, ilyen szempontból mintaként hozni, ez a Max Planck intézet logikáját követi. Aki azt gondolja, hogy a Max Planck intézetben nincsenek társadalom- vagy bölcsészettudományi, régészeti vagy egyéb kutatások, akkor az téved, mert nagyon is komoly ilyen kutatások vannak. Ha valaki megint csak azt gondolja, amit egyébként az MTA közleménye is tartalmaz, és személy szerint ezen meglepődtem, hogy a szervezet átalakítására, mármint a

kutatási szervezet átalakítására vonatkozó törvénytervezet sérti a tudományos kutatás szabadságát, hát, kérem szépen, Franciaországban az akadémiának nincsen kutatási hálózata. Ott a kutatási hálózat gyakorlatilag a felsőoktatási kutatási és innovációs minisztérium felügyelete alá tartozik, és köszönik szépen, véletlenül se mondja senki, hogy sérül a kutatás szabadsága. Sőt, ha jól tudom, akkor ott mintegy 6500 szabadalom és 1200 élő licenc is jelent saját bevételt ennek a kutatási hálózatnak, a költségvetésének nem kevés része persze állami támogatás, a 3,5 milliárdos euróból 2,7, de a többi saját bevétel ebből adódik. Ott senki nem gondolja azt, hogy azért, mert nem az akadémiához tartozik a kutatóhálózat, akkor inentől kezdve világvége lenne.

Itt, Magyarországon mégiscsak az a helyzet, hogy komoly szellemi tulajdon, tehát szabadalom vagy licenc az akadémiai kutatóhálózathoz pluszforrásokat nem allokál. Ellenben, ha arra keressük a választ, hogy van-e jó példa arra, hogy alkalmazott kutatás és alap kutatás, egyik a másiktól hogy következhet vagy hogy nem következhet, vagy egyáltalán ezek kizáró tényezők lennének, szeretném felhívni a figyelmet, hogy a mai egyetemi világban már jó néhány jó példát találhatunk erre. Alap kutatás is van, alkalmazott kutatás, és ebből pénzbevétel is van. Jó néhány egyetemnél erre tudunk példát találni. Jó néhány esetben ez más törvény alapján már előjött, és ezt nem kívánom újra felhozni. De kétségtelenül igaz, hogy hosszú az út. A gyógyszerkutatók nagyon tudják, hogy durván tízezer molekulából lesz egy-kettő, amit utána majd érdemben tudnak használni, meg amíg abból gyógyszer lesz, az jó hosszú idő, de ezek mégiscsak valahol működnek. Ha van megfelelő ipari, gazdasági kapcsolódási pont, márpedig jó néhány egyetem ezt már megteremtette, akkor az bizony számos inspirációt is ad, és többletbevételt is jelent, amiből lehet finanszírozni egyébként olyan dolgokat is, amik, ha úgy tetszik, az alap kutatás részei.

Innentől kezdve jön az a kérdés, hogy az alap kutatások szempontjából, amit mindig hangoztattam, hogy az Akadémiának ez a fő feladata lehet, én most nem akarok ebbe a vitába belemenni, de egy szempontból el kellene gondolkodnunk. A főtitkári beszámoló, az akadémiai közgyűléseken elmondott főtitkári beszámoló, amelyek a kutatói hálózat tevékenységére vonatkozó számadatokat is tartalmazzák, ezek egyébként az Országgyűlésnek benyújtott javaslatokban nem mindig köszönnek vissza, hát, arról szólnak, ha a 2010-es évektől kezdve végignézzük, hogy milyen ütemben csökken a publikációs tevékenység. Nem mindegyik területen egyforma, és nem minden egyetem egyforma abban, de a tendenciája az volt, hogy csökken. Most az utóbbi időben van egy lassú felívelési szakasz.

Mellár képviselő úrnak javaslom, hogy tanulmányozza az MTA közgyűlésére beterjesztett főtitkári... (Dr. Mellár Tamás: *En ott voltam az ülésen!*) Olvassa el! Olvassa el! Ott vannak benne elég világosan a számok, tudom, területre lebontottan. Innentől kezdve, ha pedig azt végiggondoljuk, és összehasonlítjuk,

mondjuk, az egyetemi kutatási területekkel, akkor azt látjuk, hogy megint csak nem belemenve különböző tudományterületekbe, de körülbelül forma-forma teljesítmény van egyik vagy másik oldalon úgy, hogy az egyik esetben a főfoglalkozása a kutatás, az egyetemi világban pedig a főfoglalkozás az oktatás, a vizsgáztatás, a kutatás is természetesen. A KSH kimutatása szerint az egyetemi világban az oktatók a munkaidejüknek körülbelül 35 százalékát tudják kutatásra fordítani. Az akadémiai világban ennek normál esetben 100 százaléknak kellene lennie. Az akadémiai világ is ebből a szempontból úgy működik, hogy nagyon sokan átmentek az egyetemekre is oktatni, ami önmagában persze nem baj, ha ezt a tudást át tudják adni, de azt is tegyük hozzá, hogy gyakorlatilag az ottani oktatási tevékenység egy külön díjazást jelent, ami viszont az egyetemi szférában természetesen nincs meg, mert ott a kettőt együtt kell művelni. Ezeket csak azért mondom, hogy jó, ha ezeket szintén ismerjük és tudjuk.

Természetesen azt sem lehet szó nélkül hagyni, amit Szél Bernadett mondott, hogy ez egy kétszáz éves intézmény, és borzasztó, hogy ennek a felszámolása zajlik. Kérem szépen, nem ez a helyzet. Kétszáz éves a Magyar Tudós Társaság. Ez így van. A Magyar Tudós Társaság létét ez a törvény semmilyen szempontból nem vonja kétségbe. Az a kutatóhálózat pedig, amelyről most - ha úgy tetszik - egy vita van, ez pedig 1949-57 között épült ki. Ez nem a Széchenyi által alapított akadémia. A Széchenyi által alapított akadémia egy tudós társaság. Még egyszer mondom, hogy lehet persze a kutatói hálózatnak a mikéntjéről, teljesítményéről is vitatkozni, de annak a kérdésnek az eldöntése vagy annak a kérdésnek a megválaszolása, egyáltalán a szervezeti hovatartozás érinti-e a tudomány és a kutatás szabadságát akkor, amikor a Nyugaton bevált modellek szerint próbáljuk ezt felépíteni, én azt gondolom, ez messze áll a valóságtól, és kifejezetten, egyértelműen a politikai elvakultság mondatja ezt. Érdemes lenne végiggondolni.

Amit Mesterházy Attila mondott, hogy konszenzuskeresés és tárgyalás, és csak szeretném felhívni a figyelmet, hogy durván egy éven keresztül zajlottak a különböző tárgyalások. Arra is jó emlékeztetni, hogy azok a megállapodások vagy ha úgy tetszik, konszenzusos javaslatok, amelyeket az elnökséggel a tárcának sikerült megkötni, azokat pontosan az akadémiai közgyűlés rúgta fel. Számos esetben találhatunk erre példát. Tehát nem árt, ha ezeket mind-mind szem előtt tartjuk.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra Szabó Szabolcs képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon!

(21.10)

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen. Csak néhány apróság. Én már akkor is mondtam

a bizottsági ülésen, hogy menjünk végig ezeken az adatokon, mert szerintem a tudományometriának ezt a mélységét nem olyan nehéz megfejteni. Már ott a bizottsági ülésen is össze tudtuk volna rakni, hogy mi a probléma oka. Például nagyon nem mindegy, hogy a munkavállalók, a kutatók számát teljes munkaidőre átszámolva adom meg vagy szerződésszám alapján. Például így egyből kijön egy ezerfős különbség. Mert a tanszéken - és nyilván önöknek is kell a KSH felé kutatás-fejlesztési jelentést leadni - már számolgatnunk kell a teljes munkaidőre átszámolt kutatók számát, ami nem azonos a tanszéken szerződéssel rendelkező kollégák számával, mert van, aki rész munkaidőben van ott. Egy csomó ilyen dolog van, amivel ezeket a számokat helyre lehet tenni. Ezért mondtam a bizottsági ülésen, hogy nézzük át egyből, nincs ott hazudozás. Kicsit ismerni kell a tudományometriát és az ehhez kapcsolódó statisztikai adatokat.

Másrészt nem véletlenül provokáltam kicsit. Nagyon örülök, hogy ön mondta ki a saját szavaival, hogy persze, nagyon fontosak az olyan kutatások, amelyeknek konkrét gazdasági haszna nincs, abból nem származik bevétel. Persze, ezt mondjuk folyamatosan. Csak az első hozzászólásában is ezt kellett volna mondania hangsúlyozottan, mert nyilván a saját tudományterületével foglalkozók, az ön tudományterületén dolgozó kollégák akkor gondolják nyilván majd azt, hogy ön nem ül fel annak, hogy itt mindenki szabadalmakat meg oltalmakat akar követelni olyan embereken, akik nem is foglalkoznak ilyesmivel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszter úrnak adok szót. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ innovációs és technológiai miniszter: Köszönöm szépen. A képviselő úr felszólított, hogy ne hagyjam elmenekülni innen vita nélkül. Képviselő úr nem volt itt az előző ciklusban, ahol mélyen késő esti vitákat folytattunk az oktatás különböző részéről, és ott nem volt menekülés, hanem egyfajta szakmai vita alakult ki. Ez fog most is történni, úgyhogy ehhez szeretnék néhány gondolattal hozzájárulni.

Kezdjük ott, hogy én tudom, mi az alapkutatás. Itt volt két vélemény, a DK, illetve utána az MSZP részéről. Köszönöm mindkettőt egyébként. Az a helyzet, hogy tudom, mi az alapkutatás, és pontosan tudom azt is, hogy az alapkutatásnak mi az értéke és miért van szükség rá. Életem egy részében is alapkutatóként dolgoztam, aztán ez a kettő összefolyt, volt benne innováció és sok más dolog is. Tőlem senki olyat nem hallott, és ha valaki erre bármifajta bizonyítékot tud mondani, hogy én bárhol azt nyilatkoztam volna, hogy az alapkutatás nem fontos, csak az innováció, csak a termékfejlesztés, akkor, kérem, mutassa meg nekem. Néha gyorsan beszélek valóban, óhatatlanul ez egy hiba, de ilyet nem mondtam.

Nem is gondoltam ilyet egyébként - nekem van alapkutatási saját tézisé, kontrolllelméleti irány,

semmint tézis -, de butaság lenne ilyet mondani azért, mert ez egyébként nincs így.

Amiről beszélünk alapvetően, az egy olyan környezet - hívjuk ezt most innovációs ökoszisztémának -, ami Magyarországon jelen pillanatban ott tart, ahol tart. 21.-ek vagyunk éppen, '17-ben 22.-ek voltunk az európai innovációs scoreboard értékelési rendszerben. Ennek sokfajta indoka van. Ennek van egy részletezése. Néhány fontos dolgot kiemelnék, hogy mi is tartozik ebbe az értékelési rendszerbe, csak nehogy valaki azt gondolja, hogy ez a teherautófékek fejlesztését jelenti csak. Ez egy nagyon komoly értékelési rendszer. Ez kezdődik az emberi erőforrásokkal, ez egy jellemzője, ezt aztán lebontják különböző részekre. Itt nem állunk jól. Attraktív kutatási rendszerek, ez egy másik értékelési szempont. Itt szintén nem állunk jól. Ahol jól állunk Magyarországon, ez az innovációbarát környezet. Valami miatt, amit valaki, azt hiszem, sérelmezett, hogy a magyar kormány miért nem tesz meg mindent annak érdekében, hogy az innováció Magyarországon más szintre kerüljön - és bízom benne, hogy nem akarjuk ezt azért szitokszóként használni -, ott speciel pont jól állunk, mert ilyen környezetet teremtünk Magyarországon.

Nem állunk jól a finanszírozásban. Az az egyik olyan eleme a magyar kutatási rendszernek, amiben valóban nem állunk jól. Egyébként ha megnézzük, hogy mennyit fordít a magyar közösség, mondjuk, GDP-arányosan az innováció, a kutatás-fejlesztés finanszírozására, ez pont megfelel a 21., 22. helyünknek. Tehát ebben azért nagyon nagy csoda nincs. A probléma az, hogy ez így volt 2002-2003-ban is. 2003 óta gyakorlatilag az állam által a kutatás-fejlesztésre fordított összeg nagyságrendje nem változott, 120 milliárd forintot költöttünk 2003-ban is és 120 milliárd forintot - 133 most ez, de ez tulajdonképpen egy kicsi eltérés - költünk ebben az évben is. Ebből indult tavaly ősszel az egész rendszer átalakítási szándéka, hogy a magyar közösség nem finanszírozza jól a kutatási tevékenységet, hiszen ez egy olyan összeg, ami tulajdonképpen sem az alapkutatás, sem az innováció támogatására nem elégséges. Ezt a kormány ismerte fel. Ez az egyik alaptézise annak a dokumentumnak, ami tavaly ősszel született, hogy ezen lényegesen változtatni kell.

Nem állunk persze másik oldalról rosszul, hiszen ha megnézzük, hogy 2002 óta a magyar vállalatok, tehát a gazdaság milyen forrást költ kutatás-fejlesztésre, az meg dinamikusan növekedett. 2017-ben, ez az utolsó értékelhető számunk, az akkori GDP 1,33 százalékát költöttük a kutatásra, innovációra. Ennek a háromnegyede vállalati költség és egynegyede az, ami a közösségnek bármilyen módon betudható lehet. Ez európai uniós forrás, vagy pedig a hazai források. Ezért döntött úgy a kormány, és ez látszik a 2020-as költségvetésben, hogy 32 milliárd forinttal ezt a 130 milliárd forintot megemeltük. Ez 25 százalékos növekedést jelent, 2003 óta ezt egy kormány sem tette meg. Ezt el kellett fogadnunk, hogy van egy ilyen állapota ennek a dolognak.

Az, hogy egyébként ezt a forrást mire akarjuk használni... - itt visszautalnék arra, hogy a fékrendszer fejlesztése, bár most már fejlődtem, mert az szintén elhangzott, hogy az autonóm jármű egy magasabb szintű dolog, mint a fékrendszer. Tehát arra is költ a magyar kormány. Ez most ebben a pillanatban úgy néz ki, hogy 2020-ban a Kutatási és Innovációs Alapnak két része van, van egy kutatási alaprész és van egy innovációs alaprész. A Kutatási és Innovációs Alap teljes összege, ez az, amit a magyar költségvetés megjelenít, 165 milliárd forint. Ebből csak 62 milliárd forint az, amit innovációs pályázatokra fogunk költeni. 100 milliárd forintot a kutatási alaprészben fogunk elhelyezni, odakerül, és ezt alapvetően kutatásra lehet különböző konstrukciókban fordítani. Ez lényegesen magasabb, mint ami egyébként eddig bármikor volt.

Ha megnézzük azokat a dokumentumokat, amelyekről tavaly ősszel az Akadémiával egyébként szintén egyeztetve, folyamatosan beszélünk, jövőre ennek még ugyanilyen emelése lesz szükséges a magyar költségvetés terhére. Az persze, hogy a gazdaság hogyan reagál erre, itt azt vélelmezzük, hogy egy forint állami támogatáshoz három forint gazdasági költség fog majd következni. Különböző számok hangzottak el. A jó számok, azt gondolom, Pósnán képviselő úrnak vannak. Nem csökken a kutatók száma, hanem nő. Ennek többfajta indoka van. 2014 óta egy erőteljes átstrukturálás folyik a felsőoktatási intézményekben. Ez érinti a PhD-képzést is. Ugye, 2014-ben az akkori stratégiában azt mondtuk, hogy növeljük meg a PhD időtartamát, osszuk két részre, azóta nő egyébként a PhD-hallgatók száma is és nő a finanszírozásuk is. Tehát tulajdonképpen ez ennek az indoka. Az egyetemen egyébként nő a kutatók száma, és a Tudományos Akadémián is nő a kutatók száma.

Ennyit arról, hogy hogy is néz ki a kutatás finanszírozása és mi volt ennek az indoka. Ezen lényegesen változtatni szeretnénk. Ez az első olyan kormány, amely azt mondta, hogy igen, ezt így fogjuk tenni. Ez nyilvánvalóan kritika a saját egyéb Fidesz-kormányainkkal szemben, meg a korábbi kormányokkal szemben is.

Ami az Eötvös Loránd Kutatási Hálózatot jelenti, itt a nevével illetően szerintem, ha a nyelvészek úgy gondolják, hogy így nem jó, a parlamentben ilyenfajta javaslatot lehet tenni ennek a módosítására. Miért Eötvös Loránd? Eötvös Lorándnak azért hívnánk... - egyébként itt az egyetemen nem igazán akad össze, megnéztük ennek a törvényi háttérét. Itt elegendő a távolság az Eötvös Loránd Tudományegyetem és az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat között, tehát nem fogják összekeverni. Azért Eötvös Loránd, mert Eötvös Loránd egy olyan tudós ember volt, akit Einstein úgy emlegetett, mint a legnagyobb magyar fizikust. Ez egyébként valószínűleg azóta is így van. Irtszont ő egész életében nyolcvan-egynéhány cikket írt, ebből, azt hiszem, tizen-egynéhány volt külföldi valamilyen idegen nyelven és jelent meg külföldön. Viszont neki fontos volt az is, hogy mi valósul ebből meg.

Tehát az általa létrehozott elmélet azután gyakorlattá is vált, ezért gondoltuk, hogy jól jelzi egyébként azt, hogy a magyar kutatási rendszernek ez a fajta ketőssége, a kutatás, az alap kutatás és ennek a megvalósulása egy ilyen kutatóintézet-hálózatban ölt testet.

Hogy ez a kutatóintézet-hálózat mennyire független és mennyire autonóm? 2009-ben, azt hiszem, Hiller miniszter úr volt akkor éppen a miniszter, amikor a Tudományos Akadémiára vonatkozó törvény megváltozott, előtte az Akadémián belül megvolt ez a - azt hiszem - kétfejű sasnak hívott irányítási rendszer. Az Akadémia elnöke a köztestületért volt felelős, az Akadémia főtitkára meg a kutatóintézet-hálózatért. 2009-ben történt egy törvényi módosítás, ami ezt az egész ügyet centralizálta, mindent az elnök alá helyezett. Megvolt annak az indoka egyébként, hogy miért volt kettős az Akadémia szerkezete ugyanúgy, mint Ausztriában is. Ennek az volt az indoka, hogy nem akartuk szándékosan, hogy a köztestület alatt legyen a kutatóintézet-hálózat, soha nem is volt ott egyébként, ez mindig a főtitkár felelőssége volt, hogy a kutatóintézet-hálózatot működtesse. 2009-ben ez a működési forma megszűnt, az elnök mindent maga alá húzott, centralizálta, és onnantól kezdve elveszett az a fajta felelősség, ami azt mondta volna, hogy kinek is a felelőssége ennek a kutatóintézet-hálózatnak az irányítása. Mit jelent az irányítás?

(21.20)

Meg kell nézni azt, hogy milyen stratégia mentén működnek a kutatóintézetek. Ilyen stratégiát nem nagyon tudunk találni. Meg kell nézni azt, hogy milyen értékelési rendszert működtet a kutatóintézet-hálózat. Ilyet nem nagyon működtetett. És az valóban igaz, hogy az Akadémia a parlament, illetve a kormány számára beszámolókat készít, de hát a tudomány képviselői tudják igazán azt megítélni, hogy a tudomány más képviselői milyen munkát végeztek. Erre kevésbé alkalmas a parlament, kevésbé alkalmas a kormány. Ilyenfajta rendszert nem működtetett az Akadémia.

Tehát ha szigorúan értelmezzük a dolgot, azzal, hogy a kutatási hálózat, az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat közvetlenül a parlament alá tartozik, és egyébként ilyen értelemben egy alkotmányos fejezet önálló költségvetéssel, ezért az a fajta autonómia, az a fajta szabadság, ami a kutatóintézet-hálózat számára az előző, a mostani állapothoz képest meg fog jelenni, sokkal magasabb. Tehát azt gondolom, hogy attól féltetni ezt az új struktúrát, hogy itt bármifajta egyéb beavatkozási lehetőség lenne, akkor azt a parlament fogja megtenni, én nem gondolom azt, hogy a parlament ilyenre készülné, legalábbis ezt vélelmezem.

Tehát kikerült az elnök, a köztestület alól a kutatóintézet-hálózat, és fölkerült a parlament közvetlen irányítása alá. Ha ez egyébként az autonómiának a súlyos megsértése, akkor valóban valamilyen hibát követtünk el. Én nem így gondolom, hogy ez egyébként így lenne. Ilyen értelemben egyébként sokfajta német

kutatóintézet létezik, a Max Planckot szoktuk emlegetni kicsit hasonlóan. Ahhoz képest az ő autonómiájuk sokkal magasabb.

Az, hogy hogy néz ki ennek az irányító testülete, nagyon fontos dolog, és miután itt szakmáról akarunk vitatkozni, akkor beszéljünk erről. Ez nagyon fontos dolog, ugyanis azzal, hogy ezzel a delegálási móddal hat személyt delegál az Akadémia, hat személyt delegál vagy küld ebbe a bizottságba a kormány, és egyébként a miniszterelnök nevezi ki őket, ez azt jelenti, hogy azokat az embereket nevezi ki. Tehát azt gondolom, hogy a MAB pont ugyanígy működik, tehát olyan nagyon nagy különbség nincs, a MAB-ra vonatkozó szabályozást vettük át, tehát nem találtunk ki egyébként újat. Ott is delegálásról van szó, és azt nevezi ki a miniszterelnök, akit egyébként delegálnak az arra jogosultak.

Ami egy nagyon fontos dolog, itt 13 emberről van szó, tehát 13 ember, akit így meg tudunk nézni. Látjuk, hogy az egyik fizikus, a másik bölcsező, a harmadik miniszter, a negyedik nem tudom, micsoda, és felelős azért, amit tesz. Tehát ő személyében lesz azért felelős, hogy az a kutatóintézet-hálózat működjön.

Én abban bízom, hogy ha mondjuk, az a másik szabályrész, ami egyébként itt megjelent, és korábban ez sem volt így, kétharmada a 13 embernek a tudomány művelői közül kell hogy kikerüljön. Tehát ez azt jelenti, hogy kétharmada ennek a hat plusz hat plusz egy főnek a tudomány művelője, a tudomány művelőjét pedig elég rendszeresen meghatározza az Alaptörvény, azt hiszem, hogy mit is jelent. Pontosan ez az elv, amittől ennek az intézményhálózatnak ilyen értelemben a függetlensége magasabb szintre kerül, és egyébként az irányítása pedig személyekhez kötődik.

A Max Planck intézethálózat azért működik jól, mert annak a szenátusában - ezt így hívják, a neven persze lehet vitatkozni - pontosan olyan emberek vannak, akiknek fontos az, amit ott csinálnak. Itt is ez az elvárás, tehát erről szól a dolog. A Max Planck kutatóhálózat szenátusában benne van egyébként két német miniszter is. Most nem tudom, mi terveztük miniszterek delegálását, ezt majd meg fogjuk látni nyilvánvalóan, de a kétharmados szabály mindenképpen érvényes.

Önálló költségvetéssel rendelkeznek, a tisztelt képviselő hölgyek és urak meg tudják nézni a beterjesztett költségvetési törvényt. Ebben látnak különböző kategóriákat az Eötvös Loránd Kutatói Hálózat alatt, össze tudják adni ennek a számaikat. Ebből az látszik, hogy ez az összeg magasabb, mint a tavalyi összeg volt. Tehát én azt gondolom, hogy itt nagyon aggódni amiatt, hogy bárkinek az egzisztenciája, legyen ez fiatal kutató, legyen ez „lendületes” kutató, hiszen a Lendület-kutatócsoportoknak a hárommilliárdja is benne szerepel ebben, legyen ez valamifajta kooperációs kutatóközpontnak a kutatója, egyetem, Akadémia együttműködésével, ezek mind benne szerepelnek ezek között az összegek között.

Tehát igazán az a fajta félelem, hogy ennek a költségvetése nem biztosított, az ott szerepel. Van egy struktúra, van egy rendszer, ez a rendszer hasonlít

bármilyen más rendszerekhez, mondjuk, a Max Planckhoz jobban hasonlít. A Helmholtz egy német állami kutatóintézet-hálózat, tehát az állam mondja meg, a miniszter asszony, Frau Karliczek, ő az, aki ezt a hálózatot irányítja, ma is hozzá tartozik. Az egy másfajta hálózat. A Fraunhofer megint egy állami kutatóintézet-hálózat. De ez nem ilyen, ez egy másfajta intézetet jelent.

A törvényben egyébként benne van egy félmondat az elején, hogy az állam létrehozhat alkalmazott kutatóintézet-hálózatot is. Létre is fogunk hozni. Ezt Bay Zoltán kutatóintézet-hálózatnak fogják hívni. Volt már egy ilyen, Pungor Ernő egy nagyon komoly vegyészmérnök, illetve vegyész volt, azt hiszem, néhányan talán még ismertük, aki nem, az esetleg nézze meg. Ő kitalálta a német Fraunhofer intézetnek a magyarországi változatát. Ez utána több oknál fogva tönkrement, de újraállítanánk, mert ez pedig megfelel a Fraunhofernek, tehát ugyanazt a struktúrát hozzuk létre, mint Németországban. Van egy alap kutatással foglalkozó intézményhálózatunk, az Eötvös Loránd Kutatói Hálózat, és lesz egy másik, egy állami kutatóintézet-hálózat, ami alkalmazott kutatással, ilyenfajta szolgáltatással foglalkozik, ez pedig a Bay Zoltán intézményhálózat. Ugyanez van Németországban is.

Ha már Németországnál tartunk, itt elhangzott többször, hogy ki hány levelet írt és kinek. Én szorgalmas miniszter vagyok, nem azért nem vagyok mindig a parlamentben, mert éppen mással foglalatokodom, hanem igyekszem végezni a saját dolgomat. Ezen dolgok közé tartozik az is, hogy ha nemzetközi szinten például kérdések merülnek fel, akkor az embernek meg kell beszélni ezekkel a kollégákkal. Én szorgalmasan elmentem Amerikába, elmentem Németországba, leültem a Leibniz elnökével, leültem a Helmholtz elnökével, beszéltem a Max Planck intézetek elnökével, akik egyébként küldtek levelet, beszéltem a Fraunhofer intézet elnökével, és elmagyaráztam, hogy mi is történik itt. Erre ők azt mondták, hogy ja, ha ez történik, akkor úgy tűnik, hogy ez nem egy eretnek dolog.

Még ezen túl, csak azért, hogy itt képviselő úrnak az európai magyarok bizonytalanságát valahogy oldjuk, föl is kértük egyébként a Leibniz elnökét is, illetve a Helmholtz elnökét is, hogy legyen szíves, támogassa ezt az átalakulási folyamatot, tehát vegyen részt ennek a folyamatnak az irányító testületében. Mind a ketten vállalták ezt a dolgot. Ugyanez igaz egyébként a Fraunhofer elnökére is. Tehát valószínűleg ezzel azt a fajta bizonytalanságot, ami nemzetközi szinten megjelent, lehet oldani. Persze ezt lehet oldani azért egyéb más, magyar származású kiváló emberekkel is. Fizikust említett, szerintem matematikusra gondolt, amikor velem szembeállított valakit. Grüner György egy fizikus, Grüner György 10 évig a világ leghivatkozottabb fizikusa volt. Most neki más a véleménye arról, amiről esetleg Lovász úrnak most egy kicsit ellentétes a véleménye. (Szabó Szabolcs közbeszól.)

De ha már véleményeknél tartunk... Ha már arról beszélünk, hogy mennyit egyeztetünk az Akadémiával, tavaly ősztől folyamatosan egyeztetünk az

Akadémiával. Megvoltak a különböző elemei. Az egyik elem március 8-án volt, amikor aláírtunk Lovász elnök úrral egy szándéknyilatkozatot, ami arra vonatkozott, hogy nem értünk abban egyet, hogy a kutatóintézet-hálózatot a kormány hol kívánja működtetni, és hol kívánja működtetni az Akadémia. Tehát ebben nem értettünk egyet. Ez úgy kezdődött, hogy amennyiben ez így lesz, ezt tudomásul veszi, és utána leírtuk azokat a pontokat, amik ennek a kutatóintézet-hálózatnak a működését jellemzik. Javasolom képviselő hölgyeknek, uraknak ezt megnézni, nagyon szívesen elküldöm. Ez egy aláírt dokumentum. Megjelent egyébként a sajtóban is. Annak minden pontját betartottuk.

És nemcsak ezeket tartották be, hanem professzor úr ott volt a közgyűlésen, a közgyűlésen négy határozati javaslat született. Ezek közül a határozati javaslatok közül a második volt az, ami egyébként egy sor dolgot tartalmazott. Ez egy munkacsoport eredménye volt. Azt is minden elemében betartottuk, annak ellenére egyébként, hogy bizonyos ügyek úgy kerültek föl az Akadémia döntési javaslatai közé, hogy az nem felelt meg a munkacsoport véleményének. De ezt is betartottuk. Tehát ha megnézzük ezt, ezek mind benne szerepelnek. Tehát ha már bizonytalanságról beszélünk, akkor ezt a bizonytalanságot mindenképpen oldani szeretnénk.

Elhangzott itt az egyharmad-egyharmad-egyharmados delegálási arány. Itt arról volt szó, ezzel a szándéknyilatkozattal ellentétesen abban maradtunk ott, hogy felét az állam, másik felét a kormány, felét az Akadémia delegálja, és ez megjelent egyébként az egyik határozati javaslatban, hogy egyharmadát delegálja az Akadémia, egyharmadát delegálja a kutatóintézet-hálózat és egyharmadát delegálja a kormány. Ebben nem volt egyetértés, ezért a törvényjavaslatba ez került bele.

Volt ugyan ott a kettő között olyan megoldás is, ha már ilyen javaslatokat tesz képviselő úr, tehát volt olyan javaslat egyébként, hogy mindenki a saját hatos kontingense terhére legalább két személyt a kutatóintézet delegáltjából kérjen föl. Azt gondolom, hogy ez egy legitim javaslat volt, ezt egyébként a Lendület-kutatócsoportok képviselői tették. Azt gondolom, hogy ezt meg fogjuk fontolni, mert ez egy jó javaslat volt. Ebben is megállapodtunk egyébként, tegyük hozzá, nem jelent meg a sajtóban, képviselő úr meg nem volt ott ezeken a tárgyalásokon. Tehát igazán ebben is megállapodtunk, és ez is egy legitim dolog.

Tehát azt mondani, hogy bármilyen módon valakinek a létbizonytalansága, az irányítás kérdése, a költségvetés kérdése bármilyen módon ne látszana - ezek látszanak, részben ebben a törvényjavaslatban, részben pedig a költségvetési törvényben. Ebből nem lehet kiolvasni azt, amit egyébként önök itt most fölsoroltak.

Utalnék arra, hogy egyszer megjelent az Indexen egy ilyen belső megbeszélés az akadémiai elnökkel, egy hangfelvétel, amiben azt mondtam, hogy az Akadémia érdekében valamit teszünk. Erre Vékás Lajosnak az volt a válasza, hogy Laci, te most az Akadémia

mellett érvelsz. Igen, nem tehetek mást, mert tagja vagyok a Magyar Tudományos Akadémiának. Oda az embereket hívják, az úgy működik, hogy valakit beválasztanak. Nem jelentkezünk, hogy jönni szeretnénk, és akkor majd fölvesznek, hanem oda hívják az embert.

(21.30)

Ez egy nagy megtiszteltetés. A Magyar Tudományos Akadémia a magyar történelemnek egy komoly eleme; a Magyar Tudományos Akadémia mint egy köztestület, mint egy tanácsadó tudós testület. El kell választani, mert korábban is mindig elvált a kutatóintézeti hálózattól, az egy ügy volt.

Hiller képviselő úr azt mondta, hogy itt azért vannak különbségek a Leibnizhez, illetve a Max Planck-hoz képest, és a németeknél se minden ilyen. 1991-ben a német újraegyesülés után a nyugatnémet rendszer megszüntette a keletnémet akadémiát. Egy ez kicsit akadémia volt, mint a miénk, több kutatóintézete volt, azt hiszem, 10 ezer kutatója volt. Nagyjából egy év alatt alakították át és kerültek be a korábban a keletnémet akadémiahoz tartozó intézmények a Leibnizbe, a Helmholtzba, a Max Planckba és egyéb más helyekre. Az egy elég brutális folyamat volt, nagyjából egy év alatt zajlott le. Ha valaki ebben részt vett - nekem volt szerencsém bizonyos részeit látni -, az egy nem szép folyamat volt.

Ha hasonlítani kell, akkor Kóka János kijelentéséhez tudnám hasonlítani, és semmiképpen nem ahhoz, ami most történik. Amikor ugyanezt a kérdést fölítették, azt mondták, hogy egy másik rendszer volt ott, az egy kommunista akadémia volt, ezért kellett megszüntetni. 1991-ben nem volt kommunizmus Németországban, ezért nem volt nagyon értelme ennek a dolognak, mégis megszűnt, és azért szűnt meg, mert nem illeszkedett a nyugatnémet, egyébként méltán sikeres kutatóintézeti hálózathoz. Tehát amikor tényekről beszélünk, akkor azt gondolom, hogy ilyen ügyekről is célszerű beszélni.

Itt elhangzott néhány olyan kérdés, hogy miért is tesszük ezt. Mindig mosolygok azon - *(Dr. Mellár Tamásnak:)* igen, ez pontosan az a kézmozdulat -, hogy ezt pénzért tesszük. Mi ez a vélelmezés? Meg kellett értenem, hogy az európai uniós források a 2021-27-es tervezési ciklusban sokkal magasabbak lesznek, mint most. Válasszuk ezt szét, a kohéziós alapokban nem lesznek magasabbak. Lehet, hogy lesz prioritása a kutatásnak, de ott nem lesz magasabb. Ahol magasabb lesz óhatatlanul, az a Horizon Europe-forrás, ami nagyjából 90 és 100 milliárd euró között néz ki ebben a pillanatban. Még zajlanak erről a tárgyalások, majd meglátjuk, hogy mennyi lesz, de ez egy magas összeg azért, mert soha nem volt ilyen. Az Európai Unió belátta a versenyképességét, ezért erre ennyi pénzt kívánnak fordítani.

Ha leegyszerűsítjük ezt a mozdulatot, akármit is jelent ez professzor úr részéről, akkor ez azt jelentené viszont, hogy a magyar kutatóintézet-hálózatnak, a

magyar cégeknek, a magyar egyetemeknek sokkal sikeresebbnek kell lenniük. Ha megnézzük, hogy a Horizont 2020-ban mennyi forrást hoztunk el Magyarországra, azt hiszem, az itt lévők ezt azért tudják, nos, a teljes forrásösszeg 0,6 százalékát - ez 280 millió euró nagyjából -, ami minimumszinten is szegény. Ugyanis ez egy versenypályázati rendszer, professzor úr. Tehát az nem úgy van, hogy jár nekünk valami, ott pályázni kell, oda kell menni, meg kell írni a pályázatot, kell hozzá partner más országokban, kell hozzá ötlet, kell hozzá bizalom, olyan bizalom, hogy a német partner miért bízson meg, mondjuk, az ELTE kutatócsoportjában. Most egy múltbeli helyzetről beszélünk, tisztelt képviselő úr, ezt ön is tudja, azért ilyen alacsony ez az összeg, mert ez a bizalom nincs meg, mégpedig azért, mert nincsenek együttműködéseink. Amikor megkérdeztem a Leibniz elnökét, hogy hány kutatási együttműködése van a Tudományos Akadémiával, hát, a választ most nem akarom elmondani, mert nem kívánám senkinek az ilyen tevékenységét dehonesztálni. Tehát ha abba az irányba jutunk el, hogy ezt az összeget lényegesen tudjuk növelni, az nagyon jó.

Hogy ez hogy jön ahhoz, amit professzor úr említ, hogy majd Mészáros Lőrinc és egyéb más majd ebből fog gazdagodni? Itt valószínűleg az a félreértés történt, hogy a felsőoktatási törvényben és itt is megjelentetünk egy olyan érdekes dolgot, hogy a kutatóhelyek mostantól kezdődően alapíthatnak olyan spin-off vállalkozásokat egy ötletre, amiben nem szükségszerűen kell nekik többségi tulajdonosnak lenni. Jelentem, ma Magyarországon ilyen spin-off vállalkozást nem alapítanak az egyetemek, nincs ilyen. Alig van néhány valami egészen alacsony szinten azért, mert nem tudtuk teljesíteni azt a feltételt, hogy többségi állami - ha már állami egyetemről vagy állami kutatóintézetéről beszélünk - ezért létrejöjjen. Én annak örülnék borzalmasan, ha valóban megjelenne az a smart capital, az a venture capital, aki beszáll ilyenekbe azért, mert van ötletünk, azért, mert ezt ki tudjuk dolgozni. S ha ennek az a feltétele, hogy sokkal több forrást tudjunk elhozni, megjeleníteni az Európai Unióból, akkor nagyon boldogok lennénk. Tegnap volt egy bejelentésünk, hogy a kormány hogyan támogatja azt, hogy sokkal sikeresebben tudjanak működni a magyar vállalatok, kutatóintézetek a Horizon Europe forrásai tekintetében. Ennek vannak pozitív ösztönzői, vannak követelményei, tehát ez egy nagyon jó dolog.

Ha már az innovációnál és a kutatásnál tartunk, képviselő úr ezt az autonómjármű-történetet említette, hogy ez egy milyen jó példa. Szerintem is ez egy igen jó példa. (Dr. Keresztes László Lórántnak:) Nyilván azt is tudja bölcsészként (Szabó Szabolcs: *Az én vagyok!*) - még jobb, akkor meg pláne -, hogy alapvetően a mesterséges intelligencia kérdésköre kevésbé műszaki kérdéskör, az inkább a humán tudományok területébe tartozó kérdéskör, amivel viszont ott lehet nagyon jól foglalkozni. Tehát ez nem egy eretnek dolog.

De ha már itt tartunk, van egy másik ilyen hasonló létesítményünk, ez a szegedi lézerközpont. Ez

egy alapvetően csak alapkutatásra használható központ. Érdekes módon annak idején valaki eldöntötte, hogy ezt a központot hozzuk Magyarországra, és ennek a központnak a működésétől mindenki, a Tudományos Akadémiától kezdődően úgy tartotta magát távol, mint a tűztől, hogy úristen, ebbe bele fogunk bukni.

Egy ilyenünk van, nincs másik. A kormány volt az első, amely azt mondta, hogy ezt nem lehet, mert ez egy olyan intézmény, ami nekünk mindenképpen fontos. Aztán végül önök döntöttek. (Arató Gergely: *Ez a történet egészen másképp volt, miniszter úr.*) Ez a történet nem tudom, hogy volt, én nem voltam ott államtitkárként, szerintem ti ezt jobban láttátok. Egy dolog biztos, hogy ez most működik, mert a kormány úgy gondolja, hogy ezt az infrastruktúrát működtetni kell azon túl, hogy kötelezettségünk is. S kérni egy olyan lehetőséget, hogy Magyarország egyetlen - hisz nincs másikunk - alapkutatási nagyinfrastruktúrát tudjon működtetni, ezt nem lehet. Hát, ez is abba a felelősségi körbe tartozik, ami a kutatás finanszírozása. Ezek ezekben a számokban egyébként nincsenek benne.

De ha már finanszírozásról beszélünk és az Akadémia vagyonáról, azért szeretném elosztatni, hogy itt einstandolásról beszélünk meg államosításról, meg a vagyonhoz való jog korlátozásáról. 2006-ban került ez a vagyon az Akadémiához, akkor kapta meg a köztestület tulajdonba ezt a vagyont, amennyire emlékszem. Ezt a vagyont akkor azért kapta az Akadémia, mert volt egy feladata, a kutatás, tehát a kutatási infrastruktúráért kapta meg. Egyébként ezt a vagyonelemet senki nem akarja másra használni. Tehát ha a kutatóintézeti hálózat nem az Akadémián belül működik, hanem kívül működik, akkor a hozzá tartozó épület, eszköz-infrastruktúra nyilván erre használható, és nem akarja senki tulajdonba kapni.

S ha még azt is megnézzük, hogy 2010 után a Magyar Tudományos Akadémia a magyar kormányoktól - hisz azóta volt három kormányunk - milyen támogatásokat kapott, ami ezt a vagyont tovább növelte, és ha ezt összeadjuk, akkor nagyjából egy 50 és 80 milliárd forint közötti összegről beszélünk. Beszélünk a KOKI ügyeiről, beszélünk a Wigner Központ számítógéptermeiről, beszélünk a Martonvásári Agrárkutató kutatóintézetéről, és beszélünk egy sor dologról, ami azóta ehhez a vagyonhoz hozzáadódott. Tehát ezt a kormányt azzal vádolni - jogilag egyébként persze nem így van -, hogy el akarja venni a Magyar Tudományos Akadémia vagyonát, egyszerűen értelmetlen, hiszen mi raktuk oda, mi fejlesztettük. Csak arról van szó, hogy a kutatási funkcióhoz szükséges elemeket használjuk arra, amire egyébként vannak, mert az Akadémiának ez a feladata, és ezt az Akadémia se vonta kétségbe.

Az, hogy másnak más ötletei vannak valamilyen formában, hogy ezért bérleti díjat kell fizetni vagy meg kell venni, az meg diszkusszió tárgyát képezheti, ez egy üzleti dolog. Egy dolog biztos, hogy a magyar kormány senkinek a vagyonát nem veszi el. Ez egy

köztestület, ennek van vagyona, és ezt a vagyont a magyar kormány nem akarja elvenni. Ezt a miniszterelnök többször elmondta. Abban a 2016-os beszédében, azt hiszem, pont nem erre utalt, hanem egy sor másik dologra, ami azóta is érvényes. Tehát az a helyzet, hogy ez a dolog mintha annak tűnne, ami, egy működőképes kutatóintézeti hálózatot szeretnénk létrehozni.

Professzor úr említette itt a kancellárok rendszerét. Erre muszáj reflektálnom, mert annyira szeretem, amikor a Pécsi Egyetem egy professzora azt mondja, hogy bevezettük a kancellárok rendszerét azért, hogy megnyissuk az utat a magánvállalkozásoknak. Tisztelt professzor úr, azt hiszem, te akkor ott voltál. Éppen most kapott nyolc évet a Pécsi Tudományegyetem gazdasági főigazgatója, a kancellár előtt, és amikor a kancellár átvette a Pécsi Tudományegyetem működését, akkor az egyetemnek csődben volt, konkrétan nyolcmilliárd forint hiánya volt. Most meg az egyetem nincs csődben, hanem működik. Tehát ezeket a kijelentéseket mindig relativálni kell, komoly emberek nem mondanak ilyeneket anélkül, hogy tényeket hozzatennének. Az előző főigazgató börtönben van - ez volt a Pécsi Egyetem.

De térjünk vissza a mostani előterjesztés lényegére! Azt gondolom, hogy azok a félelmek, amik itt elhangzottak, akár a nemzetközi megítélésünk, akár a kutatás autonómiája, akár a kutatásban részt vevők bizonytalansága tekintetében, azt gondolom, ezek nem igazi félelmek. Egyszerűen el kell olvasni azt, ami ide leírásra került. Hiller miniszter úrnak van egy jó mondása, ezt többször szoktam idézni, hogy ami úgy repül, mint egy liba, úgy gágog, mint egy liba, az valószínűleg liba is. Hát, itt erről van szó, arról van szó, hogy egy jobb kutatóintézeti hálózatot szeretnénk létrehozni, és minden ezt indokolja. Semmi másfajta szándékunk nincs.

Végül Mesterházy képviselő úr utolsó kérdésére, hogy hogy gondolom én ezt a dolgot: én ezt pont így gondolom.

(21.40)

Tehát az a helyzet, hogy most élcelődhetnék az origós interjúval, de nem akarnék, mert szerintem nem lenne méltó sem a tisztelt Házhoz, sem a benne szereplőkhöz igazán. De alapvetően a Pálinkás úrról szóló origós cikkre utalt Mesterházy Attila, azt hiszem, talán.

Tehát az a helyzet, hogy itt egy jobb rendszert akarunk létrehozni, és teljesen komolyan gondolom azt, hogy ez így egy jobb rendszer lesz. A puding próbája mindig majd az evés, az egyetemnek 2010-ben csődben voltak, most nincsenek csődben, most átalakítottuk őket úgy, hogy egyébként egy újfajta működésmódot ki fognak tudni próbálni. Ennek az első eleme a Corvinus Egyetemmel megtörtént, az összes félelemmel együtt ez a dolog lezáródott. Ugyanez ez fog majd történni más egyetemekkel is, és valószínűleg ugyanez történik a kutatóintézetekkel is.

Úgyhogy én ezért gondolom azt, hogy arra szeretném kérni a tisztelt Házat, hogy támogassa ezt a törvénytervezetet. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Kettőperces felszólalások következnek, Mellár Tamás képviselő úr elállt tőle. Szabó Szabolcs képviselő úr!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen. Három apróságot írtam föl magamnak. Egyrészt, ha majd miniszter úr esetleg az ELTE TTK, BTK környékén is nézzen szét a kancellárok hathatós tevékenységét ellenőrizendő, most ott éppen kirúgások voltak egyébként, tehát nagyon jól sikerült az átalakítás.

Másrészt hosszasan emlegette, hogy az MTA beszámolójában a felsőoktatási adatok nem voltak pontosak. Nem tudom, megnézte-e, miniszter úr, hát rendes tudós emberek, mint ahogy ön is meg én is odaírjuk mindig a forrást, hogy mi volt a forrása azoknak az adatoknak. Emlékszik rá, miniszter úr? Magyar Rektori Konferencia. Ki volt annak az elnöke akkor? Bódis úr, a mostani államtitkár. Kormányülésen így az asztalon át kell szólni, hogy hát Józsi, te, rossz adatokat adtál! És nem a Lovász urat kell ezért számonkérni. Ott van a forrás, meg van adva. Ha valaki hibázott, az csak a Bódis úr lehetett, ezt vele kell kormányon belül egyeztetni.

És a harmadik, itt megint felhívnam a figyelmet, én azzal számoltam, hogy ezt fogja mondani, ami be is jött, hogy hát mi itt mindent félreértünk, ellenzéki oldal. Én nem lepődöm meg, nyilván ezt vártam, oké, rendben van. De, akkor még egyszer elmondom: a magyar tudományos közösségnek legitim képviselője, aki ellátja a képviseletét, ez a Magyar Tudományos Akadémia, annak a választott elnöke, elnöksége, közgyűlése. Tehát azért fogadjuk már el azt, hogy az, amit ők mondanak, az a leginkább elfogadható álláspont a magyar tudományos közéletben. És ha valaki úgy gondolja, hogy ez nem helyes, akkor ön is akadémikus, ott van, győzze meg őket, hogy nincs igazuk, és fogadjanak el olyan határozatot, és akkor én is lelkesen fogom támogatni, mert a magyar tudományos közösség ezt kéri. Amíg ez nem történik meg, addig ön kívülről ne akarja erővel ezt átalakítani! Köszönöm szépen. *(Dr. Szél Bernadett tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hiller István alelnök úr. Parancsoljon, alelnök úr! Kettő perc.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Miniszter Úr! Két pontban fennmaradt a véleménykülönbség. Az egyik viszonylag könnyen tisztázható, mert röviden kell megbeszelnünk, különben olyan mélyre megyünk, már úgy gondolom, a problémában, ami az időkeretre most rosszul hatna.

A német viszonyítás azért nem tud helytálló lenni, mert Németországban nem voltak olyan nemzeti intézmények, amelyeknek lehetett volna kutatóhálózata. *(Dr. Palkovics László: Az NDK akadémiaja.)* Hát nincs olyan, hogy német nemzeti könyvtár,

hanem van két könyvtár, a frankfurti meg a lipcsei, amelyet egyébként elismernek, hogy az a két legátfogóbb. De olyan, hogy Deutsche Nationalbibliothek, ahogy nálunk Országos Széchényi Könyvtár, ilyen nincs. Tehát értelemszerűen nem lehetett nekik hálózatuk. Amikor létrehoztak hálózatot, akkor az állam hozta létre a hálózatot, mert nem tudott olyan szerepet játszani Németországban a tudományos akadémia - ami nem volt, mert volt nyolc -, mint nálunk a Széchényi István által alapított.

A második: a MAB-példa. Én is látom, hogy az egy viszonyítási pont. Egy problémám van vele: az az átalakítás, amit meg tetszettek csinálni a MAB-bal, az azt eredményezte, hogy az akkreditációs testületek európai szövetsége felfüggesztette a Magyar Akkreditációs Bizottság tagságát ebben a szervezetben (*Dr. Palkovics László: Ez nem így van! - Dr. Mellár Tamás: De, de, de!*), és nem fogadja el ténylegesen ezt a dolgot két éven keresztül, aztán majd megint lehet kérni, hogy működjék.

Alapvetően, hogy a magyar kutatás színvonalát emelni akarjuk, ebben nincsen közöttünk probléma. Nekem abban van a kétségem, hogy ez egy olyan erős kormányráhatással, mint amit ez az egész törvény mond, megy-e. Én jobban hiszek abban, hogy ezt az akadémiai kutatóhálózatot belül átalakításokkal lehet megoldani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Arató Gergely képviselő úr!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Egyrészt van egy elvarratlan személyes szál, mert itt talán félreérthető voltam, úgy vettem észre elnök úr reakciójából meg Mesterházy képviselő úréból. Eszem ágában sem volt kétségbe vonni miniszter úrnak sem a korábbi tudományos teljesítményét, sem a nyilván méltán szerzett köztestületi tagságát, csak arra utaltam, hogy jelenleg nem tudósszerepben ül be akár a Tudományos Tanácsba, akár a parlamentbe, hanem miniszteri szerepben és miniszteri feladatot ellátva.

Ami ennél azonban fontosabb, önmagában persze ezért is kértem volna szót a tisztesség és egyértelműség kedvéért, de ha már nálam van a szó, akkor egy nagyon fontos dolgot szeretnék világossá tenni. Azt gondolom, hogy a tudományos élet működéséről, ezekről a tudományos kérdésekről nyilván mindenkinek lehet véleménye, aki beljebb van ebben a tudományos világban, mint miniszter úr vagy néhány kiváló egyetemi professzor képviselőtársunk, azok nyilván ezt a világot talán jobban is ismerik. De egy dolgot nem lehet: azt nem lehet, hogy miniszter úr képzel, gondol erről valamit, és utána ezt erővel keresztülveri az egész rendszeren.

Mindannyiunknak vannak mániái, elképzelései, koncepciói, víziói, álmai és lázálmai. De egy normális, demokratikus országban ez úgy működik, tisztelt képviselőtársaim, hogy ezekről folytatunk nemcsak politikai vitát, amikor politikai elképzeléseket ütközte-

tünk, hanem szakmai vitát is. És az akadémiai intézményhálózatnak az az átalakítása, ami az akadémiai köztestülettel szemben történik, amelyiket önök erőből tolják keresztül, ez minden más vonatkozásától eltekintve is bukásra van ítélve, mert nem lehet úgy átalakítani egy rendszert, hogy azok, akik ebben benne vannak, azok ezt nem fogadják el, nem értik, és nem támogatják. Hozzá kell tennem, majd biztos lesz erre Pósan képviselő úrnak kritikus megjegyzése, hogy ezt bizony én magam is részben a saját hibámból tanultam meg. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Pósan László képviselő úr!

DR. PÓSAN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm. Én csak egészen röviden arra reagálnék, amit Hiller képviselő úr mondott, és a német hasonlat. Képviselő úr, ezt mondtam, de akkor meg kell ismételnem. Tehát Magyarországon, ami a magyar Akadémia, amit Széchényi alapított, és ami utána létezett egészen a második világháború végéig, az egy tudós társaság, és az a kutatóhálózat, amiről meg beszélünk, azt ugyanúgy az állam hozta létre, mint ahogy az NDK-ban is az állam hozta létre. Csak ennyit a pontosság kedvéért jó, ha megjegyzünk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Úgy látom, Mellár Tamás képviselő úr mégis meggondolta magát, mert két percre szót kért. Parancsoljon!

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Két dolgot én is nagyon-nagyon röviden próbálok mondani. Az egyik az, hogy ezeknek a külföldi példák a hozása engem kicsit arra emlékeztet, hogy persze, külföldön mindig lehet találni olyan példát, ami az éppen aktuális megoldást erősíti, olyan eszményt, amikor egy olyan kerékpárt csinálunk, miniszter úrnak mondom, amelyiken nincs se első fék, se hátsó fék. Na most, meg tudjuk magyarázni, mert tudjuk mondani, hogy vannak olyan biciklik, gyártanak Franciaországban olyan bicikliket, amelyeken nincs első fék. És gyártanak, mondjuk, Svédországban olyan biciklit, amelyiken meg nincsen hátsó fék. De olyat senki nem gyárt egyébként, csak mi magyarok, amelyiken sem első, sem hátsó fék sincsen. Ez az egyik dolog, és ezt többször láttuk már egyébként, a fékek és ellensúlyok tekintetében ez nagyon jól látszik.

A másik dolog pedig az az, hogy ha miniszter úr tényleg úgy gondolja, hogy ez a koncepció annyira jó és tényleg előrevívó, akkor tessék nekem azt magyarázni, hogy az Akadémia közgyűlése vajon 90 százalékkal miért utasította el mégis el. Tehát ez azt jelenti, hogy az akadémiai tagoknak 90 százaléka sült bolond, és abszolút nem ért hozzá, nem ismeri fel, hogy mi az objektív valóság? Ez engem kicsit a szocializmusra emlékeztet, amikor a vezetők megmondták, hogy mi lesz a dolog, és a nép meg nem akarta elfogadni, és akkor a nép volt a hibás, mert nem ismerte

fel objektív érdekeit. Most is ez van, hogy az akadémikusok annyira buták, hogy nem ismerik fel, hogy tulajdonképpen ez valójában az ő érdekük lenne. Köszönöm szépen.

(21.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szél Bernadett képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT (független): Az a kérdés lenne miniszter úrhoz, hogy ha ennyire biztos a dolgában, és mi mindannyian ennyire nem értünk ahhoz, amit beszélünk, akkor miért éjjelre dugták el ezt a törvényjavaslatot, miért nem lehetett napközbenre tenni, amikor a választópolgárok széles tömegei... *(Közbeszólások a kormánypartok soraiból. - A KDNP sorai felé:)* Ne vonja meg, kérem, a vállát! Most miért vannak felháborodva? Este tíz óra van. *(Nacsá Lőrinc közbeszól.)* Ja, az nem éjjel. Ne vitatkozzon velem, legyen kedves! A miniszterhez beszélek, egyrészt - ön egyelőre nem az -, másrészt pedig tényleg szeretném tudni, hogy ha ennyire büszkék a dolgukra, akkor miért nem lehetett ezt a javaslatot olyan időben tárgyalni, hogy a magyar médián keresztül a választópolgárok széles tömegeihez elérjen az az érvrendszer, amit itt használnak. Válaszoljanak! Ez nem egy adminisztratív kérdés. Én itt vagyok ebben az Országgyűlésben 2012 óta, és azt látom, hogy azokat a vitákat, amiket szégyellnek, azokat éjszakára dugják. Ez a nagy helyzet! És ez nem valami képzelgés, hanem ez tény, amit én világosan látok.

Tehát, miniszter úr, ön mint felelőse ennek a törvénynek, és úgy is, mint a kormány tagja, válaszoljon, legyen kedves erre a kérdésre, hogy ha minden annyira rendben van, akkor miért éjjel beszéljük ezt meg.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Miniszter úrnak adok szót, mert úgy gondolom, hogy néhány kérdés még elhangzott, és a zárszóban lehetősége lesz ezekre válaszolni. Parancsoljon!

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ innovációs és technológiai miniszter: Köszönöm szépen. Nem akarok ismételnem semmit sem. A kérdésre, hogy miért van most a vita - mert a parlament így döntött. Én nagyon szívesen vitatkozom bármikor, reggel hattól este tizenegyig bárkivel bárhol, tehát azt gondolom, hogy ennek olyanfajta indoka, hogy a sajtó ezt ne tudja közvetíteni, nincs. Szívesen megismétlem ezt bárhol, bárkinek, bármikor.

Ami a professzor úr kérdését jelenti, az akadémikusok. Meg kell nézni, mi volt ott a kérdésfeltevés. Két kérdést tettünk fel, ami ebben a kategóriában érdekes volt, hogy hol működjön. Erre valóban 90 százalékban az Akadémia azt mondta, hogy működjön az Akadémián belül. Tehát a köztestület így döntött. Viszont

a másik kérdéskör, hogy amennyiben egyébként ez egy másik irányítású rendszert igényel, 90 százalékban megszavazta az Akadémia közgyűlése, tehát azt gondolom, hogy ez egy rendben lévő dolog. Különböző vélemények vannak. Az a szép egyébként, hogy az Akadémia - ezt a többieknek mondom - egy összetett testület. Volt egy olyan kérdés is, hogy például az Akadémia, amennyiben a kormány az Akadémia ellenére fogja ezt a kutatóintézet-hálózatot létrehozni, akkor ne foglalkozzon a tudomány ügyeivel. Tehát a Magyar Tudományos Akadémia ne foglalkozzon a magyar tudomány ügyeivel abban az esetben, ha a kormány valami olyat tesz, ami. Bölcs módon, 53 százalékban az Akadémia ezt meg nem szavazta meg, tehát az Akadémia egy összetett szervezet.

Hiller képviselő úrnak: 2018. szeptember 13-án az ENQA-minősítését újra megkapta a MAB, tehát a honlapon fent van. Ott volt egy kis értetlenség. Ugyanazzal a struktúrával, ugyanazzal a szerkezettel az akkreditorok - én akkor még ebben részt vettem, tavasszal volt az utolsó elem - abszolút rendben lévőnek találták a MAB szerkezetét, tehát a MAB ENQA-minősítése rendben van, egyébként tudtuk előtte, hogy rendben lesz. Tehát azt gondolom, hogy ha analógiát akarunk keresni a mostani helyzethez képest, ha az ember kommunikál a külfölddel vagy a körülöttünk lévő világgal, és nem csak egy irányból érkezik ez a kommunikáció - és a MAB esetében ez nagyon egy irányból érkezett -, akkor azért, mondjuk, vannak más emberek, akik meghallgatják ezt. Azt hiszem talán, itt ez meghallgatásra került, olyan magas pontszámmal kapta meg az ENQA-minősítést.

Ha még néhány dologra szabad reagálni, ez a németországi kérdés engem azért úgy egy kicsit nem hagy békén. A képviselő úr azt mondja, mert egy másik struktúra volt. Igen. Miniszter úr történész, pontosan tudja, hogy mi volt az indoka a második világháború után a német kutatóintézet-hálózat illetően történő átalakításának, milyen vélelmek alapján nem akarták azt, ami a második világháború előtt működött, és az ehhez vezetett. De ha egyébként az ilyen jó lett volna, akkor az NDK kutatóintézet-hálózatát meg az NDK tudományos akadémiáját '91-ben miért kellett felszámolni? Az teljesen felszámolásra került.

A svéd tudományos akadémiának nincs kutatóintézet-hálózata, az amerikai tudományos akadémiának az a feladata, le van írva, hogy amennyiben a kormány kérdezi, akkor a nemzet tanácsadó szervezete-ként működjön. Széchenyinek valami ilyen ötletei voltak. Utóbbi időben, csak azért, mert készültem most itt erre a vitára, Széchenyi ilyeneket mondott és ilyeneket írt, és ha egy kicsit olvassuk Széchenyi későbbi műveit, hogy azokban mit írt - ezt javaslom megfontolni mindenkinek -, ő azért pontosan azt nem akarta, hogy a Magyar Tudományos Akadémia kutatóintézet-hálózatot működtessen, nem volt semmi ilyen. Meg lehet találni az interneten, tehát nem túl bonyolult.

Esetleg Palkovits Miklós - nem rokonom -, ő Magyarországon egyik legjobb kutatója, agykutató, Széchenyi kései műveivel foglalkozott, ő érdekes dolgokat

fog elmondani, hogy mi mindent írt le egyébként Széchenyi a kései műveiben. Úgyhogy javasolom ezt elolvasni.

Széchenyi nem ilyen akadémiát gondolt, Széchenyi olyan akadémiát gondolt, ami a nemzet tanácsadó szervezete. Ettől eltértünk, elkezdtünk egy olyan hatást gyakorló szervezetet létrehozni, ami nem volt célja Széchenyinek semmiképpen, de szerintem az Akadémiának sem. Most ez a helyzet egy lehetőséget jelent, hogy a Magyar Tudományos Akadémiának ezt a tanácsadó szerepét lehet visszaállítani, és valóban abban a formájában lehet működni, ami egyébként az eredeti ötlete volt ennek.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Soron következik az **egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről, valamint a nemzeti pénzügyi szolgáltatásokkal összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/6352. számon a Ház informatikai hálózatán mindenki számára elérhető.

Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak, a nemzeti vagyonnal kapcsolatos parlamenti ügyekért felelős államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat a nemzeti vagyon kezeléséért felelős tárca nélküli miniszter felelősségi körébe tartozó szakterület több szabályozási tárgykörét is érinti. Vagyongazdálkodási tárgyú rendelkezése a Népligetben található Planetárium sorsának hosszú távú rendezését szolgálja, melynek célja, hogy a Planetárium vagyonkezelőjeként a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat, közismert rövidített nevén a TIT legyen kijelölve. Az ingatlan így ismét annak a szervezetnek a gondozásába kerülhet, amely azt 1975-1977 között felépítette. A Planetárium felújítása jelenleg folyamatban van, ennek során szükséges, hogy a kellő számú szakmai ismerettel rendelkező TIT koordinálja az elvégzendő munkákat. A Planetárium így hamarosan ismét megnyithatja kapuit a csillagászat iránt érdeklődő nagyközönség előtt.

A törvényjavaslat a takarékszövetkezeti integrációra vonatkozó szabályozást érintően is tartalmaz módosításokat. A szövetkezeti hitelintézeti integrációt létrehozó, 2013-ban megalkotott törvény egy olyan stabil intézményi és szabályozási környezetet teremtett, amelyben a takarékszövetkezeti szektor fejlődése, egyben hagyományainak megőrzése biztosítottá vált.

Egy európai szinten is ismert és alkalmazott szövetkezeti modell alakult ki, amely megfelel az Európai

Unió pénzügyi szervezetekre vonatkozó szabályozásának is. A szabályozás bevezetése óta eltelt időszak tapasztalatai igazolták a 2013-as jogalkotás céljait és irányát, a létrehozott központi szervek szabályozói és üzleti kontrollja képes e fontos piaci szegmens hatékonyságát és biztonságos működését javítani. Az integrációban megvalósult koncentráció nyomán létrejött intézmények jól reagáltak a piaci kihívásokra, megmutatva, hogy a szorosabb együttműködés, a megfelelően összehangolt banküzemi működés a szektort a korszerű szolgáltatók szintjére emelheti.

A törvényjavaslat legfőbb célja, hogy a szövetkezeti hitelintézetek integrációjáról szóló törvény módosításával biztosítsa az integráció strukturájának továbbfejlesztését, érintetlenül hagyva azonban a már kiépült és jól működő strukturális elemeket. Az integráció, mint egymással szoros kapcsolatban álló szervezetek alkotta egységes pénzügyi szereplő jövedelmező és prudens működésének megerősítése érdekében a törvényjavaslat további lépéseket tesz a szövetkezeti hitelintézetek egységes üzleti működésének előmozdítására. *(Sic!)*

A módosítás célja ezenfelül, hogy az integrációban jelenleg zajló egyesülési folyamatok során is biztosítsa a szövetkezeti elv maradéktalan érvényesülését, és a szövetkezeti hitelintézetek tagjai számára a szövetkezeti részvétel lehetőségét. A törvényjavaslat ezért a szövetkezeti hitelintézetek integrációs szervezete tagjaként nevesít egy új típusú szereplőt, a holding szövetkezetet. A holding szövetkezet biztosíthatja, hogy a szektor eddigi részjegytulajdonosai továbbra is szövetkezeti keretek között lehessenek az integráció résztvevői, s alkalmas arra, hogy folyamatosan nyitva álljon új belépők előtt.

(22.00)

A holding szövetkezet fő tevékenysége a szövetkezeti hitelintézetben fennálló tulajdoni részesedések kezelése, egyéb tevékenységeket csak korlátozottan végezhet, így szerepe egyértelműen a tulajdonosi jogok gyakorlásában valósulhat meg. A törvényjavaslat a szövetkezeti hagyományok megőrzését és erősítését alapvető értéknek tekinti, ezért kiemelt jelentőségű jogokat biztosít az integráció legfőbb irányító szervében a holding szövetkezet, illetve annak természetes személy tagjai számára.

E személyek ugyanis az integrációs szervezet igazgatósági tagjai és felügyelőbizottsági tagjai többségének delegálásában, megválasztásában és visszahívásában meghatározó szerepet kapnak. A holding szövetkezet az integráción belül kiemelt szerepet tölt be, ugyanis szervezeti keretben biztosít a szövetkezeti hitelintézetek természetes személy tulajdonosainak jogaik gyakorlásához, ezért az integrációban való állandó jelenlétéhez jelentős társadalmi érdek fűződik.

A törvényjavaslat ezért rögzíti, hogy kizárt annak a lehetősége, hogy a holding szövetkezet integrációs szervezeti tagsága kilépéssel vagy kizárással megszűnjön. Az integrációs szervezet mint központi szerv megújulásának fontos része, hogy tagjai már nem csupán a

szövetkezeti hitelintézetek lehetnek, hanem az ellenőrző befolyásuk alatt működő szervezetek, azaz a kapcsolt vállalkozások közül azok is, melyek a Magyar Nemzeti Bank által felügyelt tevékenységet végeznek, például lízing- vagy faktoringtevékenységet.

E rendelkezéssel erősödik azon kockázatközösség, amelynek résztvevői egymásra épülő szolgáltatásokat nyújtanak a hazai pénzpiacon. A javaslat további célja, hogy az integrációs szervezet prudens működést biztosító intézményvédelmi, szabályozói, ellenőrzési tevékenysége kiterjedjen valamennyi tagjára, ideértve a holding szövetkezetet is, valamint a kapcsolt vállalkozásokra és az egységes informatikai rendszert működtető központi adatfeldolgozóra. Ezzel tovább erősíthető az integráció szabályos, szabályszerű és biztonságos működése.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat megújítja az integráció üzleti irányításáért felelős központi bankra vonatkozó szabályozást is, és a jövőben nem csupán hitelintézeti, hanem más pénzügyi intézményi formában is ellátható ez a jogkör. Ennek megfelelően módosul a szervezet elnevezése is. Központi bank helyett integrációs üzleti irányító szervezetként látja el feladatait. Az integrációs üzleti irányító szervezet már nem kötelezően lát el kereskedelmi banki funkciókat, így elsődleges feladatává válhat az egységes üzleti működést támogató üzleti stratégia kijelölése és az ehhez kapcsolódó szabályozói feladatok ellátása.

Mindez az integráció irányításának további racionalizálásához és egyszerűsödéséhez vezethet. A törvényjavaslat alapján az üzleti irányítási jogkör, mint említettem, a kapcsolt vállalkozásokra is kiterjed. A javaslat lényegesen szigorítja az integráción belüli egyetemlegesség szabályait. Az egyetemleges felelőség kiterjed az integrációs szervezet valamennyi tagjára, és megszűnik az egyes tagokkal szembeni követelések érvényesítésekor az igényérvényesítés sorrendisége, vagyis a jogosult bármilyen taggal szemben érvényesítheti követelését.

A javaslat pontosítja az egyetemlegesség megszűnésének szabályait is, a törvény a tagság megszűnésének valamennyi esetére egységes szabályozást állapít meg. A törvényjavaslat kismértékben pontosítja a szövetkezeti hitelintézetek tőkefedezeti közös alapjára vonatkozó rendelkezéseket is.

A Magyar Fejlesztési Bankról szóló törvény, a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény rendelkezéseinek kismértékű korrekciói is a törvényjavaslat részét képezik, amelyek a szövetkezeti hitelintézet integrációról szóló törvény módosítására tekintettel szükségesek. A javaslat hatályon kívül helyezi a hitelintézetek szanalási eljárását szabályozó törvénynek az integrációs szervezetre és annak tagjaira vonatkozó egyes speciális rendelkezéseit, amit az integrációs szervezet valamennyi tagjára kiterjedő egyetemleges felelőség szabályai indokolnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összegzésként elmondható, hogy a törvényjavaslat elfogadásával az állami vagyon részét képező Planetárium hozzáértő gazda kezébe kerül. A törvényjavaslat hozzájárul a

takarékszövetkezeti szektor versenyképességének további növeléséhez, elősegíti a vidék bankjaként működő integrációban az egységes termékstruktúra és működési modell kialakítását.

Ezért kérem a tisztelt Országgyűlést és képviselőtársaimat, hogy az elhangzottak alapján a T/6352. számú törvényjavaslatot megvitatni, a törvényjavaslatban megfogalmazott szabályozási szándékot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket és e kései órában a kitartásukat. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalás következik. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Witzmann Mihály képviselő úr. Parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről, valamint a nemzeti pénzügyi szolgáltatásokkal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat állami tulajdonban álló ingatlan vagyongazdálkodásának történő kijelölésére, valamint a további jogszabályok módosítására vonatkozóan tartalmaz rendelkezéseket.

A javaslat foglalkozik a Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságot, a szövetkezeti hitelintézetek integrációját és a pénzügyi közvetítőrendszer egyes szereplőinek biztonságát erősítő törvényekkel is. A törvényjavaslat fő célja egyrészt a szövetkezeti hitelintézetek integrációjáról és egyes gazdasági tárgyú jogszabályok módosításáról szóló 2013. évi CXXXV. törvény módosításával biztosítani a szövetkezeti hitelintézeti integráció struktúrájának továbbfejlesztését, másrészt célkitűzés az is, hogy a Népligetben található, állami tulajdonban álló Planetárium vagyongazdálkodásának a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat kerüljön kijelölésre annak érdekében, hogy az épület felújítása, üzemeltetése során a tudományos és szakmai szempontok is megfelelően érvényesüljenek.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat arra irányul, hogy az integrációban zajló egyesülési folyamatok során is biztosított legyen a szövetkezeti elv érvényesülése és a szövetkezeti hitelintézetek tagjai számára a szövetkezeti részvétel lehetősége. A javaslat ezért a szövetkezeti hitelintézetek integrációs szervezet tagjaként nevesít egy új típusú szereplőt, az úgynevezett holding szövetkezetet. A törvényjavaslat a holding szövetkezet fő tevékenységét a szövetkezeti hitelintézetben fennálló tulajdoni részesedésének kezelésében határozza meg, egyben korlátozza az egyéb tevékenységek végzésében, így szerepe egyértelműen a tulajdonosi jogok gyakorlásában valósulhat meg.

A javaslat célja, hogy a szövetkezeti hitelintézetek integrációs szervezetének prudens, körültekintő működést biztosító intézményvédelmi, szabályozó és ellenőrzési tevékenysége kiterjedjen valamennyi

tagjára, ideértve a holding szövetkezetet is, valamint a kapcsolat vállalkozásokra és a központi adatfeldolgozóra is. Ezzel tovább erősíthető az integráció szabályszerű és biztonságos működése. A tárgyalt előterjesztés módosítja az integráció üzleti irányítási feladatait ellátó központi bankra vonatkozó szabályozást, így a jövőben nem csupán hitelintézeti, hanem más pénzügyi intézményi formában is elláthatóvá válik e jogkör.

Ennek megfelelően módosul a szervezet elnevezése, és központi bank helyett integrációs üzleti irányító szervezetként látja el jövőbeni feladatait. A javaslat rögzíti továbbá, hogy az egyetemlegesség kiterjed az integrációs szervezetre valamennyi tagjára. Megszűnik az egyes tagokkal szembeni követelések érvényesítésekor az igényérvényesítés sorrendisége, így a jogosult bármely taggal szemben érvényesítheti követelését. Ezenfelül pontosításra kerülnek az egyetemlegesség megszűnésének szabályai, illetve a tagság megszűnésének valamennyi esetére egységes szabályozást állapít meg a törvény.

(22.10)

Tisztelt Országgyűlés! A kormány a vagyongazdálkodás terén fő feladatának tekinti a 2010-ben elkezdetett vagyonpolitika folytatását, a közvagyon gyarapítását és a vele való észszerű gazdálkodást. Az is világosan látszik, hogy a kilenc évvel ezelőtt hivatalba lépett kormány előbb megállapította az állami vagyon kiáramlását, majd a stratégiai elemek visszaszerzésével erősítette az állam pozícióját.

Éppen ezért úgy gondolom, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatnak számos pozitív hatása van a vagyongazdálkodás vonatkozásában, így tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy a vita lefolytatása után szavazataikkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Varju László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: *(Felcsatolva a mikrofonját.)* Helyre, tétre, befutóra, jó estét kívánok! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Ebben a törvényben, és hallgatva azt, amit államtitkár úr az elővezetésében, expozéjában elmondott, abból szeretnék néhány dolgot és néhány tételt visszaidézni, mert számomra úgy tűnik, hogy mindaz, amit elmondott, annak egy jó része inkább egy lelkiismeret-furdalásból következik és abból, hogy egy beismerése annak ez a törvény, hogy az, amit önök 2013-ban elkövettek a szövetkezeti környezetben, az egy tragédia volt több mint százezer ember számára, 122 darab takarékszövetkezet számára, és önök megpróbálnak, és úgy tesznek, mintha egyébként ebben valamit most módosítani szeretnének, és a helyzet az, hogy a körülmények nem javulnak, hanem tovább romlanak. Szépségtapasszal nem mennek semmire.

Itt szó sincs arról, mondom így előzetesen az összefoglalóban, hogy bármi köze lenne itt a szövetkezetiséghez, az „egy tag, egy szavazat” elvéhez. Semmi köze nincs ahhoz ennek a törvényjavaslatnak, hogy bármilyen módon, az egyébként ön által javasolt új szövetkezeti formában beleszólása lenne ezeknek az embereknek, a tagoknak az üzletpolitikába. Azok a jól hangzó szavak, hogy itt valami fejlődés van, hogy egyébként méretgazdaságos lett, ez kétségtelen egy bank szempontjából, de hogy a faluban döntsenek arról, hogy azt az automatát leszerelik vagy sem, azt, kedves államtitkár úr, ön pontosan tudja, hogy az elmúlt hónapokban mennyit szereltek le, mennyit szüntettek meg, és ehhez azok a remegő kezű asszonyok, akik egyébként otthon szeretnék a falujukban felvenni a nyugdíjukat, azt nem tudják megtenni, mert egyébként önök ezt lehetetlenné tették.

A piaci kihívásoknak az önök által létrehozott intézmény lehet, hogy jobban megfelel, már csak azért is, mert egy viszonylag szűk kör kezébe került, de erről még mindenképpen szeretnék beszélni. Én ezért, még itt maradva az ön által elmondottaknál, értem a jövedelmezőségre való hivatkozást, értem az egységes működést, de kérem, azt, hogy a szövetkezeti elvet itt érvényesíteni akarják, ezt ne használja, ennek semmi köze nincs a valósághoz, hogy finoman fogalmazzam. Bizonyára ez a pénzügyi csoport abban a piaci szegmensben, ahova ők egyébként beszálltak azzal a piaci pénzes feltőkésítéssel és egységesítéssel, ezzel az ezermilliárd forinttal bizonyára jól elvannak, de ez önmagában, ahogy mondtam, a remegő kezű asszonyokat, és azokat, akik ezt valamikor elkezdték, semmilyen módon nem szolgálja.

Nézzük azonban, hogy mi van ebben a törvénytervezetben, mert azt elég mókásra veszem, hogy egyébként a Planetáriummal kezdi ezt a történetet, de úgy tűnik, hogy ez ma este szokássá válik, olyan törvényeket hoztak ide, hogy nevetségessé teszik az egész történetet azzal a másfél oldallal, amivel ez elindul. De ez egy jó okot ad arra, hogy egyébként a cím és a tartalom, annak semmi köze ne legyen egymáshoz, és így akkor már önök úgy gondolják, hogy valószínűleg kommunikációsan valamennyivel beljebb kerültek a helyzetben, merthogy önmagában azok a szavak, miszerint az indoklásban szerepel, hogy a mérhető-könyv intézményrendszer elérése érdekében zajló egyesülési folyamat során biztosított legyen a szövetkezeti elv érvényesülése, erről az előbb kifejtettem már a véleményemet, hogy ebben mi történik.

A törvényjavaslat a szövetkezeti elvre figyelemmel a holding szövetkezet, illetve annak természetes személy tagjai számára meghatározó jelentőségű jogokat biztosít. Ez az aztán, ami megint, ahogy mondtam, éppen az ellenkezője történik, de úgy gondolom, hogy egyébként ez nem szokatlan az önök működésében. Amit mondanak, és ami történik, az totális elmentmondásban van egymással, és ilyen módon nem is elfogadható.

A 7. §-ban, most itt nem említem meg, de mégis csak megemlítem, hogy ebben az indoklásban egymás után szerepel az ön által is említett egyetemlegesség,

amely kiterjed az integrációs szövetkezet valamennyi tagjára, utána rögtön következik a szövetkezeti hitelintézetek tőkefedezeti közös alapjára vonatkozó hivatkozás, majd megint ott tartunk a Planetáriumnál. Körülbelül így lehet ezzel foglalkozni. A 7. §-ban, amikor ön arra utal vagy önök arra utalnak az előterjesztésben, hogy az integrációs szervezet közgyűlést érintő módosítása átrendezi a szervezet tulajdonosi és döntési viszonyait, s valamennyi tag számára... - na, innen kezdve ez már nem értelmezhető.

Miért mondom ezt? Talán okkal veheti fel, hogy ezt indokoljuk egy kicsit, vagy indokoljam egy kicsit bővebben. Önök 2013-ban nemcsak hogy merényletet követtek el a szövetkezeti rendszer ellen, hanem ennél sokkal rosszabbat tettek. Az előbb itt néhány perccel ezelőtt az Akadémia, a kutatóhálózat államosításáról beszéltek. Mondhatnám azt, hogy ennek előfutáraként 2013-ban a szövetkezeti állományban, mozgalomban ezt elvégezték. Lényegében elkonzolidálták a magántulajdont, és azt államosították, és egyébként állami eszközökkel, a jogszabály erejével, fenyegetéssel átjártatták más magántulajdonosoknak. Ezt követték el, ezt végezték el, és ebben láthatóan még az is megvan, hogy kik azok a tulajdonosok, akik Fideszhez közel álló vállalkozók, akik ebben egyébként időközben persze lecserélésre kerültek, mert akkor, amikor a Spéder-Simicska-összeveszés után ez a tengely kikerült abból a körből, akik kedvezményezettek lehettek, lényegében ennek az egésznek a kitalálóját kiveztették a rendszerből, majd hogyan elvezették ebből a körből, és ilyen módon lényegében más körbe helyezték át a tulajdonosi jogokat.

Azok, akik menet közben felemelték a szavukat, fordultak az Alkotmánybírósághoz, kezdeményeztek egyéni pert, fordultak a köztársasági elnökhöz és mindenhova, ahova egyébként lehetőség volt, mindent egyöntetűen elutasított a NER-rendszer, és azt követte el, és ez az önök... - és ezért mondtam azt, hogy ez itt a lelkiismeretükről szól, megpróbálnak ebből valamit visszahozni azoknak az embereknek, úgy csinálnak, mert egyébként nem teszik valójában, csak úgy csinálnak, mintha ebből történne valami.

Az kétségtelen, hogy óriási vagyont játszottak át önök a törvény erejével. 1600 szövetkezeti hitelintézeti fiók, egymillió ügyfél az, aki átkerült az önök által meghatározott körhöz. Ennek a tulajdonrésznek az átjártatása és annak folyamata valamennyire közismert, de azt hiszem, hogy nem baj, ha itt jegyzőkönyvezzük ebben a formában azt, hogy önök mit követtek el és mit csináltak, merthogy az a 12 ideiglenesen életben maradt szövetkezet, amelynél néhány szövetkezeti alapon, de alapvetően részvénytársasági formában működő bank egyesül egyébként 2020-ig, univerzális kereskedelmi bankként működik, és még egyszer mondom, semmi köze nincs a szövetkezeti mozgalomhoz.

A Takarékcsoport ma már csaknem 2500 milliárd forint konszolidált mérlegfőösszeggel, 6,5 százalékot meghaladó piaci részesedése alapján Magyarország negyedik legnagyobb bankcsoportja, és zajlik a további bővítése ennek a körnek. Látható, hogy ezek

az üzenetek megérkeznek. Legutóbb a miniszter aszszony meghallgatásán is felmerült a Budapest Bank értékesítése, amely ugyanebben a körben, és ha továbbmegyünk, a Magyar Kereskedelmi Bank, az MKB körében - mindez itt egyesül azoknak a kezében, akik ma is fő tulajdonosai, akik az elmúlt évek alatt azzá váltak itt a sűrű tulajdonosváltások eredményeként.

(22.20)

Újra és újra el kell mondanunk, hogy a takarékszövetkezeti fiók hozzátartozott, hozzátartozik a magyar falu mindennapi életéhez, ugyanúgy megvolt, mint ahogy egy faluban van templom, van egy kisvendéglő - mondhatnám úgy is, hogy kocsmá -, ott volt a takarékszövetkezeti fiók is. Ebből az egyiket önök megszüntették, és ez ebben az értelemben nem egyszerű merénylet, mert ha ezt kivesszük belőle, akkor ezzel mérhetetlenül nagy kárt okoznak. A kistulajdonosok, részvényesek működő helyi szervezet híján nem voksolhatnak saját ügyükben, nem róluk szól már ez a történet, amit itt önök egyébként előállítottak. Hosszan sorolhatnánk, hogy önök egyébként ezt hogyan tették, ezeknek a fehérgallérosoknak a kezére hogyan játszották át.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ebben a formában ez, amit önök ide előterjesztettek, elfogadhatatlan, és mi semmiképpen nem tudjuk és nem is fogjuk támogatni. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére érkeztünk. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy ki kíván felszólalni. *(Jelzésre:)* A Jobbik képviselőcsoportjából Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony következik. Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! E késői órán csatlakozni tudok Varju képviselőtársamhoz, és én elővehetnék most megint egy salátát, mert a mai nap a salátákról szól. Nagyon beszédes ez, hogy belekerült a Planetárium, ami természetesen támogatható, hogy egy olyan kézbe kerüljön, egy olyan vagyongazdálkodóhoz kerüljön, aki szakmailag és tudományosan tudja a Planetárium működését, felújítását elvégezni; ezt egy nagyon jó döntésnek tartom, és abszolút támogatható.

De ami elhangzott az előbb, csak csatlakozni tudok hozzá, mert nem egy esetben volt az, hogy a takarékszövetkezetek átalakításával, azoknak az integrációjával kapcsolatosan problémák adódtak kistelepelepeleken, és ezek a problémák olyan valós problémák, amelyeket tudni kell kezelni. Úgy gondolom, és úgy gondoljuk, hogy ez a jogszabály erre nem alkalmas. Sokkal többet kellene tenni.

Önök azt mondják, hogy a családok éve, hogy a család az első. Igenis a kistelepelepelepeleken is a család az első, és amikor leszerelik a bankautomatát, akkor ezeket kellene szem előtt tartani. Bízunk abban, hogy átgondolják és valóban fontosnak fogják tartani, hogy

minden kistelepülésen megmaradjanak a bankautomaták, hogy ne akadályozzuk így a családok gazdálkodását. Igen, lehet azt mondani, hogy ebben a jogszabálytervezetben a szövetkezeti elv érvényesül, de valljuk be, hogy ez nem valószínű, hogy megtörténik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Varju László képviselő úr ismételt felszólalásra jelentkezett. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Azt hiszem, hogy azt, amit elkezdtünk, egy kicsit még folytatni kell, már csak azért is, mert ahogy említettem, miniszter asszony éves beszámolójában, illetve annak felkészítő anyagában is foglalkozik azzal, hogy a Magyar Fejlesztési Banknál elkezdett portfóliótisztítás hogyan halad előre. Egy interjúban ő meg is említi, hogy tudni kell, hogy százmilliárd forintnyi olyan finanszírozási igény van a piacon, amelyet kereskedelmi hitelintézetek nem tudnak kiegyenlíteni, és ebben a csomagban említi, hogy a Takarékcsoport esetében folytatjuk, mármint önök folytatják a megkezdett munkát, és középtávon továbbra is az a cél... - itt a hatékonyságjavításról beszélnek. És itt van, azt gondolom, ebben is benne van az az árulkodó jel, ami látszik: az a korábbi döntés, amit meghoztak, egyszerű piacszerzésről szól, és itt egy csoport ennek a nagyságrendnek a minimumfinanszírozási lehetőségéről, készülve egyébként - mondhatnám azt, hogy szakértői tanulmány is bemutatja -, hogy az OTP-vel szemben hogyan lehet felépíteni egy olyan csoportot, egy olyan pénzügyi rendszert, amely a piacon egyébként érdemben tud vele szembeszállni... Láthatóan a politikának, a Fidesz csoportjainak megtetszett ez a terület, és lényegében a takarékszövetkezetek befogását végezték el a korábban említett eljárás keretében.

Amikor 2013-van ripsz-ropsz lezavarták ezt az egész történetet, akkor annak eredményként - mint ahogy említettem - gyakorlatilag a szektor átvételével kisemmizték azt a több mint százezer embert, aki egyébként ott tag volt. Eközben az időközben grüндolt Takarékbankkal egyébként fondorlatos módon, mondhatnám, hogy finesztes megalkotói voltak ennek a történetnek, ilyen értelemben átjátszották, és ezt a helyzetet előállították.

Eközben sok mindent, jogszabályi értelemben sok mindent tettek, és sok mindent hágtak át, és ezt nem lehetett volna megtenni a nélkül a jogi rendszer nélkül, amelynek minden egyes eleme a köztársasági elnöktől az Alkotmánybíróságig egészen végig azzal állt önök mellett, hogy egyébként egyetlen szót nem emeltek annak a százezer embernek a tulajdonáért, akiktől a magántulajdonukat vették el. Igaz, hogy ezt egyébként más esetben is, ott csak hárommillió ember volt, amikor ugyanezt elkövezték, és fenyegetésükkel őket is kisemmizték.

Tehát az a célkitűzés, amit egyébként Orbán Viktor határozott meg, hogy a bankrendszer tulajdonosi körében 50 százalék magyar tulajdont kell elérni, ez a

magasztos cél úgy valósul meg, hogy törvénytelenül kisemmiztek embereket, elvették a kistulajdonukat, államosították, az állam pénzével feltőkésítették, és egyébként ezen az úton haladnak tovább ezzel a törvénnyel annak érdekében, hogy ez továbbra is még erősebb legyen, ezen a piaci területen megvesse a lábát, és itt meg tudjon nemcsak maradni, mert ennél azért sokkal többről van szó már ebben a körben.

Sajnálom, hogy önök ehhez segédkezet nyújtanak, és elvégzik vagy elvégezték bizonyos értelemben azt a mérsárosmunkát, amivel ennyi embert tettek tönkre. Ez az, amiért azt hiszem, hogy ez a törvény támogathatatlan. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdézem államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A vitát hallgatva helyesnek kell tartanom, hogy a planetáriumi részt beletettük, mert ezzel van benne olyan rész, amit a Jobbik támogatni tud.

Ami Varju Képviselőtársam - hogy mondjam? - színes és hangulatos elemeket tartalmazó hozzászólását illeti: képviselő úr, 2013-ban én magam voltam a takarékszövetkezeti, annak idején az integrációról szóló törvény előterjesztője, tehát hogy úgy mondjam, a párbeszédünk folyamatos ebben a témában.

(22.30)

Akkor is úgy gondoltam, és ma is meggyőződésem, hogy a takarékszövetkezetek átláthatóságának, működési biztonságának hosszú távú megőrzése és ezen belül a magyar pénzügyi piac stabilitásának megőrzése egy olyan cél és egy olyan feladat, amely az egész magyar társadalom javára száll.

Képviselő úr, nem fedi a valóságot, hogy bárkinek is elvettük volna a vagyonát, a szövetkezeti vagyonrészek benne vannak ebben az integrációs szervezetben. Az sem igaz vagy nem helytálló, ezt csak azért mondom, hogy ön azt mondja, az „egy tag, egy szavazat” elve nem érvényesül. Érvényesül, hiszen éppen a most előterjesztett javaslat mondja azt, hogy az integrációs szervezet közgyűlésében minden tag egy szavazattal rendelkezik, tehát ez az „egy tag, egy szavazat” elve megvalósul.

Az, hogy önnek és önöknek bizonyos folyamatok nem konvenálnak, nem tetszenek, a parlamenti demokráciába belefér, természetes, hogy nem értünk egyet, de kérem, amikor sommás ítéletet mond a mi szakmai tevékenységünkről, akkor idézze fel saját magában azokat a takarékszövetkezeti csődöket, amelyek ezen időszakot megelőzően jöttek létre, és

amelyben bizony az önök politikai kormányzásának az időszaka vastagon benne volt. Úgyhogy azt, hogy itt ki ártott a szövetkezeti mozgalomnak és ki használt, ki bukta el a kisemberek, a reszketős kezű kisemberek pénzét, úgy gondolom, jobb, ha mind a ketten a jelenleg zajló politikai csatározásoknak tudjuk be és nem megalapozott szakmai véleményeknek.

Ezzel együtt rendületlenül e késői órában is kérem, én is elsősorban a jegyzőkönyv útján, a magyar Országgyűlést, hogy ezt a törvényjavaslatot a 2013-ban lefektetett elvek következetes végrehajtása és a takarékszövetkezeti integráció további sikere érdekében támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Tájékoztatom önöket, hogy napirend utáni felszólalásra nem kerül sor.

Megköszönöm egész napi munkájukat. Az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja ülését. Megköszönöm a jegyzőkönyvvezetést, megköszönöm a munkatársainknak a segítséget, egész napi munkájukat. Az **ülénapot bezárom**.

(Az ülésnap 22 óra 33 perckor ért véget.)

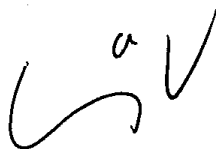
Földi László s. k.
jegyző

Dr. Lukács László György s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

Dr. Varga László s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUROTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)